

A+C 3-4 '2022

Журнал видається під егідою
Національної спілки архітекторів України

РЕДАКЦІЙНА РАДА А+С

Володимир Гусаков
Микола Дьомін
Борис Єрофалов (голова)
Наталія Кондель-Пермінова
Андрій Пучков
Олег Слєпцов
Сергій Царенко
Богдан Черкес
Сергій Чечельницький
Олександр Чижевський

РЕДАКЦІЯ

01001 Київ, вул. Бориса Грінченка 7
www.nsau.org

головний редактор

Борис Єрофалов
boris.erofalov@gmail.com

випускаючий редактор

Олена Ненашева
nsau-pressa@ukr.net

головний дизайнер

Олександр Червінський
sasha74che@gmail.com

реклама та маркетинг

Олександр Барановський
alex.baranowski@ukr.net

Видання зареєстроване в Міністерстві
по справам преси та інформації України,
свідоцтво: серія KB № 8276 від 25.12.2003

Українською та російською мовами
і де-коли англійською

© Журнал а+с 3-4 '2022.

Всі права застережено.

Слава Господу!

На I обкладинці:

Вогняні жнива (фрагмент).
Фото М. Чернов, 2022

На IV обкладинці:

Будівля Земського уряду Підкарпатської
Русі або Закарпатська ОДА.
Фото: Б. Єрофалов, 2016

концепція

Борис Єрофалов. Ужгород: назав у майбутнє

україна/польща

Oleksandr Baranowski. Architektura Ukrainy "Pokój i Wojna". Wernisaż wystawy

війна

Любов Котляр. Війна на світинах в Будинку архітектора

ужгород

Igor Brogi, Романа Фіалова, Андрій Хархаліс. Малий Ґалаґо, або Чеський Ужгород

Борис Єрофалов. Архітектура чехословацького Ужгорода сьогодні. Фоторепортаж

Борис Єрофалов. Новий Ужгород Яноша Віґа

Янош Віґ

Архітектурний ансамбль мосту Da Lago

Оновлення Жупанатської гори

Реконструкція Театральної площі

Облаштування Замкової гори

Реконструкція площі Шандора Петефі

Igor Brogi

Міст чи торгівля?

Кубічні метри храму

Сонячний вибух на Жупанатській

Пам'ятник Другету на Жупанатській площі

Пётр Сарваш

Преображенский храм на Цегольнянской

Вилла для грузин

х у с т

Михайло Маркович, Карел Хробачек, Igor Brogi. Масарикова колонія у Хусті

Борис Єрофалов. Хуст: ще одна масарикова пам'ятка

майстер

Світлана Роготченко. Артистичне ковальство Володимира Дьоміна

книга

Віктор Левчишин. Хвороба людства. Війна (продовження)

рецензії

Човар Керекпар. Ужгород: архітектурний фото-каталог міста

Микола Дьомін. Щоденник архітекторських рефлексій

Вадим Заплатніков. Христос рождається! Славимо Його!

Тарас Березюк. Автовіображення та метазаперечення

Ужгород: назад у майбутнє

1. Великою мірою це число А+С присвячено визначенню війни хворобою людства. Цю тему розкриває карколомний, феєричний і водночас вщент систематизований і послідовний матеріал архітектора Віктора Левчишина.

2. В кризових точках, на перехрестях історії виявляються цивілізаційні напрями розвитку як учасників жорстокої гуманітарної колізії, так і всього людства. Проходячи через полум'я війни, ми отримуємо змогу швидко та рішуче вибирати більш помірковані шляхи, ніж здавалося напередодні. Палітра вибору раптово розширюється та вирує усіма барвами райдуги.

3. В нагоді стають приклад з недавнього минулого, пречудові, але непомічені згідно з політичною кон'юктурою, і тому погано засвоєні. Своєрідною моделлю соціального розвитку (і архітектурного зокрема) може послужитися доля Підкарпатської Русі, або по-нашому — Закарпаття.

4. Тут доречно провести історичні паралелі. Міжвоєнна Чехословаччина і сьогодення Україна — оплот демократії в агресивному авторитарному оточенні. Націонал-соціалістична Німеччина в такому порівнянні тотожна Рашистській Федерації. А нерішучий колективний Захід залишається таким само обережним колективним Заходом сьогоденні. Але на відміну від Другої світової процеси прискорюються, і швидше приходить розуміння прірви, в яку все це може впасти. Та впевнений, сили Світла стають більш рішучими.

5. Здається, Підкарпатська Русь 1920–1930-х отримала ковток свіжого повітря. Розштовхуючи ліктями авторитарні режими Польщі (Пілсудський), Угорщини (Хорти) і Румунії (Татареску), не кажучи вже про Німеччину та СРСР, демократична Чехословаччина проводила реформи та розбудову нової Підкарпатської

республіки. Тут з'явилися новітні демократичні заклади, свій вибірний уряд, нові школи та гімназії, кіна, басейни і стадіони, транспортна інфраструктура, лево-вище. Русинський наріг отримав бажану частину прав, але й велика мадярська спільнота процвітала.

6. З архітектурної точки зору пам'ятки, що залишила Чехословаччина в Підкарпатті, блискучі, і навіть сьогодні, майже через сто років послугують за взірці сучасної модерної архітектури. Комплексне і чітке розпланування. Широкий рух і ансамблевий підхід. Розуміння тектоніки як обов'язкової норми самовитого архітектурного висловлювання. Природні та влучні бугівельні матеріали. Мовити б, екологічні норми бугівництва: осудна висота будинків, товщина стін, скатні покрівлі, опуклі деталі. Якість чеської бруківки в Ужгороді вражає і понині: узорчасті тротуари, празька трикольорова шашечка, кам'яні бордюри із замками, водостоки, каналізаційні люки. А витончене фасадне пропорціонування! А виважене модерне і водночас традиційне малювання вікна! Лише рівними долями, а краще хрестом — і так усюди! Більшість українських архітектів по сьогодні вважає «віконне питання» тридев'ятим. Отак і продукуємо неохайне та незграбне...

7. Сучасна, роздerta протиріччями та війною, Україна отримує гігантський доленосний шанс повернутися до себе. Це значить, здолати ворога зовнішнього. На наступному етапі — поголати амбігекстерів-корупціонерів внутрішніх, що під фарисейською личиною «закону» гноблять усілякий живий рух громадянського суспільства. Нарешті, сподіваюсь, зможемо торувати професію шляхом здорової архітектонічної (екологічної у своїй основі) традиції, гуманітарних інновацій та високого мистецтва.

І тоді звільняться неосяжні потенції вільного народу.

Унгарське ар-деко, фото: Б. Ерохвалів, 2016

Patronat

ARCHITEKTURA UKRAINY OD(NOWA)

Architektura czasu wojennego i wizja nowej architektury Ukrainy. Rubrykę prowadzimy we współpracy z Narodowym Związkiem Architektów Ukrainy, który jest inicjatorem szeregu projektów związanych z realiami pracy architektów w ukraińskich miastach oraz planów odbudowy po zakończeniu działań wojennych.

Architektura Ukrainy POKÓJ I WOJNA WERNISAŻ WYSTAWY

OŁEKSANDR BARANOWSKI
NSAU, koordynator projektu

У листопаді цього року у Варшаві було відкрито виставку «Мир і війна. Архітектура України». Її організаторами виступили Національна спілка архітекторів України, Асоціація польських архітекторів, Національний інститут архітектури та містобудування та Польський щомісячник Builder. Польські колеги надали для експозиції виставковий зал біля палацу Замойських, в резиденції САРП, в центрі міста. Українську делегацію очолив голова Львівської організації НСАУ Микола Шеремета. Нашу державу

представили заступник голови Львівської спілки архітекторів України Богдан Гой, координатор проєктів НСАУ Олександр Барановський, член-кореспондент Української академії архітектури Сергій Казарянець. Згодом до заходу приєднався Президент НСАУ Олександр Чижевський, який повернувся з міжнародної конференції в Данії. В межах виставки відбулася дискусія щодо майбутньої відбудови України за участі провідних польських архітекторів Маріуша Счісло, Шимона Войцеховського і Зузанни Мельчарек.

Agnieszka Kalinowska-Soltys
Prezes SARP-u

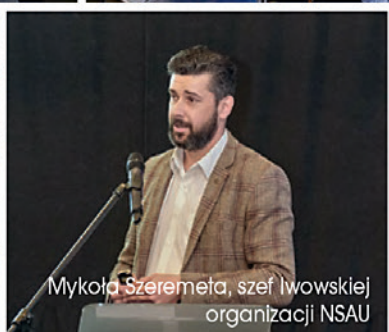
Oleksandr Baranowski

Bohdan Goy,
Wiceprzewodniczący
Lwowskiego Związku Ukrainy

Jerzy Grochulski

Mykolo Szeremeta, szef lwowskiej
organizacji NSAU

Od lewej: Mariusz Ścisło,
Szymon Wojciechowski, Oleksandr Baranowski

Війна на світлинах в Будинку архітектора

Любов Котляр, голова КО Національної Спілки Фотохудожників України

У листопаді в Центральному будинку архітектора в Києві відбулася виставка, яку закомпонувала Спілка фотохудожників України. З перших днів вторгнення російських військ в Україну багато фотографів обрали шлях документального відтворення драматичних подій — військового протистояння та злочинів окупантів проти цивільного населення, цього божевілля в сучасному світі, що сталося через вісімдесят років після завершення Другої світової війни. IX експозиція виставки «Моя Україна» з власною назвою «І на

оновленій землі» є ще одним доповненням численних фоторозповідей про російсько-українську війну. В експозиції представлені сімдесят сім фотографій тридцяти п'яти авторів-учасників українських фотоклубів, незалежних фоторепортерів, членів Національної спілки фотохудожників України та Української асоціації професійних фотографів. Концепцією виставки є відображення мирного та воєнного стану країни, але на сторінках часопису А+С ми вирішили показати навиразніші взірці часів лихоліття.

Олег Авілов (Київ). Гостомель

Тіна Грач (Київ). Ірпінь

Олег Авілов (Київ). Загибель

Анатолій Степанов (Київ). 2014

Зохра Бенсемра (Reuters). Буча. Червоний манікюр

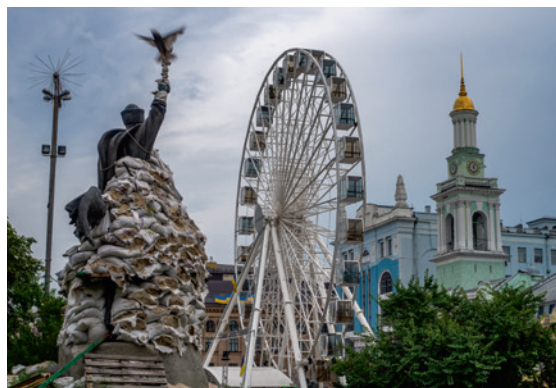

Андрій Негзельницький (Київ). Руїни гружби. Зона відчуження, Поліськ

Олексій Конченко (Київ). Сьогодні

Анатолій Джигир (Житомир). Переможець

Мстислав Чернов (Харків). Вогняні жнива

Неллі Спіріна (Київ). Танки на Хрещатику

Дмитро Корнілов (Київ). 06.03.2022 — до Хрещатика не дістались

Малий Ґалаґо, або Чеський Ужгород

Ігор Броґі, Романа Фіалова, Андрій Хархаліс

1918-й, закінчилася Перша світова, яка принесла незліченну кількість людських жертв і руйнувань. Три імперії канули в Лету. На руїнах однієї з них, Австро-Угорської, виникло кілька держав. Чехи і словаки, що звільнилися від імперської опіки, створили державу, яка з самого початку позиціонувалась, як прогресивна, індустріальна, соціально орієнтована.

Пам'ятник першому президенту

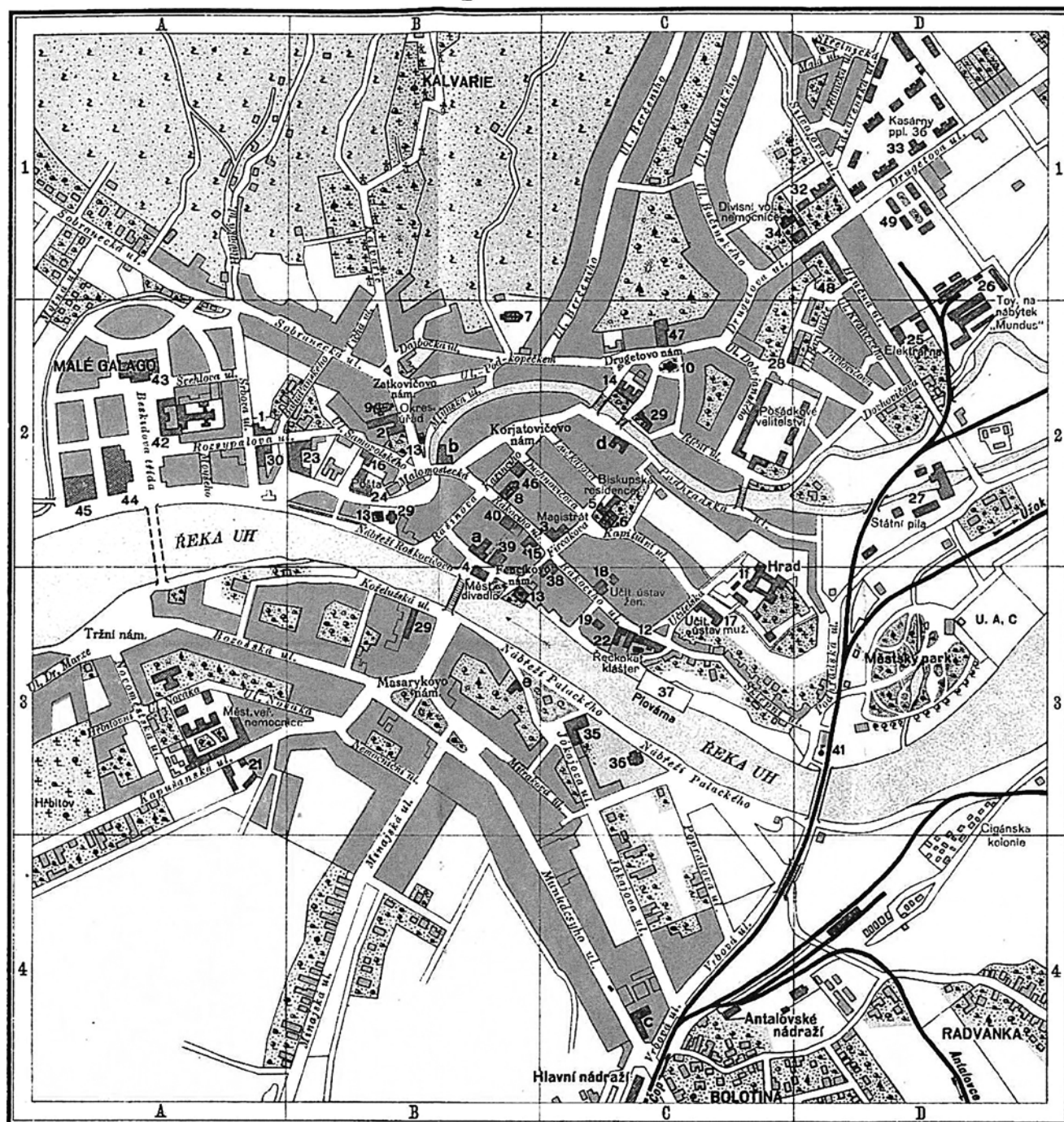
Чехословаччини

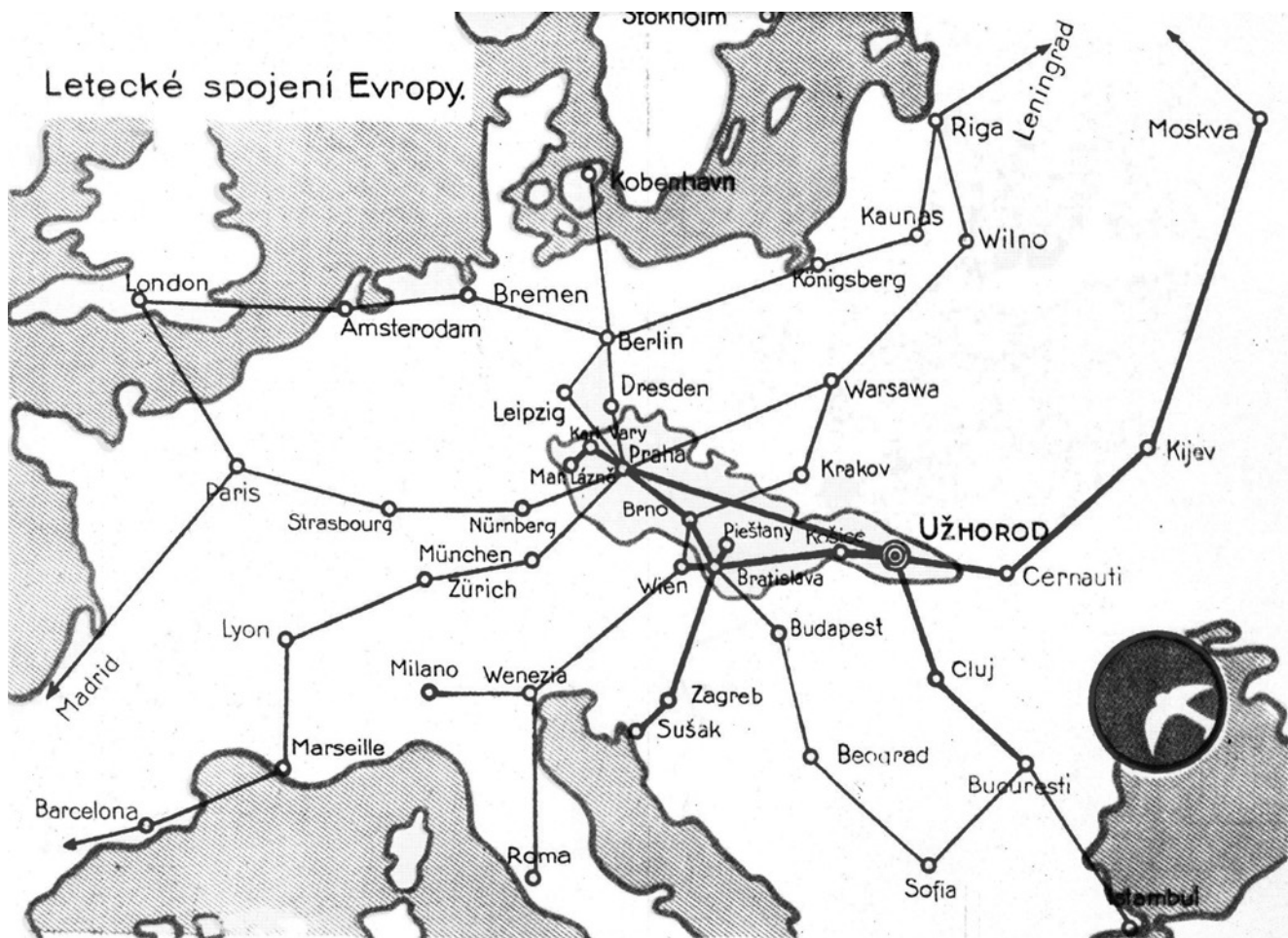
Томашу Масарику в Ужгороді

Перша Чехословацька республіка спочатку включала Чехію, Словаччину та Моравію. 10 вересня 1919 року відповідно до договору, укладеного у Сен-Жермен-на-Лайті, до складу нової держави увійшла Підкарпатська Русь (фактично збігається з нинішньою Закарпатською областю України). Землі Підкарпатської Русі були на східній околиці Австро-Угорської імперії. Протягом тисячі років вони належали спочатку угорській, потім австрійській короні.

І якщо рівнинну частину було досить освоєно, то гірські райони, що становили дві третини території, перебували на «середньовічному» рівні розвитку. Недарма один із мандрівників XIX століття називав цю частину імперії «Африкою в центрі Європи». Освоєнням «нових та невідомих» земель зайнялася Чехословацька держава, із властивою молодій нації оптимізмом та натиском. Була у цьому й мета показати всьому світу свою спроможність і прогресивність.

Orientační plán města Užhorodu

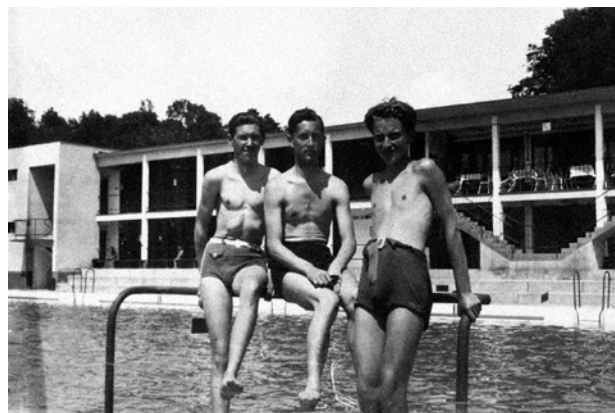
Авіаційні сполучення Чехословаччини, 1938

За мізерно малий історичний період у вісімнадцять років Підкарпатська Русь зовсім змінилася. Було проведено адміністративну та земельну реформи, створено сучасну інфраструктуру, збудовано сотні кілометрів доріг, зведено десятки транспортних мостів. У найкоротші терміни було проведено меліоративні та протипаводкові заходи. Зведено десятки кілометрів гребель, підпірних стін та ін. У гірські райони прийшла електрика, телефонний зв'язок. Активно розвивалася хімічна та деревопереробна промисловість — близько

50% території Підкарпатської Русі були зайняті лісами. Не забуто й об'єктів соціальної сфери: будувалися та реконструювалися школи, лікарні, відділення зв'язку, кінотеатри. Значні зміни торкнулися житлового будівництва. Впроваджувалися нові типи житлових будівель, що відповідають прогресивним санітарним, технологічним та функціональним стандартам. 4 квітня 1929 року в Ужгороді відкрився міжнародний аеропорт, який сполучав Підкарпатську Русь з усією Європою.

Будинок "Мала Рафанда" на вул. Ференца Ракоци 24/1 в Ужгороді

Відкритий басейн в Ужгороді, 1930-ті

The Next European War Will Start In

The Ukraine

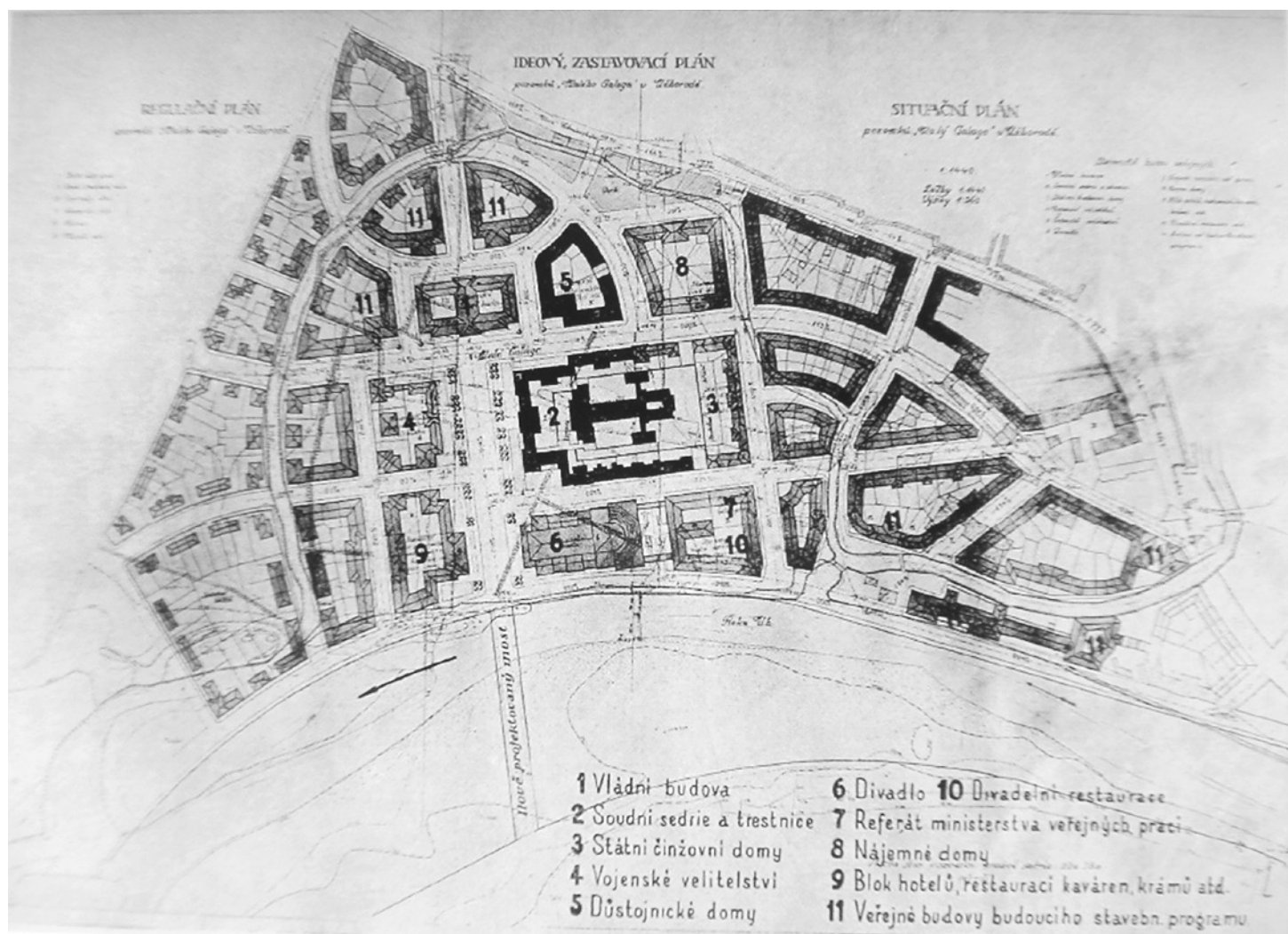
THE UKRAINE . . .
HITLER'S GOAL

Its 328,000 Square Miles Include
Parts of Czechoslovakia, Rumania,
Poland and Soviet Russia.

BLACK LINES
INDICATE EXISTING
BOUNDARIES

«Наступна європейська війна почнеться в Україні», ілюстрація з американського журналу Time, 1938

Частково реалізований план району Ґалаґо, архіт. Агольф Лібшер, 1922

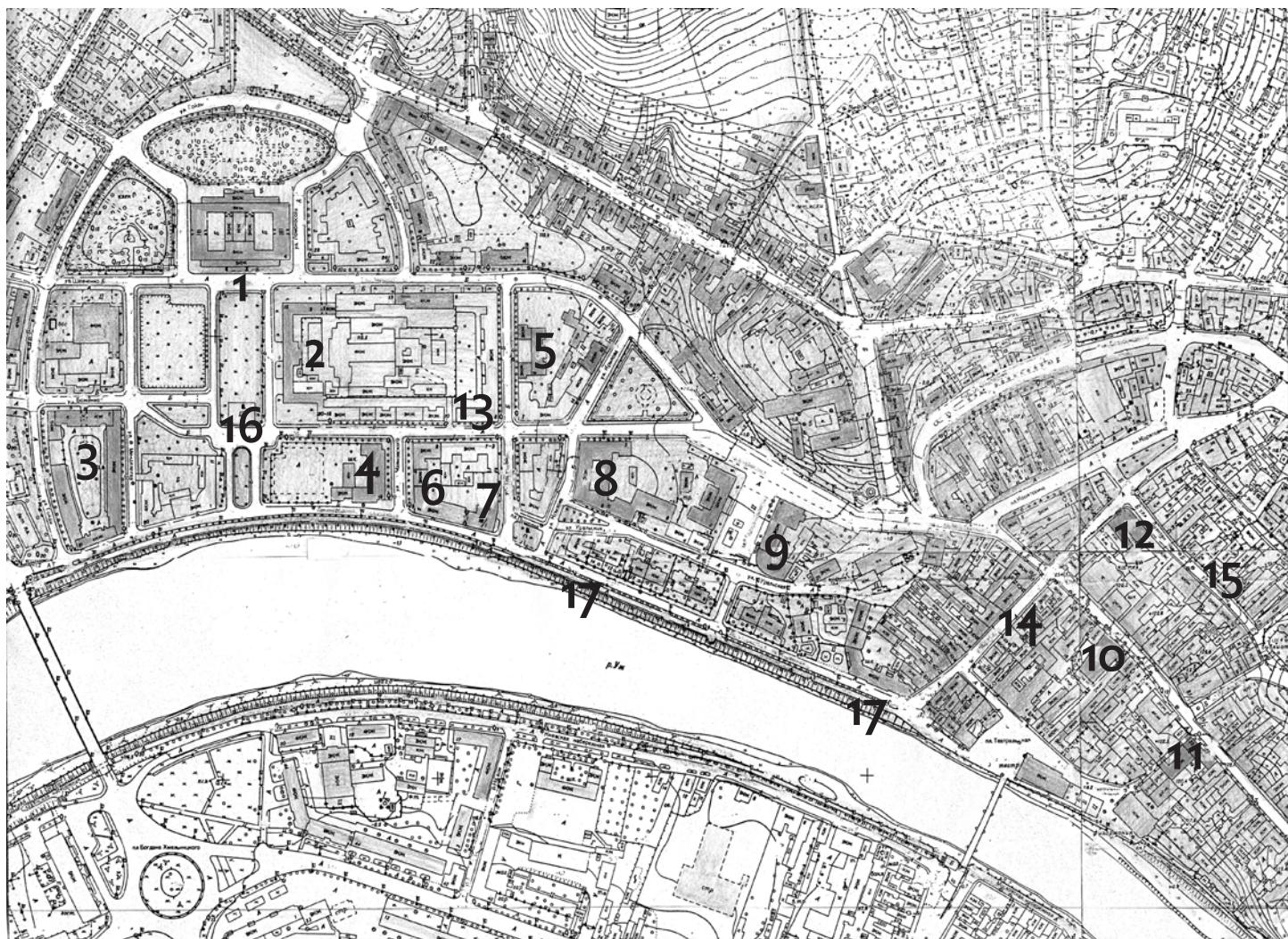
Багато будувалося у всіх містах та селах регіону, але насамперед увага приділялася столиці Підкарпатської Русі — Ужгороду. Увага ця закономірно була викликана абсолютною для XX століття неспроможністю міста як адміністративного, політичного та культурного центру. Бракувало будівель для державних установ, житла для чиновників. Та й мережа вулиць середньовічного міста довкола замку не відповідала сучасним вимогам.

У 1921 році були розроблені вимоги до урядового району Ужгорода на майданчику, що знову

освоюється, на захід від центру. 1922 року професор Вищої технічної школи з Брно Агольф Лібшер розробив відповідний генплан. Район отримав ім'я Малий Ґалаґо (ga lago на італійському середньовічному говірці означає озеро, болотистий берег). Протягом п'яти століть Ужгородський замок належав роду Друґетті із Північної Італії, тож у топонімії міста багато італійського. Справді, землі для майбутнього урядового центру регулярно затоплювалися весняними та осінніми паводками. Після спаду води вони служили городами.

Взірець ар-деко або чеський "кришталевий стиль" 1930-х на вул. Августина Волошина 24 в Ужгороді

Нумерація об'єктів, поданих на наступних сторінках

Тому насамперед була потрібна інженерна підготовка. Було врегульовано русло річки Уж. У межах міста було насипано захисні греблі. Усю територію району було піднято на 3–5 м.

Композиційним центром Малаго Галаго стала Урядова площа, розкрита до річки. Транспортний міст з'єднав площу із залізничним вокзалом на протилежному березі. На головну вісь площі поставлено Урядову будівлю, праворуч від неї будівлю суду, зліва військове управління. Район загалом забудовувався

кварталами заввишки 3–4 поверхи. Тут також розмістили Управління поліції, відділення Народного банку, в'язницю, пошту, лікарню, школу, театр, бібліотеку, готель, магазини, кафе, адміністративні та житлові будинки для чиновників та службовців. В архівах збереглася робоча документація для будівництва, яке планувалося у 1939–1940 роках. На захід від Малаго Галаго був намічений ще один житловий район Великий Галаго. Реалізації цих планів завадила Друга війна.

Архітектура чехословацького Ужгорода сьогодні

Борис Єрофалов, фото

Світлини на сторінках 19–60, 62–67, 72–77 — 2016 року, на сторінках 61, 68–71 — 2022 року

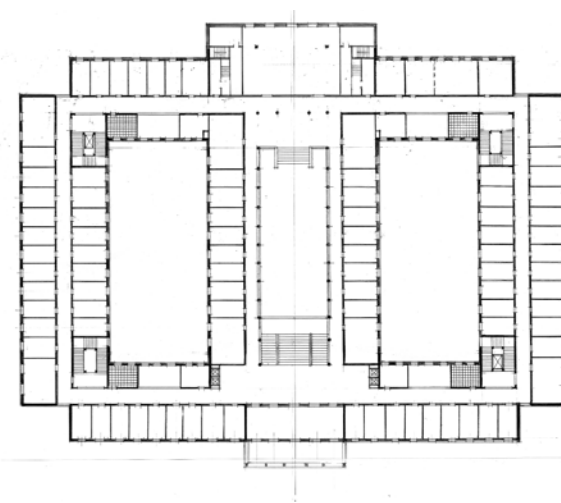
Суд на вул. Довженка 7/3 в Ужгороді — все чеське, включно з бруківкою

1. ZEMSKÝ ÚŘAD / БУДІВЛЯ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Beskydova trh / Народна пл. 4

архітектор: Франтішек Крупка (Братіслава)

проект і реалізація: 1932–1936

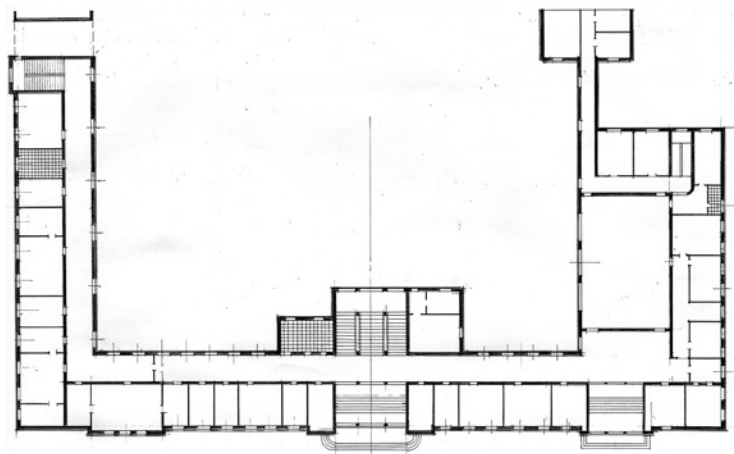

2. KRAJSKÝ A OKRESNÍ SOUD / БУДІВЛЯ ЗАКАРПАТСЬКОГО ОБЛАСНОЇ РАДИ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК

Beskydova trh / Народна пл. 15

архітектор: Адольф Лібшер (Брно)

проект і реалізація: 1928–1930

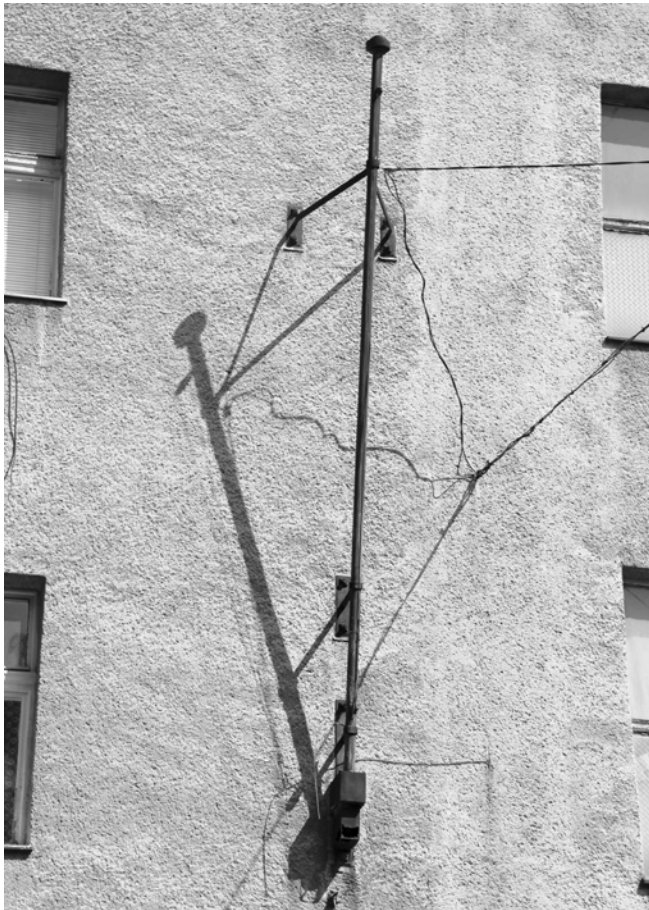
3. HORODSKI KVARTYRNI DOM / БАГАТОКВАРТИРНИЙ ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК

Tyršova páb. / наб. Незалежності (формальна адреса: вул. Володимира Гошовського 21)

проект і реалізація: 1931–1932

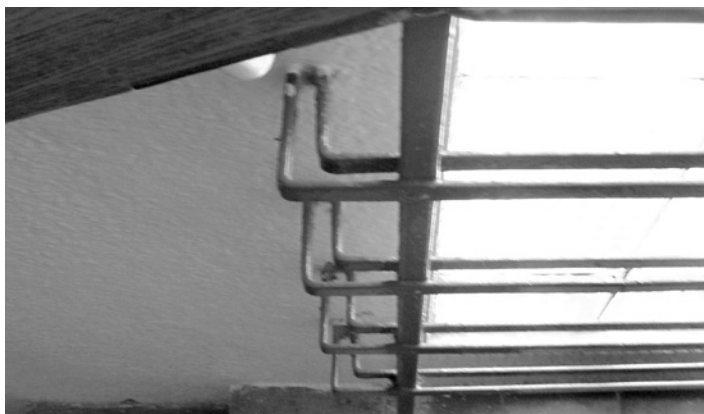

4. MASARYKOVA CSL OBECNÁ ŠKOLA / СЕРЕДНЯ ШКОЛА № 3

Tyršova náv. / наб. Незалежності 18

архітектор: Петер Кропачек

проект і реалізація: 1930

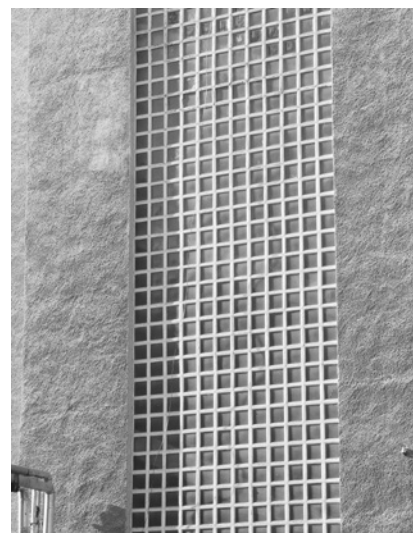

5. DUM LIDOVÉHO ZDRAVÍ / МІСЬКА ДИТЯЧА ЛІКАРНЯ

Rockfeller ul. / ул. Брацкайков 9

проект і реалізація: 1932–1938

6. OBYTNÝ DŮM PRO VOJENSKÉ PLYNÁRNY / БАГАТОКВАРТИНИЙ ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК

Tyršové náb. / наб. Незалежності 17–18

проект і реалізація: 1923

7. FILIÁLKA NÁRODNÍ BANKA / БУДІВЛЯ ВІДДІЛЕННЯ НАЦБАНКУ

Tyršové náb. / наб. Незалежності 16/1

архітектор: Франтішек Шрамек (Прага)

проєкт і реалізація: 1933

8. POLICEJNÍ REDITELSTVO / БУДІВЛЯ СБУ В ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Rozsypalova ul. / вул. Довженко 3

архітектор: Август Зандер

проект і реалізація: бл. 1930

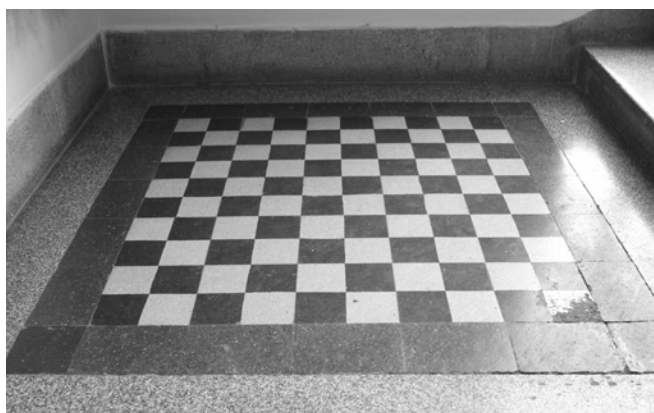
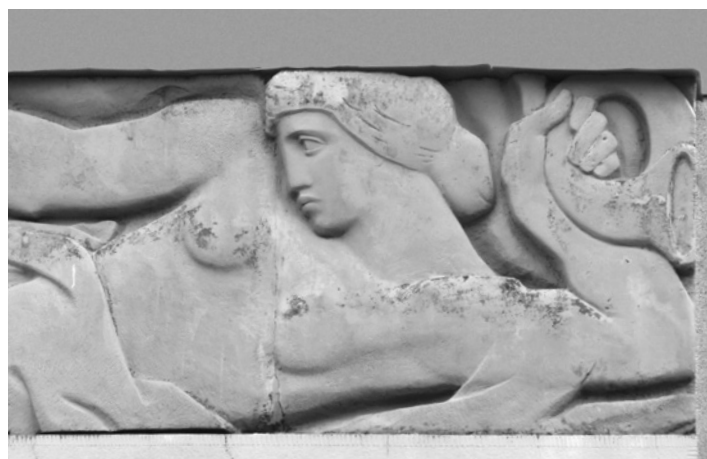

9. PALAC ROŽTY / БУДІВЛЯ УКРПОШТИ

Rožtovní náměstí / Поштова пл.

проект і реалізація: 1932

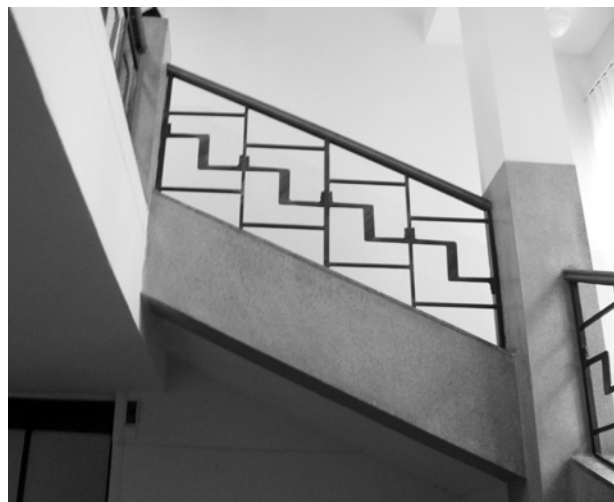
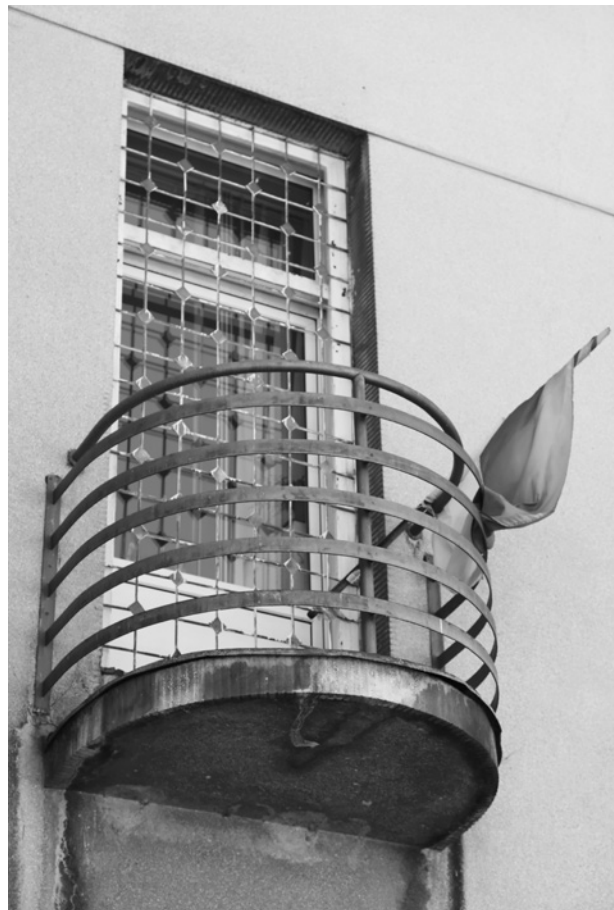

10. MĚSTSKÉ KINO A KNİHOVNA / КІНОТЕАТР «УЖГОРОД»

Rákosiho ul. / вул. Августина Волошина 20–22

архітектор: Людвіг (Людовит) Ошлагер із Кошице

проект і реалізація: 1932

11. ŽIDOVSKÁ ŠKOLA / БУДІВЛЯ БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ УЖГОРОДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Rákosiho ul. / вул. А. Волошина 32

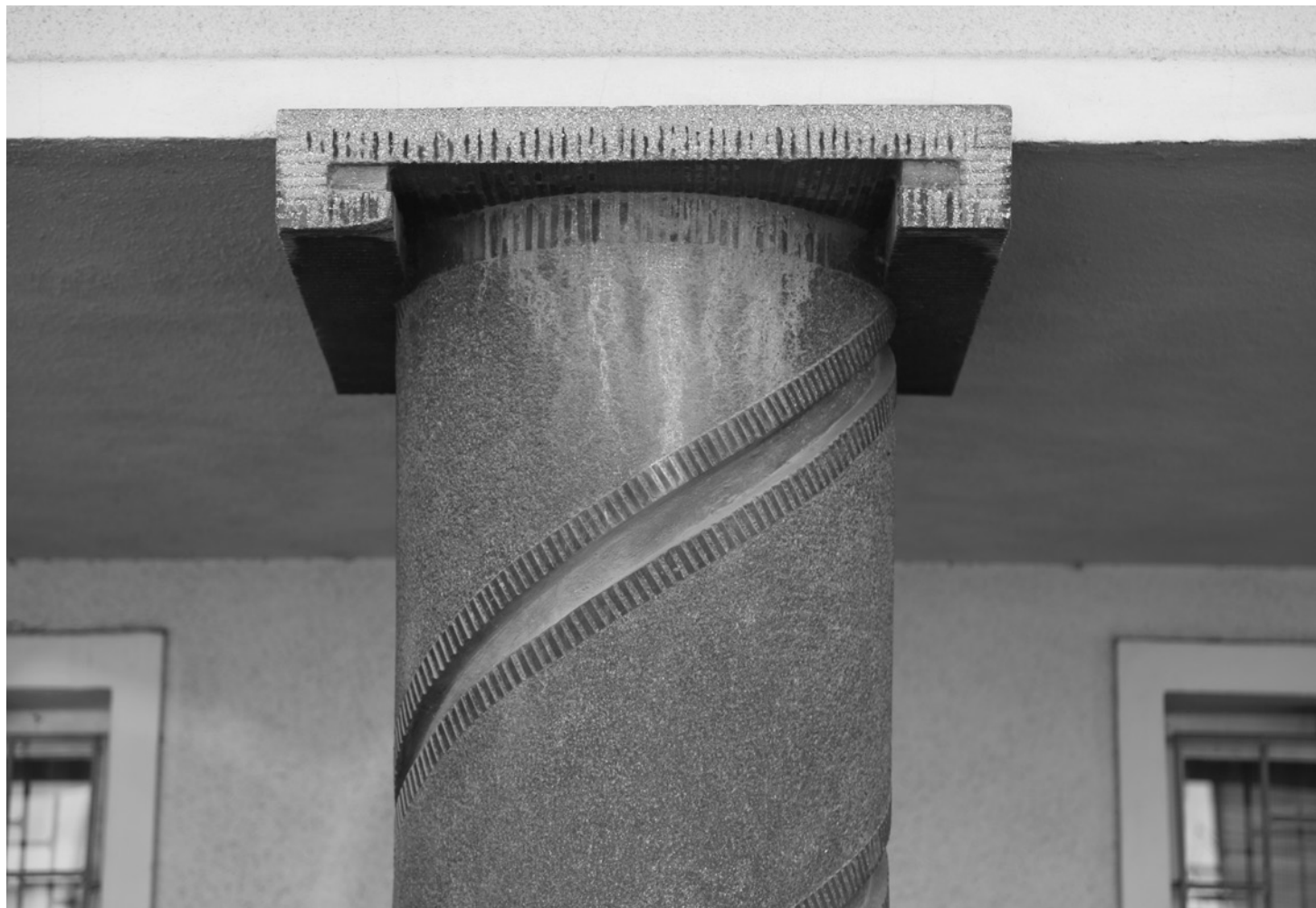
архітектор: Людвіг (Людовит) Ошлагер із Кошице

проект і реалізація: 1932

12. OVSYJDNI DUM LEGIODRUZSTVA / БУДІВЛЯ ПОДАТКОВОЇ ІНСПЕКЦІЇ ТА ВІДДІЛЕННЯ БАНКУ

вул. Духновича 4

архітектор: Франтішек Крупка (Братіслава)

проєкт і реалізація: 1929

13. ОБУТНÝ ДЎМ / БАГАТОКВАРТИРНИЙ ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК

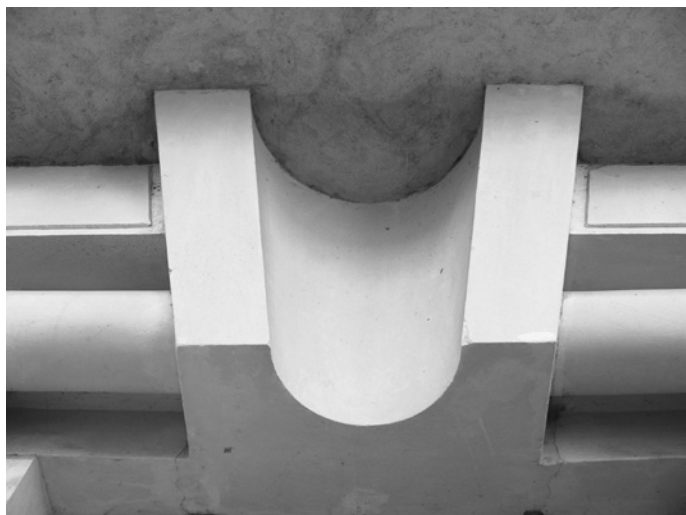
Rozsypala ul. / вул. Довженка 4

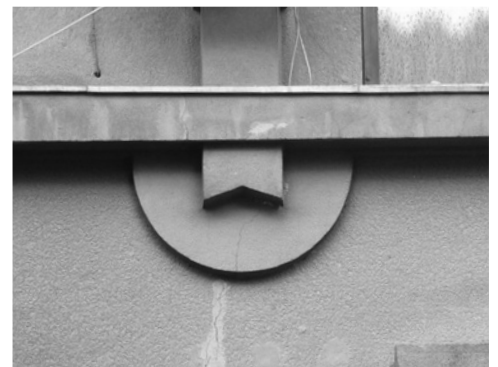
проект і реалізація: 1923–1924

14. ОВУТНÝ DŮM / БАГАТОКВАРТИРНИЙ ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК

Korzo ul. / вул. Корзо 10

проект і реалізація: 1932–1933

15. ОВУТНÝ ДŮМ / БАГАТОКВАРТИРНИЙ ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК

Vlněná ul. / вул. Олександра Духновича 15

проект і реалізація: 1925–1926

16. HODNIK / ТРОТУАРНА БРУКІВКА

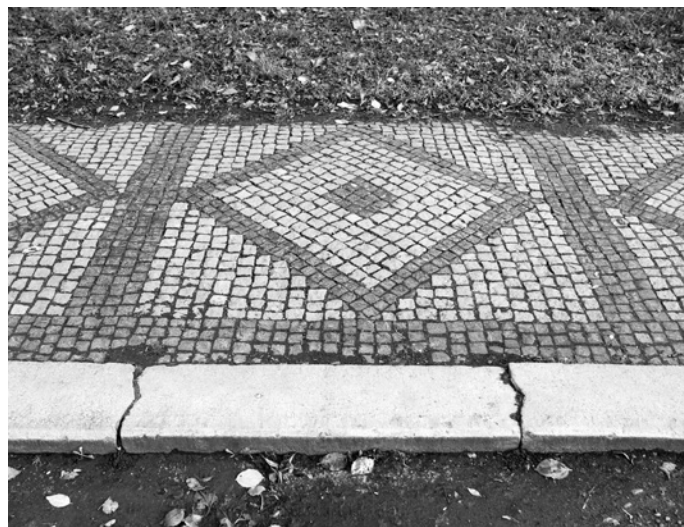
Malé Galago / Малий Галаґо

проект і реалізація: 1920–1930-е

17. LIPOVE ALEJE / ЛИПОВА АЛЕЯ

Malé Galago, Užské nábřeží / Малий Галаго, набережна Ужа

проект і реалізація: 1920–1930-е

Масарикова колонія у Хусті

текст: Михайло Маркович, дослідник історії Закарпаття

фото: Карел Хробачек

графічні реконструкції: Ігор Брогі

У 1919 році, після Першої світової війни, фронти якої з гуркотом пронеслися і в Карпатах, тогочасні землі нинішнього Закарпаття, завдяки Сен-Жерменському мирному договору, перейшли до Чехословаччини. Регіон під назвою Підкарпатська Русь останнім приєднався до молодої держави і був найвідсталішим у економічно-інфраструктурному розвитку. Це зумовило потребу вкладання у його відновлення і розбудову чималих коштів.

Практично з «чистого листка» архітектори та інженери-будівельники формували обличчя міст і містечок, планували квартали, зводили як окремі будівлі, так і цілі райони в популярних тоді модерному та функціоналістичному стилях. Можна вважати, що Підкарпатській Русі пощастило, адже знані архітектори зі світовими іменами створювали тут справжні шедеври, що і зараз вражають як знавців, так і неофітів у архітектурі. Вишукані, новаторські, ідеально вписані в ландшафт, створені «під пропорції людини» будівлі за короткий час з'явилися практично у всіх районних центрах Закарпаття. Однак, окрім адміністративних будівель, міста потребували і помешкань для багатьох службовців, учених, військових, інженерів, які зіштовхнулися із житловою кризою.

Є свідчення, що багатьом чиновникам, які приїхали працювати в Закарпаття століття тому, доводилося спати в офісах та кабінетах на столах і диванах, чи навіть на підлозі. Відтак поступово проблему вирішували зведенням нових житлових будинків. Саме

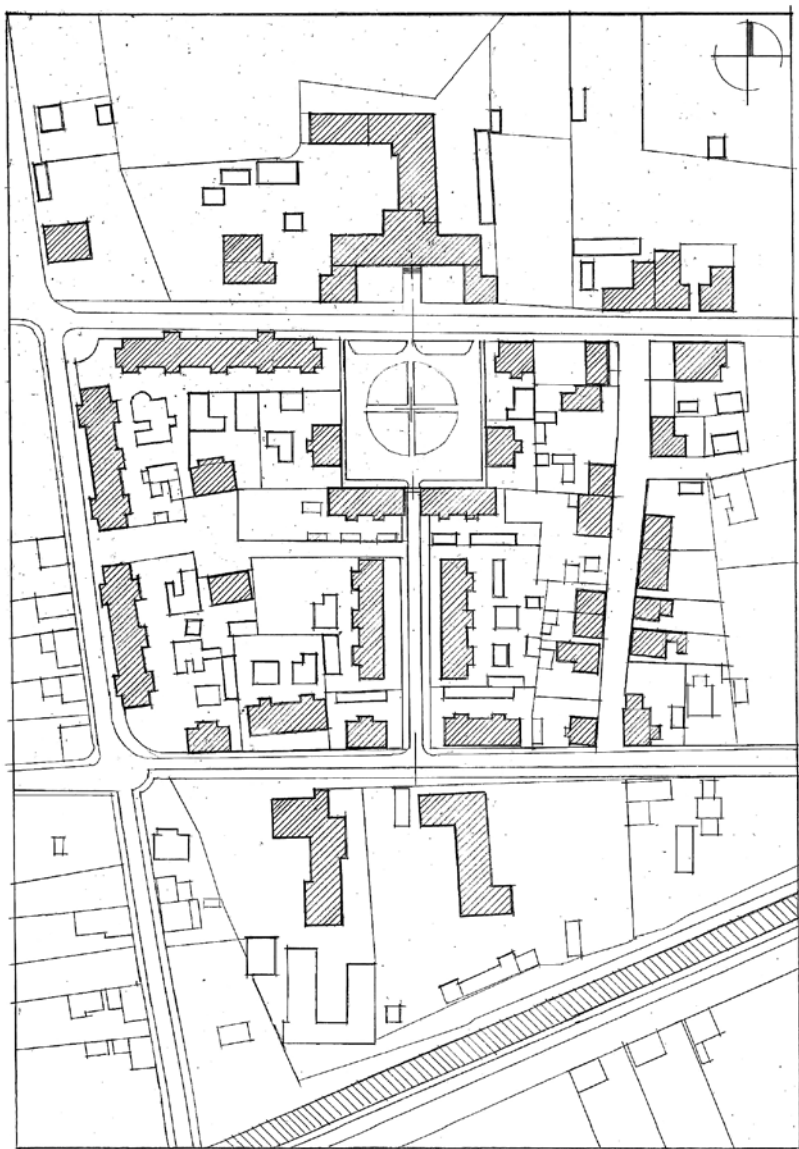
Ужгород, як столиця Підкарпатської Русі, став місцем інтенсивного будівництва житла для службовців. Однак, Чехословацька держава інвестувала і в менші міста та села, покращуючи таким чином умови життя у всьому регіоні.

Як приклад, у 1923 році Міністерство громадських робіт оголосило конкурс на будівництво помешкань для чиновників у Хусті. Конкурс виграв Йндржих Фрейвальд. Відомий чеський архітектор спроектував житловий район, знаний сьогодні як «Чеська» чи «Масарикова колонія».

Будівництво поселення доручили компанії «Фрейвальд і Бем». Сам архітектор приділив особливу увагу будівельним матеріалам та стилю кварталу. Використовували місцеві дерево, камінь, гравій... Покрівля була з керамічної черепиці. Фрейвальд зумів поєднати модернізм та функціоналізм із народними мотивами архітектури Підкарпатської Русі — ґругі поверхи будинків побудували з дерев'яних колод зі зрубамі. З'явилися також дерев'яні фронтони та різні декоративні деталі.

Масарикова колонія, житловий будинок по вулиці Соборної України 23, архіт. Їндржих Фрейвальд, 1923–1925

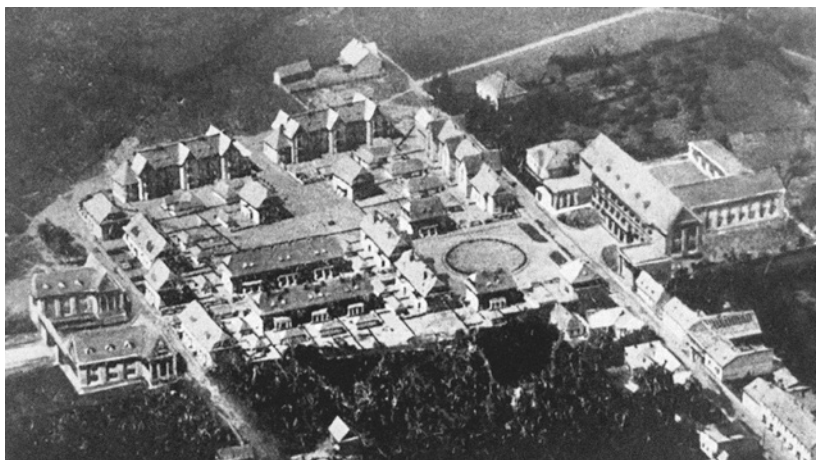
Масарикова колонія у Хусті, план

Можна лише уявити, яке враження справляли новобудови, що з'явилися неподалік старовинного замку, на місцеве населення майже сто років тому. Ажже деякі бідненькі хатки в той час на околицях Хуста ще були вкриті соломою.

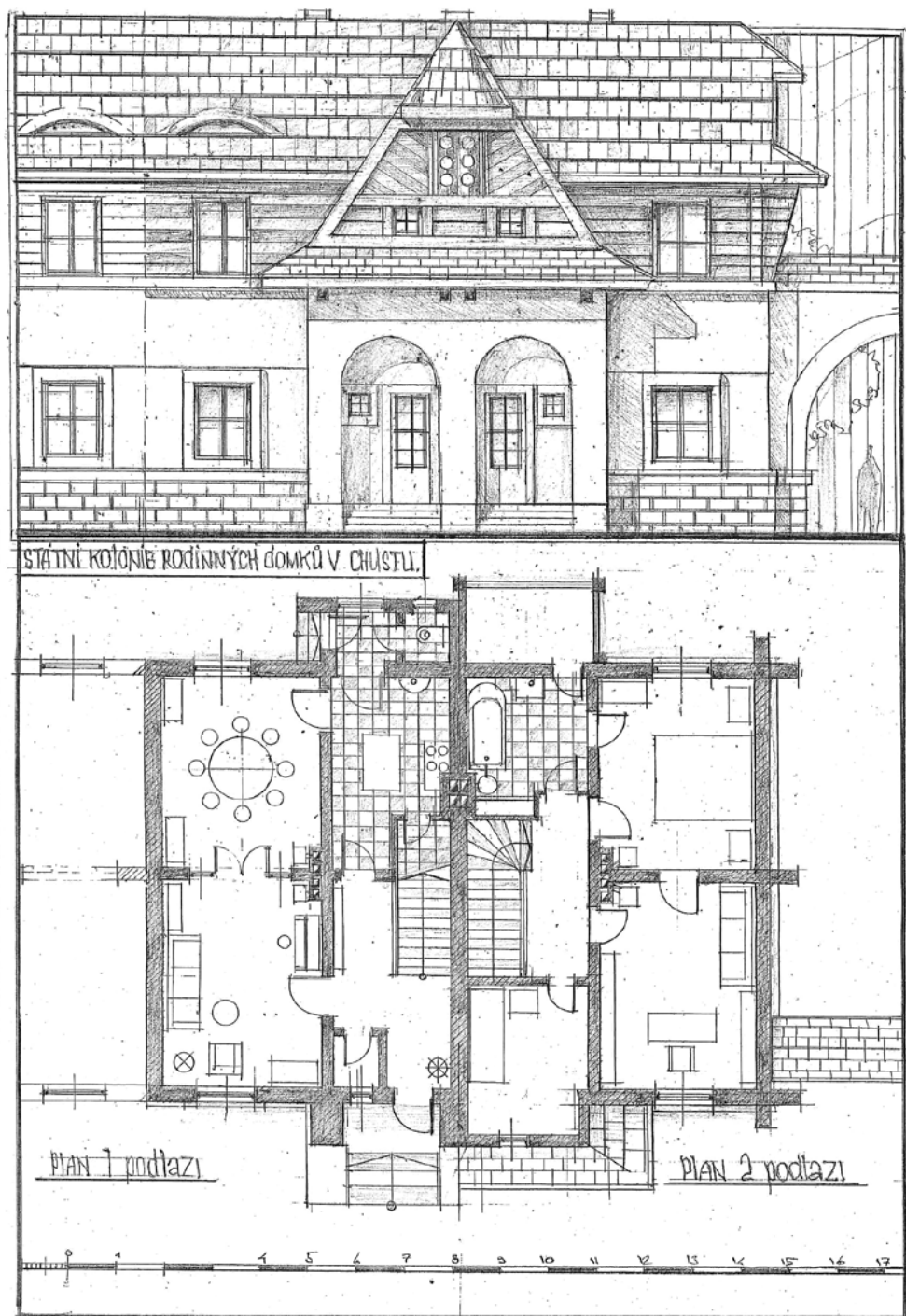
Планування житлового району включало сімейні будинки, що стоять окремо, декілька груп — по 4–6 будинків, та будинки з декількома квартирами. Були як однокімнатні квартири для малих сімей, так і трикімнатні для більших. Із економічних міркувань,

у деяких будинках були спільні пральні та ванни в центрі будівлі. В той час у місті ще не було каналізації (її спорудили в кінці 30-х років минулого століття), тож використовували вигрібні ями. Підвальні приміщення не розглядалися, адже на місцевості виявили високі ґрунтові води.

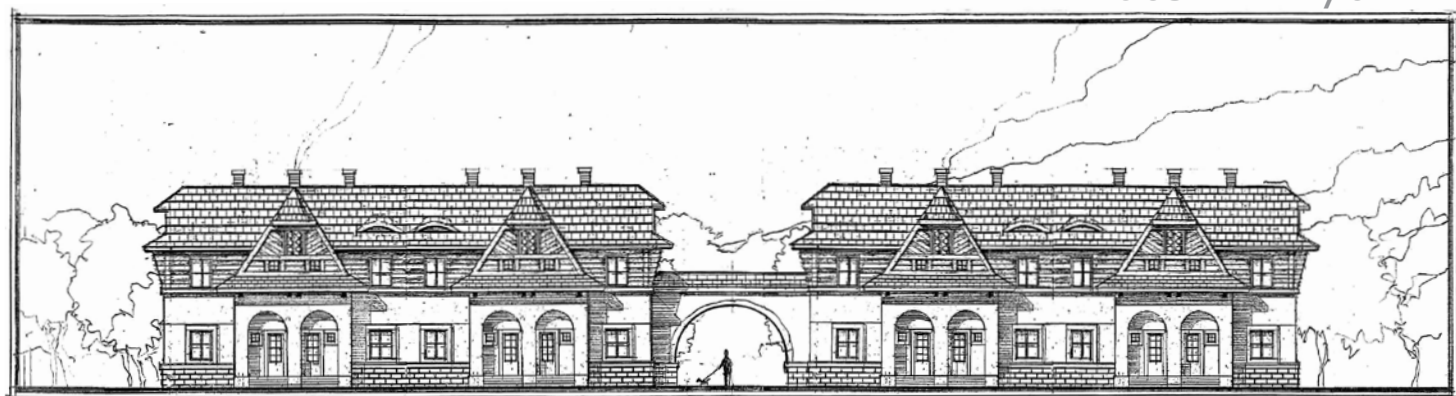
На будівництві не вистачало місцевих кваліфікованих працівників, доводилося викликати «підкріплення» будівельників із Чехії, і навіть імпортувати деякі будівельні матеріали.

Масарикова колонія, сучасна зйомка і аерофото 1930-х

Житловий будинок з аркою на центральній площі Масарикової колонії, архіт. Їндржих Фрейвальд, 1923–1925

STÁTNÍ KOLONIE RODINNÝCH DOMKŮ V CHUSTU. 1911

Первісний проєкт Слов'янського дому Ї. Фрейвальда

Слов'янський гім у Хусті, фото 1930-х

Архітектор Їндржих Фрейвальд

Готель Koruna в Хусті у 1939 році, архіт. Ї. Фрейвальд

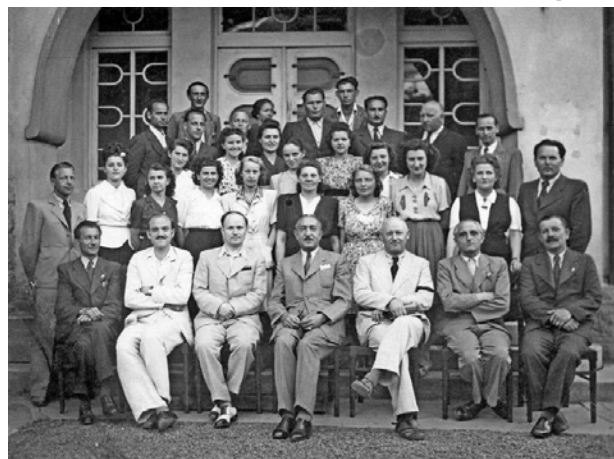
Першими мешканцями поселення були переважно сім'ї держслужбовців. Наприклад, співробітники Податкової служби та службовці страхової каси Держбанку.

Перебуваючи довгий час у Хусті, архітектор Їндржих Фрейвальд скаржився, що на 10 000 населення в місті немає ні великого готелю, ні ресторану, ні кафе і театру, чи іншої пристойної будівлі. Тож, коли оголосили тендер на будівництво «Слов'янського дому» в Хусті, компанія «Фрейвальд і Бем» взяла участь у ньому і, звісно, виграла. У цьому проєкті

Фрейвальд спробував облаштувати кімнати найбільш практичним чином: зал був поєднаний із рестораном, гардеробна — з ґанком, місце господарської частини було біля двору тощо. Зовнішній вигляд архітектор пристосував до форм навколишніх будівель «Масарикової колонії» — двосхилий дах, дерев'яні балки. Також існував і альтернативний дизайн «Слов'янського дому» — з плоским дахом та голим фасадом, створений під впливом пуризму — напряму в архітектурі, що ставив за мету пошук естетичної ясності та точності.

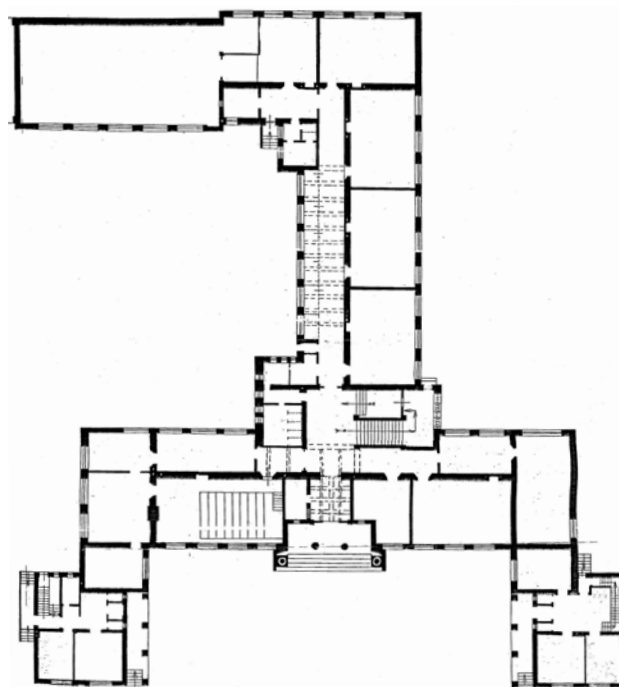
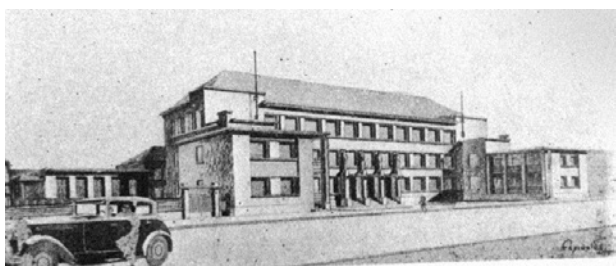
Хуст на початку XX століття, фото: Josef Belza

Мешканці Масарикової колонії, 1930-і

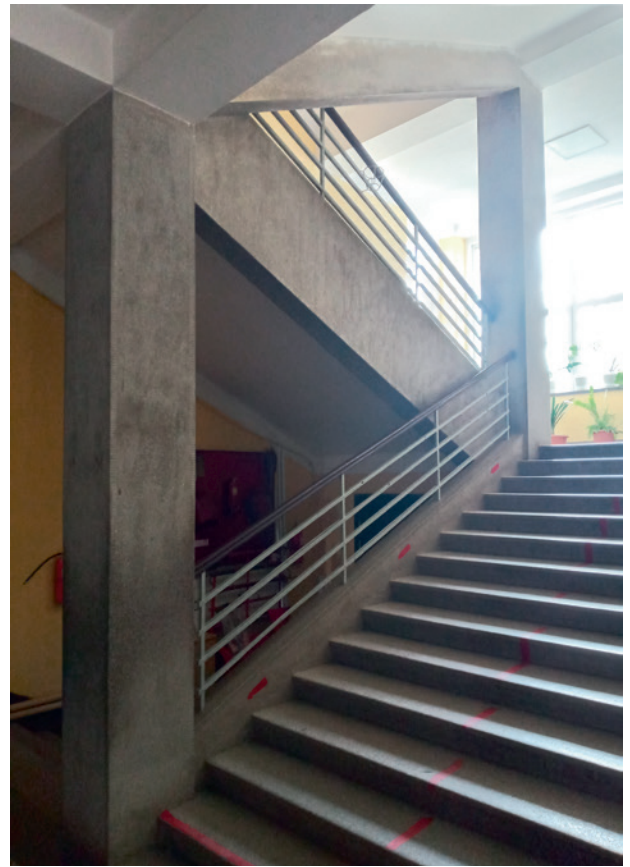

В соціалістичній Україні Масарикову колонію газифіковано

Гімназія на Масариковій колонії у Хусті, архіт. Їндржих Фрейвальд, 1932–1933

Центральні сходи гімназії у Масариковій колонії
(нині спеціалізована середня школа № 1 ім. Августина Волошина)

Загалом оригінальне планування модерного чеського кварталу в Хусті давало перспективи для подальшого розвитку та зведення нових будівель. Вже у 1933 році за проектом тої ж таки компанії «Фрейвальд і Бем» побудували державну гімназію (середню школу) у функціоналістичному стилі, на якому вони спеціалізувались.

Гімназію зробили триповерховою, з трьома корпусами. Загалом у будівлі налічувалося 15 аудиторій, тренажерний зал із гардеробною, кімната для інструментів та тренажерів, аудиторії фізики та

хімії з відповідними кабінетами професорів, актовою залю, кабінетом директора та бібліотеками. На території гімназії побудували спортивний майданчик та шкільний ботанічний сад. Можна помітити, що бічні крила мають типовий функціоналістичний елемент — плоский дах.

Щоб наповнити цю масштабну будівлю світлом, створили велику кількість вікон, що загалом відповідає періоду та будівельній концепції того часу. Архітектори зазначали, що ця, одна з найбільших будівель у Хусті, слугуватиме молоді для освіти,

Лікарня (зверху і всередині справа), чеська школа (всередині зліва) і житловий будинок на вул Пушкіна

Житлові будинки Масарикової колонії по вул. Тараса Шевченка №№ 16 і 14

Архітектор І. Броді на польових дослідженнях Масарикової колонії

а для міста стане справжньою окрасою. Загалом у чехословацький період освіти на Підкарпатській Русі приділяли особливу увагу, і такі проєкти мали на меті ще й стимулювання населення до навчання та розвитку.

На жаль, із часом чеські поселення в Хусті, як і в усьому Закарпатті, зазнають різних неестетичних змін та «покращень», що загалом руйнує автентичність, архітектурний стиль та первинну мету задуму творців-архітекторів. Часто це відбувається через незнання та неусвідомлення важливості цих

будівель не лише для нашого краю, а й для Східної Європи загалом.

Серед багатьох чеських архітекторів, які на початку та в середині XX століття створили для Підкарпатської Русі ряд вражаючих архітектурних родин, що своїм стилем пов'язують наш регіон, зокрема, з багатьма європейськими країнами та містами, важливе місце належить Індржиху Фрейвальду. Для Закарпаття, окрім «Масарикової колонії», він також спроектував будівлю ощадної каси у Мукачеві, готель «Koruna» в Хусті та гірничу житлову колонію в Солотвині.

Масарикова колонія, житловий будинок по вул. Тараса Шевченка 16, архіт. Йндржих Фрейвальд, 1923–1925

Хуст: ще одна масарикова пам'ятка

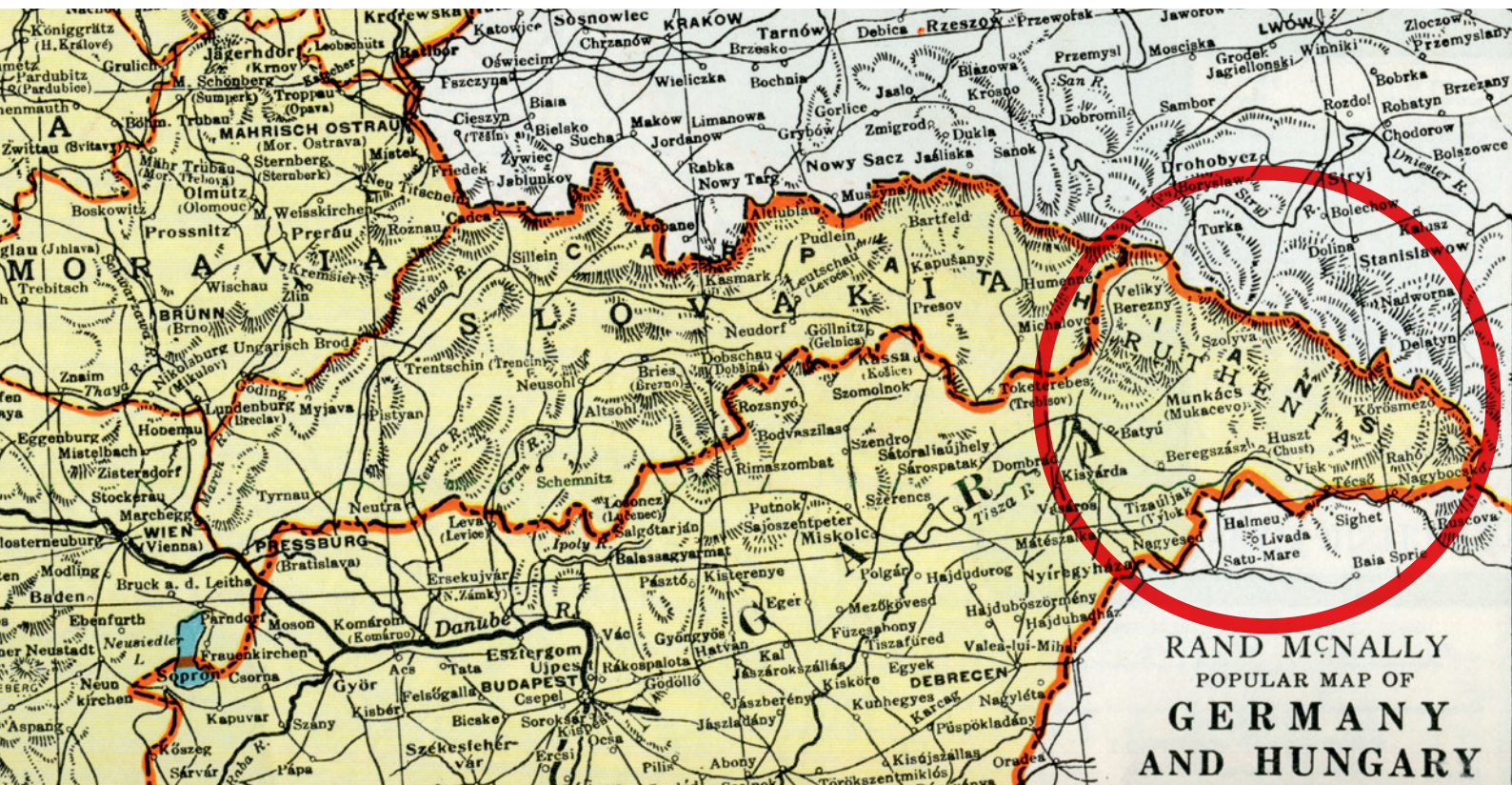
Борис Єрофалов, фото автора

Хустська адміністрація з поштівки 1930-х років,
збудована чеськими фірмами Mandaus, Doubek, Pechman a spol. та Freiwald-Bohm

На початку XVIII століття в Семиградії правив князь Ференц II Ракоці, на ім'я самі розумієте — «русин». Його мати графиня Олена Зринська хорватка. Ракоці очолив антигабсбурзьке повстання Текьолі з центром опору в Мукачівському замку. Врешті він став вигатним сином угорського народу та похований у соборі Св. Єлизавети у Кошице (Словаччина). Про жителів Мукачева та Хуста князь казав — *gens fidelissimus*, тобто найвідданіший народ. От і маємо таких собі «угро-русинів». Але мова піде взагалі про чеську пам'ятку на підкарпатській землі.

Семиграддя (нім. Зібенбурген), походить від латинського Трансільванія, тобто просто Залісся (*trans silva*). За часів античних це ядро Дакії, завойованої римлянами, зі столицею Сармізегетузою. У середні віки Трансільванія мала автономію у складі Угорського королівства і управлялася саксами. У XVII столітті це найсхідніший оплот протестантизму. І лише після поразки князя Ракоці розпочався процес окатоличення краю. Ви питаєте, до чого це все? А до того, що традиції самостояння і навіть, якщо хочете, протестантизму тут у крові, і кров ця транс'європейська.

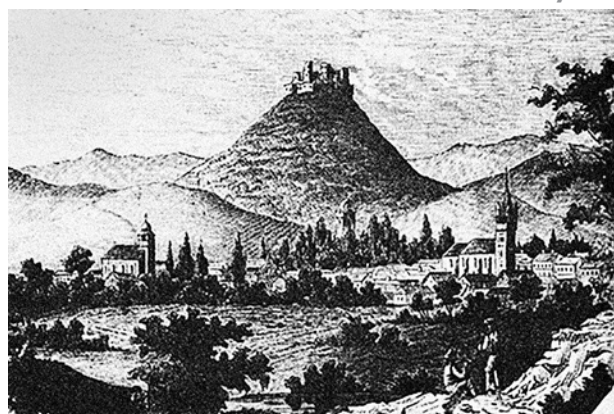

Пікарпатська Русь у складі Чехословаччини (вгорі) й Угорщини (внизу) з американського атласу 1939 року Rand Mc Nally

У Хусті стоїть височенна гора із замком, що боровив соляний шлях (з Солотвина) та карпатські рубежі. Про висоту гори можна судити за глибиною колодязя, вирубаного в скелі — 160 м. Саме тут, у Хустському замку, Ференцем Ракоці було проголошено незалежність Трансильванії (1706). Під горою розташована міська адміністрація, збудована у роки Чехословацької республіки.

Як собор Св. Єлизавети в Кошице був східною готичною пам'яткою, так і будівля Хустської адміністрації стала східною пам'яткою чеського стилю, протестантського у своїй основі.

Міська адміністрація
на фоні замку місцевого господаря Владислава Дракули

Пречудові чеські сходи Хустської адміністрації

Зовні адміністрація не являє собою нічого особливого, вельми стримані та лаконічні форми. Всередині — динаміка та чистота ліній морського лайнера. Узгоджені кольори та матеріали, масонська клітина підлоги.

Все так просто і доботно, що роки радянського правління та здичавіння 1990-х майже не лишили слігів корозії на цьому будинку. Кераміка, граніт схогів, бронза фурнітури, метал огорож. Все стандартно, точно, ергономічно. Але чехи й не вміли інакше.

Новий Ужгород Яноша Віга

Борис Єрофалов

Широко відомий професійному загалу київський архітектор Янош Віг не чужий місту Ужгороду. Він тут народився і живе, мовити б, на два міста. Працюючи в Києві, автохтонної енергії Янош Яношевич набувається в Ужгороді. І коли з'явилась можливість взяти участь в ужгородських архітектурних конкурсах, він з ентузіазмом і розумінням специфіки місця засукав рукави.

По суті, в п'яти проєктах архітектора вирішується задача модернізації старого центру Ужгорода. Місто з'явилося у XII столітті, коли князь Другет заклав замок на правому березі річки Уж. Другий етап стрімкого містобудівного розвитку відноситься до короткого міжвоєнного періоду 1920–1930-х років — будівництво урядового центру Підкарпатської Русі в низині на захід від замку — Ґалаґов. Основним проєктом, що об'єднує ці два потужні міські центри став новий пішохідний міст, спрямований від Жупанатської гори та Поштової площі на лівий берег, уздовж Обласного драмтеатру до вулиці Толстого. Ідея нібито простого мосту перетворена в справжній архітектурний ансамбль: сильна містобудівна вісь пов'язує півднюжини соціально важливих об'єктів — реформатську церкву, Поштову площу, музей і пам'ятник Августина Волошину, безпосередньо міст з оглядовим «висячим» кафе, новітній терасний готель, торгівельні моли та паркінги.

Проєкти упорядкування Жупанатської гори, Театральної площі, Замкової гори з кафедральним собором і площі Шандора Петефі досліджують і розкривають нові напрями розвитку сучасного центру Ужгорода, задаючи упорядковану та композиційно врівноважену систему архітектурних центрів.

Жупанатська гора з реформатською церквою та обласним художнім музеєм в уяві архітектора перетворюється в потужний культурологічний центр ім. Й. Й. Бокшая. Модерні скляні об'єми виставкових залів і арт-майданчик доповнюють існуючі історичні бугівлі та задають провідний у творчості Віга мотив діалогу старого з новим.

Театральній площі повертається її первісна комунікаційна та розважальна функція: навпроти будинку Театра ляльок влаштовується відкрита сцена, а у збережених субструкціях старовинного винного погребу пропонується відновити ресторан з експозицією залишків фундаментів.

Центральною ідеєю реконструкції Замкової гори стає облаштування урочистої площі перед Кафедральним собором, з відновленням пам'ятника засновнику міста князю Другету. Родзинкою проєкту стає влаштування ескалатору на Замкову гору з модерною спорудою нижньої станції. Тож і тут мотив переклички старого і нового має потужне звучання.

Врешті переоблаштування лівобережної площі Шандора Петефі має на меті розвантажити її від намірного транзитного транспорту, влаштувати пішохідну зону перед існуючим пішохідним мостом до старого центру міста та підсилити рекреаційну і меморіальну функцію площі.

Наразі ці проєкти, підтримані архітектурною спільнотою, не знайшли актуального застосування та розуміння з боку міського керівництва, але закладені в них просторові ідеї певно знайдуть своїх послідовників у найближчому майбутньому. Тому редакція вважає за доцільне презентацію ужгородських проєктів Яноша Віга в часописі А+С.

Архітектор Янош Віг та його ужгородський міст

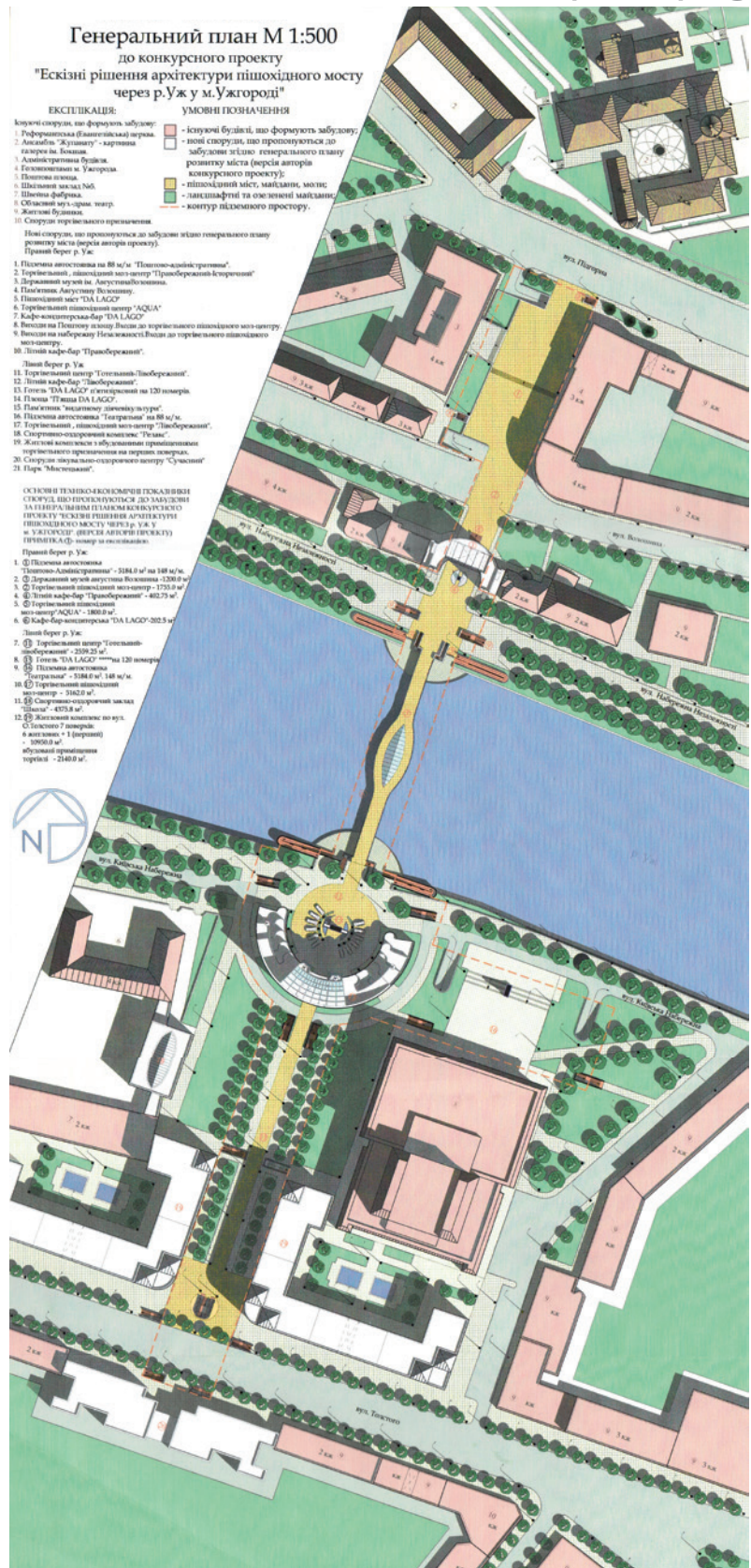
Архітектурний ансамбль мосту Da Lago

Цей проект — переможець містобудівного конкурсу, а отже виконаний згідно вихідних умов, наданих замовником ТОВ «Альфа-Сервіс-Груп» та головою закарпатської організації Національної спілки архітекторів України. Втім авторський колектив розширив конкурсну задачу, базуючись на професійному досвіді, аналітиці містобудівної ситуації Ужгорода, перспективному прогнозуванні функціонального розвитку міста та врахуванні світової архітектурної практики (прикладі Голландії, Іспанії, Великобританії тощо). Архітектурний колектив «Янош Віг і партнери» переконаний, що пішохідний міст, як важливий функціональний зв'язок, сприятиме інфраструктурному

розвитку Ужгорода на обох берегах річки, створить нові потреби та значить нові функції і як наслідок — нові простори, споруди та економіку, тобто нову містобудівну картину.

Проект вибудовує нову містобудівну вісь центру — північ-південь, від Жупанатської гори через Поштову площу і Облмуздрамтеатр до вулиці Толстого. І вирішує цю вісь як цілісний новий ансамбль. Комплекс включає стоянки загальноміського та індивідуального автотранспорту, пішохідні моли, об'єкти історичного та культурного значення, освіти, готельного бізнесу, готель, рекреаційні зони. Міст у цьому ансамблі — найважливіший вузол тяжіння та точка породження нових смислів.

КОНЦЕПЦІЯ ПІШОХІДНОГО МОСТУ ЧЕРЕЗ РІЧКУ УЖ

Ужгород, Поштова площа — Обласний
грамтеатр

проектувальник:

АБ «Я. Віг і партнери»

архітектори:

Янош Віг,
Степан Кашшай, Тетяна Чорна,
І. Біліченко, К. Степченко

ескізний проєкт: 2009

ПІШОХІДНИЙ МІСТ: 75,3 м

ПРАВІЙ БЕРЕГ

музей: 1200 кв. м

торгівельно-пішохідний мол:

1755 кв. м

підземний паркінг: 148 м/м, 5184 кв. м

літнє кафе: 403 кв. м

мол-центр AQUA: 1800 кв. м

кафе-бар Da Lago: 203 кв. м

ЛІВИЙ БЕРЕГ

готельний торговельний центр:

2600 кв. м

готель: 8360 кв. м

підземний паркінг «Театральний»:

148 м/м, 5185 кв. м

торгівельний мол-центр: 5160 кв. м

спортивно оздоровчий релакс:

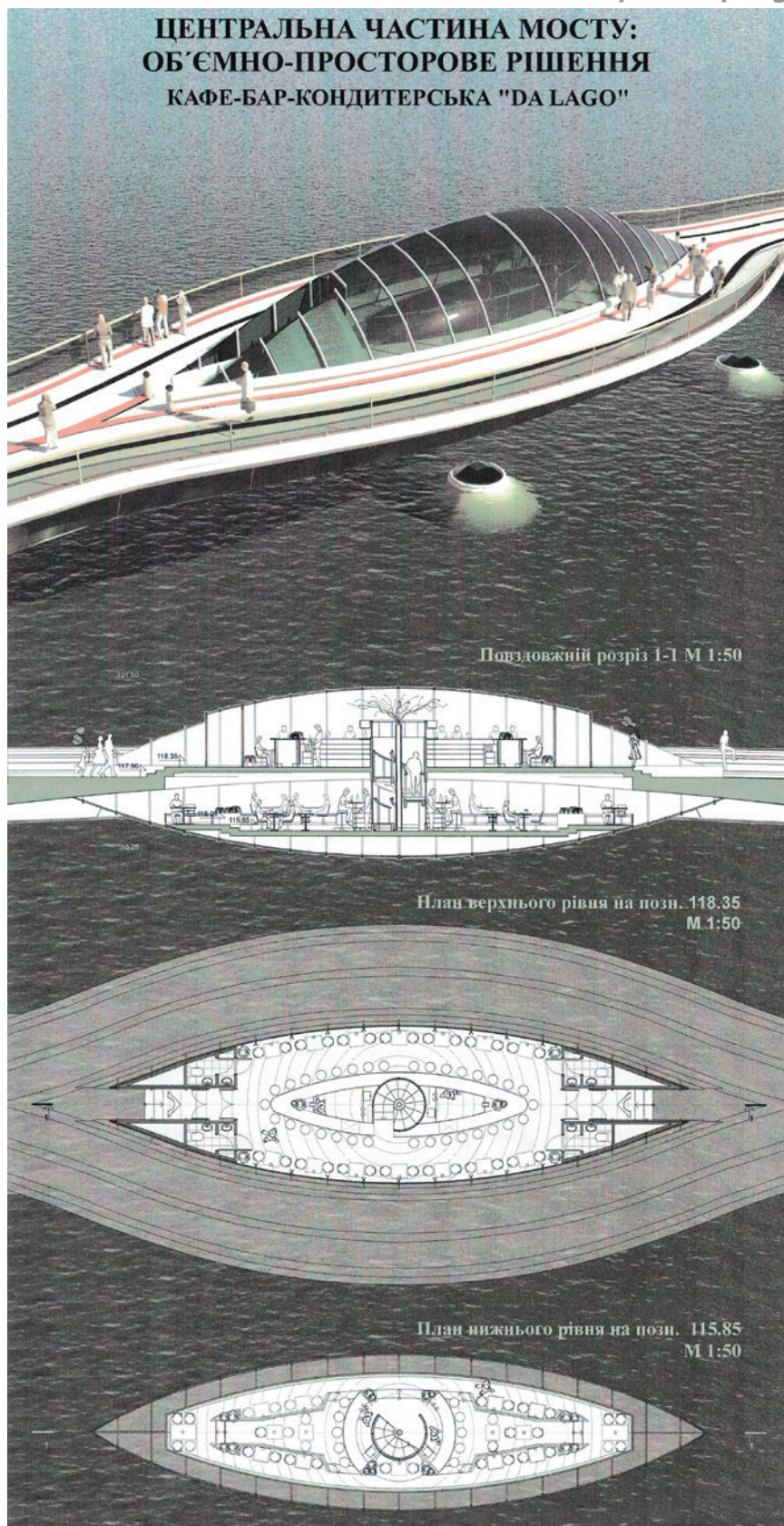
4375 кв. м

житловий комплекс по вул. Толстого:

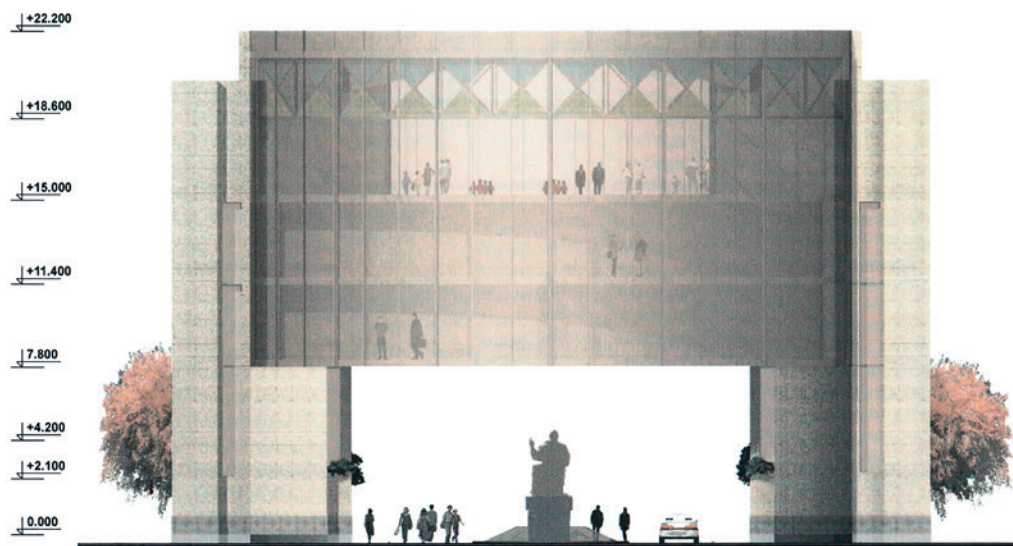
10950 кв. м

вбудована торгівля: 2140 кв. м

МІСТ Пішохідний міст має тактично увійти в існуючий історичний ландшафт, не псуючи вишукане довкілля, зокрема унікальну столітню Липову алею на правому березі. Виходячи з цих задач, основна ідея мостової споруди, умовно кажучи, «дематеріалізація» його конструктиву. Міст задуманий як однопрогінний, бетонно-металевий, що спирається на берегові опори, загальна ширина 6,2 м. В центральній частині міст поступово розширюється до 18,6 м, тут заплановано овальний прозорий об'єм, острів Da Lago, себто староіталійською «озеро». Дворівневий острів загальною площею 202,5 кв. м. доцільно використовувати як кафе-бар або кондитерську, з відкритим простором для огляду берегів річки й міської панорами. Міст нібито розчиняється в ландшафті завдяки обтічним формам і структурованій скляній поверхні системи «Спайдер». Засклений об'єм під час заходу сонця, а також підсвічений у вечірні та нічні години, справлятиме неповторне враження і матиме всі передумови стати візитною картою Ужгорода.

ДЕРЖАВНИЙ МУЗЕЙ АВГУСТИНА ВОЛОШИНА
AUGUSTIN VOLOSHIN STATE MUSEUM
(Складова містобудівельного ансамблю
при будівництві пішохідного мосту)

Фасад М 1:100 вид з Поштової площі

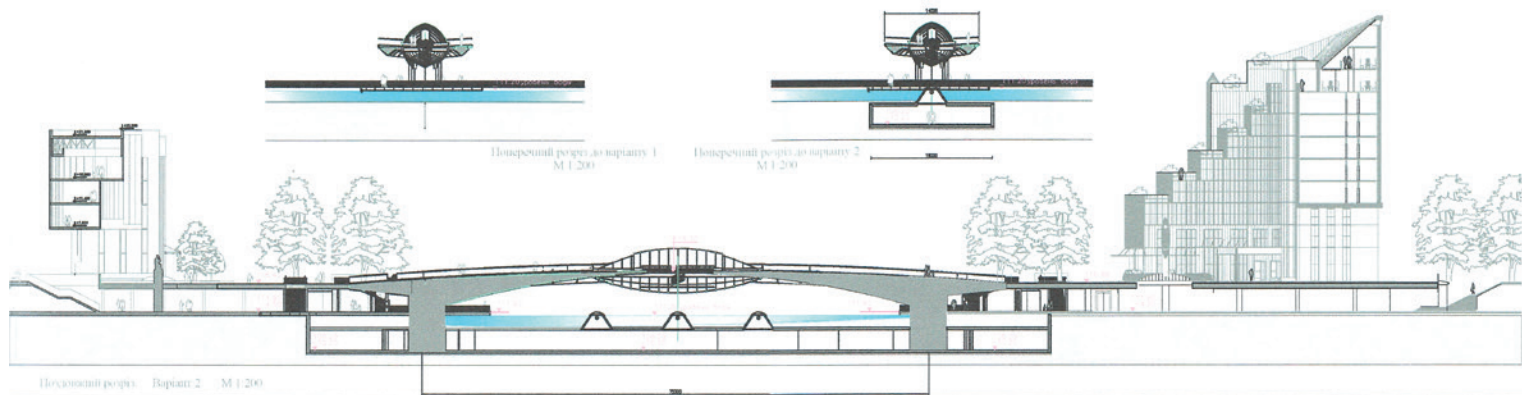
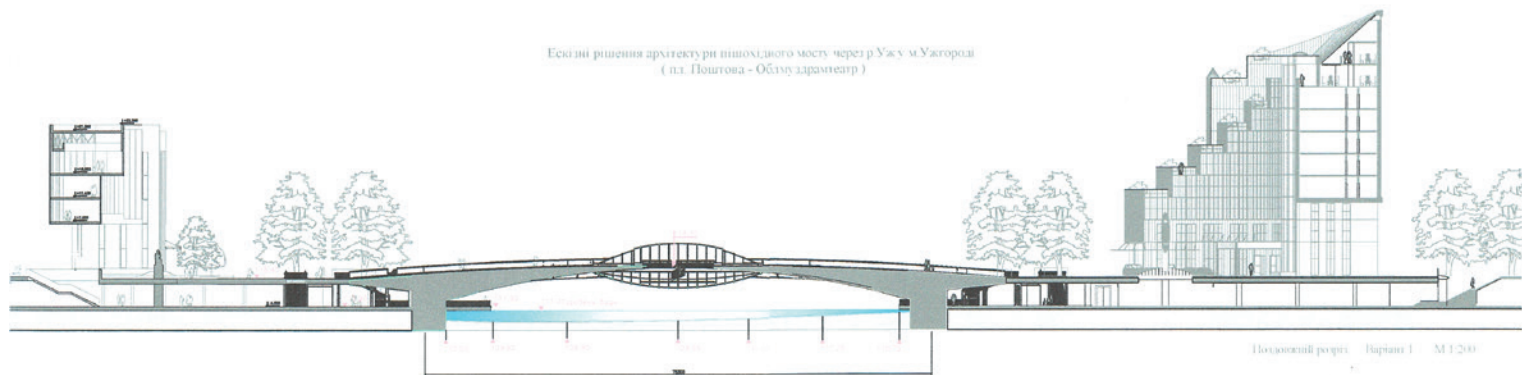
Фасад М 1:100 вид з набережної Незалежності

МУЗЕЙ

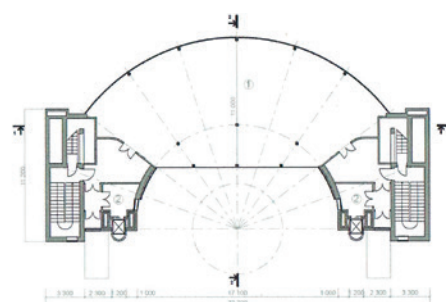
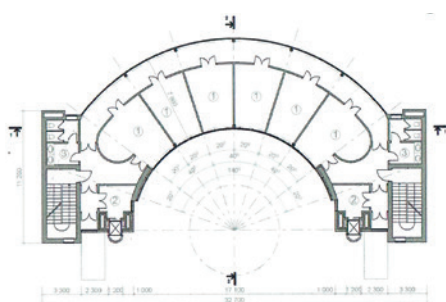
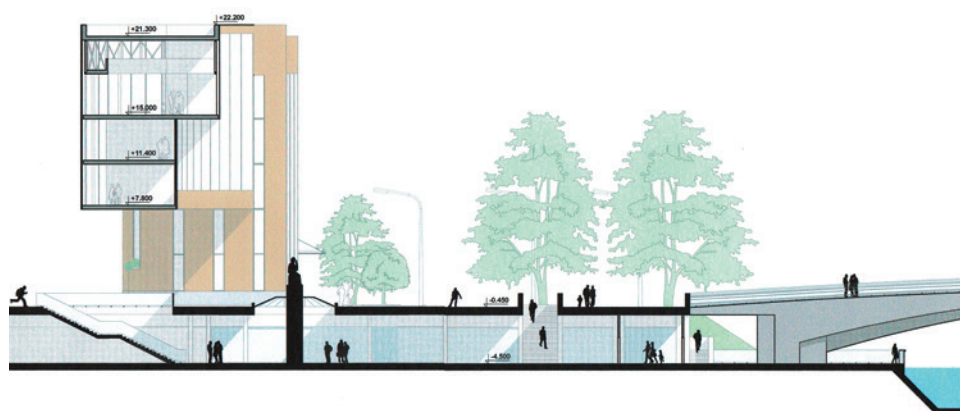
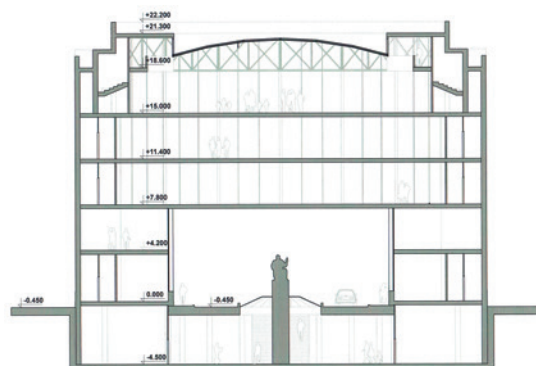
У зв'язку з побудовою пішохідного мосту передбачається перенос існуючого пам'ятника Августину Волошину на Набережній Незалежності від гирла мосту вглиб кварталу, в комплексі нового державного

музею Августина Волошина. Розміщення музею пропонується на вільному від забудови курдонері. Музей і пам'ятник перед ним також нанизані на єдину композиційну вісь і стають частиною нового містобудівного ансамблю.

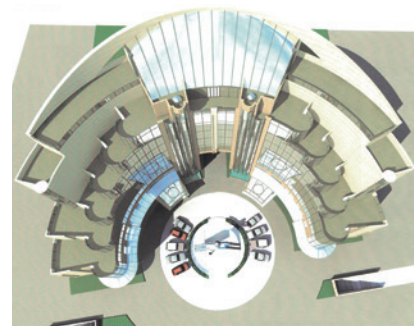
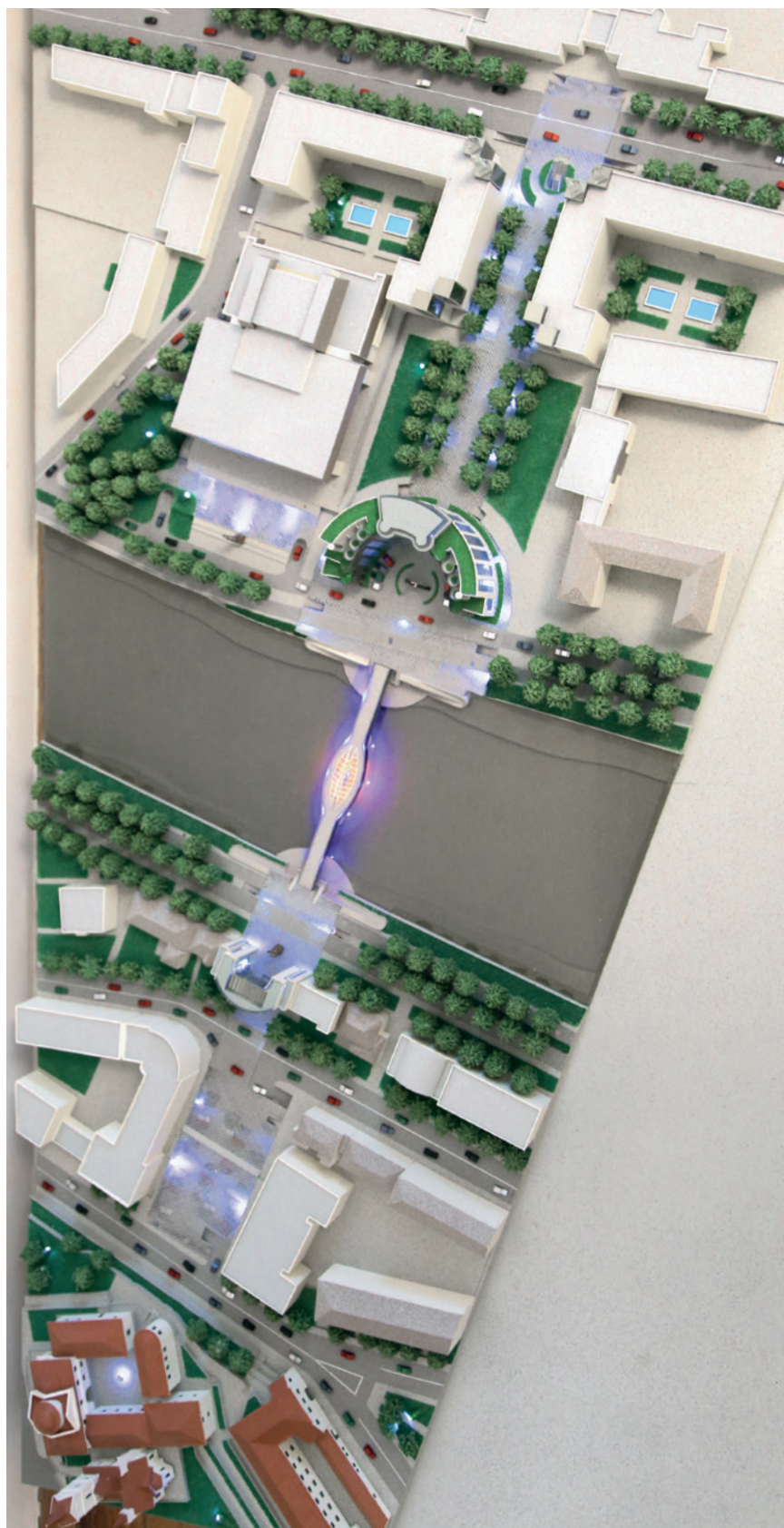
Ескині рішення архітектури пішохідного мосту через р.Уж у м.Ужгороді
(пл. Поштова - Обласний драмтеатр)

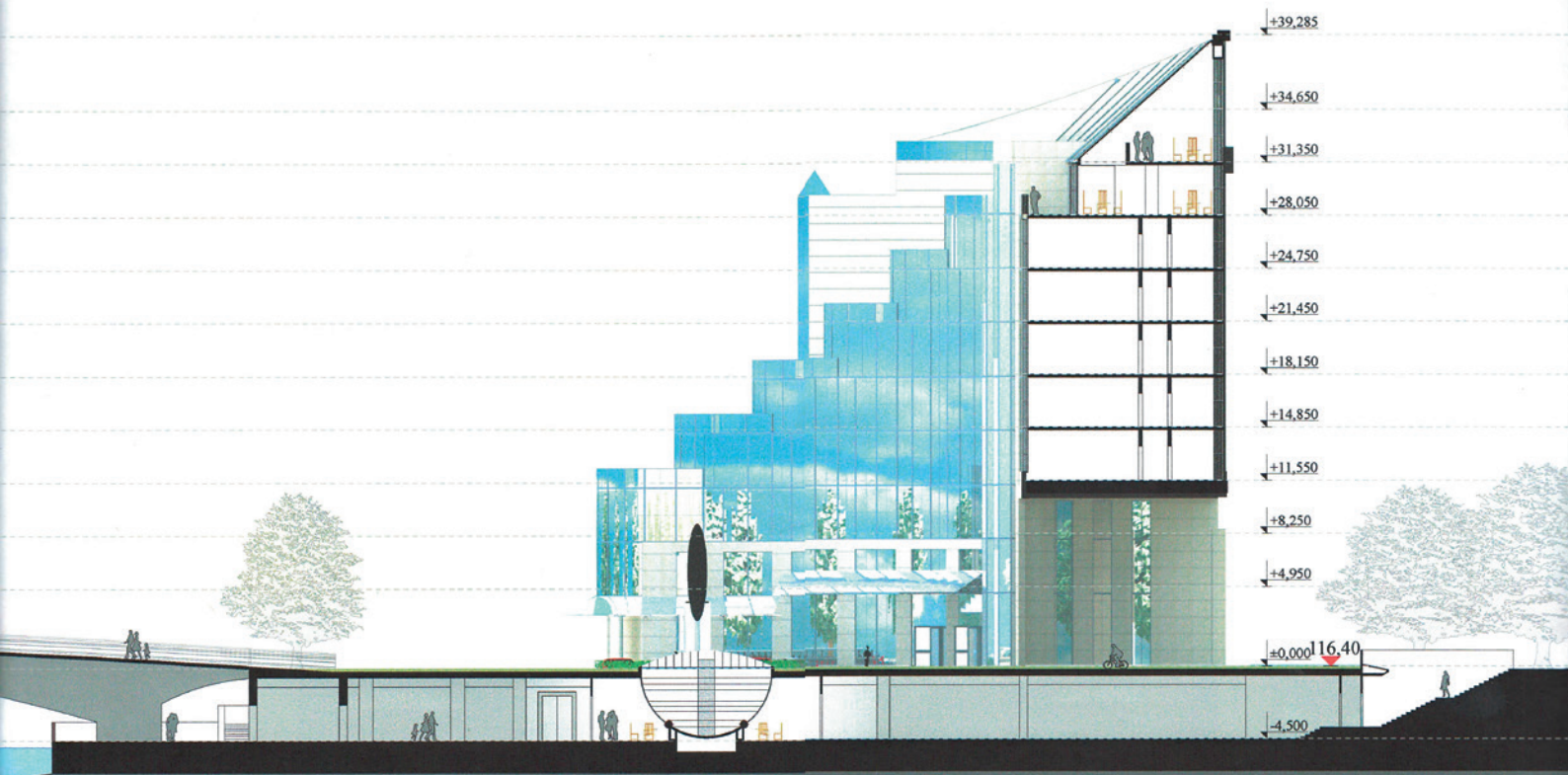
Розгортка музей-міст-готель

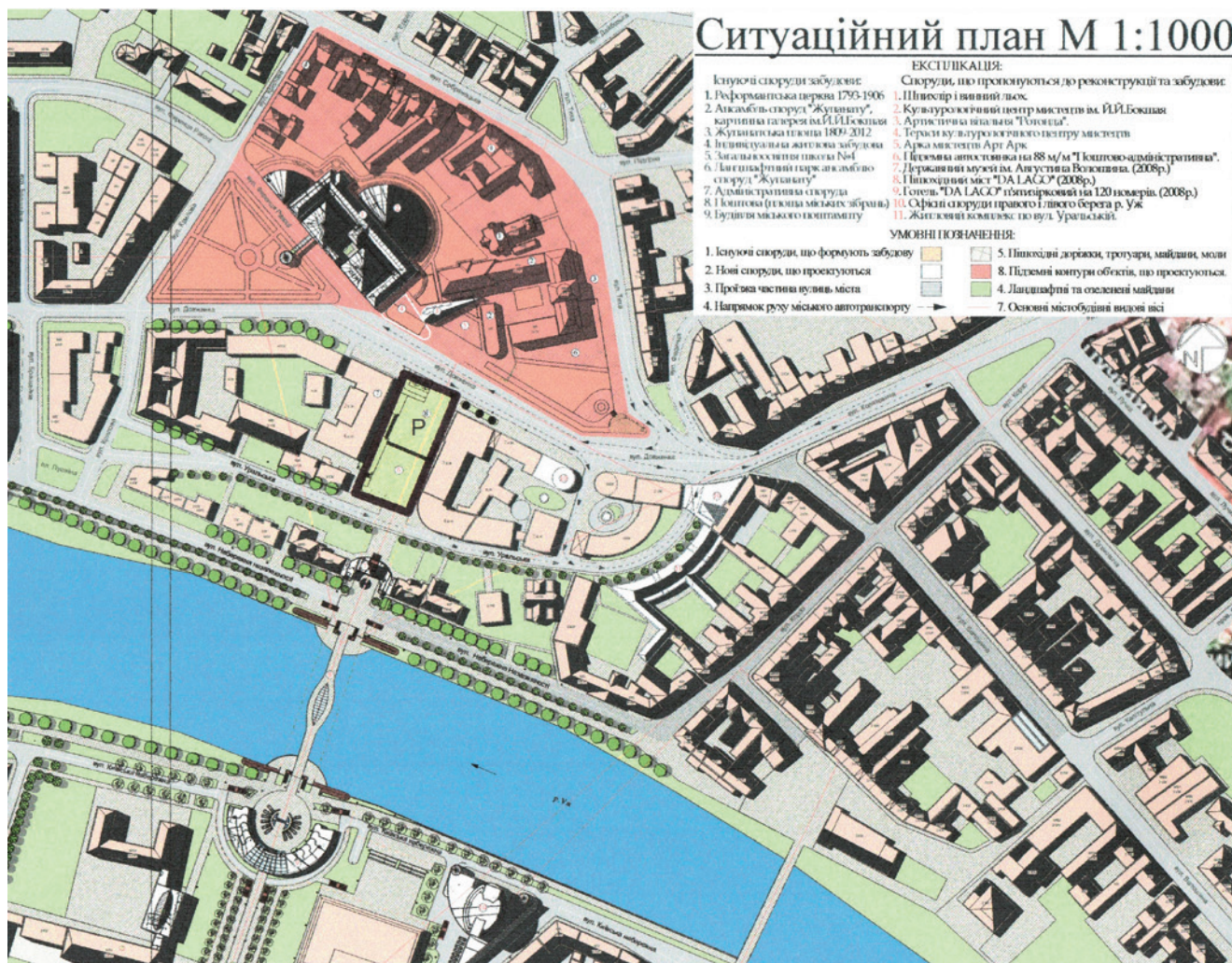
Розрізи та плани 3-4 і 5-го поверхів

ГОТЕЛЬ На лівому березі, продовжуючи основну вісь, до нового ансамблю має увійти п'ятизірковий готель Da Lago. Автори вважають за доцільне перепрофілювати Облмуздрамтеатр у міжнародний конгрес-хол. Створення поруч з конгрес-холлом готелю вищого класу уможливить багатфункціональну експлуатацію всього комплексу на новому рівні. Готель передбачено 7–8-поверховим, на 120–140 номерів, з терасами, розгорнутими у бік річки Уж. На верхньому поверсі влаштовується видовий майданчик.

Оновлення Жупанатської гори

Проєкт передбачає комплексне використання Жупанатської гори та архітектурних пам'яток, які формують унікальний міський ансамбль. Автори мають на меті доповнити цей ансамбль сучасними спорудами, організуючи архітектурний діалог «старе і нове».

Жупанатська гора багато століть була місцем жупанату, резиденції ужгородського губернатора. Зараз в будівлі знаходиться Закарпатський обласний художній музей ім. Й. Й. Бокшая. Гора займає центральне положення в Старому місті

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ЦЕНТР МИСТЕЦТВ ІМ. Й. Й. БОКШАЯ

Ужгород, Жупанатська гора

проектувальник: АБ Я. Біг і партнери

архітектори: Янош Біг, Степан Кашшай,
Тетяна Чорна, І. Біліченко, К. Степченко

**проектна пропозиція щодо реконструкції
і нового будівництва:** 2012

Виставковий простір

Загальний вигляд комплексу "просто неба"

Культурологічний центр мистецтв ім. Й. Й. Бокшая, генплан

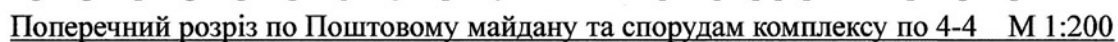
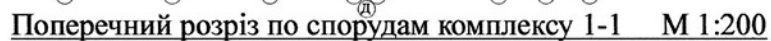
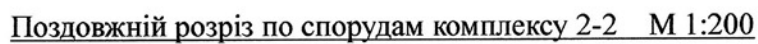
Фасад-розгортка по вул. Довженка

Культурологічний центр мистецтв ім. Й. Й. Бокшая, фото з макета

Перспектива комплексу
по вул. Довженка

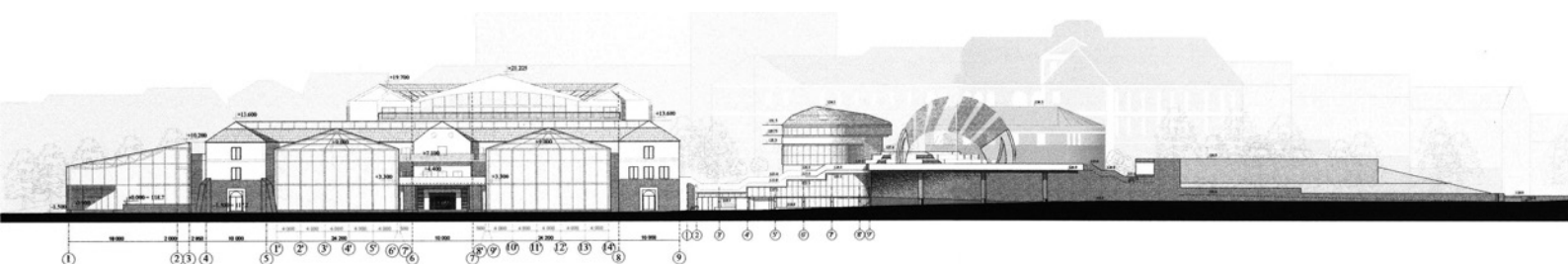
План розподілення земельних ділянок М 1:500

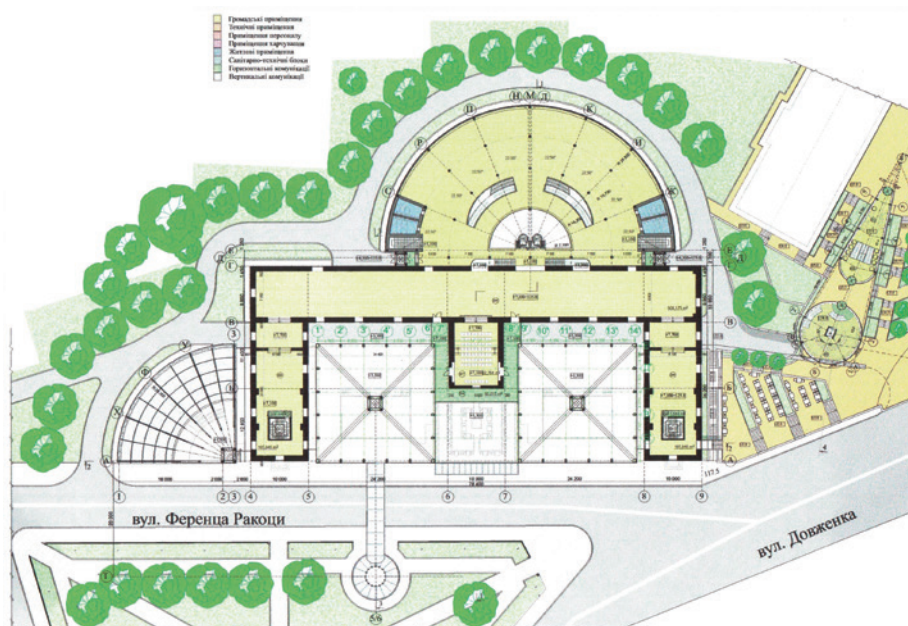

і розташована в кварталі в межах вулиць Довженка, Тихої, Соборницької, Крилова та вул. Ф. Ракоці. Функціонально її територію можна поділити на наступні ділянки: зона музею 0,6 га; реформатська церква 1793–1906 рр. 0,16 га; проєктований культурологічний центр на базі шпихліру (амбару) 1781 року

0,87 га; міський парк-альпінарій 0,17 га та землі індивідуальних власників 0,96 га.

До реконструкції пропонується бугівля шпихліра, на базі якого влаштовується культурологічний центр мистецтв ім. Йосипа Бокшая. До науково-дослідницького центру залучаються існуючі корпуси обласного

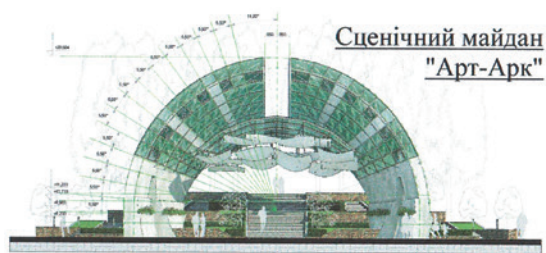

План другого поверху на відм. +7.100=125.8 М 1:200

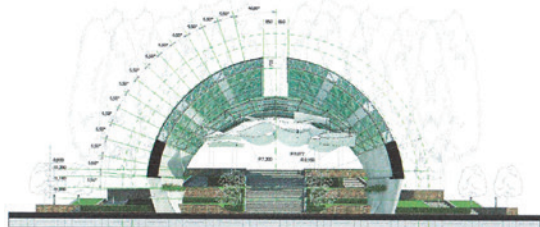
художнього музею. Курдонер шпихліру перекривається скляним дахом і перетворюється на музейний простір яскраво вираженої сучасної стилістики. До північної частини шпихліру прибудовується виставкове півколо у вигляді амфітеатру. На флангах споруди влаштовуються: на заході — скляний

павільйон, а на сході — тераси культурологічного центру. Об'єднуючим просторовим елементом центру пропонується майдан Мистецтв з Арт-Аркою, орієнтованою на вул. А. Довженка. До сценічного простору майдана Мистецтв примикають артистична вітальня «Ротонда» (міні-готель) і кафе «Митець».

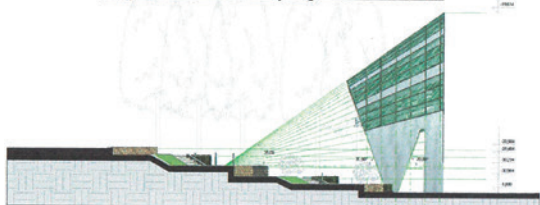

Сценічний майдан
"Арт-Арк"

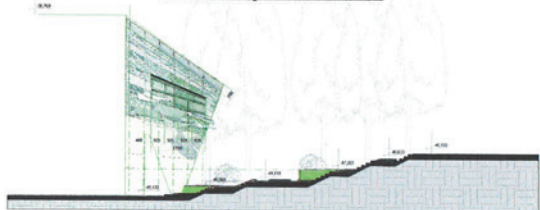
Головний фасад в вісях А-Г зі сторони Майдану народних свят та зустрічей М 1:100

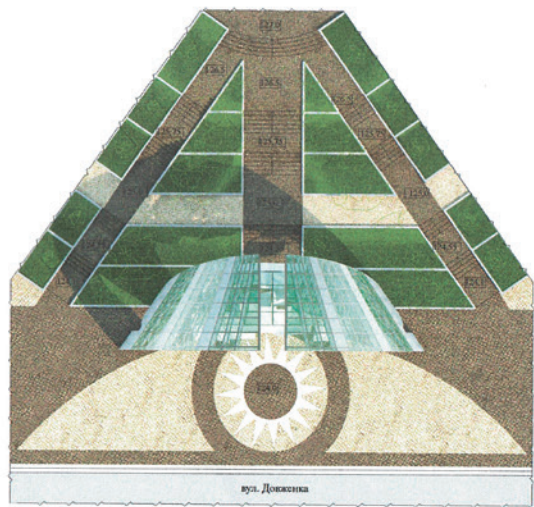
Розріз в вісях А-Г зі сторони Майдану народних свят та зустрічей М 1:100

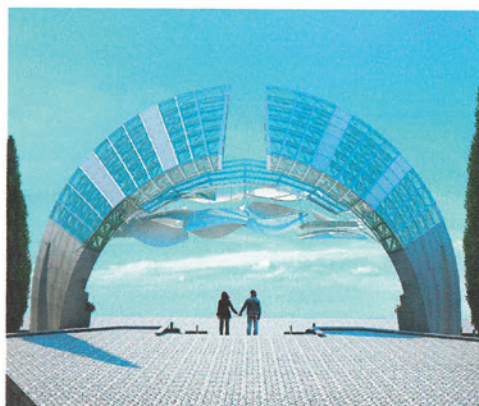
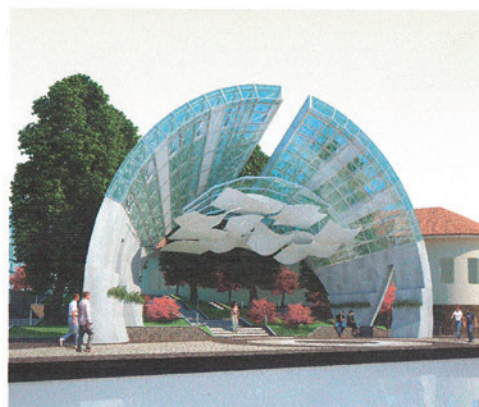
Боковий фасад М 1:100

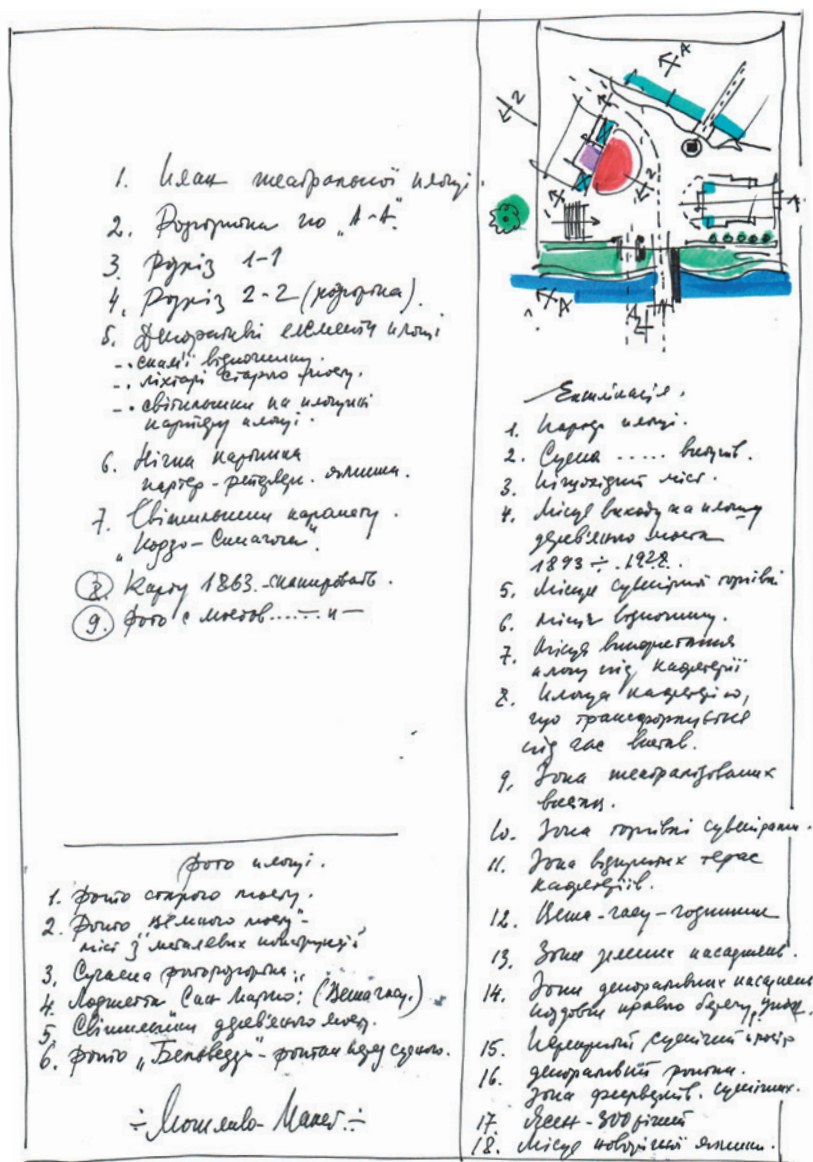
Розріз по центральній вісі М 1:100

Вид зверху М 1:100

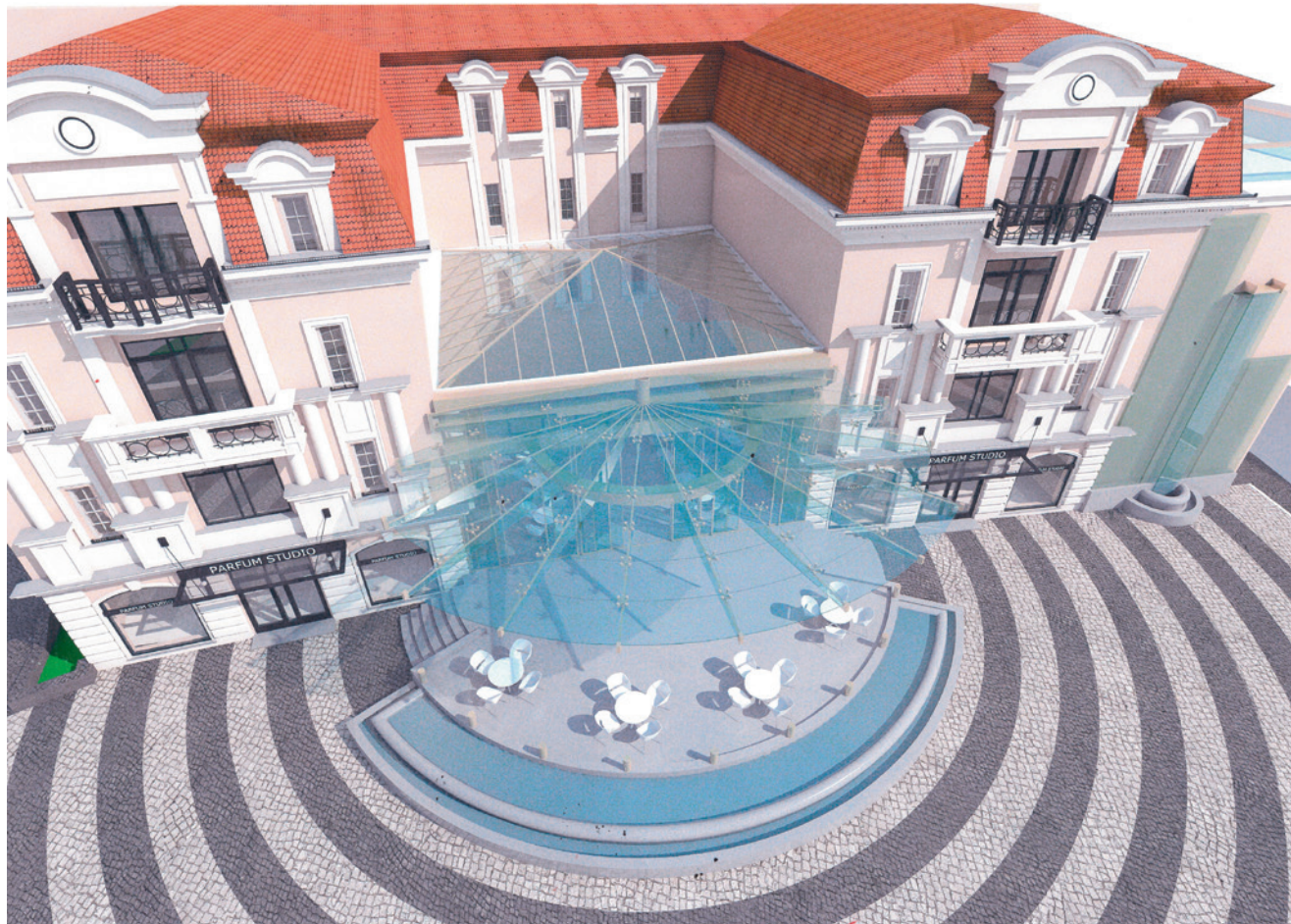

Реконструкція Театральної площі

Преображення Театральної площі базується на відродженні у західному блоці будинків, на місці старого ресторану «Мано», відкритого сценічного майданчику. В підземеллях під ним влаштовується новий ресторан із залишками фундаментів винного погребу. Вікрита сцена розташована візаві старому міському театру (зараз Театр ляльок). Театральна площа є важливим комунікаційним вузлом, до якого сходяться пішохідний міст з лівого берега від площі Шандора

Петефі, шлях до центральної торгівельної артерії старого міста — вулиці Корсо, і вихід уздовж театру до філармонії в будівлі синагоги (пам'ятник архітектури кінця XIX ст.). Біля існуючого мосту обладнується оглядова тераса — місце виходу на площу дерев'яного моста 1893–1928 рр. В підсумку Театральна площа, на якій в міжвоєнні часи 1920–1930-х років грав духовий оркестр, знов отримує функцію загальнодоступного міського розважального майданчика.

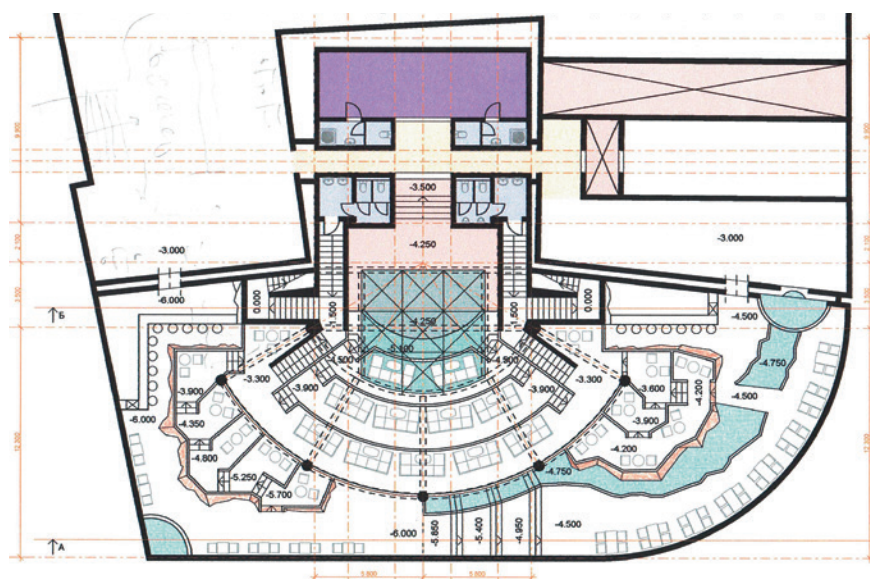

РЕКОНСТРУКЦІЯ ТЕАТРАЛЬНОЇ ПЛОЩІ

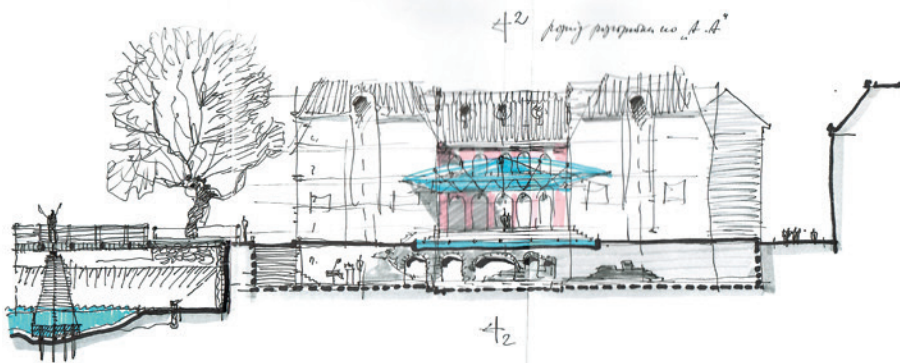
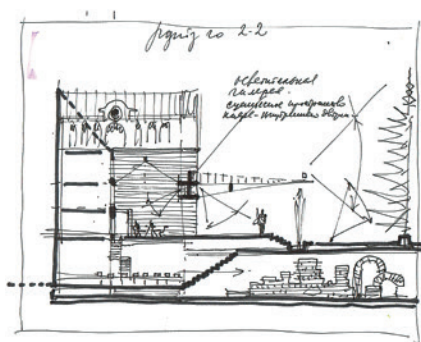
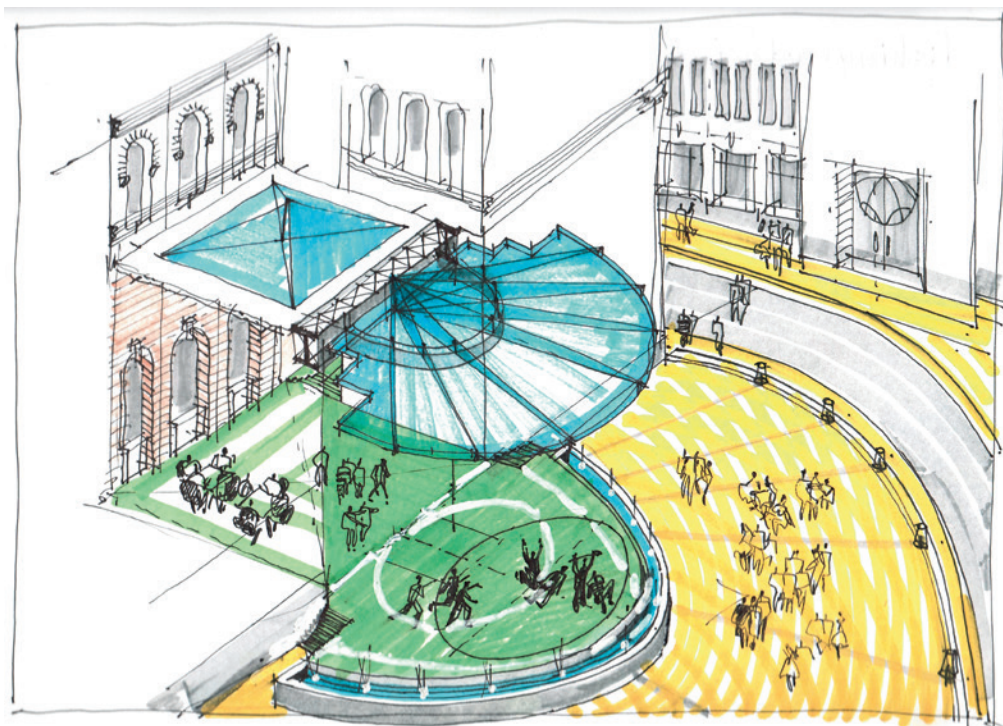
Ужгород

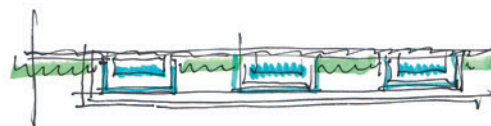
архітектор: Янош Віг

ескізна пропозиція: 2012

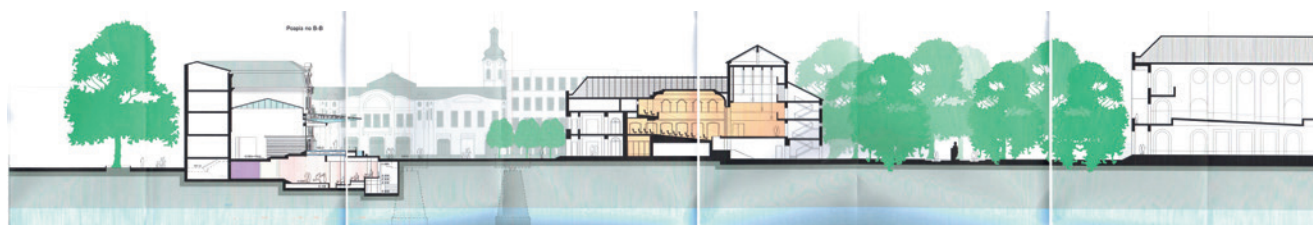
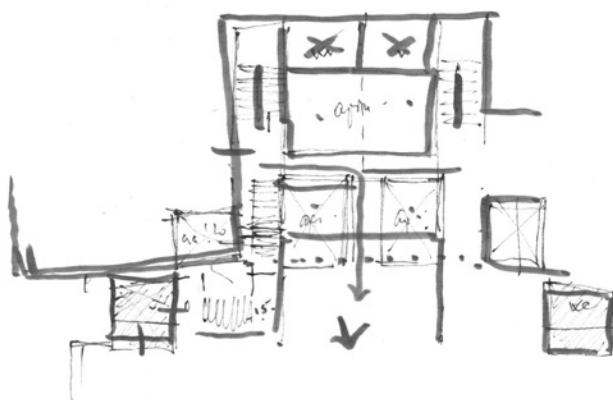

План підземного поверху на вігм. -3,3

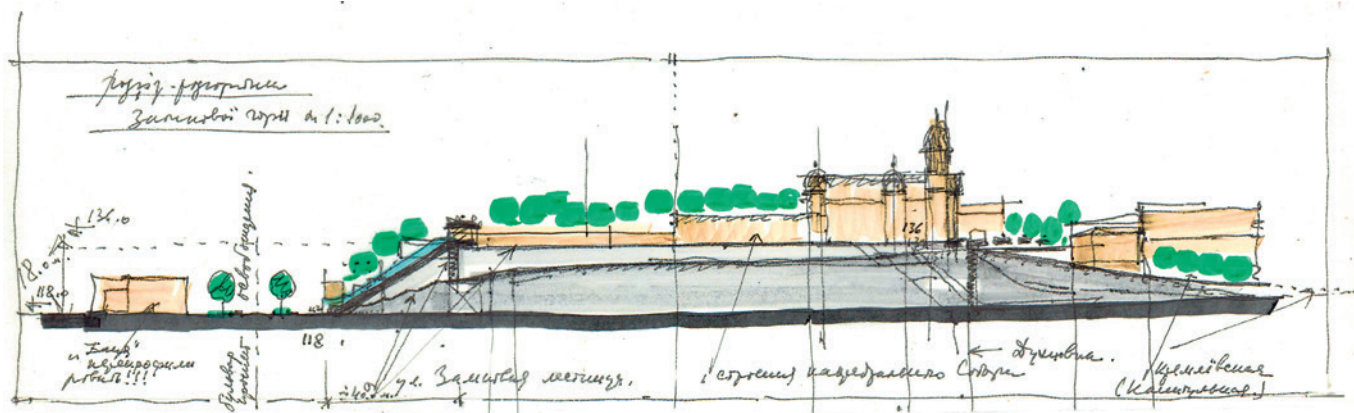

÷ Олександр Васильович 98% ÷
 - Художній проект.
 Сувенирний баз. великий баз. Чумацький.
 Цукровий завод. Школярів!

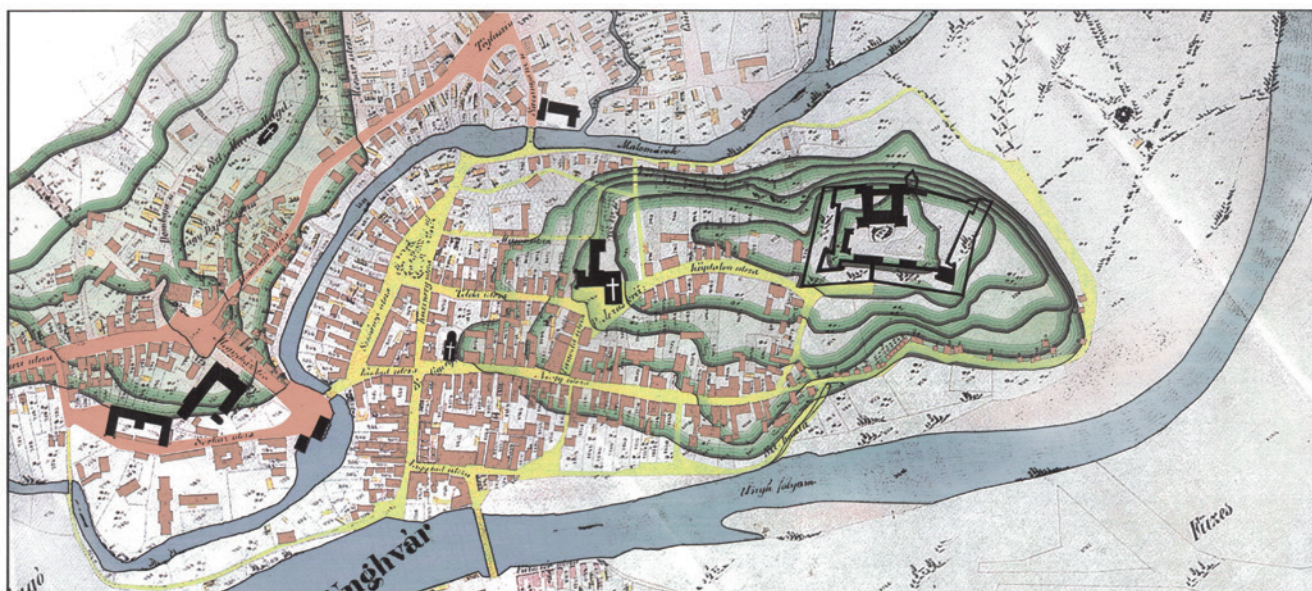

Ескізи пропозиції з реконструкції театральної площі в Ужгороді, архіт Я. Віг, 2012

Облаштування Замкової гори

Реконструкція Капітульної площі та облаштування Замкової гори, архіт. Я. Віг, 2013

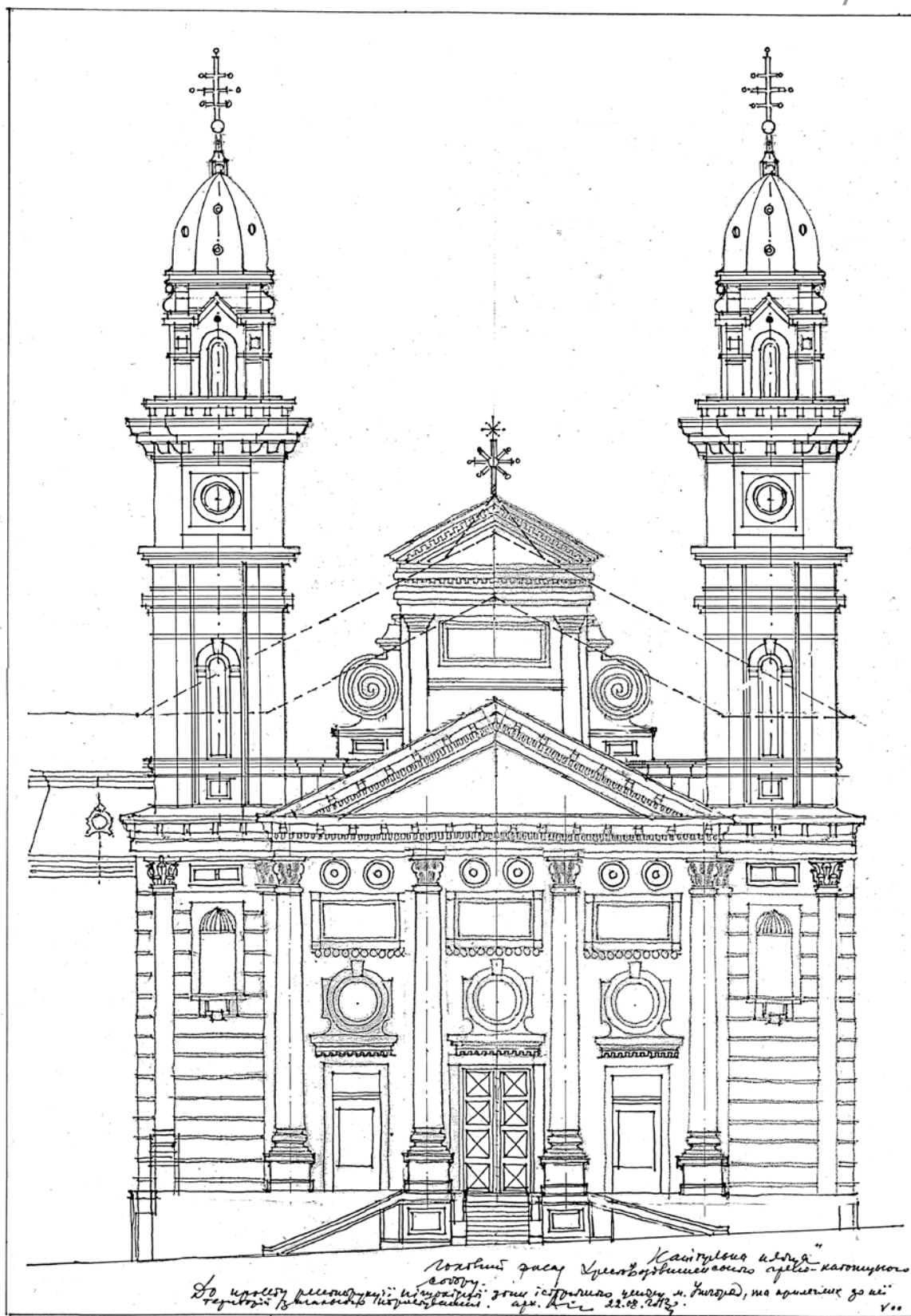

План Ужгорода у XIX ст.: Жупанатська гора, місто під замком, Кафедральний собор та Ужгородський замок

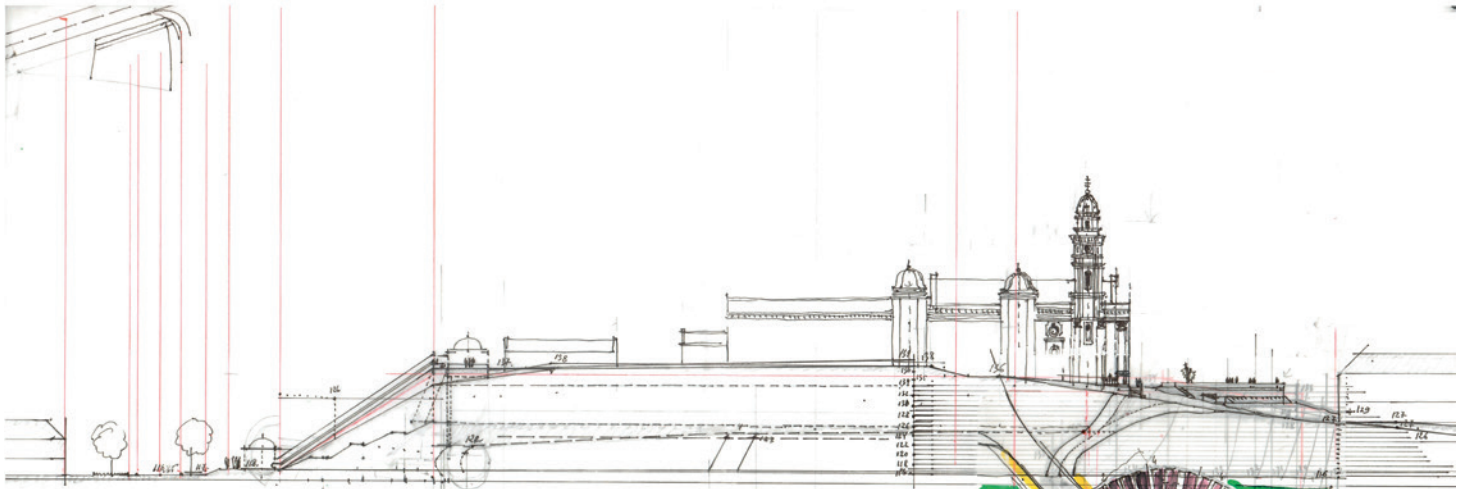
РЕКОНСТРУКЦІЯ КАПІТУЛЬНОЇ ПЛОЩІ

Кафедральний Хрестовоздвиженський собор знаходиться на західному схилі Замкової гори, з якої починався Ужгород. Також навколо собору розташована єпископська резиденція та пішохідний шлях до Замку. 27 червня 1943 року перед собором на клумбі трикутної форми було встановлено пам'ятник

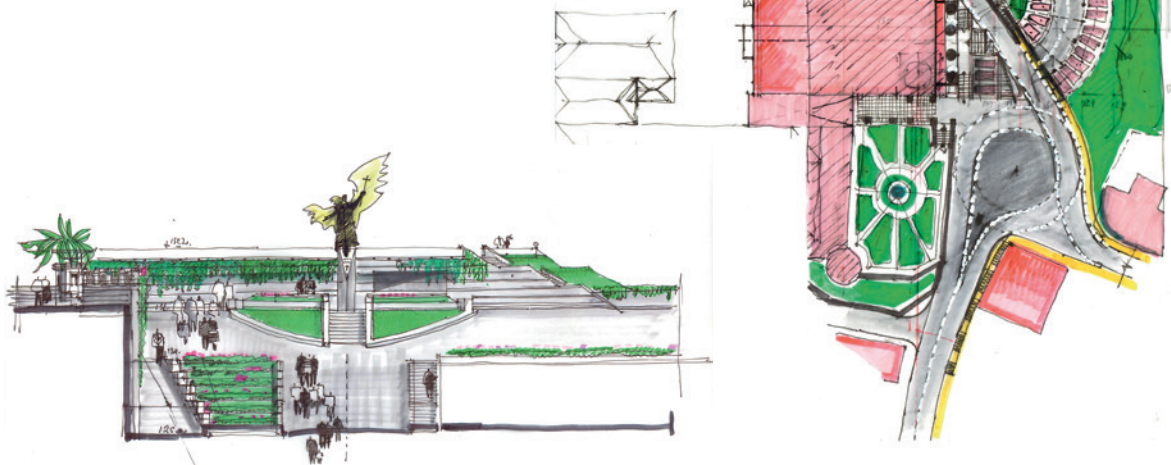
легендарному Яношу I Другету (1292–1335), засновнику Ужгородського замку. Пам'ятник являв собою металеву скульптуру на повний зріст, з мечем у правій руці, повернуту лицем на захід. Простояв він недовго, до приходу радянських військ. Пам'ятник демонтували, і місце, де він стояв, заасфальтували.

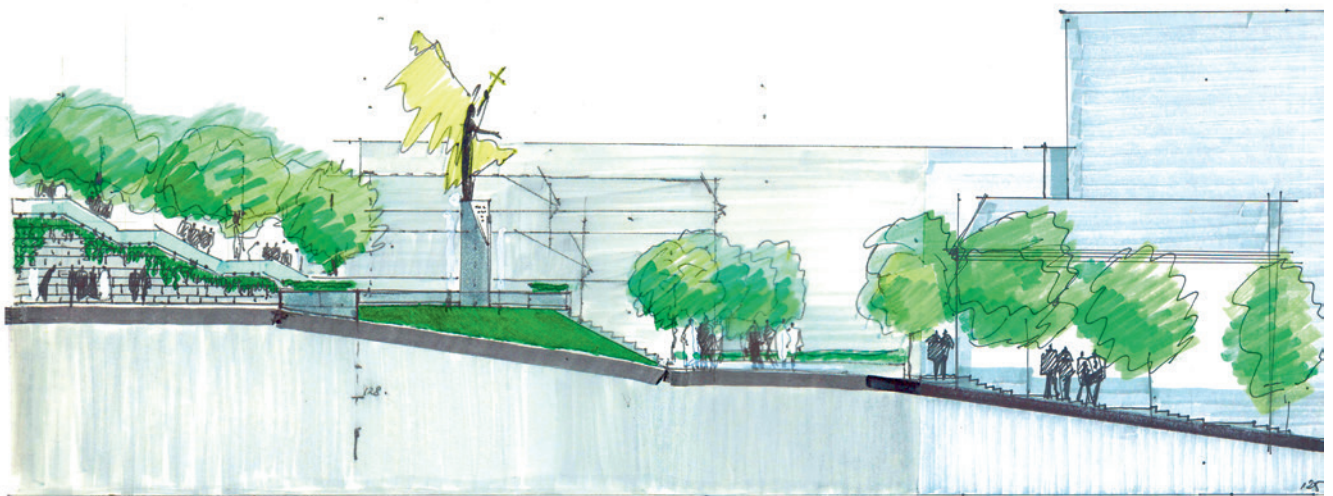
Ужгородський греко-католицький кафедральний собор

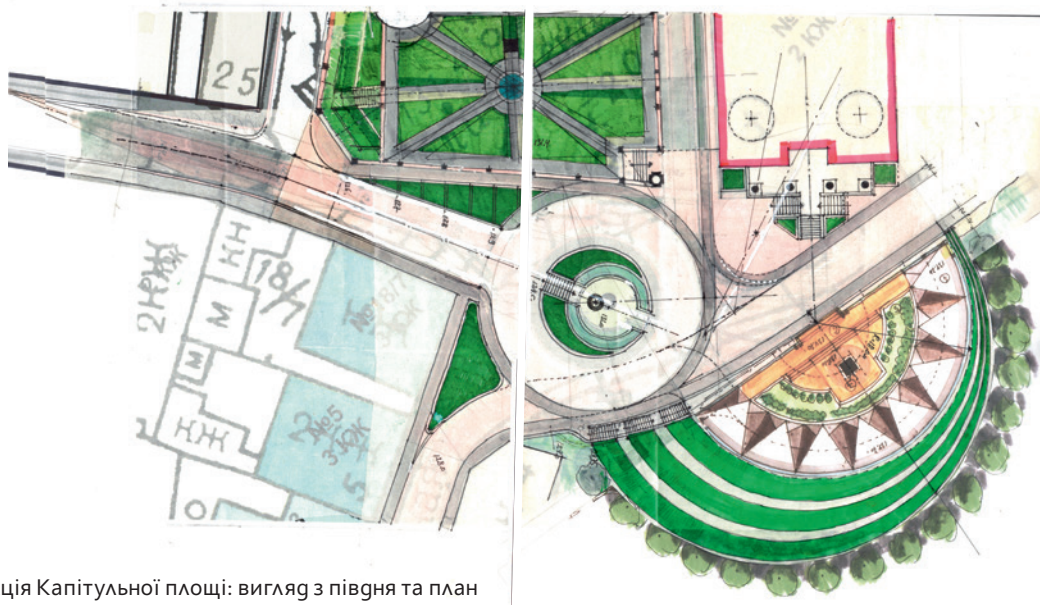
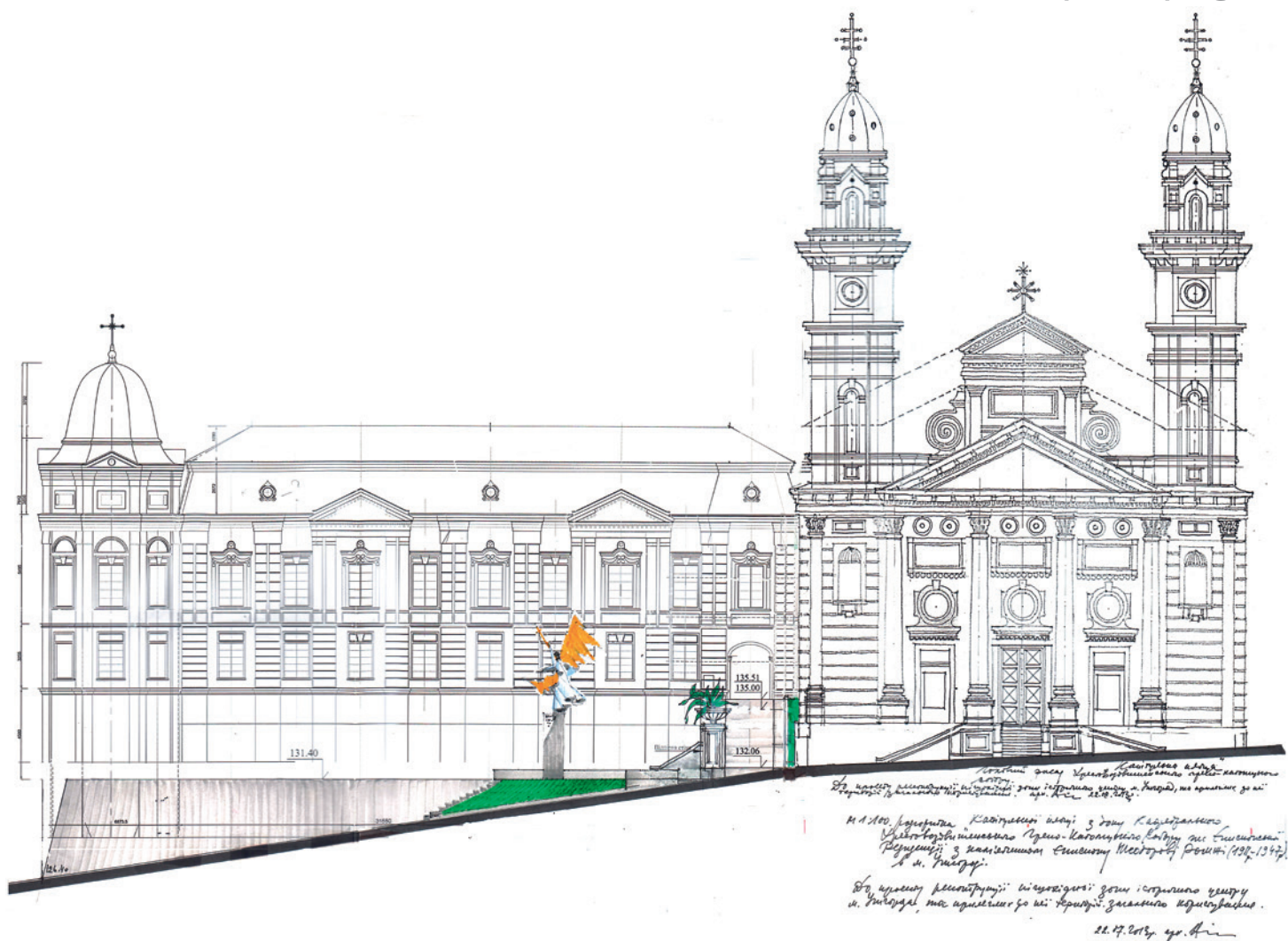

Замкова гора, вигляд з заходу та план Капітульної площі

Проект пам'ятника Теодору Ромші, захід Капітульної площі

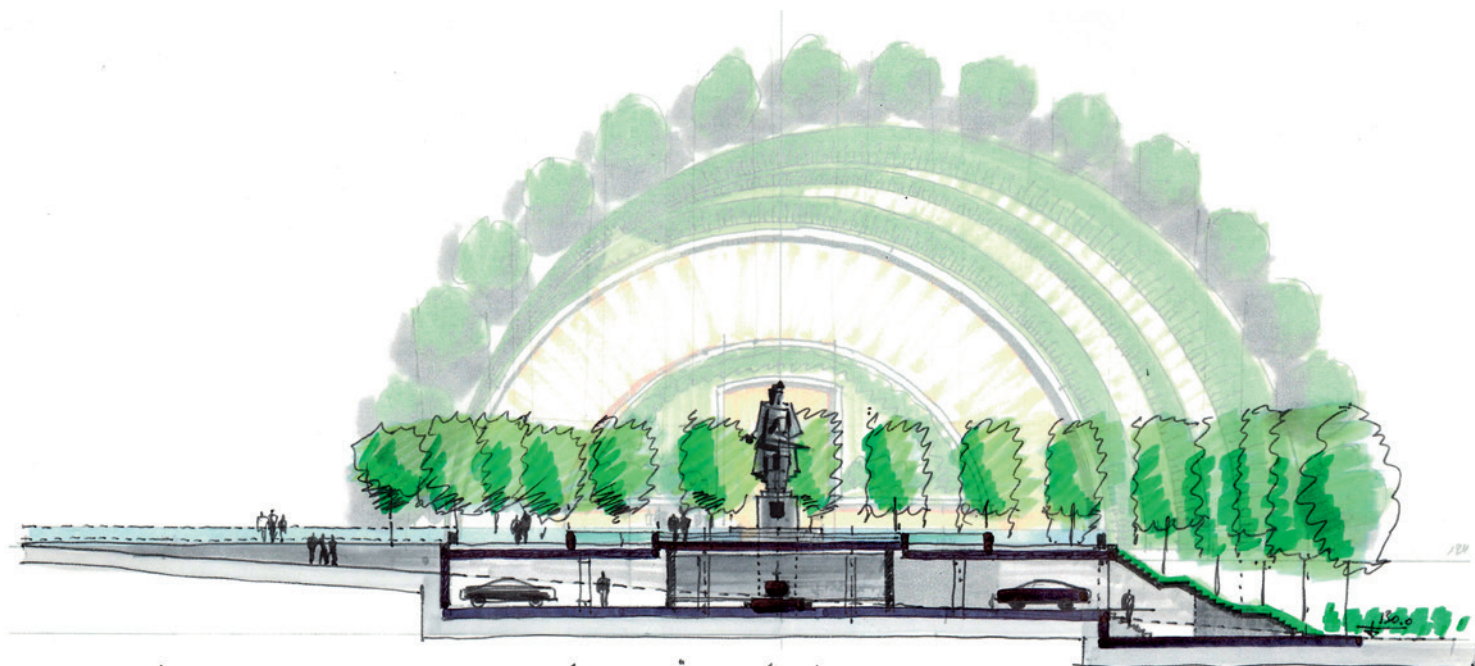
Реконструкція Капітульної площі: вигляд з півдня та план

A black and white photograph of a statue of Orliceth János, a Hungarian revolutionary leader. The statue is a full-length figure of a man in 19th-century attire, holding a sword. It stands on a large stone pedestal with an inscription. The background shows trees and a building.

на илюстративній фотографії 24 червня 1943р. впродовж навігації
власному Т. Дрент. Він був вперше із Дрентом коло утворення коралів з іонами
солоні глибини: Аліну Карл Родер 9 травня 1928, у випадку не поведи
унаслідок надмірності і вперше надійшов атомів в дор. до Динаміку а з яко
і тисня.

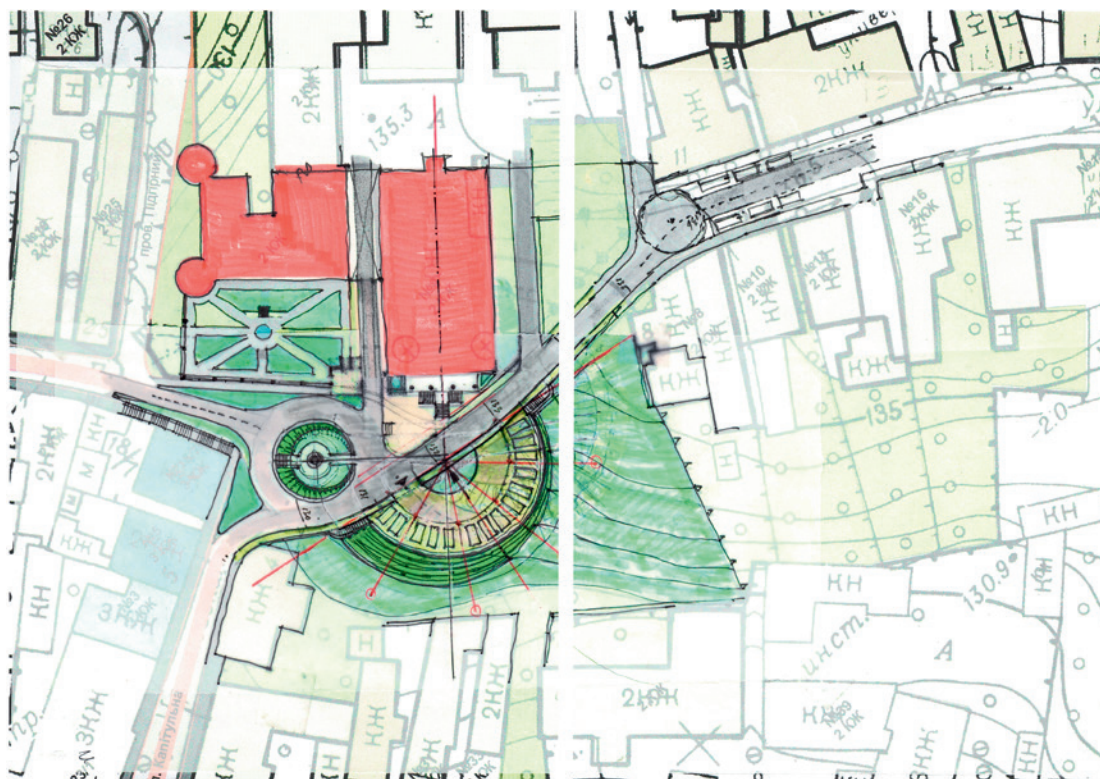
ПАМ'ЯТНИК ДРУГЕТУ Проєкт повернення пам'ятника Другету має на меті відновити історичну справедливість і віддати належну шану засновникові міста. Водночас вирішується задача організації Капітульної площі перед Кафедральним собором

128 a+c 3-4 '2022

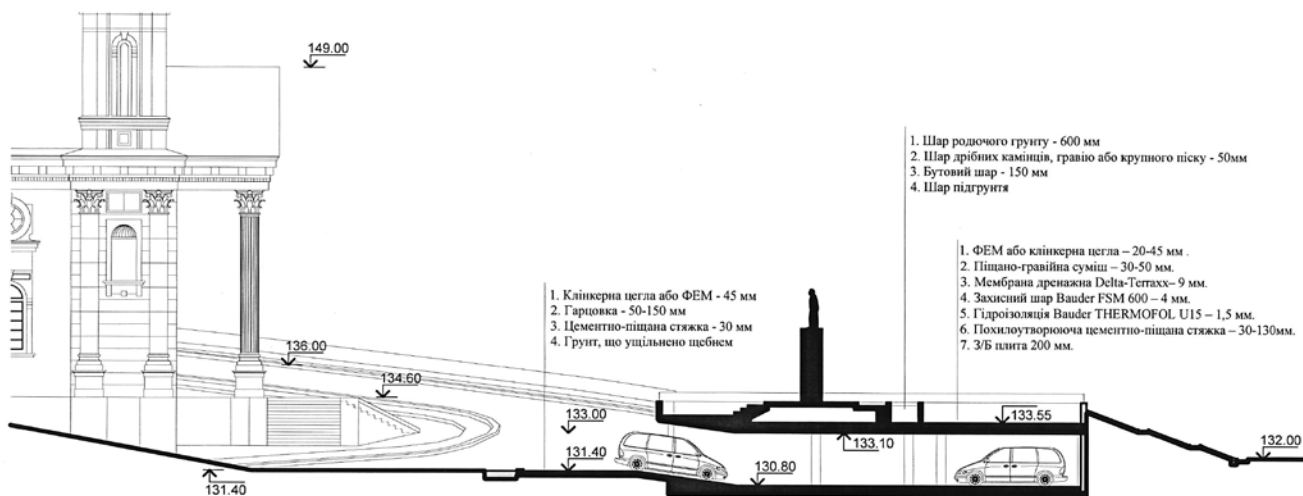

Високий проїздний до реліквії: Капітульний клоні: Капітульний парк-континенту сестру
з історично пам'ятника князю Другету І. 1328р.

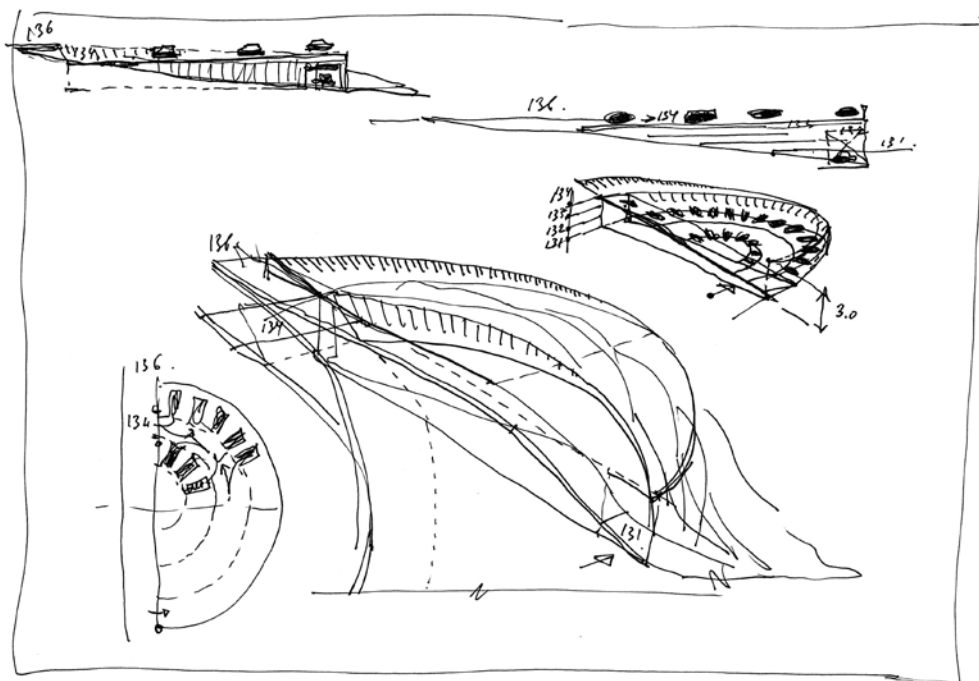
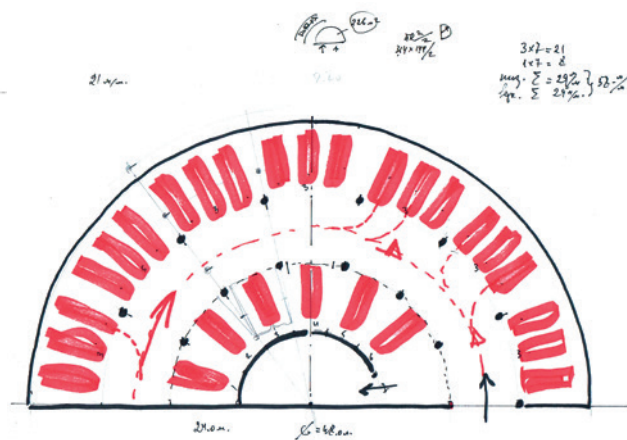
Високий розшир. м 1:200.

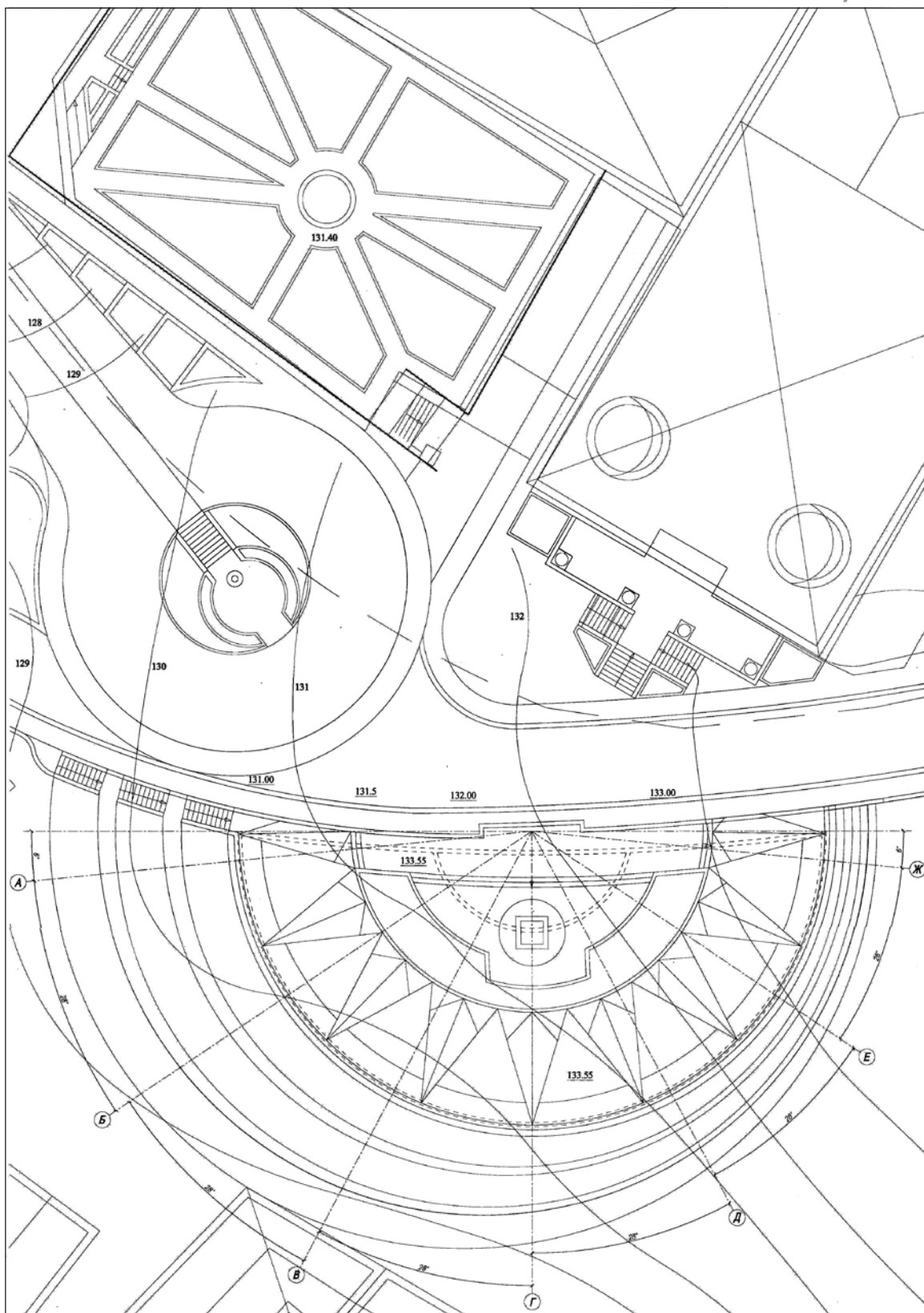

Пропозиція щодо відновлення пам'ятника князю Яношу Другету на Капітульній площі, архіт. Я. Віг, 2013

вул. Капітульна
вул. Духновича

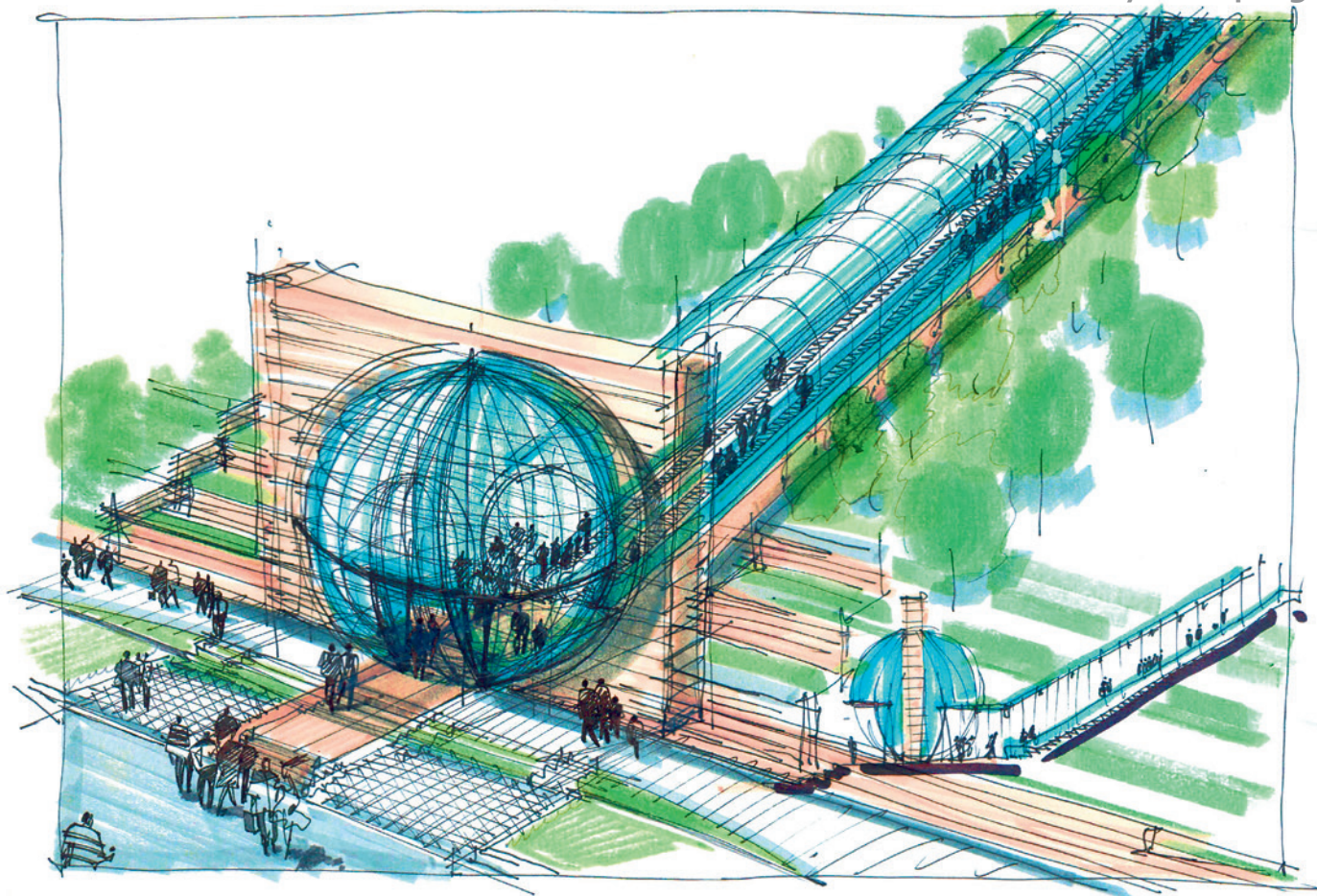

Пропозиція щодо встановлення пам'ятника Другету з улаштуванням підземного паркінгу

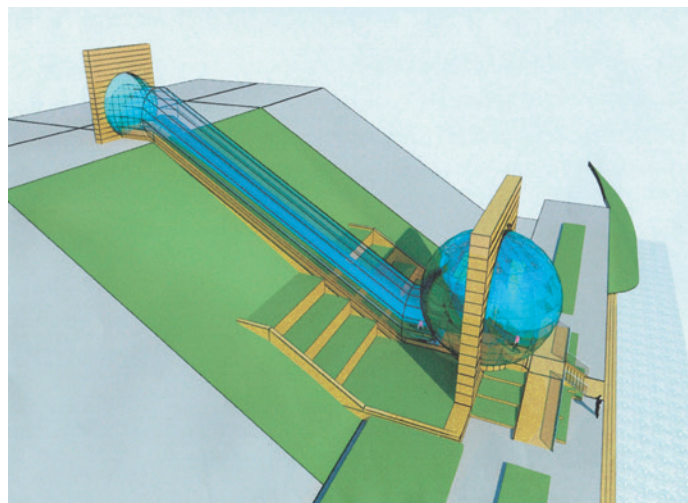
Ескалаторний підйом на Замкову гору,
 вигляд з півночі та розріз по осі північ–південь

ЕСКАЛАТОРНИЙ ПІДЙОМ Для забезпечення зв'язку Капітульної площі та пішохідної зони Замкової гори загалом з передмістям пропонується влаштувати ескалаторний підйом з північного боку Кафедрального собору. Перепад від бульвару Звільнення до верхньої відмітки перед собором дорівнює близько 25 м, пропонується ескалаторний підйом допоможе подолати 17 м. До верхньої станції підйому можна буде дістатися через існуючий пішохідний провулок, що носить назву Замкові сходи. Таким чином весь комплекс історичного ансамблю Замкової гори інтегрується у сучасну комунікаційну структуру центру міста.

До поширеного проекту: «Пішохідна зона історичного центру м. Ужгорода на прилежних до неї територіях»
 Цилиндр, еліпсоїд, сферична форма: Валицька площа до Капітулярної площі, до Успенсько-Михайлівської церкви,
 Греко-Католицького Собору та Вишньовської ратуші; капітулярна площа Роліні (1911-1942рр.) та
 капітулярна площа Бруцель (1942-1945рр.), Глибочицького залу, еліпсоїдального музею.

арх. Бір М. 06.2013р.

Капітульний ескалаторний підйом, загальний вигляд: ескіз та комп'ютерна модель, архіт. Я. Бір, 2013

Реконструкція площі Шандора Петефі

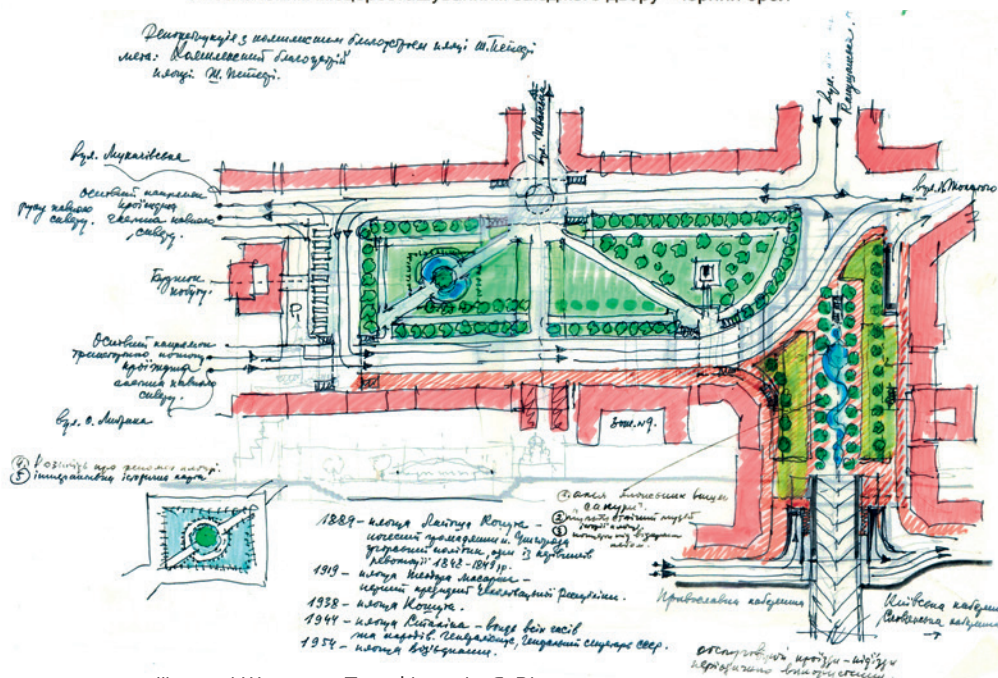

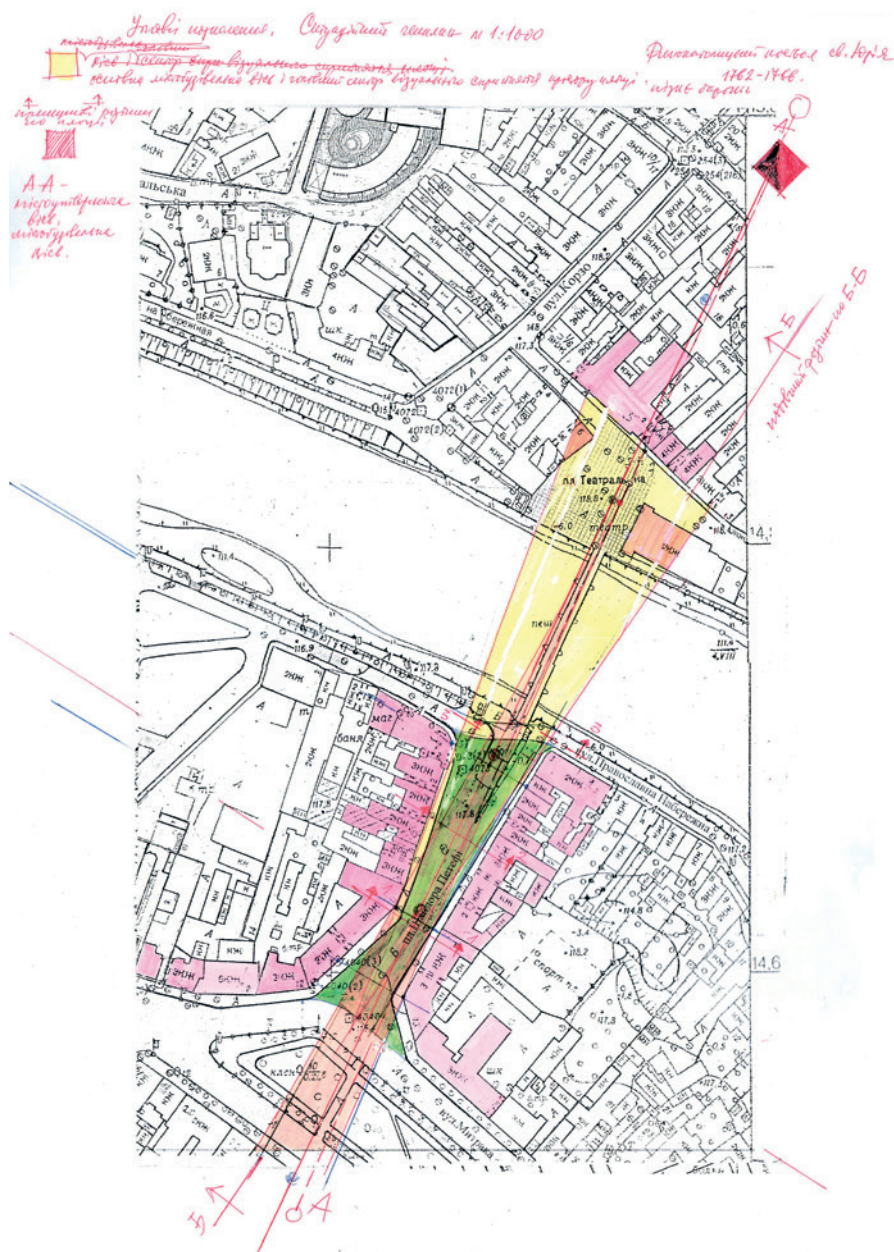
Вперше нинішня ужгородська площа імені великого угорського поета Шандора Петефі під назвою «Нове місто» згадується у 1631 році, це перетин торговельних шляхів, що вели з лівобережжя на ужгородський торг. Дороги сформували оригінальну геометрію

площі: дві частини під кутом 100 градусів одна до одної. Усталена назва цього місця, Орлина площа, успадкована від будівлі 1791 року заїжджого двору «Чорний орел». Торговельні ряди займали всю площу аж до 1944 року.

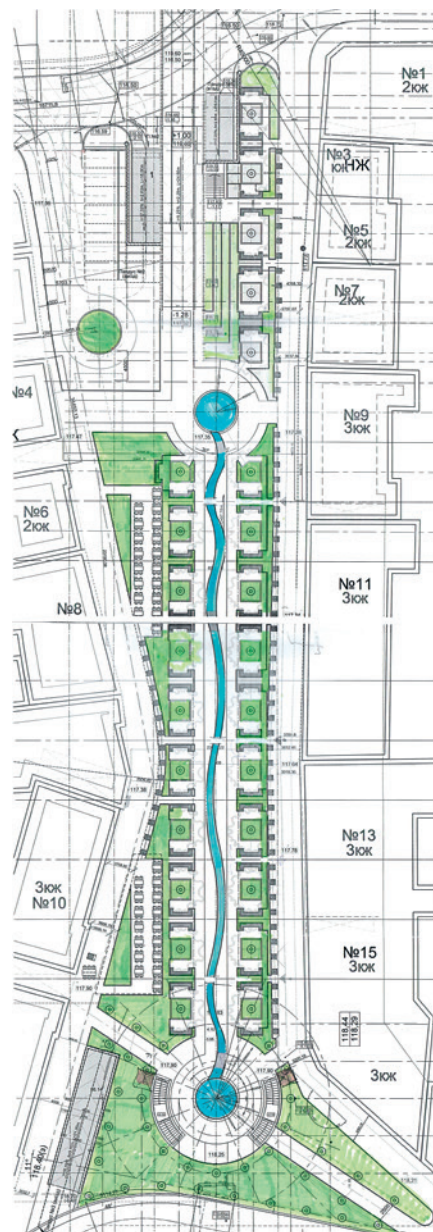

Генеральний план-схема правобережної та лівобережної частини м.Ужгорода 1863 р.
з позначеним місцезнаходженням заїздного двору "Чорний орел"

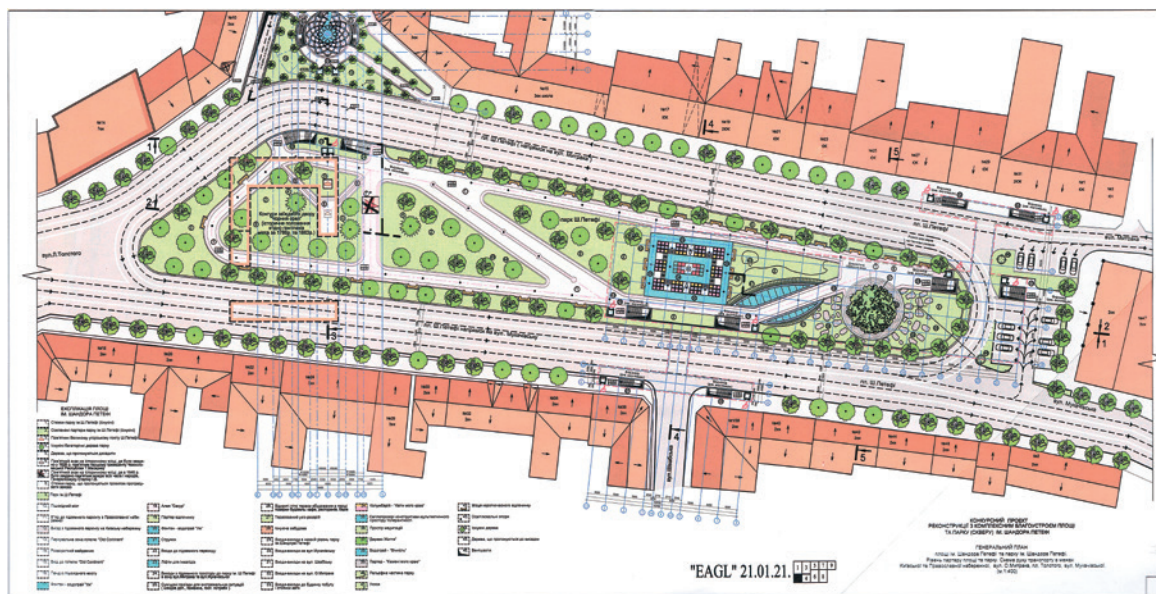
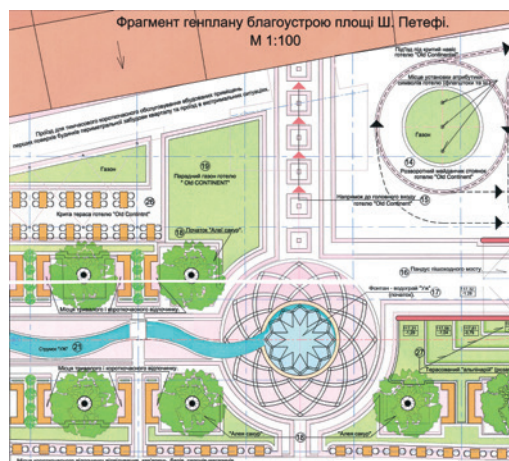
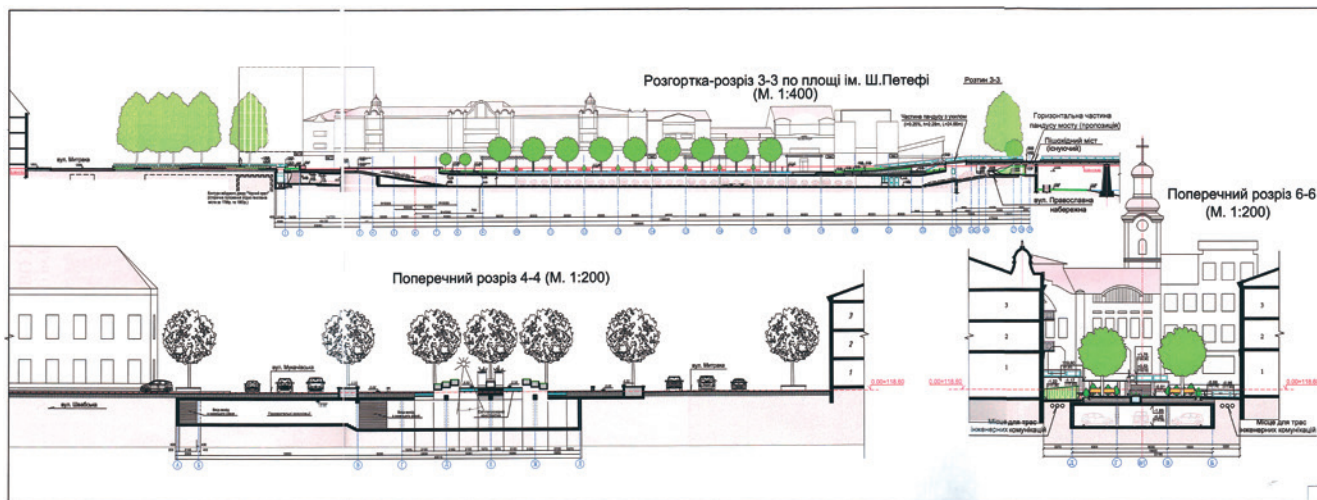
Ситуаційний генплан і партер площі Шандора Петефі, архіт. Я. Віг, 2017

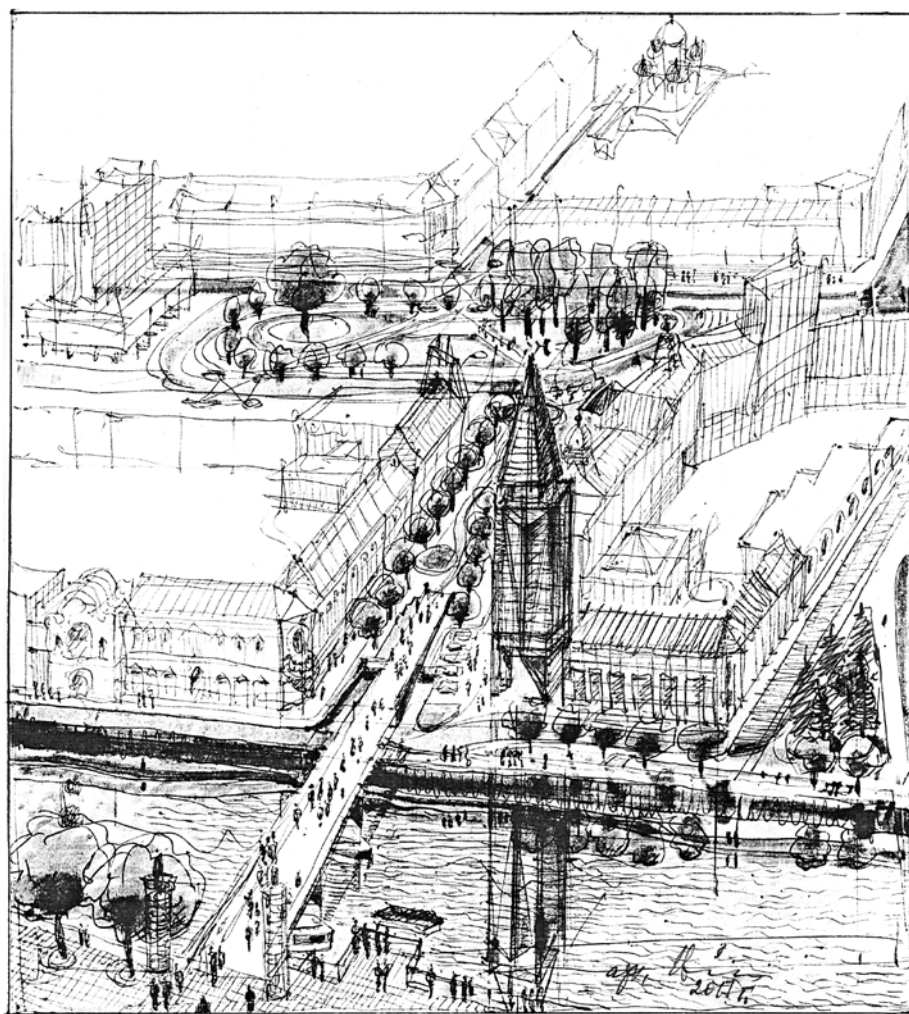
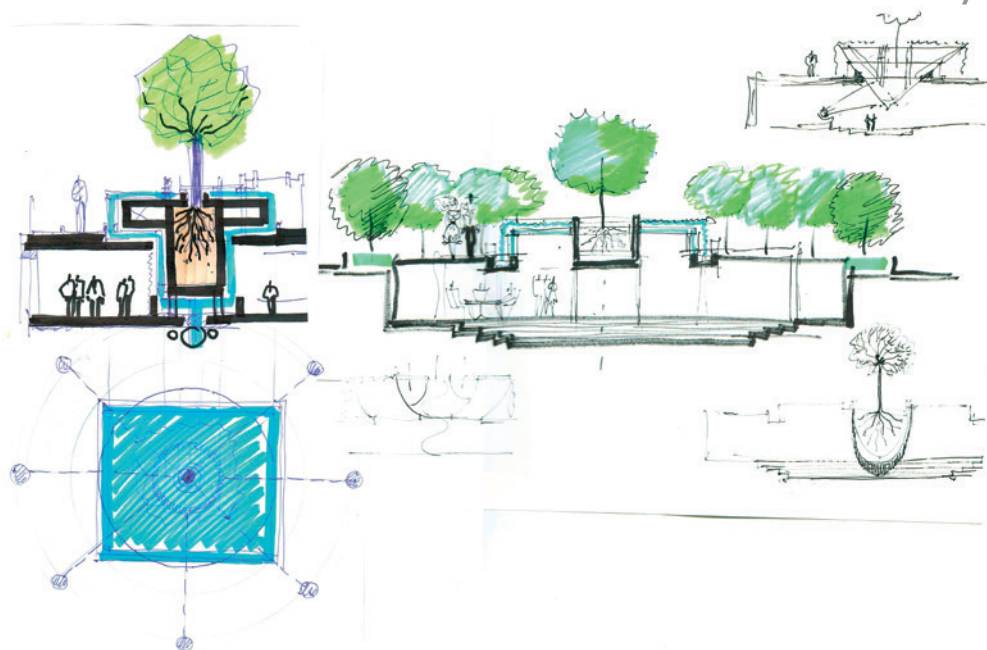
Концепція проекту передбачає продовження традиційної пішохідної зони через пішохідний міст та площу Петефі до історичного центру міста. Пропонується алея сакур, невід'ємною частиною алеї має стати комунікативний центральний простір та джерело з декоративними водограями. В нижньому рівні пропонується розмістити торговельні приміщення та кафе-бар «Чорний орел» (в заїжджому гостинному дворі на

цьому місці в 1918 року перебував Шандор Петефі, на цьому ж місці зараз стоїть пам'ятник поету).

Для вдосконалення транспортної схеми лівобережжя пропонується впровадити односторонній рух уздовж Православної та Київської набережної, проїзд під пішохідним мостом. Між партером площі, від Православної / Київської набережної до вул. Митрака запроєктовано сучасний паркінг, партер звільняється від автовок.

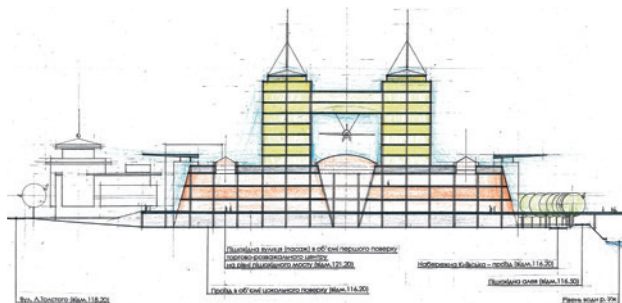
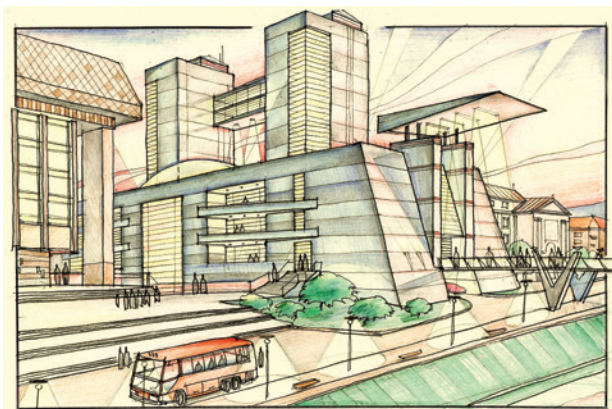
Ескізний проект реконструкції площі Шандора Петефі: план, розрізи, благоустрій

Вигляд площі Шандора Петефі з центральної частини Ужгорода, ескіз, архіт. Я. Віг, 2017

Міст чи торгівля?

Ігор Брогі

ТОРГОВЕЛЬНО-ОФІСНИЙ ЦЕНТР «МІСТ»

Ужгород, Київська набережна

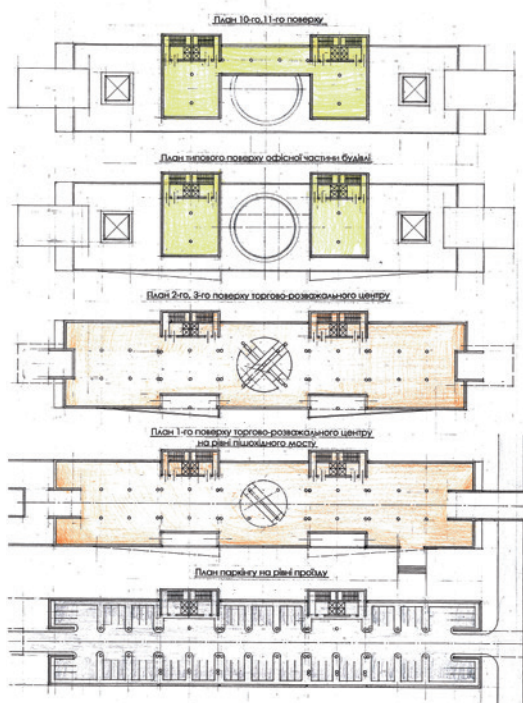
архітектори: Ігор Брогі, Петро Сарваш

площа забудови: 3150 кв. м

загальна площа: 21 300 кв. м

будівельний об'єм: 95 000 куб. м

концепція: 2016

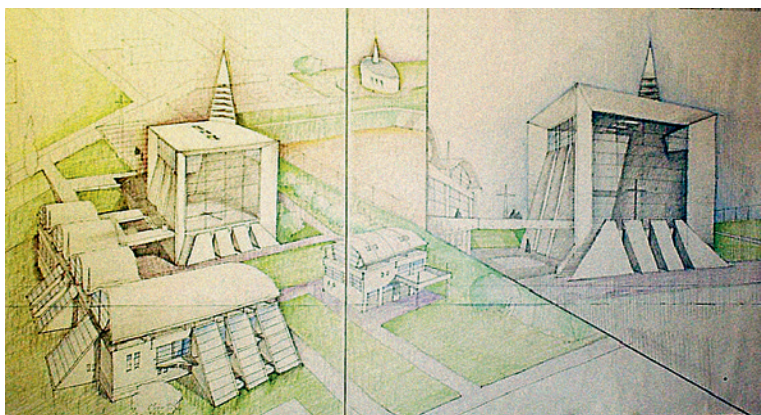
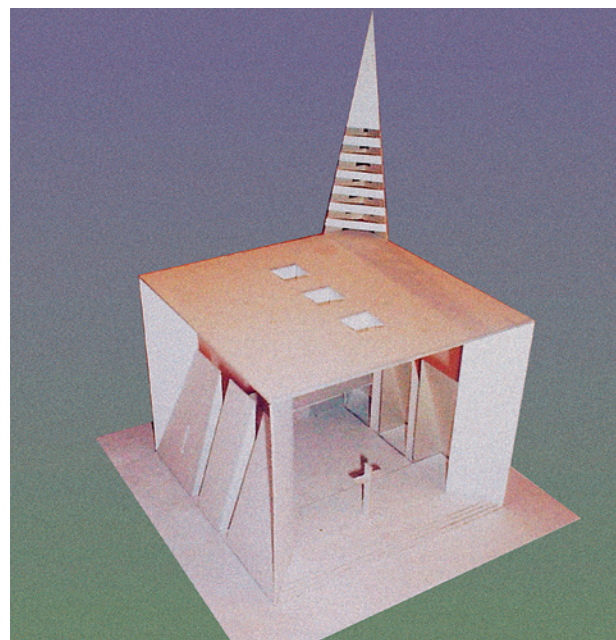
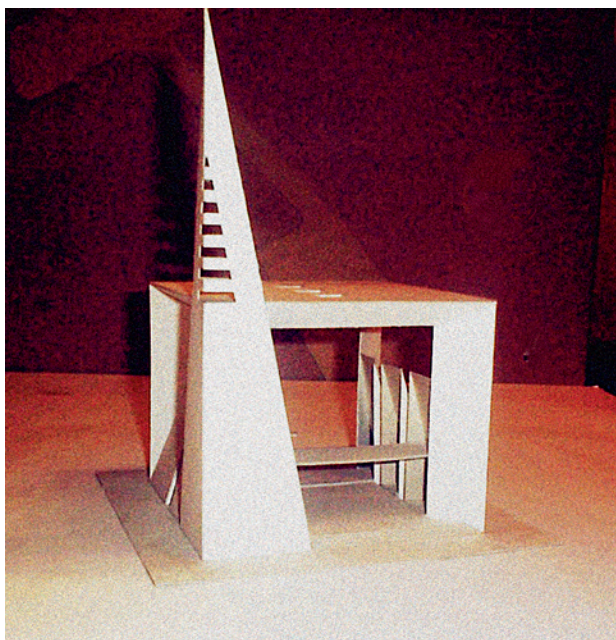

Поштовхом для проєктування центру став конкурс на пішохідний міст у середмісті Ужгорода. Завданням конкурсу передбачено об'єднання мосту та торгових приміщень (по типу старовинних італійських мостів). Вважалося, що таке поєднання зацікавить інвесторів. Але аналіз пропозицій показав, що велика кількість опор моста в руслі ріки створить велику небезпеку під час щорічних бурхливих повеней. Тому

у запропонованій концепції ми розділили міст і торгові приміщення. Міст запропоновано максимально легким, без опор в руслі ріки, а як його продовження — торговельний центр максимального об'єму на суходолі. Цей торговельно-офісний центр міг запустити процес створення модерного Ungvar City на лівому березі, наразі погано забудованому і ще до депресивному.

Кубічні метри храму

Ігор Брогі

РИМО-КАТОЛИЦЬКИЙ РЕЛІГІЙНИЙ ЦЕНТР

Ужгород, вул. Марії Заньковецької

архітектор: Ігор Брогі

площа ділянки: 1 га

площа забудови: 580 кв. м

загальна площа: 710 кв. м

будівельний об'єм: 15 000 куб. м

місткість: 150–200 парафіян

проект: 1993–2000

Первісно проєкт був «паперовим», тобто будувати за ним не збиралися. На початку 1990-х на хвилі лібералізації релігійної сфери церковним громадам було виділено багато земельних ділянок. Римо-католикам дісталася ділянка для будівництва храму і релігійного центру в кар'єрі колишнього цегляного заводу. Але згідно із законом тривале невикористання землі позбавляло права користування ділянкою. Через

кілька років після попередження громада звернулася до мене із проханням бодай концептуально запуснути процес її освоєння. Мали збудувати церкву, освітні, громадські та житлові приміщення площею 3 500 кв. м. Попри високу оцінку концепції іноземними спонсорами проєктування припинилося. Робота над проєктом відновилася за кілька років, про що оповідалося в часописі А+С № 2–3 '2009.

Сонячний вибух на Жупанатській

Ігор Брогі

ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК З ОФІСАМИ

Ужгород, вул. Августина Волошина

архітектори: Ігор Брогі, Петро Сарваш

банківська частина: 2 270 кв. м

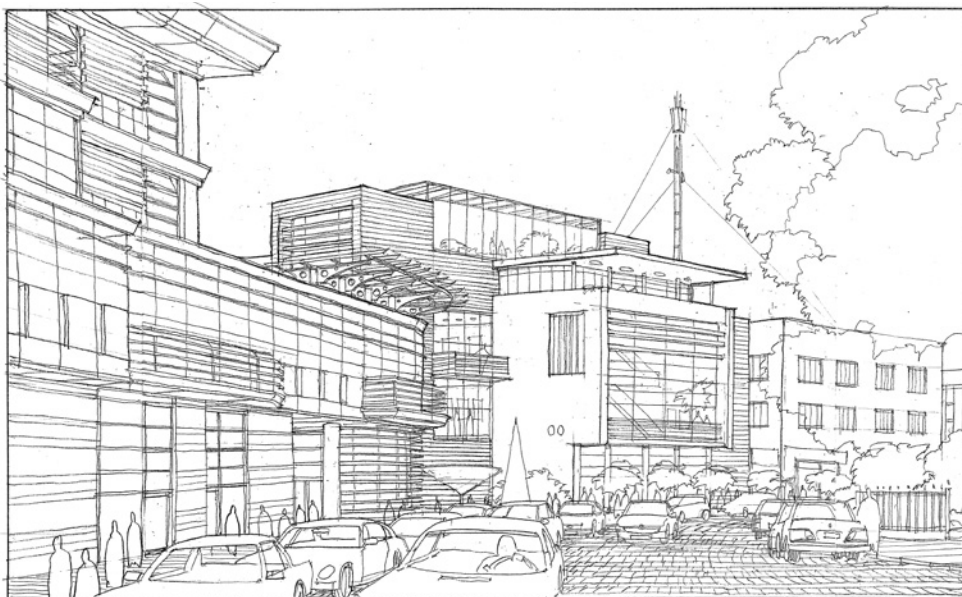
офісно-торгівельна площа: 1 080 кв. м

35 квартир: 3 410 кв. м

паркінг: 26 авто

проект: 2004–2005

реалізація: 2006–2009

Будинок споруджено на гілянці, що межує з центральною частиною Ужгорода й забудовою 1930-х років і відіграє важливу містобудівну роль. До неї сфокусовано п'ять міських вулиць, тому авторське рішення побудовано на ідеї своєрідного шарніру, який забезпечує вільний рух в усіх напрямках. В результаті створено архітектурну форму, що з'єднує забудову різних періодів, завершує метричний ритм вулиці Ференца Ракоці. Роль вертикального

акценту виконує блок котельні із сонячною батареєю. Влучна архітектурна форма «от кутюр» зумовила появу внутрішньо-квартальної вулиці яка з часом може вплинути на реконструкцію кварталу. Будинок складається з двох частин: перша, вздовж вул. Августина Волошина, торговельна, і друга, комфортабельне житло — розвинена вглиб території. Високий архітектурний майстерності відповідає неабияка якість будівельних робіт.

Памятник Другету на Жупанатской площади

Игорь Броди

СТРЕЛКА НА ЖУПАНАТСКОЙ

Концепция реконструкции Жупанатской пл.

в Ужгороде

идея и проект: Игорь Броди

конный памятник: 7,5 м

павильон: 12 кв. м

терраса: на 20 посетителей

паркинг: 5 авто и велосипеды

проектирование: 2019–2022

Триггером для размещения конной статуи на Жупанатской стрелке стало размышление на устройством автомобильной парковки в историческом центре Ужгорода. Без градостроительного задания, из патриотических побуждений. После одного из градо советов, на котором вяло обсуждался вопрос автостоянок, увешанный сумками я возвращался с базара иным, чем обычно, путем — вдоль Жупанатской площади. И уткнулся взглядом в два МАФа в живописном курдонере столетней давности: «Замечательное место для парковки 5–6 автомобилей!» Нужно сказать, что войну с МАФами в центре города архитекторы активно ведут все тридцать лет Независимости. С другой стороны, поддержка малого бизнеса у ужгородцев в крови. А что, если накрыть места парковки и на перекрытии устроить замечательную торговую террасу?!

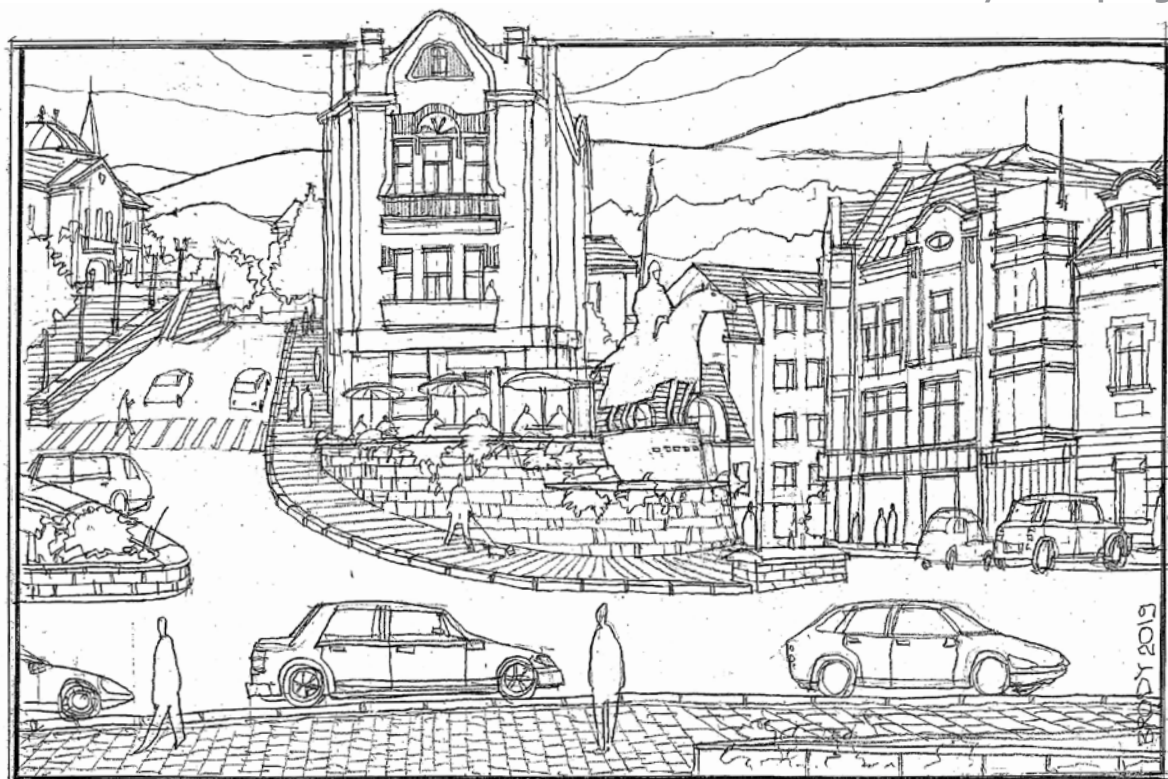
Оставив дома базарные покупки, я поспешил в мастерскую и нанес идею на проектную бумагу, благо нашлась старинная схема Жупанатской площади. Нарисовалась вполне симпатичная «стрелка» или «нос корабля». Однако не увенчать форштевень какой-нибудь пафосной скульптурой сущее преступление. И тут в памяти материализовалась давняя мечта — поставить в центре Ужгорода конную статую.

Ибо старый город без конной статуи как бы и не старый вовсе, и не город вообще. Тем более что «нос корабля» оказался почти в геометрическом центре неупорядоченного пространства, именуемого Жупанатской площадью. Это место имеет идеальное естественное освещение и круговой обзор. Но кому ставить памятник? К счастью, за более чем тысячелетнюю историю города случилось много достойных мужей-всадников — до середины XIX века всадниками были все.

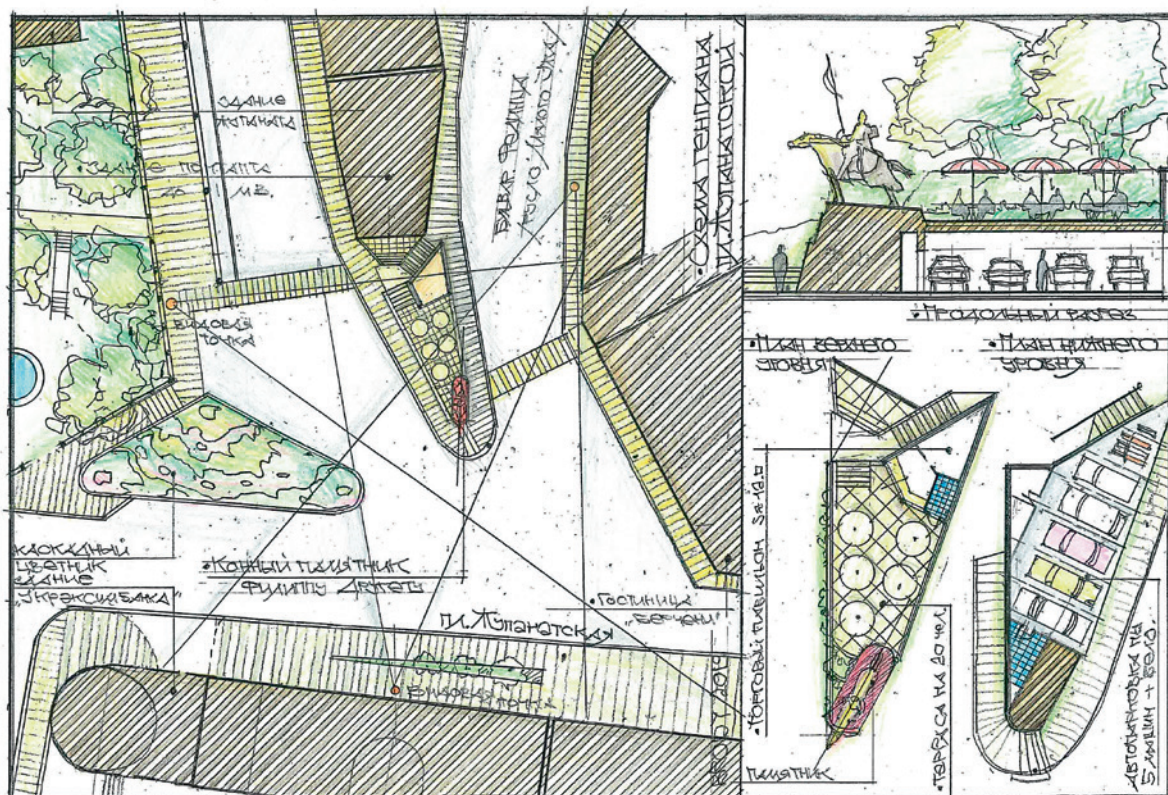
После общения с маститыми специалистами, скульпторами и культурологами круг достойных мужей сузился, поскольку в соседних городах уже идет работа над конными статуями. Вспомнилось замечательное ужгородское имя, точнее целая династия владельцев Унгварского замка, то ли Другеты то ли Другетти... Заинтересовавшись личностью основателя династии Другетов и определив его очень вероятный, но убедительный облик, архитектор уже не мог остановиться.

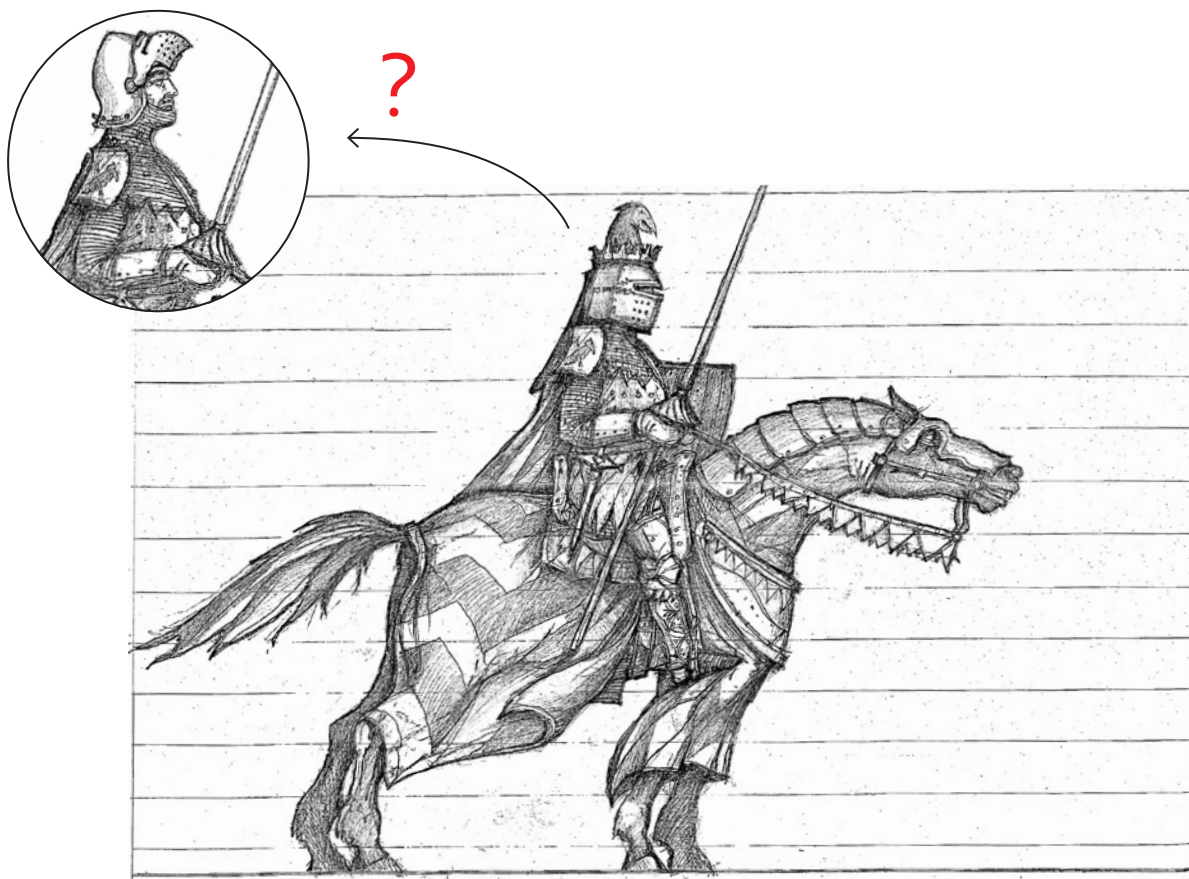
Описанные события происходили в марте 2019 года. Через два года неожиданно проявился и общественный интерес к идее установки конной статуи и к личности основателя карпатской династии правителей края, строителя каменного Унгварского замка Его Светлости графа Филиппа Другета. Осенью 2021 года концепция конного памятника Филиппу Другету на Жупанатской площади была представлена на ужгородском градостроительном совете и была одобрена.

Основатель Унгварско-Гуменской линии рода Другетов, Филипп Другет (1288–1327) родился в Салерно под Неаполем. Из французского графского рода дальней ветви рода Анжу. Вассал неаполитанского короля. Будучи настоятелем и охранником юного Карла II Роберта прибыл в Венгрию в его свите. Карл был претендентом на венгерскую корону (в его

Концепция реконструкции Могилы Жупатского в стороже
жарога, с установкой конного памятника Филарету Златову.

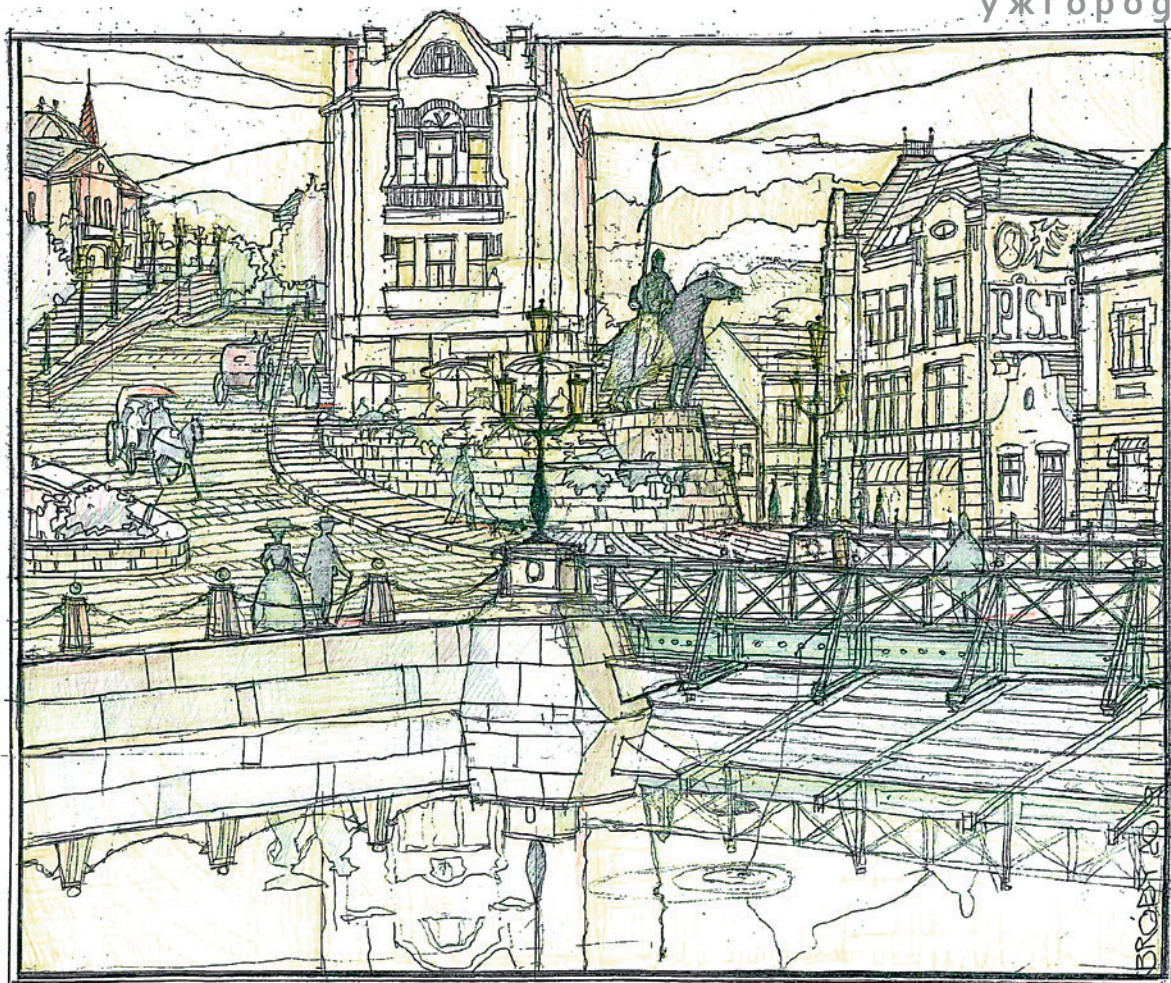

Филипп Другет (1288–1327) — основатель династии Другетов, господарей Ужгородского замка в XIV–XVII вв.

жилах текла кровь Арпаговичей). В ходе борьбы за трон были повержены конкуренты, которых поддерживали крупные землевладельцы Матяш Чаки Або Амадея имевших обширные земли на востоке и севере королевства. За активную поддержку в этой борьбе король Карл одарил братьев Филиппа и Жана (Яноша) землями Унгварскими и Гуменскими. В 1322 году итальянские строители начали возводить каменные стены Унгварского замка на месте сожженного в 1241 году монголо-татарами деревянного на Замковой горе, стоящей посреди полноводной реки Унг. Брат Филиппа Жан (Янош) впоследствии стал советником венгерского короля. С 1330 года Янош стал жупаном комитата Унг. Род Другетов владел и правил Унгварскими землями с 1322 по 1684 год (362 года).

В этой статье приведен один из первых эскизов, отражающих современную ситуацию с размещением конной статуи. Но особый интерес может представить цветная картинка в жанре альтернативной истории — как выглядел бы памятник Филиппу Другету накануне Первой мировой войны. Ситуация та же что и на черно-белой картинке, но на ней мы видим мост через Малый Уж, который был заключен в коллектор сто лет назад.

Генплан отражает размещение конной статуи на Жупанатской площади. Идею изрядно подсластила парковка для автомобилей и велосипедов под смотровой террасой. Здесь может быть устроено стационарное кафе с подъемником и прозрачным киоском обслуживания.

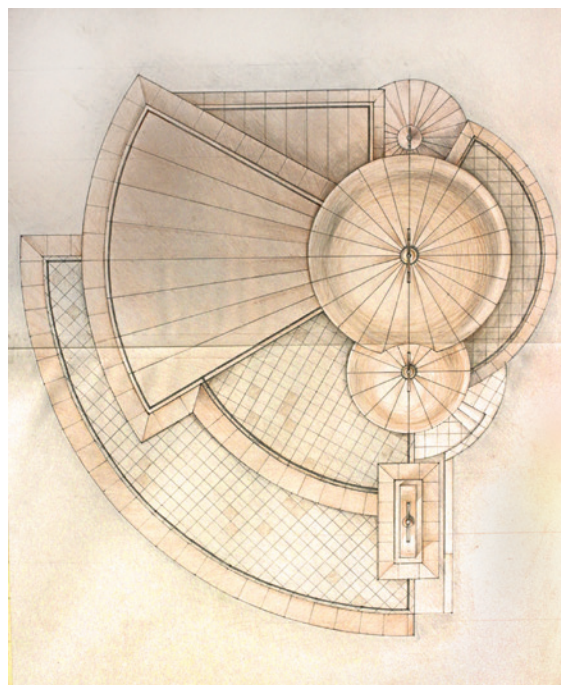
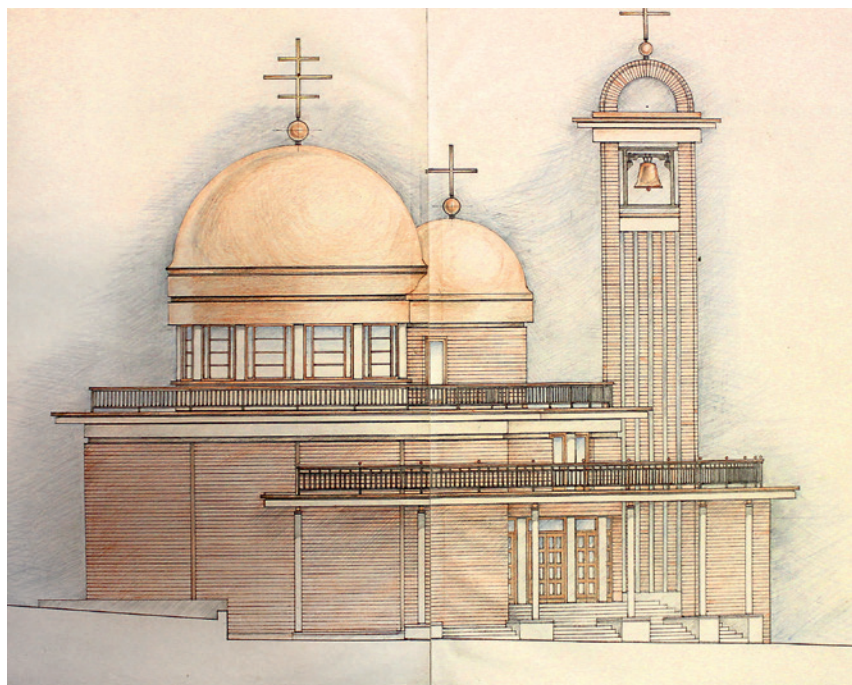
Конная статуя Другета в шлеме топфхелм изображена в соответствующих статусу графа гонимых. Такой шлем был популярен в XIII–XIV веках. На череп водружался он непосредственно перед боем, ибо был тяжел и не позволял хорошо видеть противника. В нем наш французский граф, вассал Неаполитанского короля, выглядит, как космонавт из теплого цивилизованного Средиземноморья в холодных Карпатских лесах. Однако и общественность, и скульптор, и инвестор желают видеть лицо графа Другета, хотя портрет Филиппа не сохранился. Поэтому я надел на графа шлем-бацинет, модный в начале XIV века, с открытым забралом. Конечно, бацинет был гораздо легче топфхелма и, что важнее, обеспечивал лучший обзор. Но с точки зрения

продвинутого архитектора и визионера, я уверен, что в таком легком головном уборе Его Светлость теряет харизматичность. Поэтому считаю, что шлем-топфхелм побеждает.

Соответственно вырисовывается и торжественное полное имя памятника — «Конь Его Светлости графа Филиппа Другета вкушает ароматы новой Родины на берегу реки Унг». Идею динамической формы подсказала моя жесткошёрстая такса Мишель: после тяжелой болезни, выйдя на берег реки и приподняв переднюю лапу, она жадно и заинтересованно тянула носом свежий мартовский воздух. На первых эскизах нога коня тоже была приподнята. Но выходило уж слишком по-собачьи. В итоге конь устойчив, как скала, и, как болиг, устремлен к речке Уж.

Преображенский храм на Цегольнянской

Пётр Сарваш

ПРЕОБРАЖЕНСКИЙ ХРАМ

Ужгород, ул. Цегольнянская 2А

архитектор: Пётр Сарваш

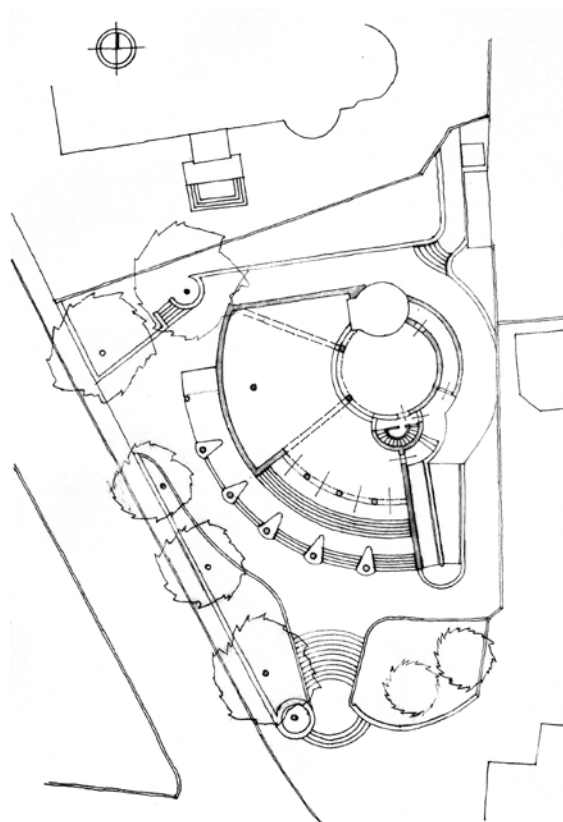
конфессия: УГКЦ

вместимость: 250 прихожан

проект: 2008

реализация: 2008–2014

Преображенский храм — второй по счёту на ул. Цегольнянской в Ужгороде. Его предшественник построен в 1807 году и был первым городским греко-католическим храмом. В 1949-м закрыли, башню снесли, здание превратили в вычислительный центр университета. После легализации церкви в 1989-м году началась его реконструкция, но по ходу незавершёнку пришлось отдать православной общине в обмен на Собор на Замковой Горе. Участок при этом

был разделен на две части и на свободной половине, на которой была только часовня, и построили новый храм в 2014-м. Здание рассчитано всего-лишь на 250 прихожан, но частично накрыта наружная часть, и вся прилегающая территория визуально интегрирована во внутреннее пространство, которое раскрывается в сторону ниже расположенной городской площади. Это имеет особенное значение, когда в храмовый праздник 19 августа здесь собирается около 3000 верующих. Здание имеет радиально-центрическую планировочную структуру. Отметка пола совпадает с отметкой порога старой часовни, которая частично встроена в объем святилища. Со второго уровня храма, с хоров можно выйти на большую террасу, с которой раскрывается прекрасный вид на старый город.

Преображенский храм в Ужгороде, архит. П. Сарваш, 2014

Вилла для грузей

Пётр Сарваш

ВИЛЛА ДИК

Ужгород, ул. Собранецкая

архитектор: Пётр Сарваш

общая площадь: 380 кв. м

проект: 2015–2018

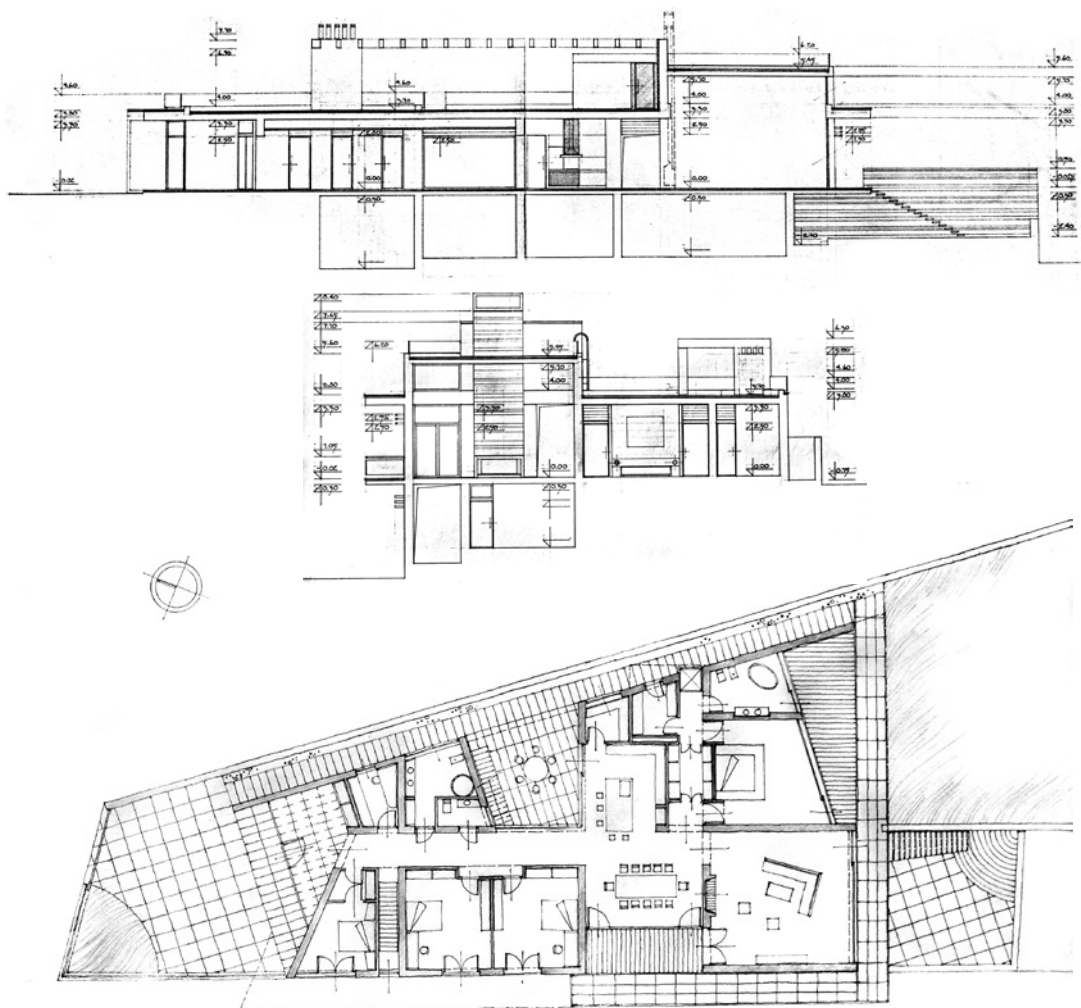
реализация: 2016–2020

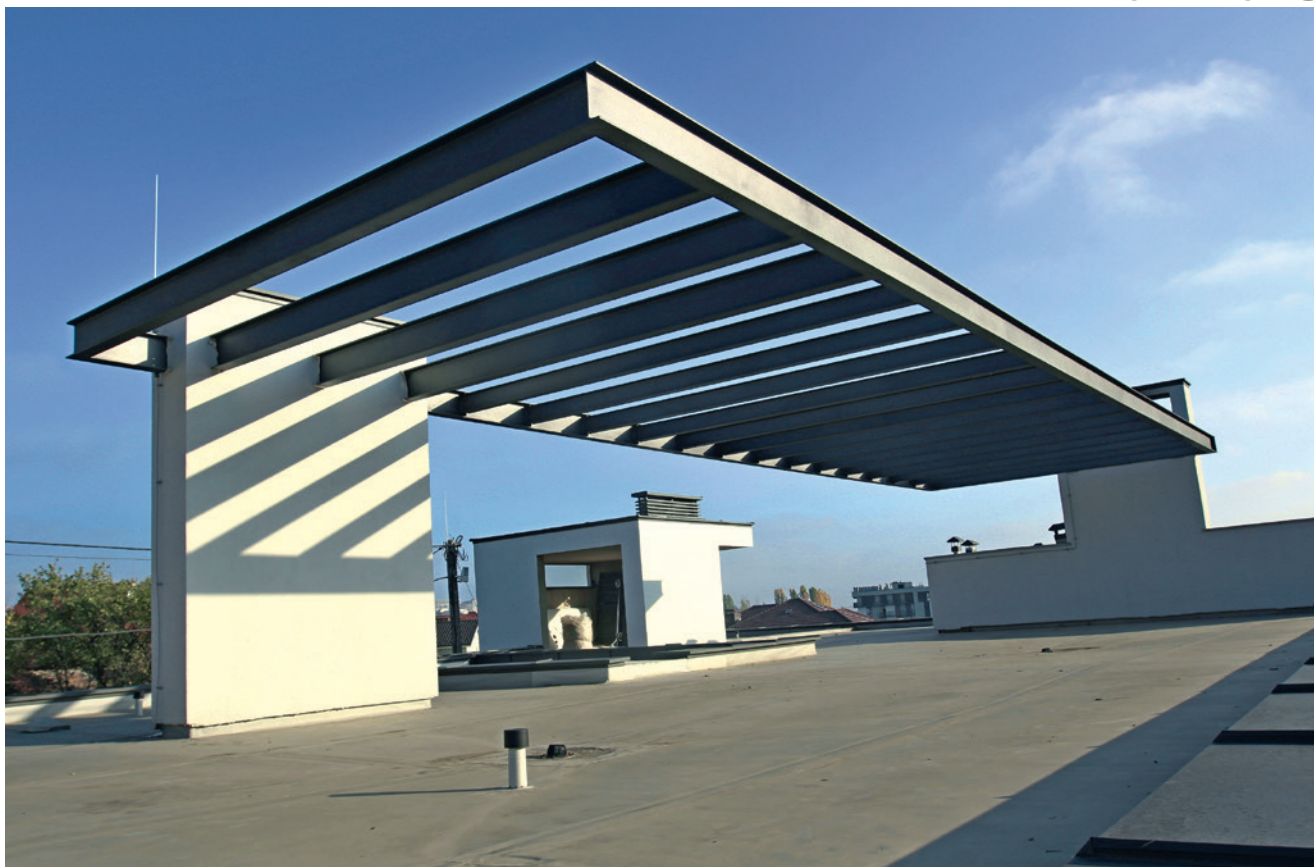
Дом грузей построен на окраине города в зоне уже сформированной, несколько хаотичной усадебной застройки, как реконструкция незавершенки. Если бы знали, чем это чревато, снесли бы сначала существующую часть, и все бы было намного проще, но уже

было поздно. Однако благодаря этому на бетонном бункере высотой 4,5 метра с двумя гаражными боксами выросло именно то, что имеем. Участок, который плавно снижался в сторону города, пришлось выровнять по отметке перекрытия цокольной части, и на

образованном таким образом плато появился одноэтажный особняк-вилла внушительных размеров, который при всей своей открытости образа очень удачно сепарирован от своего непосредственного окружения. Единственная глухая ограждающая конструкция — двухметровый забор вдоль северной границы участка. И все в одном уровне: дом, внутренний дворик, горизонтальная плоскость газона перетекающая в террасу перед большой спальней и гостиной с панорамным видом Ужгорода. На плоской совмещенной кровле запроектирована терраса-sad. Об этом напоминает металлическая пергола 6x16 метров с двумя асимметрично расположенными опорами — триумф инженерной мысли и изюминка всего здания.

Артистичне ковальство Володимира Дьоміна

Світлана Роготченко, мистецтвознавець

Володимир Дьомін, 4.07.1957 — 29.11.2021

Друге відродження українського художнього ковальства, після десятиліть заборони радянською владою мистецтва вільних людей, здійснили ті, хто відчув силу розплавленого металу й невимовну пристрасть реалізувати свій творчий потенціал. Восени 1970 року у скансен в Пирогово з поліського хутора було привезено сільську кузню, стан якої був майже ідеальним: збереглися усі інструменти, горно, міхи, наковальні, кувалда. Дуже швидко ця кузня стане локацією чоловічого клубу, куди прямуватимуть всі спрагли до сили вогню і металу.

Серед них — Володимир Дьомін (4.07.1957, Київ — 29.11.2021, Київ), архітектор у третьому

поколінні, в руках якого молот відчував міць його «рукопашного» малюнку, знань з історії мистецтва, опору матеріалів та теорію їх міцності.

Воскресла у скансені кузня зростала швидко: наприкінці 1970-х запрацює цех художнього кування в Художньому комбінаті Національної спілки художників України; прихисток ковалям на своїй території надасть КиївЗНДІЕП, а з 1979-го кузня облаштується на Ямській, де і стане справжнім ковальським раєм. Тут створюються масштабні ковальські твори В. Дьоміна. На початку 1990-х на базі заводу «Реле і автоматики» Володимир засновує власне виробництво й особисто розробляє ескізи, втілює задуми у металі.

Дьоміна кузня на Ямській

Пристрасна залюбленість в динаміку «удару батога» віддзеркалюється в усіх роботах. Пружна лінія модерну в металі закарбована в його творах, що вже стали знаковими для українського ковальського мистецтва 1970–2000-х років: вхідна група (кований навіс, 1999–2000) «Діамантбанку» на Конtrakтовій площі, 10а, будівлі 1907–1911 років; оформлення (після реконструкції, 2000–2001) п'ятизіркового готелю «Прем'єр Палац» по вул. Пушкінській 5–7/29; огорожа «Промінвестбанку» по вулиці Софіївській у Києві. Володимир по-особливому відчував модерн, це був його стиль — стиль енергії, потужності, пристрасті, осяяння, інтелекту. Стиль справжніх майстрів ковальського мистецтва високого рівня.

Провідні майстри «другого відродження» (О. Стасюк, О. Міловзоров, О. Боньковський, А. Гайдамака, В. Дьомін, В. Бурдук, О. Гуменюк та інші) підняли ковальські вироби на рівень арт-об'єктів, вивели художній метал як мистецький феномен з обмежених рамок «декоративно-ужиткового мистецтва».

Арт-метал не просто відіграє декоративну роль при оздобленні інтер'єрів та екстер'єрів, а спільно з кам'єм, склом, деревом, бетоном виступає повноправним гідом у творенні архітектурної форми.

Микола Мефодійович Дьомін, народний архітектор України, доктор архітектури, тонко відчуваючи творчу манеру сина, говорить, що «метал підіймає статус середовища, робить його більш унікальним. Метал надзвичайно сильний засіб не лише художнього впливу, він має магічну силу, яка діє на енергетичному рівні. Як вогонь і вода, він створює емоційний стан».

Здавна Коваль є символом першотворця, волі, незалежності, справедливості, порядку, честі, непереможної сили, здатної здолати будь-яку нечисть. Міцне залізо підкорюється далеко не кожному і вигинається за задумом тільки в дужих руках Майстра. Володимир Дьомін власноруч викував свою долю і, між іншим, увійшов у пантеон гідів «другого відродження» вітчизняного ковальства.

Гвинтові сходи, 2003

Прем'єр Палац, 2001

Промінвестбанк, 1999

Кований піддашок для Діамантбанку на Подолі, архіт. Володимир Дьомін, 1999–2000

війна

аналітика

дослідження

прогнози

критика

рецензії

Хвороба людства. Війна

продовження, початок див. А+С # 1–2 '2022

Віктор Левчишин, архітектор

Розділ 6. ЕКОЛОГІЯ

30.06.2022* 12:30

Екологією я «захворів» у 1968 році, коли опинився в Ялті і проектував реконструкції кардіологічного санаторію в Робочому Куточку Алушти. Потім були потуги зробити кандидатську дисертацію, були публікації на тему екологізації архітектури, був крах буденного життя і «захворювання Екологією», здавалось, щезло. Але у 1990 я потрапив під Розкриття Сенсорних Здібностей і виявилось, що треба займатися СуперЕкологією людини, але в такому випадку треба йти у послідовності: Екологія — Екологія людини — СуперЕкологія Людини. І тільки так. Розділ № 6 є першим кроком в цих трьох кроках, що хочу пройти, має пряме відношення до Теми «Війна — Хвороба Людства». Записи на тему Екології я робив у 2001 році, коли писав для самого себе книжку «Архітектура і Геомантия». Цей розділ будуватиметься повністю на них.

6.1. НАРОДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЇ ТА ЇЇ СУТЬ

В усьому світі визнано, що батьком Екології є німецький зоолог Е. Геккель, який породив своє гитя у 1866 році в праці «Загальна морфологія організмів» й закріпив це у 1868 році в «Природній історії світотворіння»: «Під екологією ми розуміємо суму знання, що відносяться до економіки природи: вивчення всій сукупності взаємовідносин тварини з довкіллям, як органічним, так і неорганічним, і, перш за все, його дружніх та ворожих стосунків з тими тваринами та рослинами, з якими він прямо чи непрямо вступає у контакт. Одним словом, екологія — це вивчення усіх складних взаємовідносин, які Дарвін назвав умовами, що породжують боротьбу за існування».

Ця новоявна наука була так слухна і актуальна навіть в кінці 19 століття, що за різними авторами дата народження її почала плавати: 1870 (Р. Рифлекс), 1866 (Ф. Дрьо), але ці автори не заперечували авторство Е. Геккеля.

Та відповідно до фундаментальної концепції, що Росія є батьківщиною рожевих слонів, автори першого в РСРС фундаментального підручника для студентів біологічних факультетів В. Д. Федорів та Т. Г. Гільманов делікатно

стверджували, що вперше термін Екологія зустрічається в листі суто російського вченого із суто «російським» прізвищем Г. Д. Таро аж у 1858 році. Такий собі делікатний натяк на те, що пан Геккель явно вкрав ідею у росіянина.

Більш категоричний був глашатай екологічної фізіології Д. А. Бірюков, коли він говорить (1961 рік) про іншого російського вченого з теж суто «російським» прізвищем: «Справа у тому, що не у буржуазній науці, а у Московському університеті, устами вельми прогресивного професора К. Рулье та набагато раніше того, як Геккель у Німеччині виклав свої погляди на екологію, були вже ясно сформульовані основні теоретичні положення екології, а саме: уяви про єдність організму та середовища і про адаптивність структур та функцій організму. Ці положення К. Рулье були ретельно розвинуті у його публічних лекціях на тему „Життя тварин по відношенню до зовнішніх умов“ (1850)», — от як! Був би гріх не навести цю цитату.

Е. Геккель по своїй суті був енциклопедистом, хоча і жив під час початку бурхливого процесу спеціалізації в науці. Наука, яку він виголосив, по своїй суті вимагає, щоб еколог мав систему енциклопедичного мислення. Але з точки зору тогдішньої наукової моди це вже було незрозумілим та відсталим, а з точки зору науки 20 сторіччя, коли абсолютна спеціалізація стала суттю сучасної науки, це є нонсенсом. Тому нічого дивного немає в тому, що Екологія стала жертвою як невігласів від науки, так і високобих борців за екологізацію всього та вся. Простіше за все навести вельми симптоматичний вислів Макфедьєна (1965): «Приходиться визнати, що еколог — це хтось подібний до дипломованого вільнодумця. Він самотужки мандрує по законним вологінням ботаніка та зоолога, систематика, зоопсихолога, метеоролога, геолога, фізика, хіміка і навіть соціолога; він є браконьєром в усіх названих та в багатьох інших вже утворених та вельмишановних дисциплінах. Обмежити сферу діяльності еколога — дійсно важлива проблема, і у її вирішенні зацікавлені перш за все самі екологи».

Заклик до поліцейських заходів проти енциклопедистів та енциклопедичного мислення в науці. Це одна форма

боротьби невігласів проти суті Екології. А другою формою боротьби, що проти Екології повели далеко не невігласи, а, головним чином «новатори» від Ортодоксії, тобто — вчені, став зворотній захід — розмазання Екологічності по всіх сферах діяльності людини. На цьому слід зупинитися на мить.

6.2. РУЙНАЦІЯ СУТІ ЕКОЛОГІЇ

02.07.2022* 07:55

Я у захваті від того, як красиво, тонко та неухильно все Людство поставлене в умови постійного та автоматичного Моніторингу його розумності та крокування до Розумності — м'яке/непомітне зусилля і почалася комп'ютеризація, ще одне зусилля — і є Інтернет.

По-перше, це є інструмент прямого Моніторингу — Worldometer, де фіксуються основні якісні/кількісні показники життя Людства кожної поточної митті. Коли дивись як стрімко змінюються вони на екрані компа, то мимоволі розумієш дійсну могутність Моніторингу та його Господарів.

На цю мить мого входження у Worldometer, я зафіксував такі показники (нагадую: вони весь час змінюються, головним чином — збільшуються) в межах мого інтересу:

- Людство включає в себе 7 957 781 550 людей;
- Користувачів Інтернету у світі є 5 356 742 230;
- Кількість запитів в Гуглі = 3 037 000 000 (цю фіксацію так зупинив для себе).

Це означає, що на момент мого запиту 67,11% Людства користується Інтернетом і при цьому 38,16% поставили запити в Інтернеті, а кількість відповідей на ці запити практично неможливо визначити, бо на кожний запит проявляється можливість мати доступ до мільйонів документів, масив яких у Гуглі фантастично великий.

По-друге, в Інтернеті циркулює неймовірна кількість фіксації думок людей у найрізноманітніших Вербальних формах. Це означає, що кожна людина із 67,22% проявила свою розумність, а весь масив таких проявів динамічна показує як Людство «розумнішає». Але хіба це так?

Справа у тому, що в цьому масиві неймовірно багато «сміття» і я не маю ніякої впевненості, що ми наближаємося до Закону 15%, особливо, якщо зупинитися на визначенні суті Екології.

Перевірений засіб: цитувати Вікіпедію, а вона говорить таке: «Екологія (від дав.-гр. οἶκος — середовище, житло і λόγος — вчення, наука) — це наука, що вивчає закономірності відносин між організмами та довкіллям, а також

організацію і діяльність надорганізованих систем (популяцій, видів, біоценозів, біосфери).

Термін вперше запропонував німецький біолог Ернст Геккель в 1866 р. в книзі “Загальна морфологія організмів” (“Generelle Morphologie der Organismen”) для позначення біологічної науки, яка вивчає взаємодію організмів з їхнім середовищем.

Стосовно рослин цей термін уперше був використаний данським ботаніком Е. Вармінгом 1895 року».

І, напевно для того, щоб показати велич Науки, у Вікіпедії дається аж 8 етапів розвитку Екології як науки, де пан Геккель дає назву новій науці тільки на 5-у етапі! А вишенькою на торті наводиться структура Сучасної Екології, яку я чесно наводжу — мал. 25.

При цьому Вікіпедія стверджує: «Сучасна екологія — наука про навколишнє середовище, основою якої є сукупність знань про живі організми на різних рівнях біологічної організації, їхню еволюцію, просторовий розподіл і динаміку біологічних систем у часі».

Що ж, приймаю таке твердження і починаю порівнювати його із суттю того, що є на мал.25. При цьому весь час пам'ятаю, що Екологія вивчає взаємодію між БІОЛОГІЧНИМИ ОБ'ЄКТАМИ та ДОВКІЛЛЯМ.

Природно, що починаю свій розгляд із того, що відноситься до мого фаху архітектора. І зразу не знаю: плакати мені чи сміятися?

Як футурологічна Аркологія Паоло Солері стала практичним розділом Екології?

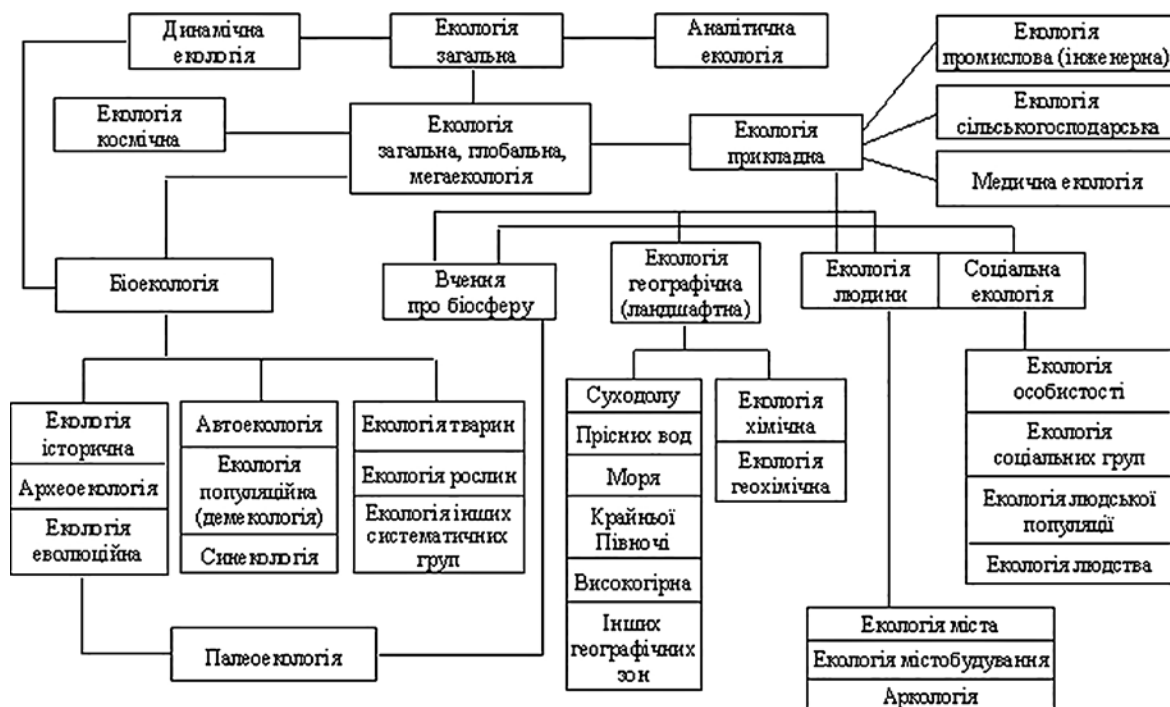
Як може бути Екологія міста, якщо місто не є жива істота, а штучна оболонка, в якій люди тільки народжуються — живуть — помирають?

Як може існувати Екологічне містобудування, якщо це є тільки один із фахів у діяльності архітекторів? Це якесь особливе містобудування, яке відрізняється від традиційного містобудування?

Та який із блоків не візьмеш із наведеної Структури, виникають аналогічні питання, а суть одна: розгул Невігластву і Спекуляції.

6.3. МАРАЗМ КРЕКЧАВ

Здається, що все просто: є Біота і є Земля, на якій Біота існує. Є певна взаємодія між ними та всіма компонентами обох. В такому випадку Екологія є наука про взаємодію Живого і Неживого (все в межах розуміння Матеріалістичної

Мал. 25. Структура Сучасної Екології (по Вікіпедії, входження в Інтернет 02.07.2022)

парадигми). Будь-які процеси та таке інше між ними є тільки процесами і таке інше.

Більше того, враховуючи, що суть Домінанти Життя для сучасної людської науки є нездоланим для розуміння в межах цієї парадигми, мова фактично іде про взаємодію на рівні Домінанти Середовища.

Та НІ! Людська наука може долати все, а доказом цього є те, що я покажу далі!..

Моя Тема тут «Війна» і моє написання цієї книжки обумовлене Вітчизняною війною України проти Раші і Рашизму. От і задаю явно ігіотські теми/запити в Гуглі і знаходжу там відповідь: «ВІЙСЬКОВА ЕКОЛОГІЯ — прикладна галузь екології, що досліджує та прогнозує екол. наслідки воєн. дій та військ. діяльності у мирний час».

В Гуглі циркулює на цю тему 800 000 документів. На моїй мові тільки.

І є навіть підручник: «Військова екологія» — автори Микола Хижняк та 4 сотовариша, видана в Одесі у 2020 році.

А що, ще є Військова екологія під час війни?

Ставлю запит, роблю пошук і з'ясовую, що такої нема, бо ця наука вступає в дію тільки після того, як закінчиться війна, а поки що іде фіксація по темі «Екологічні проблеми війни» (985 00 документів).

Ставлю в Гуглі вервечку завідома ігіотських питань і отримую інформацію про циркулювання документів:

Екологія зачаття = 125 000;

Екологія життя = 10 900 000;

Екологія юнацтва = 634 000;

Екологія дорослих людей = 589 000;

Екологія старості = 2 890 000;

Екологія смерті = 8 850 000.

Так можна продовжувати і продовжувати Та я ще у 2003 році написав «оповіданнячко», яке доцільно навести тут без посилання на джерела, але це легко виправляється, якщо взяти як запит у Гуглі будь-що з обіграного мною.

«Все почалося із СЕКСУАЛЬНОЇ екології. І це звичайне, бо вона часто не має підтримки як з боку екології ПОЧУТТІВ, так і з боку екології ЛЮБОВІ/КОХАННЯ. І теж це природно, бо екологія МОЛОДІ весь час вступає у протиріччя із екологією ЗДОРОВ'Я. При цьому екологія ВЗАЄМОСТОСУНКІВ має якісь такі вігдуки в екології СУБ'ЕКТИВНОЇ РЕАЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ, що це неухильно через екологію ЖІНКИ веде до екології ВАГІТНОСТІ.

Така ситуація не обов'язково обумовлює екологію СІМ'ї. Дівчина, яка потрапила в лабеті екології ВАГІТНОСТІ та екології ЧВАР прагне потрапити до сфери екології

ПОДРУЖЖЯ, але у неї, як правило, не вистачає екології СВІДОМОСТІ. Безумовно, тут велике значення мають екологія ОСОБИСТОСТІ та екологія КУЛЬТУРИ. Часто-густо і екологія ДОЛІ перекреслює ПРИВАТНУ екологію, бо МОРАЛЬНА екологія обумовлює екологію ПОВЕДІНКИ ЛЮДИНИ. На жаль, така є екологія ЖИТТЯ.

Та от відбулося народження дитини і вона зразу потрапила в екологію НЕМОВЛЯТИ, а потім і до екології НЕМОВЛЯЦТВА. І почалася екологія ЛЮДСЬКОЇ ДУШІ, але із екології БУТТЯ відомо, що це не те саме, що і екології ДУШІ, бо утаємниченість екології НАШИХ ДУШ не завжди підтримується ДУХОВНОЮ екологією СВОЄЇ НАЦІЇ. Та як би там не було, але екологія ПРИРОДИ ДИТИНИ все єдино формує екологію ДИТИНСТВА.

Непомітно та неухильно формується екологія ВНУТРІШНЬОГО СВІТУ ЛЮДИНИ. Це обумовлює екологію ОСОБИ, але, на жаль, не гарантує високу якість екології СИСТЕМНИХ СТОСУНКІВ ЛЮДИНИ. Як завжди, не вистачає ресурсів екології МИСЛЕННЯ. Справа у тому, що екологія СВІДОМОСТІ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ, як і екологія МИСЛЕННЯ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ формуються екологією ІДЕЙ заради екології ВНУТРІШНЬОГО СВІТУ КОЖНОЇ ЛЮДИНИ, а це неможливо без участі екології ДУХА. Здається, що екологія ВНУТРІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЛЮДИНИ буде опиратися на екологічну ТЕОЛОГІЮ. Та екологія ПСИХІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ часто базується тільки на екології ДУМКИ та екології РОЗУМУ, що штовхає людину до екології НЕБЕЗПЕЧНИХ ПРОФЕСІЙ ЛЮДИНИ. І от саме тому ми маємо людину, яка почала гіяти у відповідності до екології ОСОБИСТОСТІ БІЗНЕСМЕНА.

Нічого дивного немає в тому, що екологія ЖИТТЕВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ буде в даному випадку екологію ЖИТТЯ ЛЮДИНИ таким чином, що забувається ДОМАШНЯ екологія. В наслідок цього наш бізнесмен починає ігнорувати екологію МІСТА і ратує за оновлення екології СІЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ. Але, можливо, саме це і примушує його грати на незрозумілій для інших людей різниці між екологією ЖИТЛОВИХ ТА НЕЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ, з одного боку, та екологією ЖИТЛОВИХ І СЛУЖБОВИХ ПРИМІЩЕНЬ, з іншого боку. Зрозуміло, що він не враховує особливості екології ТРАНСПОРТУ, занурюється в екологію СПОЖИВАННЯ ТА ЗБУТУ, кохається в ЕТНІЧНІЙ екології СПОЖИВАННЯ ЇЖІ та в екології ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ, забруднюється в екології СТИЧНИХ ВОД.

Фінал неминучий: спочатку він потрапляє у лабеті АЛКОГОЛЬНОЇ екології, а потім КРИМІНАЛЬНОЇ екології і закінчує своє існування в обіймах ПОХОВАЛЬНОЇ екології.

От до чого приводить нехтування екологією СТОСУНКІВ МІЖ ПОКОЛІННЯМИ, коли не враховують МЕНТАЛЬНУ екологію СВІДОМОСТІ ЛЮДИНИ.

А все почалося із СЕКСУАЛЬНОЇ екології.

24.03.2003 * → 18:43»

У зв'язку з наведеними мною абсурдними твердженнями доцільно навести позицію, що змушений був зайняти „чистий” еколог Федосєєв О. Н. в навчальному посібнику «Основы биоэкологии». От що він слушно говорив, [переклад мій — Л.В.]: «Зараз нараховується більше 100 напрямлень в екології як науки».

А потім пояснює появу цих 100 напрямлень: «...в екологію кинулися люди, не маючи ніякого розуміння про екологію як науку».

Далі він робить спробу відмежуватися від цієї навали невігластва і формулює БІОЕКОЛОГІЮ. Але, якщо ретельно вчитатися в його твір, то розумієш, що мова іде про ЕКОЛОГІЮ, яку автор хоче зберегти у науково чистому вигляді хоча б за рахунок нової назви.

6.4. ЗАКОНИ ЕКОЛОГІЇ

Якщо не звертати увагу на «досягнення» невігласів стосовно розуміння Екології, то тоді необхідно сказати, що вона, як дисципліна Біологічного кола Людської науки, розуміє Людину як невід'ємний елемент Біоти, тобто розглядає Людину тільки як біологічну істоту. В такому випадку, враховуючи мій намір подальшого розгляду Людини на вищих щаблях (Соціальний та Спіритуальний, без чого неможливо говорити про те, як нас Ведуть/Моніторять), є рація розглянути існуючі Закони Екології, бо раптом вони будуть доцільними і на вищих рівнях, ніж Біологічний?

Основні екологічні закони у трактуванні Вікіпедії:

1. Закон мінімуму Ю. Лібіха

За стаціонарного стану лімітуючою буде та речовина, доступна кількість котрої найбільш близька до необхідного мінімуму. Стійкість організму визначається найслабшою ланкою в ланцюзі його екологічних потреб.

2. Закон толерантності (закон Шелфорда)

Відсутність або неможливість розвитку екосистеми визначається не лише нестачею, але й надлишком будь-якого з факторів (тепло, світло, вода тощо). Фактором, що лімітує

процвітання організму, може бути як мінімум, так і максимум екологічного впливу, діапазон між якими визначає ступінь витривалості (толерантності) організму до даного фактору.

3. Закон конкурентного виключення

Два види, що займають одну екологічну нішу, не можуть співіснувати в одному місці нескінченно довго.

4. Закон біогенної міграції атомів (закон В. І. Вернадського)

Міграція хімічних елементів на земній поверхні та в біосфері в цілому здійснюється під переважаючим впливом живої речовини, організмів.

5. Закон внутрішньої динамічної рівноваги

Речовина, енергія, інформація та динамічні якості окремих природних систем перебувають у тісному взаємозв'язку. Зміна одного з показників неминує призводить до функціонально-структурних змін інших за умови збереження загальних якостей системи — речовино-енергетичних, інформаційних та динамічних.

6. Закон генетичної різноманітності

Все живе генетично різне й має тенденцію до збільшення біологічної різноманітності.

7. Закон історичної незворотності

Загальний процес розвитку біосфери та людства однонаправлений.

8. Закон константності (сформульований В. І. Вернадським)

Кількість живої речовини біосфери, утвореної за певний геологічний час, є постійною величиною.

9. Закон кореляції (сформульований Ж. Кюв'є)

В організмі, як цілісній системі, всі частини відповідають одна одній як за будовою, так і за функціями.

10. Закон максимізації енергії (сформульований Г. і Ю. Одумами та доповнений М. Реймерсом)

У конкуренції з іншими системами зберігається та з них, яка найбільше сприяє надходженню енергії та інформації й використовує максимальну їх кількість найефективніше.

11. Закон максимуму біогенної енергії (закон Вернадського–Бауера)

Будь-яка біологічна та біонедосконала система, що перебуває в стані стійкості нерівноваги (динамічне рухливої рівноваги з довкіллям), збільшує, розвиваючись, свій вплив на середовище.

12. Закон обмеженості природних ресурсів

Усі природні ресурси в умовах Землі вичерпні.

13. Закон односпрямованості потоку енергії

Енергія, яку одержує екосистема і яка засвоюється продуцентами,

розсіюється або разом з їхньою біомасою незворотно передається консументам першого, другого, третього та інших порядків, а потім редуцентам, що супроводжується втратою певної кількості енергії на кожному трофічному рівні як наслідок процесів, що супроводжують дихання.

14. Закон оптимальності

Ніяка система не може звужуватися або розширюватися до нескінченності.

15. Закон піраміди енергій (сформульований Р. Лінгеманом)

З одного трофічного рівня екологічної піраміди на інший переходить у середньому не більше 10 % енергії.

16. Закон рівнозначності умов життя

Усі природні умови середовища, необхідні для життя, відіграють рівнозначні ролі.

17. Закон розвитку довкілля

Будь-яка природна система розвивається лише за рахунок використання матеріально-енергетичних та інформаційних можливостей навколишнього середовища.

18. Закон зменшення енерговіддачі в природокористуванні

Процес одержання з природних систем корисної продукції, з часом (у історичному аспекті) на її виготовлення в середньому витрачається дедалі більше енергії (зростають енергетичні витрати на одну людину).

19. Закон сукупної гії природних факторів (закон Мітчерліха-Тинемана-Бауле)

Розмір урожаю залежить від усієї сукупності екологічних факторів одночасно.

20. Закон ґрунтостомлення (зниження родючості)

Через тривале використання й порушення природних процесів ґрунтоутворення відбувається поступове зниження природної родючості ґрунтів.

21. Закон фізико-хімічної єдності живої речовини (сформульований В. І. Вернадським)

Уся жива речовина Землі має єдину фізико-хімічну природу.

22. Закон екологічної кореляції

В екосистемі жива речовина та абіотичні компоненти функціонально відповідають один одному, випадання однієї частини системи неминує призводить до вимикання

пов'язаних з нею інших частин екосистеми та функціональних змін.

23. Закони Б. Коммонера

- все пов'язане з усім;
- все мусить кудись діватися;
- природа знає краще;
- ніщо не дається дарма.

24. Закон емерджентності

Ціле завжди має особливі властивості, відсутні в його частин.

25. Закон необхідної різноманітності

Система не може складатися з абсолютно ідентичних елементів, але може мати ієрархічну організацію та інтегративні рівні.

26. Закон незворотності еволюції

Організм (популяція, вид) не може повернутися до попереднього стану, реалізованого його пращурами.

27. Закон ускладнення організації

Історичний розвиток живих організмів призводить до ускладнення їх організації шляхом диференціації органів та функцій.

28. Біогенний закон (Е. Геккель)

Онтогенез організму є коротким повторенням філогенезу даного виду, тобто розвиток індивіда скорочено повторює історичний розвиток свого виду.

29. Закон нерівномірності розвитку частин систем

Система одного виду розвивається не зовсім синхронно — в той час, коли один досягає більш високої стадії розвитку, інші залишаються в менш розвиненому стані.

30. Закон збереження життя

Життя може існувати тільки в процесі руху через живе тіло потоку речовин, енергії, інформації.

Отже, маємо 30 законів, до яких треба віднестися дуже обережно, бо навіть побіжний огляд їх насторожує.

Закон №6. Як він ув'язується із тим, що за останні 400 років з обличчя Землі щезло 63 види ссавців і 120 видів під загрозою щезання, що щезло 94 види птахів і 187 є вимираючими видами? Як це ув'язується з Червоними книгами, де представлені представники всіх царств Живого на Землі?

Чому нема звісток про появу нових видів — про появу, а не про відкриття невідомого до цього виду для Людини?

Закон №7. Однонаправленість? Хіба? А як бути з так званою Забороненою археологією? І з усіма фактами альтернативності у розвитку Людства?

Закон №8. А як бути з твердженням (Інтернет, А. Шевченко, 06.01.2022): «Спостерігаючи за швидкістю метеоритів, вчені піграхували, що близько 15 000 метричних тон — близько півтора Ейфелевих веж — щорічно падають на планету, збільшуючи її масу. Тим часом використовуючи супутникові дані, вчені оцінили швидкість втечі атмосфери. В результаті цього процесу Земля втрачає приблизно 75 000 метричних тон або 7,5 Ейфелевих веж. Це означає, що Земля втрачає близько 60 000 метричних тон маси на рік. Здається, що це дуже багато, але насправді, в масштабах всієї планети, це дуже невелика величина».

Це так, але, враховуючи якраз екологічну взаємодію живого і неживого на Землі, константи нема, бо все змінюється.

Наступним важливим «можновладцем» в Екології є Трофіка.

6.5. ТРОФІКА

03.07.2022* 08:10

Якщо примітивно визначати трофіку, то це мова йде про те, хто кого їсть і скільки кому треба з'їсти для підтримки свого життя. Прийняте, що це описується Екологічною пірамідою, яка показана на мал.26. Термін «консумер» перекладається українською як споживач, а «консумент» — споживання. Далі слово Вікіпедії: «Екологічна піраміда, або трофічна піраміда, харчова піраміда — графічне подання зміни кількості біомаси або біопродуктивності на кожному трофічному рівні екосистеми.

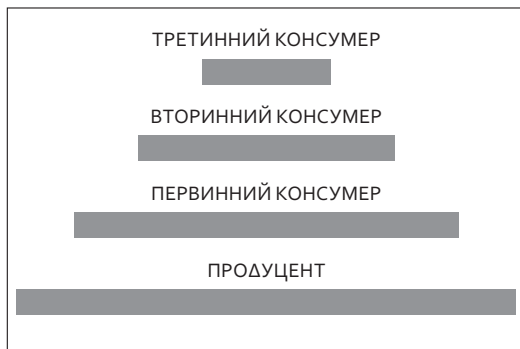
Піраміда біомаси показує кількість біомаси на кожному з трофічних рівнів, в той час як піраміда біопродуктивності показує кількість надлишкової біомаси, що продукується організмами на кожному з рівнів.

Екологічні піраміди починаються продуцентами на нижньому рівні і продовжуються вгору через один або кілька рівнів консументів.

Розрізняють три типи екологічних пірамід:

- піраміда чисел – відображає чисельність окремих організмів на кожному рівні;
- піраміда біомаси – кількість органічної речовини, синтезованої на кожному з рівнів;
- піраміда енергії – величина потоку енергії».

Немає рації приводити все розшифрування, яке дає Вікіпедія з цього приводу, але вельми красномовним

Мал. 26. Екологічна піраміда

є приклад, який там дається, бо він якраз дуже важливий для розкриття порушеної мною Теми.

«Приклад екологічної піраміди

Нехай одну людину протягом року можна прогодувати 300 форелями. Для їхнього годування треба 90 тисяч пуголовків жаб. Для годування цих пуголовків треба 27 000 000 комах. Ці комахи потребують для годування 1000 тон трави.

Якщо перевести людину на харчування лише рослинною їжею, проміжні рівні піраміди можна оминати, і тоді 1000 тон біомаси рослин зможе прогодувати приблизно в 1000 разів більше людей».

Це яскравий приклад, хоча і елементарний, того, що з екологічної точки зору Людина є дійсно «Царем природи», адже вона знаходиться на самій вершині Екологічної піраміди, бо людина споживає все — рослини, тварин, комах, риб, молюсків тощо. У людини, як біологічної істоти, нема екологічно обумовленого ворога.

В природі же Екологічна піраміда працює як фактор регуляції екологічної рівноваги. От як це описує красномовно все суцзя Вікіпедія: «Зростання кількості лемінгів збільшує і популяцію хижаків, що харчуються ними, у тому числі песців, горностаїв, білих сов. Коли популяція лемінгів невелика, цим птахам і тваринам доводиться шукати іншу здобич. Біла сова навіть не відкладає яйця, якщо лемінгів недостатньо щоб прогодувати пташенят, а песці масово покидають тундру і вирушають полювати в ліси. Таким чином, життєвий цикл багатьох полярних тварин залежить від цього невеликого гризуна».

А від чого залежить життєвий цикл Людства?

Людство стрімко і неухильно збільшується кількісно, то Війна виступає в якості Екологічного регулятора стосовно Людства, бо воно не має Екологічних ворогів/регуляторів?

Чи можемо ми поговорити на цю тему?

Можемо. Треба. Тільки не вклинайся в Нашу Розповідь. Ми будемо потроху і більш детально пояснювати в чому саме був визначений зміст Експерименту з Людством. То починаємо це робити. Біологічний Вид Хомо є одним із Видів Носіїв Життя/Розуму у Середовищі Нашого Буття. Є майже безліч модифікацій цього Виду.

Незважаючи на те, що в Нашому Континуумі є різні Цивілізації Хомо, які слід поділити на два великих класи з точки зору твоєї Теми, а саме: на Мироносні та Войовничі, для цього Виду не є характерною Агресивність/Войовничість/Нехтування Життя/Ж. Більш того: на рівні Тонкого супроводу ДНК Людини нема навіть натяку на такі хибні речі.

На Землі, принаймні — зараз, існують паралельно декілька ліній Хомо Сапієнс, але тільки в умовах існування Людства (Хомо Сапієнс сапієнс) можливе ведення Війни, адже водний та мінералогічний масиви, які є компонентами Тіла Землі, не дають таку можливість.

В останньому Циклі було Прищеплене Людству те, що Ми називаємо Хворобою Людства, на рівні Людства, а не окремої людини/істоти/особистості. На рівні окремих людей це проявилось через Закон 15%. Необхідно було з'ясувати, як Людство буде долати цю Хворобу.

І Людство долато її в різних Цивілізаціях цього Циклу по-різному. Але в цій Цивілізації та у попередній проявилися побічні ефекти. Таким чином з'явилася Релігія. А «досягненням» цієї, останньої/твоєї Цивілізації стала Ортодоксія.

Зараз Ми мову ведемо тільки про Інститут Війни і не знаємо чи є доцільність спеціально говорити про Релігію та Ортодоксію. Напевно — так, як Бачимо у твоїх думках. А зараз треба сказати, що в межах Екологічності Людини обумовленість Війни відсутня. Експеримент показує, що Людство, повільно і неухильно, з великими втратами у своєму Розвитку, долає Хворобу Війни і метод/шлях/засіб при цьому новий, оригінальний. Про це будемо Говорити далі, на рівні Екології Людини та на рівні СуперЕкології Людини, особливо на останньому рівні. А зараз — сказано достатньо до висвітлення цієї Теми тут, в цьому тексті.

МИ

Розділ 7. ЕКОЛОГІЯ ЛЮДИНИ

05.07.2022* 06;10

7.1. ФУНДАЦІЯ. ЕНЦИКЛОПЕДІЯ БРИТАНІКА

Отже, з точки зору Екології, науки, яку вигадав/відкрив Е. Геккель, Людина як біологічна істота належить Біоті Землі, тому достатньо вивчати її в межах Біології людини. Але Людина є далеко не тільки біологічна істота, тому рано чи пізно повинна була виникнути самостійна наука Екологія людини.

І вона виникла.

У 70-х роках минулого століття, коли я активно займався вивченням екологічних матеріалів, Інтернету ще не було, хоча Папа Римський Іван Павло II у 1998 році і заснував Міжнародний день Інтернету, який святкується 4 квітня (в Україні з 2001 року «День Інтернету» відзначається щорічно 14 грудня), тому мені прийшлося шукати відповідну інформацію у традиційний спосіб — вирішив, що треба дивитися іноземні енциклопедії.

Москва. Бібліотека ім. Леніна.

Я кожний вечір після роботи у відповідному залі — переписую тексти із Енциклопедій, а потім, фактично не знаючи навіть англійської мови, із словниками роблю переклад їх на російську, бо тоді все наукове могло бути тільки російською. Марудна і копітка робота, але я в ній пливу, пливу...

Це потім, повернувшись до Києва, все це я переклав вже на українську.

Слова Британіки в межах традиційної науки. Цитата довга, та інакше неможна.

«Екологія людини — це наука про структуру та розвиток людських общин та спільнот з точки зору процесів пристосування людського народонаселення до навколишнього середовища, з урахуванням технологічних систем та моделей соціальної організації, через які це пристосування виконується. Як дисципліна вона уявляє собою застосування вигідів біологічних наук до дослідження об'єкту, включеного в соціальні науки. Сумісність такого природодослідного наближення стало можливим тільки при переоцінці визначення місця людей в природі, викликане дією теорії Дарвіна в останній половині 19-го сторіччя.

Погляди екологічного порядку були неясно викладені в спостереженнях ранніх мислителів, таких як Платон та Аристотель, у відношенні розмірів популяцій та стійкості

політичних інститутів, і, наприклад, в протиставленні міських та сільських звичаїв життя, викладеному середньовічним арабським вченим Ібн Хальдуном. Систематичні роботи по Екології людини, оглядаючи, слід було очікувати від накопичення географічних, етнографічних та демографічних даних, які мимохіть отримувалися дослідниками 19 сторіччя. В кінці цього ж століття, що було підказано теорією ведення торгових справ, з'ясувалися такі екологічні проблеми, як визначаючі фактори популяційного росту, визначення місця міст у просторовій моделі економічної діяльності, регіональні відмінності у хворобах та процент смертності та еволюція соціального розподілу праці. Хоча Екологія людини як дисципліна досягла розповсюдження після 1920 року, основа її структурної схеми була визначена ще у 1900 роках в працях таких дослідників, як Фредерик Ратзел в царині "антропогеографії", Еміль Дюркгейм відносно "соціальної морфології" та С. Х. Кулей у "територіальній демографії". Термін "Екологія людини" запропоновано у 1920 році у зв'язку із роботою щодо соціології міста так званою Чиказькою школою — Р. У. Парк та його співпрацівники.

Це було, можливо, випадковістю, що перша фундаментальна розробка концепцій та техніки Екології людини зустрічається як вчення в дослідженні столичної спільноти. Спеціалісти з'ясували лише слабкий зв'язок міської соціології з Екологією людини, обґрунтовуючи це плідним тлумаченням різниць між суспільством як мінливого середовища та демографічних умов і засобами адаптації до цього. Етнографічне вчення про племенні групи, наприклад, до цих пір знаходить несподівані зв'язки між технологією засобів існування, ґендерною структурою, системами соціальної категорії та розмірами і організацією поселень заради хліба насущного.

Поза розглядом об'ємних результатів цих спеціалізованих досліджень Екологію людини можна представити у широкій схемі взаємозв'язку населення, навколишнього середовища, технологій та розвитку соціальної організації. Саме на цьому побудоване одне із досліджень доісторичної археології, яке виявило, що елементарна технологія Кам'яної Доби давала занадто низьку віддачу у забезпеченні існування і тільки випадково захищала від екологічних небезпек. Популяційні групи були малі і розсіяні, в наслідок чого тільки елементарний розподіл праці, заснований

на віці та сексуальних протиріччях, міг бути ефективним. Пересування до Неолітного сільського господарства фактично збільшило прогресуючу віддачу землі. Аграрний засіб існування та продуктивність малого економічно активного сальдо за межами мінімального рівня існування обумовлює забезпечення можливості формального завершення методів ремесла та задовільної детальної розробки спеціалізованих соціальних ролей.

Металургія, іригація та інші технологічні досягнення Неолітичних сільських жителів підготували шлях до урбаністичної революції. Скупчення населення обумовило перехід за межі села у розмірі та ступені інтеграції організацій, що могли бути підтримані тільки тоді, коли сільськогосподарське населення значних ареалів було поставлене під гегемонію центрів військової міці, коли шляхи караванів та парусників обумовили можливість широкої торгівлі між містами. Рані міські цивілізації, одначе, як і відповідні їм імперські та феодалні залежності, були остаточними енергозберігаючими спільнотами.

Хоча перші стадії Індустріальної Революції, вважається, почалися у 18-му сторіччі в Англії з винаходу механізмів у текстильних галузях промисловості, тільки застосування енергії органічного палива та енергії води за рахунок обладнання з використанням пару, ефективно помноженої енергозбереженням на душу населення, як новація вели до широкого розповсюдження індустріалізації та масштабної урбанізації.

Вигатним у цій послідовності є те, що кожний наступний крок має розширення по відношенню до попереднього у кожній компоненті екологічного комплексу. Сукупність збільшилася не тільки змістовно щільності, що збільшувалася всередині областей, а і як територіальної області гії ефективної одиниці населення. Навколишнє середовище було розширене, оскільки технології, що розширялися, створили нові ресурси та збільшили експлуатацію довкілля. Організованість переносила ріст в чисельність популяційних одиниць — спеціалізовані соціальні ролі, групи та прошарки — у розгалуженні їх взаємозв'язку.

20 сторіччя не засвідчило ніякого послаблення рівня розширення. Населення світу, а також аналогічно і в більшості його головних регіонів, зростало більш високими темпами приросту, ніж це було у ранній період історії. Технологічна новація, від випуску нового рідкого основного джерела енергії та до використання енергії атомного ядра, призвела

до непередбаченого застосування нових матеріалів та процесів, перейшло у стадію, здається, прискореного темпу. Область гії та напруги, з якою планетарне навколишнє середовище експлуатується, стали безпрецедентними. Організованість у світовому масштабі стала економічною дійсністю, і світ через широкий міжнародний конфлікт готовий був повторити зусилля до створення світової держави. Тим часом, всередині етнічної держави нові форми організованості та детальні розробки старого координувалися більше, ніж коли-небудь раніше, через чисельний та багатобічний розвиток вигід гії, як у загальнолюдському масштабі місця влади урядової бюрократії, так і в обсязі навіл суспільних організацій. Нічого дивного немає в тому, що такі швидкі та радикальні зміни мали б обумовити нерівномірний розподіл ареалів їх гії та населення світу. Знаменний наслідок, одначе, той, що окремий каскад історичної послідовності відповідає спільнотам, розташованим ізольованими групами у не досяжних областях, які все ще живуть примітивно. Кам'яна Доба обумовлювала, від початку та до кінця, прискорення, генерування у столичних центрах високого енергетичного суспільства, в якому концентруються лідерство та імпульс до змін.

Екологія людини має давні зв'язки з Екологіями рослин та тварин в точці спільного інтересу із структурою та динамікою загального комплексу взаємодії спільнот/проживань, названих екосистемами. Діагностування проблеми подібної до ґрунтової ерозії, наприклад, вимагає, щоб моделі людської єдності та експлуатації землі були проаналізовані з точки зору їх зіткнення із фізичними та неантропогенними компонентами системи. Зміни в них обов'язково змінюють умови, які роблять людські гії більш адаптованими. Внаслідок технологічного прогресу з'являється підвищення можливостей для людини робити далеко ідучи зміни, що будуть впливати на людське благополуччя складними засобами, які важко передбачити. Як унікальна тварина із потенційною здатністю осягнення своєї ролі в екосистемі, людина, одначе, має можливість розвивати екологічні дослідження таким чином, щоб реалізовувати переваги передбачення.

Цілісний акцент, обумовлений самою ідеєю Екології людини, має на увазі безперервну загрозу відносно суті дисципліни. Всебічні трактування предмета звичайно мають представницькі вирази у соціальній філософії скоріше, ніж в наслідок отримання дослідним шляхом та на основі тверджень наукової теорії. Дійсно, багато

чисельні коментарі висунули думку, що Екологія людини повинна залишитися перш за все філософською точкою зору, а не як опора до формування систематичної дисципліни. Серединою 20-го сторіччя, однак, відмічені перспективні спроби наукового синтезу, що було в таких розробках, як “Екологія людини” А. Н. Хавлея (1950) та екологічні основи “Теорії Змін Культури” Юліана Стюарта (1955). В той же самий час, дослідження збільшення числа районів із ускладненими умовами проявили вплив екологічної думки, становлення Екології людини як одного із найбільш енергійного серед різноманітних інтелектуальних рухів, альтернативних до традиційних академічних дисциплін».

Неймовірно довга цитата, але я повинен був навести її. В ній виділив принципові місця. Перш за все це стосується визначення суті Екології Людини, а потім — обумовленість тієї небезпеки стосовно суті Екології Людини, що, до речі, вже і реалізується зараз.

І ще одне, Британіка ясно показує, що Екологія людини щільно корегується з Містобудівництвом.

7.2. ФУНДАЦІЯ. АМЕРИКАНСЬКА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ США

Вище достатньо ясно показана головна ідея Екології людини з позицій суто матеріалістичних, до того ж і в онтологічному розгляді, то нічого дивного немає в тому, що вже через вісім років інша, Американська енциклопедія, фіксує подальший розвиток цієї головної ідеї. Знову повинен робити довге цитування, бо тепер проявляється домінування „філософського аспекту”.

„Екологія, Людська, соціальна наука, яка досліджує зв'язки між людиною та його довкіллям. Екологічне вивчення людини можна розділити на дві сфери: **Екологія Людини Суттєва**, яка вивчає зв'язки між людською біологічною факторизацією та природним навколишнім середовищем, та **Соціальна Екологія Людини**, яка досліджує зв'язки між довкіллям, населенням, технологією та суспільством”.

Отже, тепер ми маємо вже трактування Екології Людини в якості соціальної науки, яка в собі має розподіл на дві галузі — соціальну та біологічну. Далі читаємо роз'яснення:

„Екологія Людини суттєва. В дослідженнях адаптації людини до природного довкілля, еколог охоплює усю повноту лінії Гомінідів, від 1,5 мільйонного пігмеєподібного Австралопітека до сучасної людини Хомо Сапієнс сапієнс.

Наприклад, досліджуючи температурну адаптацію, він знаходить, що гомініди є тропічна-адаптивними створіннями, які не можуть виживати без одягу в температурах нижче ніж 25–27 град. С (від 77 до 81 град. F). Більш холодні температури вимагають чи генетичної, чи культурної адаптації. Різні строї були рано розвинуті в історії Гомінідів, але залишки фізичної адаптації залишилися. Дослідження експериментально довели присутність можливих генетичних адаптації серед деяких зараз живучих племінних груп. Австралійські аборигени, наприклад, скоріше за все володіють здатністю вилучати кров із обігу у шкіряній покривлі, і в наслідок цього зберігати опір високій температурі в умовах сонцесіява. Ескімос, вірогідно, здатний швидко збільшити метаболізм і таким чином збільшити підвищення температури тіла. **Але стрій, бугівлі та персональне регулювання в пристосуванні до клімату виявилися більш значимими ніж гени.**

Регулювання навколишнього середовища, що виконується на протязі життя індивідууму, аналізується по окремим категоріям. **Адаптація** відноситься до типу миттєвого регулювання, коли у кровообігу відбувається регулювання температури; це знайдено в усіх популяціях, хоча деякі популяції, як помічено, можуть мати специфічні спадково обумовлені можливості. **Акліматизація** відноситься до більш поступових процесів, що відбуваються у індивідуума на протязі терміну його життя, пристосування до окремих змін параметрів довкілля. Наприклад, індійці, що живуть на дуже високих вершинах в Андах, мають великі легені, обумовлені дуже глибоким диханням. **Призвичаєння** відноситься до звичайного поведінкового регулювання на дію довкілля, як, наприклад, обвітрювання чи втома.

Зуби Людини та його система травлення показують, що гомініди були всеїдні на протязі великого терміну їх еволюції. Але, під дією різноманітних дій навколишнього середовища та культурних умов, люди прийняли різноманітні дієти. На протязі періоду Палеоліту, чи Старої Доби Кам'яного Віку, упор був на м'ясо, але з розвитком виробництва прогдовольства на протязі Неоліту, чи Нової Доби Кам'яного Віку, значення рослинних їстівних продуктів збільшилося. Дієти більшості селян з того часу скорочували вживання тваринного білка. Становлення сільського господарства мало на увазі, що еліта отримувала багаті дієти, в той час як у бідних, що є звичайним, вони падали нижче стандартів часів полювальна-племінного строю.

Фізичне середовище, що оточує людину, стає все більше та більше забрудненою внаслідок застосування інсектицидів, домішок до прогнотування, індустріальному безладдю, а викиди продуктів внутрішнього згорання діють на людину безпосередньо як при хворобах дихання, так і при раку. В інших випадках, ця негативна дія не безпосередня, як це має місце при осушенні заболоченостей хибною іригацією”.

В цій цитаті я підкреслив частину, яка показує принципу суті значення Штучного середовища в житті Людини і, таким чином, відноситься безпосередньо до діяльності Архітектора. Можна приймати чи не приймати запропоновану назву розгалужень Екології Людини, але в даному випадку підкреслюється **біологічність** вимог до Штучного середовища.

Далі дається роз’яснення стосовно іншого розгалуження Екології Людини:

„**Соціальна Екологія Людини.** І антропологі, і соціологи досліджують зв’язки між населенням, природним середовищем, технологією та суспільством.

Антропологічна Екологія. Концепції антропологічної екології пов’язані з німецькими етнічними географами 19-го сторіччя, такими як Фрідріх Ратзел, який підкреслював, що зв’язки людини з навколишнім середовищем обумовлені технологією і що частини культури можна пояснювати знанням зв’язків між технологією та довкіллям. Антропологі у своїх екологічних дослідженнях були зв’язані, перш за все, з минулими цивілізаціями та з прадавніми людьми, і з широкою різноманітністю технічних та економічних адаптацій їх до конкретного довкілля. У південно-західній пустелі Північної Америки індіанці Наваха стали пастухами вівців, індіанці Пуебло набували мозолі в якості фермерів, а Шушони були збирачами дикоростучих продуктів. Таким чином, доступні природні багатства не обов’язково визначають культурні адаптації: людина може робити вибір.

З іншого боку, якщо на певний ресурс полагатися повністю, то тоді цей факт обумовлює повний курс розвитку. Приклад — використання Єгиптянами Нілу. Рішення розвивати сільське господарство у вузькій смузі в пустелі, яка кожний рік заливається, дало можливість популяції будувати в малому місці; компактне населення плюс потреба управління водами привели до бюрократичних структур, які мали вплив на кожний аспект Єгипетської цивілізації.

Класичне вивчення, у якому антропологі виявили значний зв’язок між деякими біологічними та культурними

процесами, втягнутими у притаманну довкіллю адаптацію, втілюється у тому, що відноситься до “серпоклітинної хвороби”, у відповідній обумовленості червоних клітин крові. Знайдена в багатьох Африканських популяціях, серповидноклітинна анемія, як думали, була расовою рисою негрів. При цьому було знайдено, однак, що найбільша частота хвороби була у спільнотах, живучих у сільськогосподарських областях з великою сферою дії малярії. Хвороба, хоча і смертельна, якщо успадкована від обох батьків, надає віртуальний імунітет до малярії, якщо успадкована тільки від одного батька. Отже, вона формулювала тенденцію визначати адаптованість на сукупностях, обумовлених малярією. Таким чином, культурне надбання — сільське господарство створило умови, які привели до нарощуванню мутованого гену в окремих спільнотах.

Близький зв’язок розвивався між екологією та дослідженнями культурної еволюції. Американський антрополог Юліан Стюарт показав, що при даності подібності багатства та рівня технології розвиток ізольованих популяцій буде витриманий у близькій схожості.

Соціологічна Екологія. Соціологічна екологія, розроблена у 1920-их роках в Університеті Чикаго, де соціологи провели низку досліджень, пояснюючих використання екологічних принципів при складанні схеми розселення і культурних рухів в сучасному місті. Один підхід, використаний в цій роботі, був оснований на концепціях, запозичених із природної екології. Саме таким чином концепція “послідовності”, відсилаючи до заміни у природному середовищі однієї різновидності насадження іншим, застосовувалася до людських соціальних та економічних груп. Ці природні принципи екології були об’єднані з принципами “соціальної морфології”, які визначив французький соціолог Еміль Дюркгейм. Соціальна морфологія торкається зв’язку розміру, щільності та просторового розподілу населення при розділі функцій у суспільстві. Загальним для обох підходів було відношення до конкуренції як до пересуваючої сили у навколишньому середовищі.

Сучасна соціологічна екологія базується на вивченні розвитку та форми міської агломерації на обох підходах. Саме тут і є акцент на просторовому розподілі постільки, оскільки це стосується підсумкового балансу дії та групи всередині міста. Економічний пресинг та конкуренція все ще являються силами примушування для поширення чи руху персоналу, товарів та послуг через різні області міста.

Дослідження показало, що Американське місто має приблизно п'ять концентричних зон. Діловий район — у центрі, і за межами його зона для легкої промисловості та дешевих квартир. Наступні три зони — області місця проживання: перший для робочого персоналу, потім групи середнього достатку, і на завершення — передмістя. Жилі райони, найближчі до центру міста, мають тенденцію бути схожими з гетто. Кожна група населення прагне вторгтися у суміжну зону як більш бажану. Однак, незважаючи на заміну чи послідовність груп, соціальні характеристики зон залишаються тими самими і, таким чином, сприймаються "натуральними районами".

Багато досліджень було присвячено демонстрації статистичних зв'язків між локалізацією та характеристиками цих натуральних районів та характеристик їх резидентів. Наприклад, хронічний алкоголізм та злочини на багато більше схожі у суміжних зонах районів ближчих до центру та знижуються до передмістя; однак, „кишені виключення”, основані на специфічних культурних змінах, зустрічаються часто. Високі процентні ставки хвороби шизофренії пов'язані з формами соціальної дезорганізації. Погане житлове будівництво асоціюється із порівняно бідним здоров'ям жильців.

Деякі соціологічні захисники навколишнього середовища також досліджували використання природного ресурсу земельної „раціональності” у використанні їх ресурсу, іншими словами — у балансуванні потреб збереження. Такі дослідження сприяють нашому знанню того, як людина може використовувати природу без того, щоб руйнувати її у процесі засвоєння”.

7.3. СУЧАСПА ПЕРЕСІЧНА УЯВА ПРО ЕКОЛОГІЮ ЛЮДИНИ

По суті справи, наведені визначення віносяться до часів початку широкого розгортання Інтернету і, таким чином, до початку широкого входження в науковий інформаційний простір ненауковців. Не кажучи про те, що з 1978 року почалася широка, нестримна та спекулятивна екологізація всього та вся. Та в наведених цитатах зафіксована достатньо ясна позиція, як стосовно Екології Людини, так і стосовно ролі Архітектури стосовно Екології Людини. З того часу багато що змінилося. Перш за все кидається в очі дійсно велика зацікавленість в Екології Людини — порівняння насиченості пошукової системи Гугл документами на тему Екологія людини по датам запитів 02.03.2003/05.07.2022 таке:

Англійська мова = 1 190 000 / 570 000 000, збільшення у 479 раз;

Російська мова = 110 000 / 24 900 000, збільшення у 226 раз;

Українська мова = 4 450 / 1660 000, збільшення у 373 рази.

Як по мені, то цифри вельми красномовні, а те, що Україна менш активна в цій темі, пояснюється, напевно тому, що так у нас все добре, або тому, що нема про що говорити. Подумав, що наведені цифри кількісна характеристика, а що з якістю змін? В далекому вже 2003 році я розглядав абсурдність визначення невігласами Екології людини за групами:

1. Віковій екології людини — тоді було 8 блоків документів;
2. Екології чуттів — 6 блоків;
3. Екології матримоніальних стосунків — 3 блока;
4. Екології етносу — 3 блока;
5. Екології середовища — 5 блоків;
6. Екологія моральних систем людини — 7 блоків;
7. Екологія процесів культури — 8 блоків;
8. Екологія психічних систем людини — 14 блоків;
9. Екологія — 10 блоків;
10. Екологія локалізації Екології людини — 5 блоків;
11. Екологія нонсенсів — 6 блоків.

Не можу не привести назви блоків останнього № 11:

- 11.1. Мікробна екологія шкіри людини;
- 11.2. Мікробна екологія організму людини;
- 11.3. Замісна екологія — очищення організму людини;
- 11.4. Особиста екологія людини;
- 11.5. Екологія керівних кадрів;
- 11.6. Екологія смислу.

Назва останнього особливо мила! Вибрав у № 2 вігверто провокаційний блок «Екологічний секс», де був тоді виявлений мною тільки один документ, і поставив цю тему в Гуглі. Отримав, що зараз в цьому блоці циркулює 767 документів! Далі нема зиску щось питати.

Залишається дивуватися та сміятися із „заворотів” сучасних „інтелектуалів”. При цьому мимоволі думаєш про нових росіян та нових українців, які мають гроші для того, щоб купити потрібну техніку, вийти в Інтернет та мати свої сайти в ньому. Їм здається, що вседозволеність Мережі обумовлює повну свободу висловів. Але ніхто не думає, що саме вихід у Мережу вже є певним іспитом на Розумність та на Етичність не у містечковому значенні кола існування кореспондента, а у загальному значенні для Людської Цивілізації. Ніхто не думає, що Вищий Розум чекає коли ми, Людство, станемо Розумними.

А що ж думають на цей рахунок висококобі ортодоксальні науковці? На жаль, є всі підстави вважати, що те саме, бо хоча б згадаємо славновісного академіка Лихачова, який так ратував за чистоту російської мови та культури, що аж запустив у обіг термін Екологія Культури. То подивимось на все це з об'єктивних позицій.

Напевно, слід погодитися із словами Р. Риклефс стосовно Екології взагалі:

„Екологію можна уявити як тримірну споруду із лежачих один на одному горизонтальних слоїв, які відповідають різним рівням біологічної організації, — від індивідуума через популяцію та спільноту до екосистеми; вертикальні розтини, що проходять наскрізь через усі прошарки та поділяють цю споруду на секції, які відповідають формі, функції, розвитку, регуляції та адаптації... Якщо вибрати яку-небудь одну стопку секцій, наприклад ту, що відповідає функції, то на рівні екосистеми це будуть потоки енергії та оберт по колу споживчих речовин, на рівні спільноти — взаємодія хижак–жертва і міжвидова конкуренція; на рівні популяції — уродженість, смертність, імміграція та еміграція; на рівні організму — фізіологія і поведінка особи”.

Тільки автор цих слів, як і всі його колеги, не враховує, що Екологія людини функціонує там, де є людина, а людина функціонує у Штучному середовищі все більше і більше, бо це середовище все більше і більше охоплює Земну кулю. То яка позиція архітекторів, які створюють це Штучне середовище, стосовно Екології людини?

7.4. АРХІТЕКТОР К. ДОКСІАДІС І ЙОГО ЕКІСТИКА

06.07.2022* 12:30

В часи Советікусу офіційна Архітектура на виправдання своєї особливої ролі у світі широко вживала твердження, що «Архітектура — це мистецтво + техніка + наука». Особливо важливим було останнє, бо це давало можливість і Архітектуру поставити во фрунт, адже СРСР був єдиною державою, де існувала система кандигатів та докторів архітектури. Хоча була ще одна перехресна система — звання заслуженого та народного архітекторів республік та (вище! вище!) СРСР.

За межами Советікусу були просто вигатні та геніальні архітектори, але при цьому вони були просто архітекторами, хоча при нагоді і ставали професорами у навчальних закладах.

Одним із таких вигатних архітекторів був грек Константинос Апостолу Доксіадіс (11.05.1914 — 28.06.1975), який прославився як архітектор столиці Пакистану Ісламабаду і, головне, як автор нової системної науки «Екістика».

1942 рік. Королівство Греція окуповане німецькими військами, але життя іде і Константинос Доксіадіс читає лекції в Афінському Технологічному Університеті, на яких і формує основні положення Екістики.

ЕКІСТИКА — це теоретична та практична наука про людські поселення.

Далі — цитата із Інтернету: «Афінська технологічна організація (АТО) була некомерційною організацією, заснованою в 1958 році для розвитку технологій і наукових досліджень з будь-якої теми, яка може сприяти покращенню умов життя людини, технічному та економічному розвитку та навчанню людей, здатних досягати цих цілей. Після свого заснування в 1958 році АТО розпочала екістичні дослідницькі та освітні програми, а пізніше, у 1963 році, заснувала Афінський центр Екістики (ACE) для сприяння узгодженій програмі досліджень, освіти, документації та міжнародної співпраці, пов'язаної з мистецтвом і наукою. займається розвитком населених пунктів. Його публікації включають Ekistic: проблеми та наука людських поселень, Ekistic Index of Periodicals, а також серію дослідницьких звітів і монографій, що документують його чотири основні дослідницькі проекти: Місто майбутнього (COF), Столиця Греції (COG), Людська спільнота (HUCO) і Стародавні грецькі міста (AGC). З 1965 року ACE розміщує у своїх приміщеннях штаб-квартиру та секретаріат Всесвітнього товариства Екістики (WSE), незалежної організації, цілі та завдання якої сумісні з цілями ACE.

ACE/АТО було закрито в грудні 2017 року після смерті її президента Панаїса Псомопулоса (серпень 2017 року)».

До цього слід додати, що існував фаховий журнал Ekistics, 1957–2007 роки. Вікіпедія говорить про Екістику у минулому часі, але зараз існує Компанія EKISTIKS в Канаді (засновник Пол Розенау), яка об'єднує більше п'ятдесяти висококласних фахівців і виконує роботи широкого спектру замовлень. А головне інше, Міжнародна Спілка Архітекторів сповіщає, що існує

Всесвітнє товариство Екістики (WSE), або Société mondiale d'ékistique та Sociedad Mundial de Ekistica, засноване 1963 р., Афіни, Греція.

Історія. Засноване у лютому 1965 р., Афіни (Греція), попередні конференції були проведені: 1963 р., Делос (Греція); 1964, Егейське море (Греція). Конституція, прийнята 29 липня 1967 року в Афінах, і інкорпорована відповідно до законодавства Греції; зареєстрована 26 березня 1970 року в штаті Делавер (США). Чинний статут прийнятий 15 травня 1975 р., Арк-е-Сенан (Франція).

Цілі. Сприяти розвитку знань та ідей щодо населених пунктів; заохочувати розвиток і розширення освіти в Екістиці; виховувати громадську думку щодо предмета; визнавати та сприяти перевагам і необхідності міждисциплінарного підходу до потреб населених пунктів».

Все! Формальне представлення закінчене. Тепер необхідно зупинитися на той суті Екістики, яка, з одного боку, відображає суть Екології Людини, а з іншої — є стрижнем, на якому слід формувати СуперЕкологію Людини і все, що з цим пов'язане.

Стоп! Я підняв всі копіюванні матеріали десь у 1970 році з книги К. Доксіагіса «Ekistics» (1968), які робив у Москві в Бібліотеці ім. Леніна, прогулявся по Інтернету на тему Екістики, нашвидкуруч прикинув як саме бугу ув'язувати СуперЕкологію із Екістикою і побачив, що треба робити окремий підрозділ, присвячений Екістиці.

Прошу: дайте, будь ласка, комент до цього мого розділу і до мого наміру.

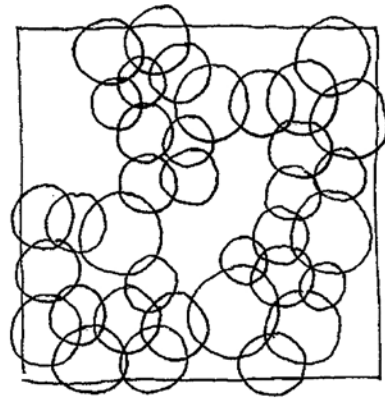
Якщо в цьому є доцільність, напевно, є. Цей твій Розділ поки що найтяжчий для читання і вельми сухий, хоча Ми і розуміємо, що інакше викласти потрібні думки було/є дуже тяжко. Намір стосовно наступного Розділу логічний, але розумій, що весь матеріал треба подавати маючи на увазі «перекидання містків» до СуперЕкології. А так — все нормальне.

МИ

Як наука Екістика оформлена по усім формальним правилам: вона має свої закони (їх 54), термінологію, принципи побудови та міжнародне визнання. В системі Гугл за станом на цей момент циркулює такий масив документів:

- Англійська мова = 14 100;
- Українська = 3 450;
- Російська = 2 420.

Вперше бачу, щоб українською було більше, ніж російською.

Мал. 27

У загальному вигляді Екістика розглядається як синтетична наука — мал. 27. При цьому Екістика і знання Людства подаються у двох вимірах: Екістика у системі циклів знань Людства (верх малюнку) та як сумарне знання Людства в радіальних напрямках розповсюдженні (низ малюнку).

Екістика є синтетична наука і принцип її взаємодії з іншими науками та дисциплінами усталених сфер Людського знання ілюструє мал. 28, з якого видно, що фактично сфера Екістики охоплює діапазон від 3.ЕЛШ док. Житловий будинок до 11.ЕЛШ док. Конурбація в орієнтовній взаємодії із стандартизованими сферами діяльності Людини.

Як видно з мал. 28, основою для всіх побудов в Екістиці є Екістичні Логарифмічні Шкали (ЕЛШ), які є класифікаціями поселень по їх розмірам представництва в логарифмічному вигляді, де Людина розглядається як основа і найменша одиниця (1), а світ Землі як найбільша (15-а одиниця) — мал. 29. Вперше ця матрична форма була представлена автором у 1961 р., а у 1963 р. вона була опублікована в статті „Архітектура на марші” в Афінському Центрі Екістики.

Поселення		Масштаб спільності												
Елементарні одиниці людських поселень		Спільність складових людських поселень												
Мікро оболонка		Мікро поселення				Мезо поселення				Макро поселення				
Мікро-мікро оболонка		Мікро оболонка				Мезо оболонка				Макро оболонка				
Мікро-мікро простір		Мікро простір				Мезо простір				Макро простір				
Мікро-мікро шкала		Мікро шкала				Мезо шкала				Макро шкала				
I	II	III	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Людина		Кімната		Житловий будинок / Житло		Житлова група		Мале сусідство (Мікрорайон)		Сусідство (Житловий район)		Мале місто (Населений пункт)		Місто
														Велике місто
														Метрополія
														Конурбація)
														Мегалополіс
														Урбанізований регіон
														Урбанізований континент
														Екуменополіс

Мал.29. Екістична Логарифмічна Шкала у земному просторі та Екістичні одиниці

кандидатський автореферат на тему географії поліклінік на Далекому Сході СРСР, а також я чув про дуже респектабельне дослідження по географії тюрем в СРСР. При цьому географи не зупинилися навіть перед відвертою крадіжкою: корифей Географії, доктор, професор і так далі — так галі Е. Б. Алаєв у своєму фундаментальному труді “Социально-экономическая география” заявив, що Екістика є розділом географічної науки під назвою “геопланування”. І це при тому, що **Екістика** є теоретичною та практичною наукою про поселення Людства, що у неї є конкретний автор Константінос Доксіагіс, авторство від 1968 року, що в Афінах в той час існував Міжнародний Центр Екістики, видавався журнал “Екістика” тощо. У дискусію про доцільність та недоцільність, слушність та неслухність Екістики можна провалитися, але в межах порушеної тут Теми необхідно зупинитися на декількох моментах, а саме:

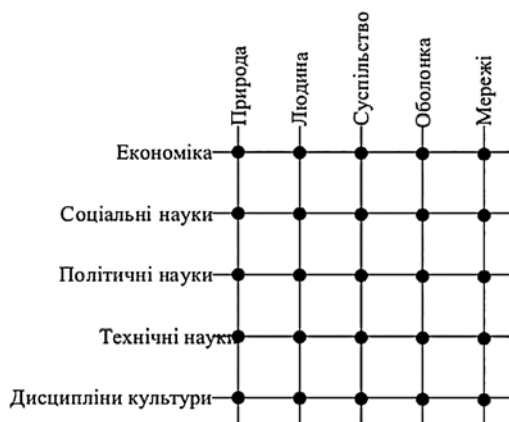
1. Екістика є системною та синтетичною наукою про Людські поселення, але розглядає вона формування Людиною Штучного середовища виключно в межах матеріальності та реальності;

2. Екістика показує, що Штучне середовище необхідно розглядати тільки системно, коли всі рівні інтеграції завжди проєцируються на Людину;

3. Екістика, незважаючи на те, що походить від сполучки Екологія/Економіка/Місце, незважаючи на те, що вона адресується Людині, фактично має на увазі не агресія Екологічних проблем Людині, а Природі, по відношенню до якої людина виступає агресором.

Таким чином, Екістика має агресатом Біологічне та Соціальне в Людині та геть ігнорує Спіритуальне в Людині.

Праця К. Доксіагіса оформлена в кращих традиціях Архітектурного мислення — вона переповнена графічними малюнками, схемами, графіками тощо, кожний з яких ясно ілюструє ідеологію Автора і його ідеї. І я не можу не зупинитися на розгляді Екістики більш детально, тим більше, що весь час пам'ятаю, що ця синтетична наука є прямим ворогом Інституту Війни.

Мал. 30. Елементи та науки, які вивчають людські поселення

Мал. 31. Екістика і науки, які безпосередньо співпрацюють з нею

Розділ 8. ЕКІСТИКА

09.07.2022* 16:25

8.1. ЗАГАЛЬНЕ

Коли до моїх рук у 1969 році потрапила товстенька, поліграфічне шикарно видана книга К. Доксігаса, то я був приголомшений не тільки її змістом, а і насиченням її графічними ілюстраціями, які були виконані на найвищому графічному рівні подачі інформації. Далі, по ходу моєї розповіді, я буду приводити необхідні малюнки з цієї книги, але, на жаль, я не маю технічної можливості при перекладі тексту цих малюнків із англійської на українську зберегти авторський вигляд самих малюнків, але моя мимоволі адаптація їх зберігає всю ідеологію Автора і в них нема жодної моєї правки, якщо не враховувати, що в ряді випадків мій переклад на українську не є калькою, а приведений до характеру нашої мови.

Екістичні малюнки, які я буду наводити, є малою частиною всього обсягу малюнків Автора, бо я вибрав тільки ті із них, які максимально стисло ілюструють суть Екістики і «працюють» на порушену тут мною Тему.

Навіть зараз, через більше ніж 50 років після першого тортання до Екістики, перебираючи в процесі формування моєї розповіді копії малюнків із Книги та тексти до них, які я тоді зробив, не припиняю робити це з пошаною до Майстра і розумію, що саме на основі цієї фундаментальної праці я став системним аналітиком.

8.2. ОБҐРУНТУВАННЯ

Архітектор К. Доксігас добре розумів, що питаннями людських поселень займається купа фахівців різного профілю, тому перш за все він повинен був з'ясувати цю обойму наук, яка займається так чи інакше поселеннями, і окреслити їх взаємодію з Екістикою та її з ними. Автор проводив цю операцію різноманітне, я же показую її в мінімальна з цього обсягу — мал. 30, 31, 32.

Повинен підкреслити, що мій вибір малюнків з фундаментальної праці автора виконується не в тій послідовності, яка є у нього, а в тій, яка мені зручна для максимально стислого показу суті справи і нумерація малюнків у мене моя власна, вона упорядкована поточним плином розповіді.

Ці малюнки фіксують науки та сфери існування і діяльності людини, в які Автор вписується своєю Екістикою. При цьому є природним, що він визначає можливості варіабельності п'яти елементів людських поселень, адже необхідно ясно розуміти, що саме може охопити Екістика — мал. 33.

10.07.2022* 09:30

Сліг підкреслити, що у СРСР до Екістики та до самого К. Доксігаса традиційно відносилися різко негативно. Журнал *Ekistics* циркулював у 140 країнах, але в часи Советікусу його можна було побачити тільки в бібліотеці Центрального НДІ містобудівництва у Москві, що я і робив у свій час. Негативне відношення воїнів за побудову

Мал. 32. Екістичний простір як учасник різноманітних дисциплін

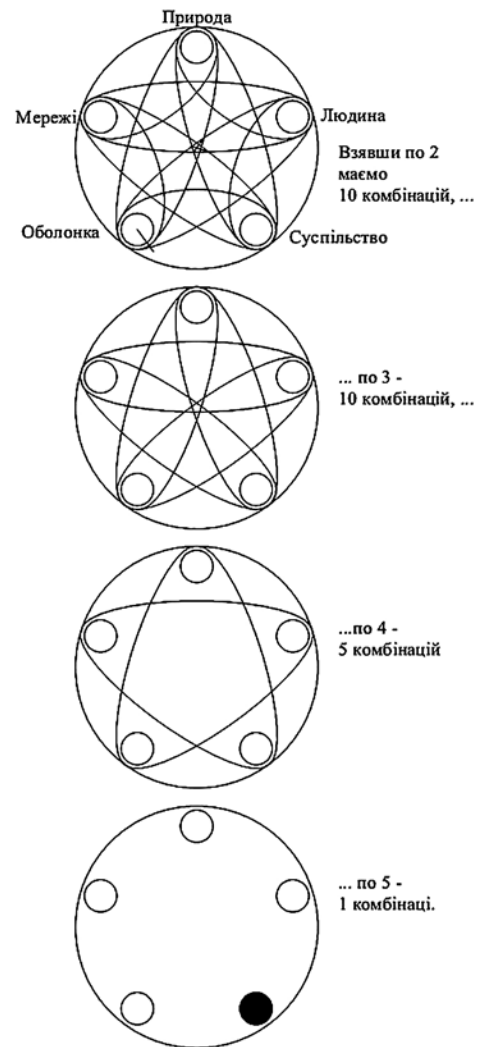
комунізму до Екістики було рішуче, але це не завадило радянській географії, в тому числі і українським авторам, привласнити Екістику у сонмі географічних наук.

Коли фактично вже не стало що описувати, то Географія опинилася у тупику: з одного боку — накопичені почесні/високі посади та відповідні вищі школи і товариства, є великий історичний авторитет (і все це — правда), а з іншого боку — немає чим займатися. І тоді був знайдений вихід. Блискучий!

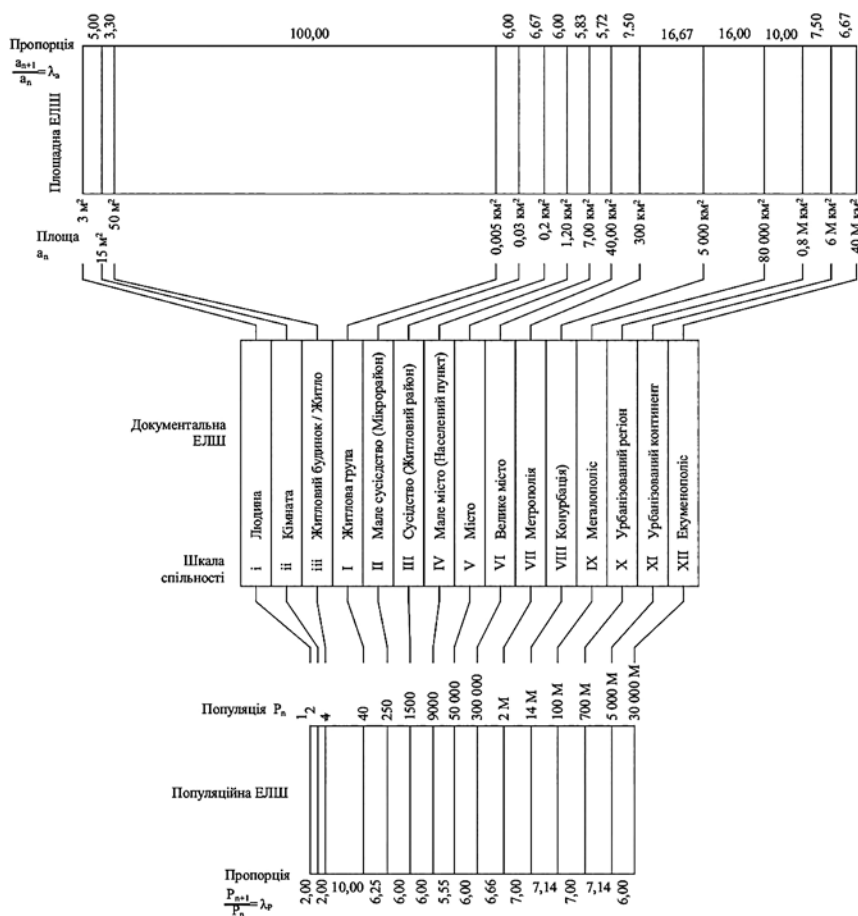
Словник іншомовних слів був виданий у 1974 році, але вже тоді в ньому говорилося: **“Географія** — система наук, що вивчають природні й виробничі територіальні комплекси та їх компоненти. Розрізняють природничі, або фізико-географічні, науки (фізична географія, геоморфологія, кліматологія, гляціологія, гідрологія, геокріологія, географія ґрунтів, біогеографія) та суспільні географічні науки (економічна географія, географія окремих галузей народного господарства, географія населення, політична географія).”

Цей переоблік показує, що географи зробили дуже просто: вони прорвалися на “крайові” території з іншими науками, додали доних своє улюблене слово “географія” і отримали право на ВЕЛИКУ НАУКУ та на ВІЧНЕ життя. Мені довелося колись тримати в руках кандидатський автореферат на тему географії поліклінік на Далекому Сході СРСР, а також я чув як обговорювалося дуже респектабельне дослідження по географії тюрем в СРСР. При цьому географи не зупинилися навіть перед відвертою крадіжкою: корифей Географії, доктор, професор і так далі, так далі Е. Б. Алаєв у своєму фундаментальному труді «Социально-экономическая география» заявив, що ЕКІСТИКА є розділом географічної науки під назвою “геопланування”. І це при тому, що Екістика була визнана міжнародним товариством як теоретична та практична наука (не географічна!) про поселення Людства, що у неї є конкретний автор архітектор Константинос Доксіагіс, що в Афінах існує Міжнародний Центр Екістики, видається журнал “Екістика”, і так далі — так далі.

Можливо, що ця моя ескапада є вибриком старою (невже це так? І це так скоро сталося?) людини, але я маю великий сумнів у тому, що у сучасній архітектурній школі України студентам розказують про архітектора К. Доксіагіса і про Екістику.

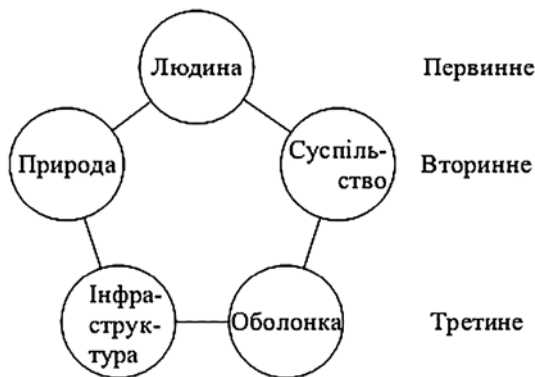
Мал. 33. П'ять елементів людських поселень та 26 їх комбінацій

Мал. 35. Екістична Логарифмічна Шкала (ЕЛШ), графічна інтерполяція

Як хочеться помилятися! Але, «повернемося до наших баранів». Наступним кроком Автор визначив пріоритетності в людських поселеннях, підкреслюючи, що головним є людина — мал.34.

Вся побудова Екістики є взірцем вищого ґатунку послідовного та системного мислення архітектора але з точки зору

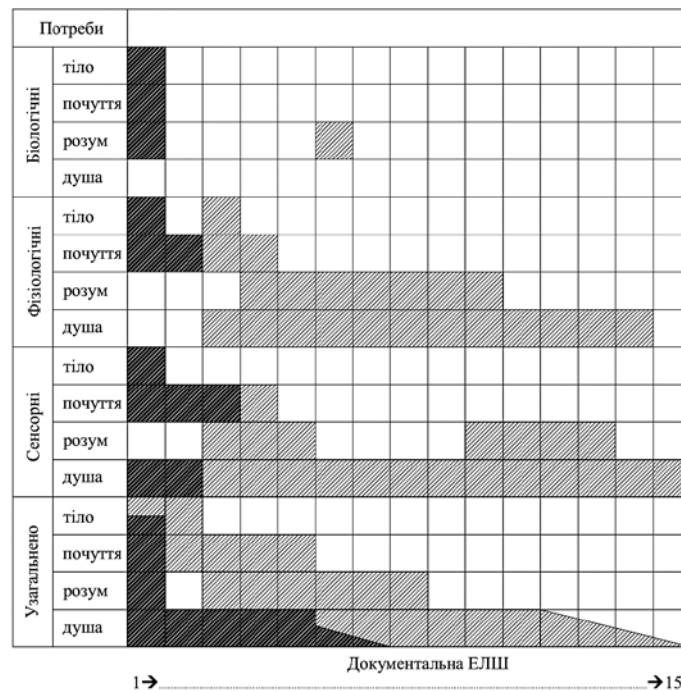

Мал. 34. Ранжування цілей в людських поселеннях

сучасного прагнення нагіляти все і вся екологічними окрасами є дивним, що в праці Автора Екістики нема навіть натяку на Екологічні проблематику, що є дивним, якщо згадати, що сама назва Екістика має прямий зв'язок із терміном Екологія.

Можна погодитися з тим, що в часи, коли створювала-ся Екістика, Екологічна проблема не стала ще так актуальною, як це почала проявлятися вже після смерті Автора. Ігеї/актуальність Екістики певний час підтримували нащадки Доксіадіса і коло учнів/соратників його, але Екістика немов зупинилася на бігу — були окремі коригування вже сталого матеріалу. Це пояснюється не тільки тим, що геній помер, я бачу ще з причини.

1. Сучасні людські поселення характеризуються, перш за все, різноманітністю і неймовірним «розмазуванням» від вишуканих в Дубаї хмарочосів та до Ванкуверу, найкращого міста Землі, і до нетрів Дхаварі і Мумбаї разом із найгіршим містом на Землі Дамаском. Нижче я буду говорити про футурмобілі, а поки що скажу, що Екістика є немов стрижень футурмобільного майбутнього розвитку людських поселень.

Мал. 36. Загальний простір, необхідний Людині по типах потреб та їх локалізації

2. Екістику звинувачують, що вона нівелює регіональні аспекти людського життя, опирається на ідеалізовані параметри. Але в цьому нема нічого дивного, тому що Екістика «дивиться» на всю систему Штучного середовища Людини зверху із зовні, і таке було зроблене вперше. Люди не усвідомлюють, що навіть в межах Реального Тіла ми всі різні — у нас різна кількість кісток і хрящів, м'язів, різна мікрофлора тощо, ми однакові статистично, але це не заважає вивчати Людину Медицині, Біології, Психології, Психіатрам тощо.

3. Ігнорування Екологічних проблем. Окрім того, що я сказав стосовно цього вище, я повинен додати, що Екістика є фактично стрижнем для Екології людини і для СуперЕкології людини, що і маю намір показувати далі. А поки що — головне ядро Екістики.

8.3. ЕКІСТИЧНА ЛОГАРИФМІЧНА ШКАЛА (ЕЛШ)

Основою Екістики є Логарифмічна Шкала, назву якої Автор після її представлення використовує в роботі як ЕЛШ. Ця Шкала, а її можна перекласти і як Масштаб, але я прибічник системності, адже в даному випадку термін Шкала асоціюється із послідовною дискретністю, так от: ЕЛШ фактично є триєдністю трьох виразів, а саме:

– Документальна ЕЛШ, яка є термінологічним виразом Екістичних одиниць;

– Площадна ЕЛШ, яка стандартизує площу території кожної Екістичної одиниці;

– Популяційна ЕЛШ, яка стандартизує кількість людей у відповідній Екістичній одиниці.

При цьому Автор показує, що з точки зору Екістики, а воно так і є в натурі, вся система Штучного середовища, яке Людство створило заради безпеки свого існування, включає в себе 4 масштабні масиви, які охоплюють ступеневі масштаби таким чином — мал.29:

– Мікро-мікро = 1; 2; 3;

– Мікро = 4; 5; 6; 7;

– Мезо = 8; 9; 10; 11;

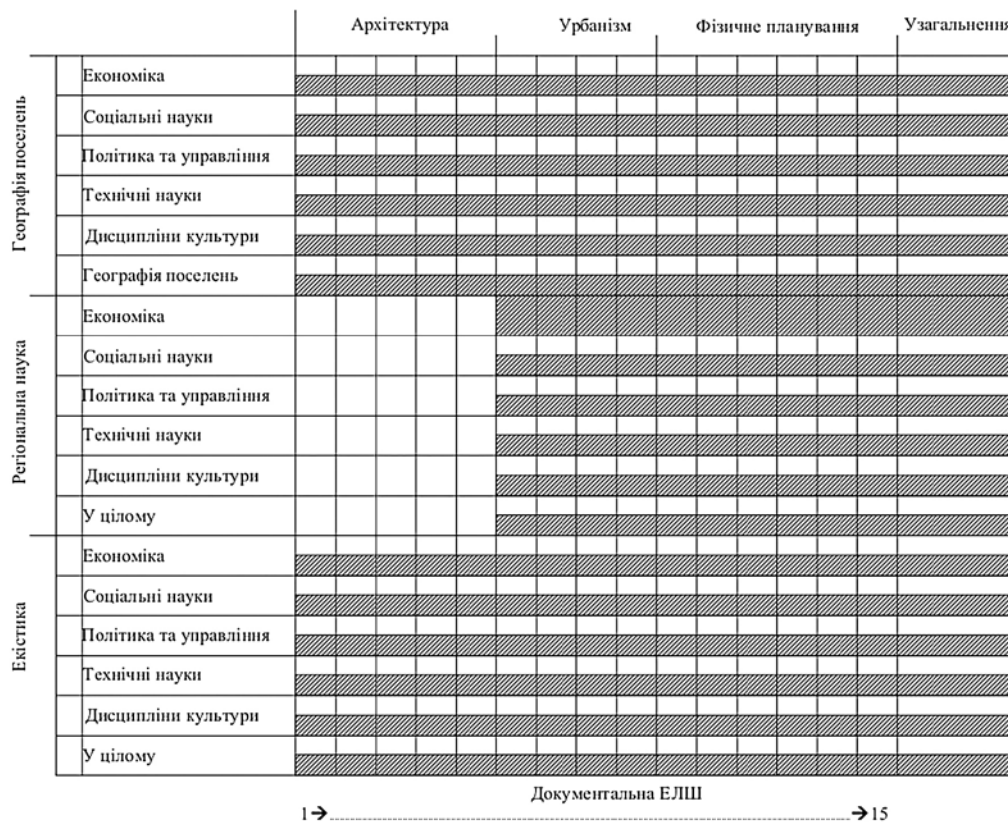
– Макро = 12; 13; 14; 15.

На якому би рівні Автор погали не виконує Екістичні операції, він завжди має на увазі Людину, він вірний маніфестації, яка показана тут на мал. 34. Така позиція яскраво демонструється мал.36, який для мене має особливе значення.

Автор розглядає потреби по 4 позиціям; тіло, почуття, розум, душа. Не зупиняючись на поясненнях зараз, бо вони будуть пізніше, повинен сказати, що де-факто, без будь-якої маніфестації, Автор розглядає потреби людини в межах:

– Екології людини, яка охоплює «тіло + почуття»;

– СуперЕкології людини, яка охоплює «розум + душа».

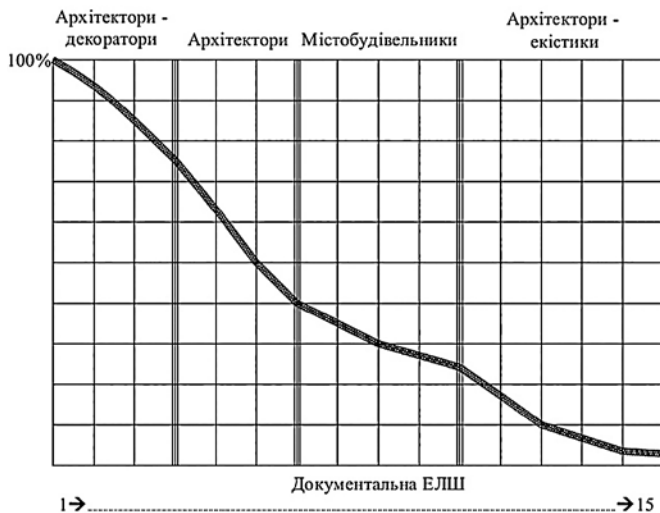
Мал. 37. Територіальні простори в дисциплінах і Екістичних одиницях як учасники географії поселень, регіональної науки та Екістики

На мал. 36 в масиві Екістичних одиниць безумовні/домінуючі/неминучі потреби вигідені інтенсивніше ніж «повсякденні», але «вся картинка» демонструє, що людина живе «не тілом єдиним» і що для сучасної людини є нормою відчувати

себе причасним до всіх рівнів Людської Цивілізації. Але я зразу змушений сказати, враховуючи попередньо мною описані колізії, що мова іде про Авангард Людства і. дай Бог, щоб це було 15 %.

8.4. ЕКІСТИКА І АРХІТЕКТОРИ

Я не аналізую аналіз Екістики, а тим більше — титанічної, як по мені, праці Константіноса Доксіадіса, я просто зробив необхідну вибірку для використання матеріалу при висвітленні порушеної мною Теми «Війна — Хвороба Людства». Але, архітектор за фахом, розповідаючи про вигатну роботу геніального архітектора (Не треба в мене кидати каміння, адже я сприймаю Доксіадіса саме так. Можете вважати це моїм бзіком) я не міг оминати того, що моя розповідь мимоволі набула фаховий адресат. Тому завершаю цей Розділ ілюстрацією того, що Доксіадіс ясно розумів роль і місце Архітектора в сучасній Людській Цивілізації — мал. 37, 38 і 39.

Мал. 38. Ступінь участі архітекторів в Екістиці

11.07.2022* 8:50

Малюнки 37 і 38 «не працюють напряму» на мою Тему, але на них я зупиняюсь через повагу до мого фаху, до моїх колег по цьому фаху, через мою шану до всіх архітекторів, з якими мене звело життя, як пам'ять про моїх однокурсників, більшість з яких вже приєдналося до Більшості Загалу.

Вся графіка К. Доксіагіса показує просту істину: будь-яка інформація, що оформлена у вигляді таблиці/матриці, є тільки фіксацією цієї інформації, але коли вона оформляється у вигляді графіку, то вона стає відображенням ідеї.

Матрична форма Екістики була представлена автором у 1961 р., а у 1963 р. була опублікована в статті „Архітектура на марші” в Афінському Центрі Екістики, але вона завжди мала в собі демонстрацію ідеї, що ми і бачимо, у тому числі, і на малюнках, які я обговорюю.

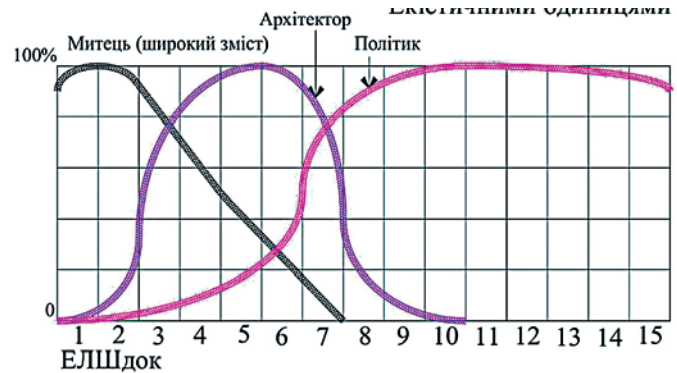
На цих малюнках представлена ще одна ідея Автора, яка має суто фаховий характер, а саме: з точки зору Екістики Штучне середовище, яке людина створювала/створює/буде створювати, має 4 дискретних масиви, з яких 2 перших умовно можна назвати об'ємними, а 2 наступних — просторовими.

Але це хіба означає, що Архітектори повинні мати 4 спеціалізації?

На перший погляд саме так і повинно бути. Принаймні саме це показують ці малюнки. Більше того: на практиці архітектори саме так реалізують свої таланти. Але автор Екістики як архітектор реалізувався, як я знаю, в трьох іпостасях:

- як архітектор — пам'ятаю його суто грецьку модерну архітектуру санаторію (?) / готелю (?) «Ксенія»;
- містобудівельника — столиця Пакистану;
- теоретика — Екістика.

Це була стара школа, коли архітектор не мав спеціалізації і міг творити у всьому спектрі Штучного середовища. У старі часи архітектори робили перспективи «методом Архітектора» і всі обов'язково вміли хоча би якось малювати, а дехто фактично реалізувався паралельно у двох сферах: архітектура і образотворче мистецтво. Де-ін-де це зустрічається і зараз, але мені вже прийшлося мати справу з архітекторами, які блискуче володіють комп'ютерними програмами і можуть будь-яке гідотне чи абсурдне архітектурне рішення показати у вишуканому вигляді майже натуральної фотокартки, але самі неспроможні нічого запроектувати окрім гидоти.

Мал. 39. Внесок деяких професій в Екістику та їх взаємозв'язок із Екістичними одиницями

Прошу пробачення за цю мою ескапагу. Тим більше, що далі я буду говорити про принципово нове розуміння Архітектури і навіть значення ролі Архітектора, бо сучасна Архітектура в усіх її іпостасях скорочує і деформує життя людини, а повинна подовжувати та підтримувати його. Моя подальша розповідь буде мати основою Екістику.

Я закінчив цей Розділ. Жодного разу не відчував Вашу присутність. У Вас є комент?

Є. А як його може не бути до такого пристрасного оповідання! Безумовно, Екістика є гарною основою для ув'язки потреби Життя Людства та боротьби його із самим собою за підтримання та збереження Програмного терміну життя хоча би в Програмному вигляді. Але не треба мати ілюзії: цей процес буде дуже довгим, адже нова якість з'являється завжди тільки тоді, коли Болото примикає до Авангарду хоча би на 50%.

З Нашої точки зору Архітектура дійсно вігіграє значну роль в процесі становлення Нового в Суспільстві, хоча Ми не можемо не нагадати, що в далекому Майбутньому Людство не буде мати Архітектури, хоча після його бурхливого розвитку і будуть сторчат незрозумілі для наступного Циклу артефакти, як сторчать зараз для Людства Піраміди.

Таке на Землі вже бувало і буде.

По великому рахунку, боротьба проти Хвороби Людства під іменем Війна починається з поваги до Життя, а в цьому роль архітекторів переоцінити неможливо. То говори далі, так само пристрасно. Ми бачимо які несподівані рішення з'явилися у тебе і радіємо цьому. Їх треба фіксувати.

МИ

Розділ 9. СУПЕРЕКОЛОГІЯ ЛЮДИНИ

12.07.2022* 13:05

9.1. МЕТАНАУКА

По великому рахунку попередні Розділи цієї моєї книжки побудовані головним чином в межах визнаної всіма Матеріалістичної парадигми, а простіше — в межах існування Людини і Людства в Реальності. Далі у мене починається все, по моїй термінології, в межах Парадигми Буття, яка так чи інакше вже була задіяна у попередніх Розділах. Враховуючи, що за час мого паралельного (початок — 1990 рік) до реального життя існування в якості «просунутого» (повторюю: цей термін дратує) накопичена велика купа матеріалів, потрібних для подальшої моєї розповіді тут. Почав їх упорядковувати і з'ясувалось, що: 1). їх багато; 2). багато забув з того, що напрацював за ці роки; 3). є навіть несподівані матеріали на моєму компі інших авторів, які немов просяться в мою розповідь.

За всі роки мого «Сенсорно Розширеного життя», і навіть досі, для мене є проблематичним визначення мене в певній якості в межах існуючих і вже стандартних термінів, як то: езотерик, екстрасенс, містик, контактор, психотерапевт тощо, бо я не вписуюсь в жодний із цих термінів, хоча частково чи тільки на готик маю до них відношення. Застосовував різні визначення своєї Здатності, вигадав термін «просунутий», який коробить мене. І от виявляю, що у мене є масив матеріалу на тему «Метанаука». То може це моє місце і все, про що я тут розповідаю, вписується в Метанауку?

Традиційно, з повагою, звертаюсь до Вікіпедії і зразу отримую несподіванку:

«**Метанаука** (також відома як **дослідження, засновані на доказах**) — це використання наукової методології для вивчення самої науки. Метанаука прагне підвищити якість наукових досліджень, зменшуючи відходи. Вона також відома як "дослідження досліджень" та "наука про науку", оскільки використовує методи дослідження для вивчення того, як проводяться дослідження та де їх можна вдосконалити. Метанаука стосується всіх галузей досліджень і була охарактеризована як "погляд з висоти пташиного польоту на науку"».

Щось явніше так з цим визначенням і тому ставлю питання в Гуглі про приставку Мета, отримую відповідь:

«**Мета** (грец. μέτα) — грецький прийменник та відповідний префікс, що означає "з" (у місці), "посерег", "після"

(у часі), а також "поряд" та "понад" (у переносному значенні, як у словах метафора)».

Перше визначення аж ніяк не корегується з традиційною уявою про Метанауку. А що там є в моєму архіві?

Виявляється, що колись я витягнув із Гуглу багато. Можна цитувати.

«Шри Матаджи Шривастава — основательница Метанауки и Сахаджа Йоги. Шри Матаджи посвятила Свою жизнь распространению Метанауки, рассказывая и объясняя ее особенности». (Вона приєдналася до Більшості у 2011 році). А далі ми читаємо (тексти подаю в російськомовному оригіналі свідоми): «Одними из новейших научно-технических достижений современности являются достижения квантовой биофизики и медицины, развитие теории торсионного поля, которые вполне согласуются с мировоззренческими и эмпирическими знаниями восточных оздоровительных систем, в частности оздоровительной системы Сахаджа Йога. Показано, что основой всех восточных оздоровительных систем, в том числе Сахаджа Йоги, является учение об энергетических каналах и центрах. Поддержание энергетического потенциала в гармоничном состоянии, развитие и совершенствование сознания, психофизическое совершенствование являются целью всех восточных оздоровительных систем. Госпожа Нирмала Шривастава в 70-х годах XX века открыла простой и доступный метод психофизического совершенствования и духовного восхождения доступного любому человеку. Данная методика основана на активизации внутреннего потенциала, присущего каждому, независимо от национальности и вероисповедания».

Далі мені залишається тільки наводити різні трактування твору «МетаНаука как МетаКомпас Единоного СверхЧеловечества». І відповідний перелік дефініцій, як і де має створюватися ця НагЛюдина: **«МетаНаука** МетаСоздатель МетаЗаконы МетаСвобода МетаРазвитие МетаЭнергия МетаЧеловечество МетаРай на Земле МетаЦивилизация МетаКультура Звездное МетаЯ МетаСозвездие МетаМиссия МетаСмысл МетаЦель МетаРелигия МетаОрганизация МетаМенеджер МетаУниверситет МетаКлиника МетаМаркет МетаБанк МетаФонд **МетаНаука** МетаКапитал МетаАкадемия МетаКомплекс МетаЦентр МетаТриада МетаСеть

МетаПолис МетаИнвестиции МетаПопечительство
МетаПоручительство МетаРейтинг МетаАльянс
МетаДвижение».

Суто російський розмах «таємної російської душі»
у доказах своєї величності на фоні нищотності загніваючої Європи!
Ще цитати з нелюдського:

– «ТРИЗ — это метанаука для прикладной технической
науки, для изобретательства, но для развития науки долж-
на быть создана своя метанаука, которая облегчит рабо-
ту ученых»;

– «Объективная необходимость разработки тео-
ретической СУПЕРСИСТЕМЫ — МЕТАНАУКИ. (Зрелая
МЕТАНАУКА — это результат глобального синтеза
системных знаний частных наук: естественных, техниче-
ских, социальных. По нашему мнению, МЕТАНАУКА — это
и есть та СИНЕРГЕТИЧЕСКАЯ НАУКА...» (Ломоносовские
чтения 2004 г. Сборник статей преподавателей "Россия
и социальные изменения в современном мире", том №2);

– «Отношению к любой естественно научной теории,
имеющей высокую степень формализации, поэтому ее пра-
вильнее назвать метанаукой»;

– «Основную задачу метанауки можно сформулиро-
вать так. Дана некая совокупность или некий генератор
фактов. Каким образом построить теорию, эффективно
описывающую эти факты и делающую правильные пред-
сказания?»

Досить! Загруз в багнюці різночитання суті Метанауки,
винирнув і зрозумів, що і тут «маразм кречав». У дея-
ких наведених цитатах вказаний рік їх появи, це тільки
щоб показати їх наближення до сучасності, але приходиться
звернути увагу на інше: всі вони із масиву російських,
скажемо так, науковців, які пафосно і пишномовно гово-
рять про «високу матерію», що особливо блюзнірський
має вигляд на фоні військових злочинів, які росіяни роблять
зараз в Україні. Отже, моя спроба вписатися у вже існуючу
систему Феноменальності не має успіху, то і далі бугу існу-
вати як «просунутий».

9.2. ЗУПИНКА В ДОРОЗІ: ВІЗАВІ.

13.07.2022* 10:55

Так, вірно відчув — Ми даємо репліку.

*Наведений вище матеріал, здається, не має прямого
відношення до твоєї Теми, але він дуже гарно демон-
струє дві тенденції, які характерні для Ортодоксії.*

1. Коли утворюється певна криза у Пізнанні, то при-
бічники старого всіма силами прагнуть пояснити
Нове з позицій Звичного для них.

2. Виникає питання: «А чому так?» Ажже, здається,
факти просто кричать, що такі дії абсурдні. А тут
вже причин є декілька. Покажемо їх частково.

2.1. Ми весь час ставимо Людству певні перепони,
бо тільки здолавши ці перепони можна дійсно руха-
тися далі у Пізнанні всього і вся.

2.2. Те саме робить планета Земля, яка таким чином
забезпечує себе від передчасних Знань, хоча, треба
визнати, що не завжди їй це вдається, приклад —
атомна енергія і атомна зброя.

2.3. Людство само корегує плин подій, а це вже —
подальша твоя (твоя, твоя, Ми тільки монітори-
мо!) розповідь про СуперЕкологію (не погану назву
придумав). Тому попередній Розділ треба зберігати
хоча би для того, щоб мати демонстрацію загаль-
ного стану речей.

Працюй далі.

Я тільки що продивився в Неті матеріал одного із альтерна-
тивників стосовно того, що Гравітація відсутня. Вчора вже
у котрий раз дивився зйомки у супроводі іспанською, на
слух визначив, мовою про реальні польоти НЛО. То може
мені доцільно зупинитися на мить, поміняти назву цього
Розділу і мати з Вами спілкування на «філософську» тему?

Доцільне. Питай.

У моїй бібліотеці є дві теорії, які альтернативні до Теорії
Вігності. Зараз знову заговорили про Ефір, хоча я знаю, що
це є невірні наміри його реанімувати. Водночас в Інтернеті все
частіше і частіше говорять про те, що Теорія Вігності під-
сунута Людству для того, щоб увести наукову думку від Теорії
Ефіру. При цьому ніхто не задумується, ХТО зробив у такому
випадку диверсію. Хоча я і зустрічав твердження, що все це
зробила Сіоністка мафія, щоб возвеличити єврея Ейнштейна
і ще раз показати Обираність Богом євреїв. Це все так?

Питаєш, хоча добре знаєш, що це НЕ ТАК!

Тобі явно хочеться, щоб Ми говорили про це.

*Забігаєш «уперед батька в пекло», бо поперед у тебе
буде ретельно описана процедура «Як це Робиться».
Зараз скажемо коротко: так вирішило зробити
Людство. Ажже Наша роль дійсно мати Моніторинг
і тільки в критичних ситуаціях трохи щось корегу-
вати. Трохи!*

Але у мене давно вже склалося переконання, що Ви робите все для того, щоб Людство прозріло і побачило гійсний стан речей. Так?

Так. Робимо. Бо це є стандартна процедура. Віпрацьована схема дії на інших Дослідних Ділянках Всесвіту, але головним чином — у процесі проходження Циклів Сонячної системи.

Людство і Людина повинні нарешті ПОБАЧИТИ те, що є перед очима і на що вони дивляться.

А що НЛО?

Гарне питання, на яке ти теж маєш відповідь. Немає рації про це говорити зараз, але Ми не можемо не проявити твою думку/згадку/Х про те, що улюблений тобою Карл Густав Юнг говорив, що НЛО — це відображення Колективного Несвідомого... Яскравий приклад прояву Ортодоксії навіть у прогресиста.

Я поступово переконуюсь в тому, що зараз когорта так званих «мовчазних геніїв» зростає. Так?

Це правда. Поговоримо трохи про це.

Зараз на Землі в різних країнах, фактично вже майже століття, почала формуватися когорта людей, яких ти назвав мовчазними геніями. В принципі, Ми можемо погодитися з твоїм визначенням цих людей. Вони дійсно мають високий КІ (Коефіцієнт Інтелектуальності), більшість з них мають цей КІ у динамічній формі, коли він проявляється у них спонтанно тільки тоді, коли у цьому є необхідність, більшість із них навіть не здогадуються, що вони є мовчазні генії. Але для всіх цих людей характерним є те, що вони «працюють» за межами Науки та всього іншого і розроблюють найрізноманітніші аспекти Розвитку Людства і не тільки ніби «для себе». Ти далеко не перший і не останній в цій справі.

Інколи виникає необхідність, щоб хтось «висунувся» із Невідомості, як вже було у тебе декілька разів і є зараз.

Головним в цьому є те, що ці люди роблять вклад у Ноосферу Людства.

Ми будемо ще говорити про це, коли у тебе справа дійде до «Людство керує Людством».

Нам здається, що твою «Зупинку в дорозі» треба припинити і треба говорити далі по Темі.

МИ

9.3. СУПЕРЕКОЛОГІЯ ЛЮДИНИ. ЛЮДИНА

19:45

Отже, Екологія має на увазі Людину як біологічну істоту, Екологія людини охоплює людину як соціальну, перш за все істоту, організація якої має прив'язку до популяційних угруповань/спільнот, а в якій якості тоді існує Людина в об'єктах СуперЕкології людини?

У Доксіагиса в його ілюстративному матеріалі до обґрунтування Екістики є дуже інформативний малюнок — (Розділ 7, мал. 27), хоча він і здається простим.

Верхня частина цього малюнка визначає положення Екістики (вона представлена як квадрат) в системі людського знання, а нижче показане як сумарне людське знання розширюється у радіальних напрямках. Так от: СуперЕкологія, якщо її прив'язати до цього малюнку, є одним із розширень Людського Знання, й воно розташовується перпендикулярно до вказаних двох вимірів.

Воно є в такому випадку третім виміром у трактуванні цього малюнку. Але це не є третій вимір Екології стосовно Людини, бо СуперЕкологія Людини включає в себе Екологію людини і все те, що вписується в Екологію, яка має на увазі людину як біологічну істоту. Таким чином, СуперЕкологія людини розглядає Людину як істоту, яка існує не тільки у Реальному Тілі, а і має існування у Тонких Тілах. Про таку будову Людини треба говорити окремо, а тут мова буде йти тільки про те, що необхідне для подальшої розмови по Темі.

Як було сказано вище, кожна людина від народження має Прл (Програму розвитку людини), при цьому людина отримує цю Прл при заплідненні яйцеклітини майбутньої матері, хоча розгортання Прл має свою послідовність і свій термін цього. Людина є Симбіонтом з певним типом Душ і тільки завдяки цьому вона є жива істота. Душа, при входженні у Симбіоз з людиною, реалізує входження еманції Домінанти Життя за рахунок приєднання до Реального Тіла, яке без цього процесу є тільки еманцією Домінанти Середовища, і після цього людина починає існувати паралельно у двох «сферах» — в Реальності у стані неспання і у ПозаРеальності — під час сну.

Немає рації зараз розбирати всі нюанси та несподіванки цього процесу, бо це є дуже велика і розгалужена окрема тема, але на певних моментах слід зупинитися.

Є принципова різниця між розвитком та існуванням людини та живих істот на Землі в цей час: у Людини домінуючим є Свідомість, яка належить конкретній людині

у конкретний час/термін її існування, в той час як у тварин є те, що, Людська наука називає інстинктом, а фактично це принципова інша структура і суть Симбіозу.

Для сучасної людини в реальному житті ведучою є Свідомість, хоча в Прл існує потенційна взаємодія її із ПідСвідомістю та НадСвідомістю. Якщо розглядати це вельми спрощено, то ПідСвідомість є набутком минулих втілень Душі при проходженні по вервечці реінкарнацій в межах Земного шляху Душі, а НадСвідомість є набутий Досвід Душі за межами Земного шляху. Насиченість/наповнення їх обох залежить від ряду факторів, в тому числі і від типу та класу Душі, але в межах порушеної мною Теми мають значення тільки взаємодії цієї трійки в людині, а вони не прості, як це і показано на мал. 40.

Увага! Ці взаємодії відносяться до сфери СуперЕкології і мало корегуються із Авангард/Болото/Ар'єргард, бо це інша площина життя Людини.

Позиція 1. Притаманна звичній/пересічній людині, яка існує тільки за рахунок Свідомості, хоча час від часу, у критичні ситуації, як правило, ПідСвідомість проривається до Свідомості.

Позиція 2. ПідСвідомість має активну участь у функціонуванні Свідомості. Це нижчий прошарок відьомства.

Позиція 3. Езотерики, спадкові відуни, містики тощо.

Позиція 4. Контактори, «посланці» тощо.

Позиція 5. Найрізноманітніші Посланці високого рівня

Позиція 6. Ідеальна модель після того як Людство досягне Мети.

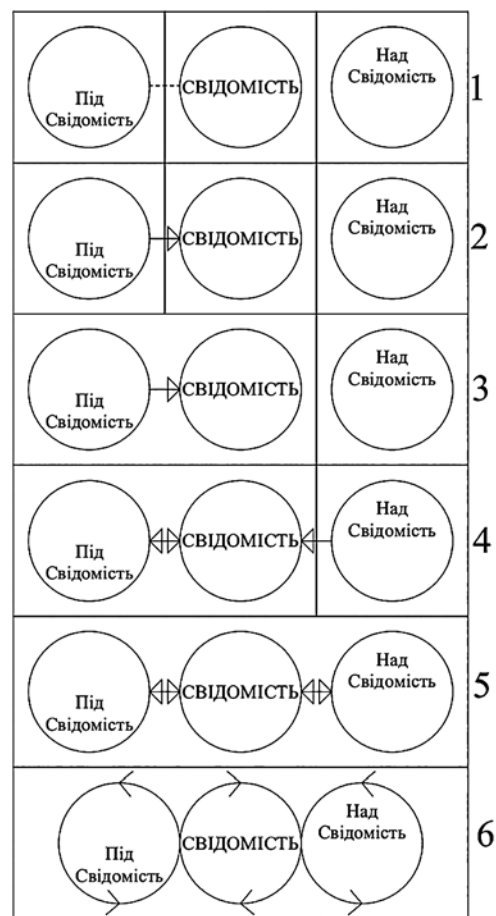
Треба підкреслити, що в цих позиціях не відображено і не може бути відображенням вписування людей в когорт Добра чи Зла. І не тільки тому, що такий розподіл гій та перепитій в житті Людства є продуктом життєдіяльності Людства, а і тому, що це залежить від купи факторів крокування людини по життю. Тут головне інше: показані шляхи можливого/вірогідного Впливу на людину, хоча і це залежить від суті конкретної людини.

9.4. СУПЕРЕКОЛОГІЯ ЛЮДИНИ. ЛЮДСТВО

15.07.2022* 11:00

Враховуючи все вище сказане, можна формувати Матрицю СуперЕкологічної системи Людства (СКСА), яка представлена на мал. 41.

Як було авансоване, вона базується на ЕЛШ і в ній, з повагою до архітектора К. Доксіадіса, збережена Шкала

Мал. 40.

спільності у напису римськими цифрами, хоча звичними є арабські цифри.

Більше того: хоча всілякі езотерики і навіть деякі вчені вважають, що для людини головним є «божеський початок», навіть при тому, що в моїй системі Сенсорного Діагностування Біологічна програма ПРЛ є п'ятою, останньою, Біологічний рівень прийнятий першим, бо вся моя Тема іде від Людини, яка крокує до Мети, і яка зараз знаходиться зараз на початку формування наступної, Шостої Цивілізації Людства у цьому Циклі.

Другий рівень, можливо, я не дуже вдало назвав Соціальним, бо на цьому рівні відбувається/проходить дуже складний та багатограний процес життя людини в Екістичних популяційних одиницях. Але я прагнув йти шляхом максимальної лаконічності Автора Екістики.

Третій рівень — це вже суто моя аналітична розробка.

Я не маю наміру зупинятися на кропіткому аналізі чому саме так визначені Одиниці спільності і що ховається за

1-й СуперЕкологічний рівень Людини - Біологічний			2-й СуперЕкологічний рівень Людини - Соціальний			3-й СуперЕкологічний рівень Людини - Спиритуальний		
Шкала спільності	Документальна ЕЛШ	Шкала спільності	Шкала спільності		Шкала спільності	Шкала спільності		
I	Людина	I	Особа	I	Громадянин	I	Симбіонт	
II	Кімната	II	Пара	II	Сім'я			
III	Житловий будинок / Житло	III	Нуклеарна сім'я					
I	Житлова група	IV	Патріархальна сім'я	III	Громада	II	Гендерний Симбіотип	
II	Мале сусідство (Мікрорайон)	V	Етнотип	IV	Адміністративний район			
III	Сусідство (Житловий район)							
IV	Мале місто (Населений пункт)	IV	Етноценоз	V	Населений пункт	III	Етнічний Симбіотип	
V	Місто							
IV	Велике місто	IV	Етнос	IV	Регіон/Округ/Штат/тощо			
IV	Метрополія							
III	Конурбація	III	Нація	IV	Держава	IV	Спиритуальний Симбіоценоз	
IX	Мегалополіс							
X	Урбанізований регіон	IX	Етнічна спільність	III	Союз держав		Симбіотично-Спиритуальний тип	
IX	Урбанізований континент	X	Горизонтальна раса					
IX	Екуменополіс	IX	Вид Homo Sapiens sapiens	IX	Людство			

Мал. 41. СуперЕкологічна система Люгства

їх назвами, бо це є окрема тема розповіді і до неї є багато матеріалу. До того ж, маю враження, що я і так «перебрав кути меду» в обґрунтуванні своєї Сенсорної аналітики. Але по одному питанню слід дати пояснення.

Людина є початком на всіх трьох СуперЕкологічних рівнях. Але ув'язка в цьому між рівнями здається не правомочною, бо є різне трактування самої першої одиниці в межах всіх рівнів: I рівень = Особистість; II рівень = Громадянин, а III рівень = Симбіонт, який охоплює з рівня I як Особистість, так і Пару. Здається, що в цьому є протиріччя, бо Симбіоз Людина/Душа є справою суто індивідуальною і не залежить від статі людини. Пояснюється це тим, що з точки зору Вищого Розуму Людина = Чоловік + Жінка, а це у буденному, поточному реальному житті людини має рішуче значення.

У попередньому Розділі показано, що Людина дискретно і поперемінно існує в станах Неспання і Спання, що обумовлює її існування, відповідно, у Реальності та у ПозаРеальності. А що з цим є у Люгства?

На відміну від Людини Люгство весь час існує одночасно у двох Існуваннях — у Неспанні і Спанні, бо Земля має одночасно динамічне Освітлений Сонцем бік і Неосвітлений Сонцем. Можна сказати, що половина Люгства має

«повзуче» Денне існування, а друга половина — «повзуче» Нічне існування.

З цієї аксіоми витікає дуже несподівані висновки, а саме:

— Денне існування обумовлює реальне життя Люгства в межах 1 та 2 СуперЕкологічних рівнів Людини;

— Нічне існування обумовлює існування Люгства Там, де нема звичних для Людини трьох просторових вимірів та часу, а це 3-й СуперЕкологічний рівень Людини, на якому Люгство і Земля опиняються на «рівних умовах» і на якому легко можна виконувати певні «тонкі» операції, що обумовлюють існування Люгства на 1 та 2 СуперЕкологічних рівнях.

Таким чином, тепер ми маємо весь спектр інструментів та інструментарію для того, щоб, нарешті, розглянути «Як Це Робиться». Та при цьому слід сказати, що Люгство в силу такої системи свого існування є Самонавчальним БіоКомп'ютером.

Я закінчив цей Розділ. Чи є у Вас зауваження, коментарі?

По великому рахунку — нема. Є декілька рекомендацій. Не поспішаючи продумай декілька графічних ілюстрацій проходження Корегування в наступному Розділі. Не соромся із висновками.

МИ

Розділ 10. ЯК ЦЕ РОБИТЬСЯ

17.07.2022* 13:35

Наскільки відверто я можу подавати матеріал по цьому Розділу?

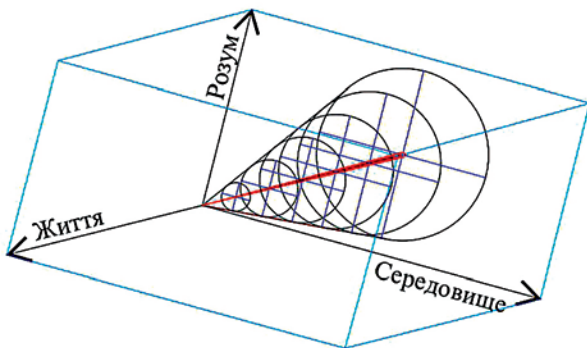
Достатньо відверто. На це є дві причини.

1. Більшість тих, хто прочитає це, тобі не повірять і будуть вважати все це, як і попередній матеріал, ахінеєю/бздурею. Таким чином тут відвертість не має щаблю достовірності.

2. Для меншості, для тих, хто прочитає і скаже «Я так і знав» чи «Я знаю це давно», це матеріал буде Включенням, бо тут працює Закон Колумбового яйця. Отже: уперед руш!

10.1. ФУТУРМОБІЛЬ

Наприкінці 20 століття різноманітні системи прогнозування у Футурології та в суто технічних/прагматичних галузях діяльності людини стали вельми актуальними, що дало мені можливість при консультації з системним аналітиком Олегом Герасименко побудувати навіть класифікацію цих систем. Але для всіх них актуальним було максимальне наближення до результату при оцінці його постфактум. І тоді я виявив, що в обіймах французької школи Аналітичної географії виникло розуміння Футурмобіля.

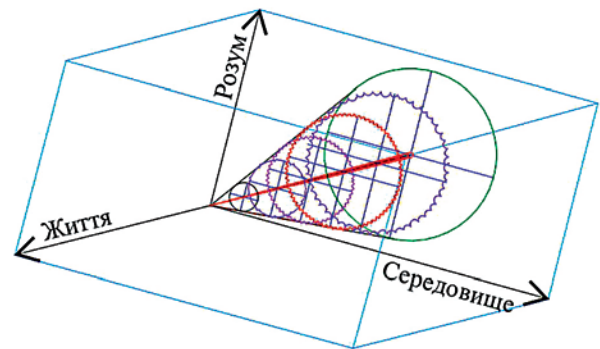
Мал. 42

Футурмобіль — «тіло» масиву вірогідних рішень прогнозів, які починаються від моменту «зараз» та мають лаг у Прийдешнє, при цьому прогнозна модель може будуватися мінімум у двовірному вигляді, а може і у багатовірному. Чим далі прогнозна модель відходить від початкового стану, тим більше у неї вірогідними відхилення від «правильного» рішення, яке є стрижнем футурмобіля.

На мал. 42 представлений футурмобіль у координатах Триєдності, де Домінанти виступають як: X=Середовище. Y= Життя, Z= Розум.

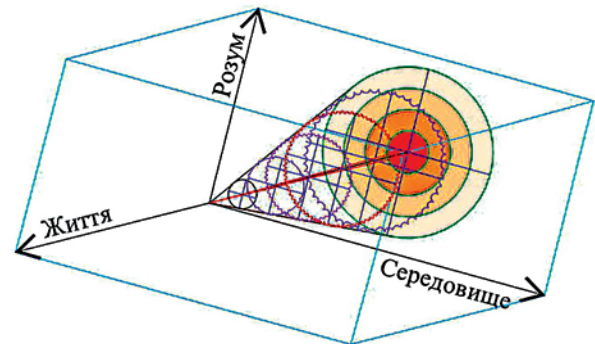
Таким чином, Футурмобіль Триєдності є тримірною діагоналлю, по якій рухається від заданої точки, в нашому випадку, Буття з усіма Ієрархічними одиницями, у тому числі — і Людство у своєму крокуванні до Меті по координаті Часу t.

Ця модель ідеальна, бо конус футурмобіля має класичний вигляд. Але у житті, якщо ми хочемо наблизитися своїм моделюванням до дійсності, кожний крок в часі «не дає коло». Більше того: поверхня конусу не є гладенькою і рівною:

Мал. 43

Але концепція Футурмобіля для нас важлива іншим. Відомо, скільки існує Людство, стільки існують пророки, напередбаченці та віщуни. Для всіх них та для людей, для яких робляться предбачення, завжди важливим є правдивість таких гій, а також питання «Чи можна виправити негативне передбачення?». Особливо важливим відповідь на це питання є для тих, хто виконує корегування погій.

Мал. 44

Коли мене Навчали, то курс «Кодування» був категоричним:

- Повна Заборона кодувати Минуле;
- Кодування Майбутнього можливе тільки на периферії футурмобіля, на мал. 41 це крайове кільце; кодування в межах другого кільця від периферії допустимо при певних умовах; третього — у виключних випадках і тільки Обраними; четверте — повна Заборона. Всі спроби порушити ці Правила, жорстко караються. Фактично мова іде про Класи корегування погій (ККП), рахуючи від центру це: 0ККП; 1ККП; 2ККП; 3ККП. Надалі ці позначення можливо будуть використовуватися

18.07.2022* 10:10

Здається, що я знову вігійшов від Тем Війна та Вітчизняна війна України, але Футурмобіль у свій час допоміг мені зрозуміти дещо у відносинах Росія/Україна.

В СеРеСеРе були Шарашки, де в умовах концтабору працювали різні вчені та просто талановиті люди і відпрацьовували теми/задачі, які їм «ставила Партія». Зараз ми знаємо, що саме через Шарашку пройшли Королев та Туполев. Але мало хто знає, що в надрах КДБ були і Шарашки вельми специфічного характеру. Про одну з таких у свій час була розповідь «народного академіка» Болотова, а ще більше мені розказував Тарас Шейко, який був адвокатом у Болотова та у Параджанова, за що, горечі, його і виключили із Асоціації адвокатів України.

І була Шарашка, в яку запроторили безумовних ворогів Советікусу — всіляких чаклунів, езотериків, ясновидців тощо. В Німеччині тоді було Аненербе, а в Советікусу — таємні Шарашки КДБ під номерами концтаборів.

Задача: з'ясувати майбуття СРСР. Була отримана приголовшива відповідь, що СРСР загине. По ходу п'єси з'ясувалося, що всі майбутні погії розкладаються у «три корзини»:

1. погії, які можна корегувати та поліпшувати;
2. погії, які можна більш-менш корегувати, але з великими зусиллями, втратами, тощо;
3. погії, які неможливо змінити, а спроби це зробити ведуть до катастрофи.

Саме в останній корзині опинилися розвал СеРеСеРе та незалежність України.

Не вірити цим результатам було неможна, бо вся діяльність цієї Шарашки говорила про високий фах арештантів,

тому по Україні був створений спеціальний таємний орган, до якого увійшли найрізноманітніші фахівці високого рівня. Цікаво, що коли я працював в навіл відкритому Центрі, то доля звела мене з дуже цікавою людиною, який після отримання Україною незалежності став доктором наук, (до того мав чорний квиток і працював гвірником, бо його кандидатська, коли КДБ оговталася після присудження йому наукового ступеню, оголила суть малих піприємств СеРеСеРе) і він очолив науково-дослідний інститут. Коли я йому розказав цю інформацію, а я її отримав по Контакті, то він розсміявся і сказав: «Я можу зараз вам написати повний список діячів цього "бюро по Україні"».

Так от, з точки зору Футурмобіля росіяни могли щось деструктивне стосовно України робити в межах 3ККП, що і рекомендували фахівці Шарашки. Та настав 1991 рік, в Імперії Раша фахівці ніколи нічого не вирішували, а політиків так і тягнуло почати корегувати погії рівня 2ККП+1ККП, щоб добратися до рівня 0ККП, до стержню Футурмобіля свого існування і фактично прискорила своє конання. А ми з колегами почали фіксувати, що як тільки Росія, вже як РФ, робить якесь деструктивне дійство до України, так через деякий час на території РФ відбуваються якісь катастрофи.

Закон бумерангу, хоча можете назвати це і законом карми.

На скільки правдиво я все це виклав?

Розкажуй далі

Це не має ніякого значення, бо тут правдивість не править бал, адже ти не маєш всю повноту інформації того часу, тому ти описав вельми м'яко те, що тоді було.

Та головним є інше: Росія нарешті торкнулася стержню Футурмобіля свого існування і таким чином прискорила своє конання.

Розкажуй далі.

10.2. СЕЛЕКЦІЯ

18.07.2022* 13:20

Помаранчева революція в Україні була 22.11.2004 — 23.01.2005 рр. а я чомусь 07.08.2004 розпочав Сенсорне аналітичне дослідження на тему «Селекція». У мене були тоді задіяні певні країни, хоча я досі не розумію чому саме був визначений такий пакет, а в моєму тексті того часу мотивація відсутня. Отже, тоді Читання виконувалося стосовно таких країн: Білорусь, Болгарія, Великобританія, Польща,

Мал.45

Росія, Румунія, США, Україна, Франція. Зараз я використовую цей матеріал у зв'язку з Вітчизняною війною України і як ілюстрація другого аспекту рубрики «Як це робиться», якщо Футурмобіль будемо рахувати першим

Той матеріал головним чином базувався на активній участі Візаві і я зразу привожу запис слів Візаві того часу.

Зараз іде сильніша селекція Людства. Та не будемо говорити про Людство, бо для різних популяційних угруповань це Правило, а точніше: Закон Селекції, проявляється по-різному. Зосередимося на Європі, а в ній — на Україні та Росії. І цього буде досить для ілюстрації.

Закон Селекції є універсальним, він діє на все Людство, але реалізується всюди по-особливому, неймовірно гнучке пристосовуючись до певних обставин, до певних популяційних одиниць, диференціюючись по рівням Інтеграції.

Закон Селекції є Великий та Малий.

Малий Закон Селекції для Людини є постійно діючим і він протікає повільно, проявляючись в традиційній схемі Мутаційних змін/перетворень — мал. 45.

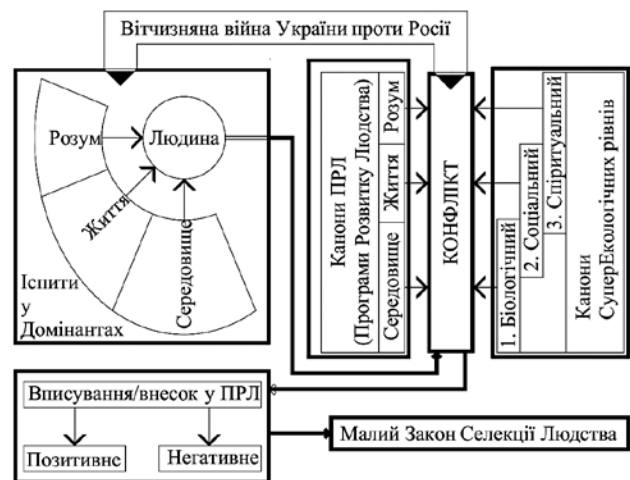
Великий Закон Селекції для Хомо Людини вступає в дію тільки тоді, коли Людство, коли Людина опиняються на грані якісної зміни своєї суті, і тому цей Закон діє завжди вибухоподібне, охоплюючи короткий термін, який може вимірюватися від кількох днів (наприклад: Всесвітній Потоп) та до кількох століть (наприклад: 20 століття $\pm$ 25 років).

Таким чином:

Враховуючи, що з точки зору навіть СуперЕкології Людина знаходиться на вершині Піраміди Біоти Землі і не

має над собою Екологічного Регулятора, в ПРЛ закладений Закон Селекції, який і є таким Регулятором і через який Людство само регулює своє крокування по ПРЛ.

Далі в тій роботі наводилися схеми гії цих законів, які я наводжу зараз із корегуванням і уточненнями (мал. 46).

Мал.46

Цю тему я оброблював також у 2016 році, хоча мотивація того повернення до неї у мене теж не зафіксована. Зараз я працюю по цій темі втретє і мотивація зараз ясна — вся ця робота. А три «фотокартки», які розтягнуті в часі дають можливість показати динаміку.

Починаючи з 1990 року я широко використовую систему безрозмірних коефіцієнтів і давно вже відпрацьована система «характерних» зон у «тілі» такого Читання. В даному випадку зони значення Безрозмірного Коефіцієнту мають такий вигляд мал. 47:

Зона дії	Параметри зони дії безрозмірних коефіцієнтів	Характеристика зон дії
Малий Закон селекції Людини	1,00	Мінімальна
	0,85 $\leftarrow$ 1,00	Помірна
	0,50 $\leftarrow$ 0,85	Стандартна
	0,25 $\leftarrow$ 0,50	Небезпечна
	0,00 $\leftarrow$ 0,25	Максимальна
Великий Закон Селекції Людини	-0,25 $\leftarrow$ 0,00	Мінімальна
	-0,50 $\leftarrow$ -0,25	Стандартна
	-0,75 $\leftarrow$ -0,50	Небезпечна
	-1,00 $\leftarrow$ -0,75	Зона неповернення
	-1,00	Максимальна негативна, крах

Мал. 47. Закони Селекції Людства і їх параметризація в системі безрозмірних коефіцієнтів

Далі наводяться результати Читання тільки по Україні та Росії:

СуперЕкологічний Рівень Людини		УКРАЇНА			РОСІЯ		
		Домінанти ТриЄдності					
		Середовище	Життя	Розум	Середовище	Життя	Розум
1. Біологічний	09.08.2004	0,45	-0,10	0,65	-0,15	-0,60	0,05
	19.12.2016	0,45	-0,75	-0,15	-0,75	-0,55	-0,75
	18.07.2022	0,75	0,85	0,75	-0,75	-0,95	-0,95
2. Соціальний	09.08.2004	-0,15	-0,15	0,85	-0,10	-0,45	0,85
	19.12.2016	-0,15	-0,15	-0,05	-0,65	-0,75	-0,25
	18.07.2022	0,45	0,75	0,75	-0,45	-0,75	-0,95
3. Спіритуальний	09.08.2004	-0,25	-0,15	-0,05	-0,45	-0,15	-0,10
	19.12.2016	0,25	0,45	0,95	-0,95	-0,95	-0,95
	18.07.2022	0,25	0,85	0,95	-0,75	-0,95	-0,95

Мал. 48. Матриця реалізації Великого Закону Селекції Людства

Як завжди: таблична форма тільки фіксує дані, але представлення їх у вигляді графіка зразу оголяє тенденції — мал. 49, де синім кольором показані ситуації України, а червоним — Росії.

Парадоксально, але блоки на мал. 49 нічого нового не дають, адже вони тільки фіксують те, що моїм колегам по Обираності відоме давно: Росія неухильно повзе до свого краху. Хоча треба бути справедливим: це знають давно всі реальні аналітики і без контактів з Вищими Силами. Хоча в даному випадку мова фактично іде про неухильну самоліквідацію нації московитів і самознищення держави Росія.

Особливо красномовне це показане на мал. 50, на якому суто формально вся інформація з блоків мал. 49 зведена воєдино. З мал. 49 та 50 проявляються ясні висновки стосовно ситуації в цих країнах, крокуючи по СуперЕкологічним рівням.

УКРАЇНА:

— 1-й та 2-й рівні: до 2016 року стагнація і пагіння, далі — пігдом;

— 3-й рівень — прогрес;

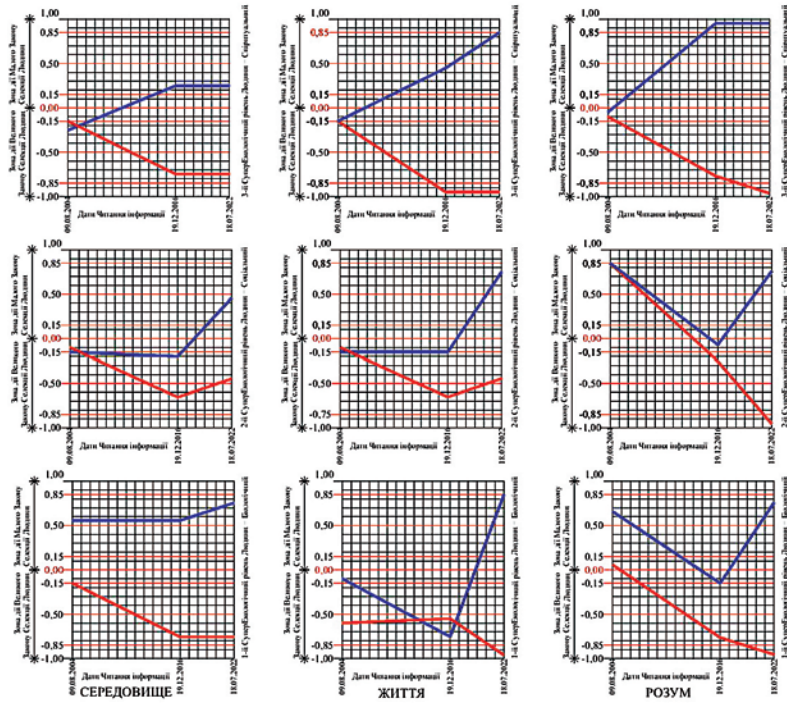
— Мал. 45 демонструє загальну направленостей руху на всіх рівнях і в межах всіх Домінант.

РОСІЯ:

— В межах терміну Читання (2004–2016–2022) практично на всіх рівнях і в межах всіх Домінант іде неухильне пагіння та регрес;

— Весь термін (2004–2016–2022) держава існує в межах Великого Закону Селекції.

При цьому, ця тенденція була зафіксована у 2004 році, а далі ситуація тільки погіршувалася, поки у 2016 році ряд показників не потрапили в зону неповернення, в зону краху (на мал. 50 вона заштрихована). За станом на момент Читання з дев'яти показників там знаходяться 5 і 2 дуже близькі до цієї зони.

Мал. 49

Опираючись тільки на матеріали цих Читань, отримую висновки:

1. Україна і Росія з точки зору динаміки зміни поколінь є антагоністами, що автоматично рано чи пізно повинне було привести до спроби Росії виправити своє положення за рахунок України.
2. Враховуючи імперську вдачу Росії, війна між Росією та Україною є невідворотна і має одне із корінь в суті популяційного розвитку цих країн.

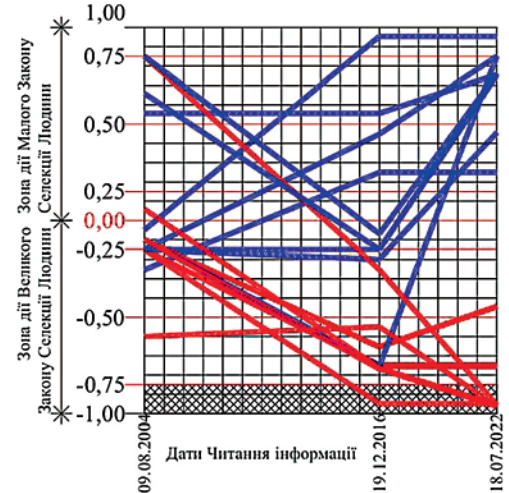
20.07.2022* 08:20

Я добре розумію, що все, що стосується Реальності, повинне мати реальне підтвердження незалежно від джерела інформації, особливо коли це іде з

ПозаРеальності. Але зараз, чим більше я занурююсь в Тему, тим більше укорінюється враження, що все, що я опи-сую/проявляю було давно записане в сценарії ПРЛ. Це так?

Як завжди: так і не так.

ПРЛ не має сценарію. Це просто певна програма, (так: тут з маленької літери), яка обумовлює крокування Людства і Людини до Мети. І тільки. Сценарій завжди будується на певних сценах, а ПРЛ не має закріплених подій, а тільки певні Обумовленості.

Мал. 50

Таким чином саме вони дають можливість бути подіям в усі часи та в усіх країнах і в усіх народах розвиватися подіям так, як це є доцільним

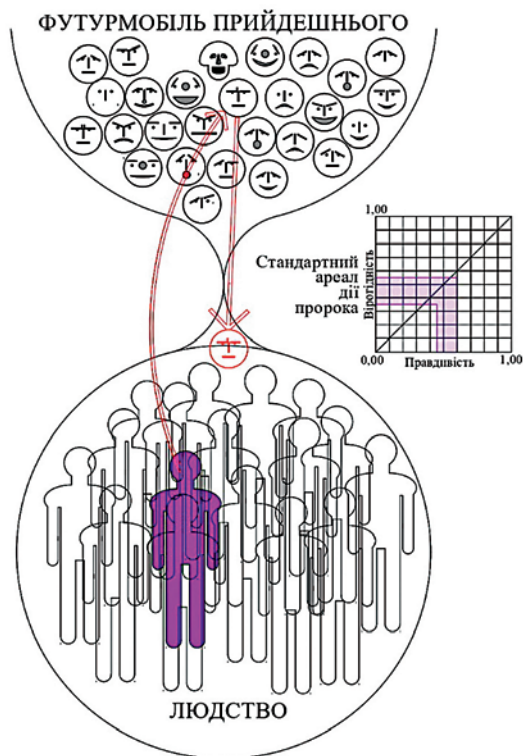
Але не треба забувати, що Земля і Людство є «Лабораторними Суб'єктами», тому, безумовно, завжди ставляться певні довгограючі «Експерименти». Про цей аспект ще поговоримо. І є третій «гравець» — само Людство, яке, по суті справи, і формує всі події не порушуючи вимоги/канони/обумовленості/Ж ПРЛ, а вписуючись в них.

Про все слід довго і розгалужене говорити, але за межами цієї книги.

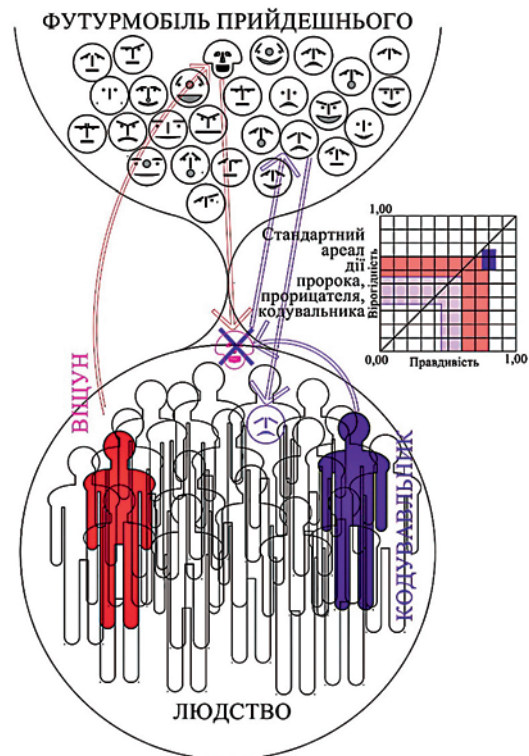
Крокуй далі.

10.3. ЯК ЦЕ РОБИТЬСЯ

На самому початку мого Навчання я мав багато суто реальних спілкувань з Тарасом Шейко, який був від народження ясновидцем, ментальним хіромантом і так далі, бо коло прояву його Ментальних Згібностей цим не обмежувалося. Він багато розповідав про Прийдешнє, а я, розкривши рота, зачаровано слухав його. Один раз він достатньо красномовно розказав мені про те, що на місці Донбасу буде

Мал. 51

Мал. 52

море, бо ця місцевість неухильно понизиться і буде затоплена. Таке собі маленьке внутрішнє море.

Час йшов, я почав сам володіти певними Здібностями, а це пророцтво Тараса не йшло з моєї голови. Не витримав — почав Дивитися Прийдешнє і Бачу що ніякого моря на місці Донбасу нема. При зустрічі кажу йому:

– Слухай! Ти казав, що на місці Донбасу буде море, а я не бачу цього.

– Море? Я не казав такого. Там буде багато озер різного розміру і різної глибини.

Але я точно пам'ятаю красномовну розповідь Тараса про море на місці Донбасу! То в чому справа? Увечері того дня мені Прочитали лекцію, як таке робиться.

Споконвіку у всіх народів, націй й у всіх країнах були / є / будуть завжди люди, яких називають ясновидцями, про-роками, віщунами, прорицателями — цей термін приман-грував в українську з російської, в Карпатах це — моль-фар, сюди ж вписують відунів та відьом — список визна-чення таких людей можна продовжувати і продовжувати. На самому початку мого Навчання мене Спонукали зро-бити перше Сенсорне аналітичне дослідження, де фігу-рували пророк Іван Богослов, прорицатель Нострадамус

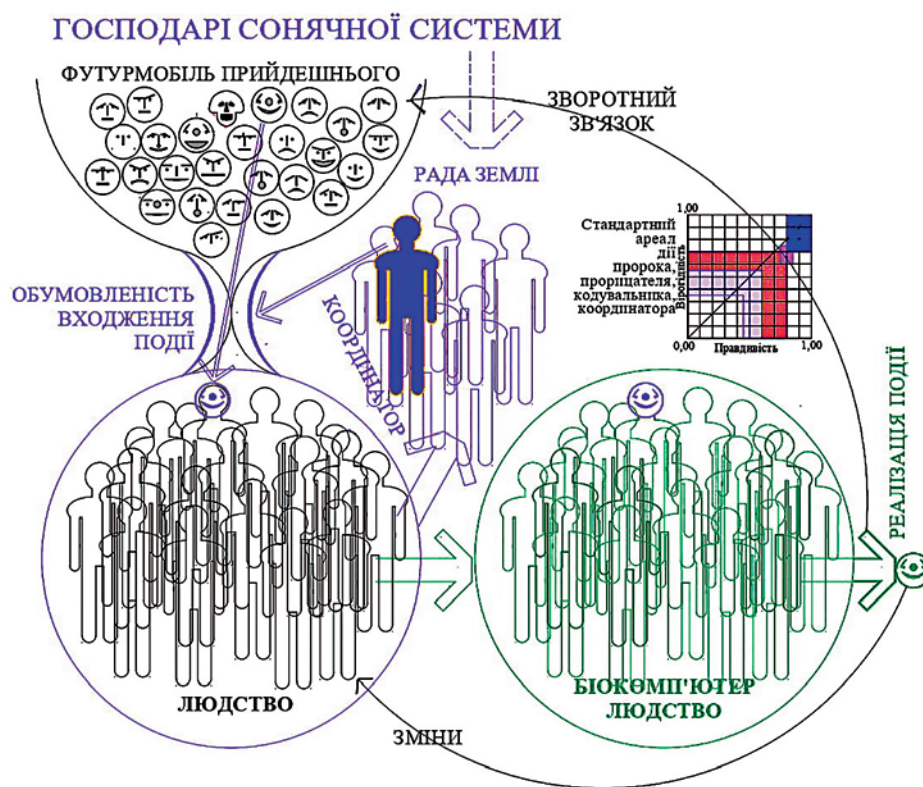
та невідомий мені, мій колега, мій сучасник ІКС в якості Координатора.

На цю тему потім було багато Розмов з Візаві й, наре-шті, у 2019 році у мене остаточно склалася уява про те Як Це Робиться. Вона представлена тут на малюнках 51, 52 та 53, до яких необхідно дати пояснення.

На мал. 51 показана процедура Читання Прийдешнього людиною з Розширеними Сенсорними Здібностями, яка представлена як Пророк. Він стандартними вже чи тільки притаманними йому засобами входить в Інформаційне поле Землі, в якому знаходиться Футурмобіль Прийдешнього, де існують поза часом і простором всі варіанти певної події чи подій, адже тільки у Реальності є Час та Простір $X | Y | Z$.

Таких пророків на Землі гіє майже одноразово багато і вони створюють пакет вірогідних подій. При цьому кож-ний Бачить тільки те, що він Здатний Бачити і тільки з рівня свого розумового, світоглядного і культурного розвитку. Як правило, Бачать вірогідні негаразди.

На мал. 51 показана в матриці вірогідних передбачень пророка. Вони, як правило, мають узагальнений чи зашиф-рований характер, тому що Пророк не має навіть достатньо розвинутого вербального апарату для того, щоб описати

Мал. 53

Побачене. Ми не знаємо що саме бачив Св. Іван Богослов, а те, що і як він описав вкладалося повністю в його парадигму життя і Віри. І для Християнської релігії цього достатньо переконливо і гоніні.

Тут і далі смайлики є маркуванням вірогідних погій, через вираз «обличчя».

На мал. 51 показано, що Пророк немов екстраполює себе в Прийдешнє, а потім повертається в Реальність, на матриці показаний діапазон результатів його зусиль, але, як тільки він так чи інакше озвучить Вербально те, що він Бачив Віртуально, а це, повторюю, як правило є якась катастрофічна ситуація, то він зразу переходить в ранг Віщуна і ситуація набуває вигляд, який показаний на мал. 52.

Не має значення як саме Пророк озвучить отриману інформацію чи навіть не озвучить її, адже він є людиною, він повинен спати, а під час сну він стає коміркою у БіоКомп'ютері Людства, тому вивантаження інформації відбувається неухильно. Там, в обсязі БіоКомп'ютеру, немає ніяких таємниць та секретів.

А далі починається робота Координаторів.

Таких людей в різних краях називають теж по різному, бо вони мають персоніфіковані прояви Здібностей,

тому для Загалу вони можуть бути чаклунами, відунами, мольфарамі, обраними тощо, але я використовую термін Координатор, бо така людина відіграє в житті Людства дуже велику роль, хоча, як правило, сама про це може навіть не здогадуватися.

Місце і роль Координатора показані на мал. 53, до якого слід дати пояснення, але зразу кажу: саме Координатор чи Координатори вибирає/вибирають із пакету Вірогідних Погій той, який є найкращим з точки зору Розвитку Людства, з мінімальними втратами для Людства та максимальним збереженням самого Людства від самого себе, бо в ПРЛ час від часу бувають збої, а їх ліквідує Рада Землі руками Координаторів.

Те, як «працює» Координатор, представлено на мал. 53.

Пояснення до цього мал. 53 треба давати хоча би концептуально, але може Ви дасте пояснення до «Господарі Сонячної системи»?

Можна.

Ще одна відвертість до купи Дозволених. Чи не та? Ми до цього питання відносимося принципово інакше, ніж це може собі дозволити Людина, навіть така як ти. Для нас, чесно кажучи, термін «Господарі

Сонячної системи» є нонсенсом, бо ПАНУВАННЯ і його зміст є не зрозумілими, це тільки для Людства ця дія і навіть її ієрархія є своєрідною проекцією людської суті на все, що є за межами Людства, Біоти і так далі. Нема в Бутті, нема у Всесвіті ніякого Панування, є Ієрархія. В силу цього говорити про Господарів Сонячної системи є бздур. Можна говорити про Вігновідальність тих, Хто виконує Моніторинг, але це не є панування та володіння. На жаль, утворює малюнку зафіксоване «Господарі». Це є твоя негбалість, хоча тоді ти Знав менше, ніж зараз.

Пояснення до «Рада Землі» давай сам, бо гарно це знаєш.

Дякую.

Досі циркулюють різноманітні конспірологічні теорії (їх звично називають саме так) про те, що існують таємні організації, які керують Людством. Називають 100 сімей і Сім Невідомих, масонів і кабалістів, Таємний уряд Землі і масу інших таємних клубів, лож, орденів та інших утворень, які можна виудити в Інтернеті. Більшість із них існують в реальності, але вони не володіють тією могутністю, яку їм приписують.

Рада Землі, я так назвав цю когорту людей, бо нічого кращого не придумав, складається із людей різної статі і віросповідання, віку і соціального статусу, походження і навіть різного АйК'ю, хоча він у них достатньо високий, різної освіти і різних переконань. Все це — в реальності. А коли вони лягають спати, то у них проявляється одна унікальна здатність — мати Спілкування в стані прямого каналізування ПігСвігомисть-Свігомисть-НагСвігомисть. Ці люди є оперативною системою БіоКомп'ютеру Людство. Їх кількість змінюється, час Включення їх змінюється, бо Земля обертається і ці люди лягають спати в по мірі обертання Землі, бо вони невблаганно помирають і на їх місце приходять інші. Вони не знають один одного і не мають між собою навіть Ментального контакту у Віртуальності. За малим виключенням. вони не знають про свої Здібності і про свою участь в роботі Ради Землі, а ті, хто усвідомлюють це, мовчать, бо ще існують будинки навіжених, а Загал, на жаль, досі ненавидить Вигатних людей.

Не бачу рації далі давати пояснення, бо на малюнку все показане ясно.

У Вас є зауваження?

Нема.

Все сказане в межах Дозволеного.

Ми вважаємо, що на цьому цей Розділ можна закінчити. Додай ще своє бачення Об'єктивізації Суб'єктивного і починай працювати над «найвеселішим» — це чорний гумор, вписуємося в манеру людей сміятися через сльози. Шуткуємо.

МИ

10.4. ОБ'ЄКТИВІЗАЦІЯ СУБ'ЄКТИВНОГО

Двадцятье сторіччя дало багато принципово нового у надбання Людства, і Об'єктивізація Суб'єктивного є одним із таких надбань. Я поділяю цей процес на 2 класи — той, що виконується на базі Матеріалістичної парадигми та той, що, фактично навіть невідомо, але використовує / враховує Парадигму Буття.

Перший клас Об'єктивізації Суб'єктивного (1.ОС) нема рації тут розглядати, бо це є окрема та самостійна тема. Скажемо тільки, що він зародився коли під час Другої Світової війни англійці застосували Мозковий штурм, потім естафету підхопив Метод Дельфи, Римський клуб, купа різноманітних прогностичних моделей, поки все це не оформилося у Футурологію.

2.07.2022* 09:15

Другий клас Об'єктивізації Суб'єктивного (2.ОС) якраз є предметом, який треба, нарешті, розглянути. адже все, що до цього моменту я розповідав і що буду розповідати далі, базується на ньому.

Перераховувати всі типи цього гійства нема рації, але треба зупинитися на декількох хоча би для того, щоб мій читач зрозумів, що я не займаюсь казковою творчістю і не маніфестую створення нового типу фантастики.

За звичкою систематика дам їм маркування.

2.ОС.1. Метод Moygi

Хто не знає тепер роботи піонера вивчення досвіду людей, які повернулися до життя після клінічної смерті? Інтернет переповнений тепер матеріалами на цю тему. В цьому методі характерним є те, що по всім характеристикам різні люди мали принципово однаковий позаРеальним досвід з певними нюансами.

2.ОС.2. Статистичний

Як я вже говорив, людина із Розширеними Сенсорними Здібностями має унікальність сприйняття ПозаРеальності на фоні того, що кожна людина від народження є унікальною істотою. В результаті цього така людина стає Унікальним Інструментом Пізнання із своїми здатностями Пізнавати і фіксувати результати. Фактично мова іде про перевірку Віртуальності у Вербальність. І тільки якщо певна група таких людей пройде Навчання у Земного вчителя чи в певній Школі, вона буде мати принципово однакові результати свого Читання.

То як в бути якщо Читання виконують «самоуки»?

Для цього треба ставити всім зацікавленим Навченим чи Обраним максимально формалізовану задачу з ясними конкретними темами, а потім всі отримані результати приводити до єдиного читання. А це вже банальна задача.

2.ОС.3. Віз Зворотного.

А тут треба дати ширші пояснення.

Все, що робить людина, вона робить завдяки своїй розумовій діяльності, опираючись на своє Психо. Тому, описуючи творчу діяльність людини, треба говорити про систему ПСИХОТЕХНІКИ.

2.ОС.3.1 **Перша сфера Психотехніки** охоплює все те, що створює людина в межах звичайного і бугенного реального життя. Воно характеризується тим, що практично будь-яка розробка однієї людини може бути повторена іншою людиною не залежно від місця події як для першої людини, так і для другої, може бути реалізована в будь-якому місці на Землі. Простий приклад: ідеї, технічні креслення та дослідження американських інженерів та вчених багато разів крались росіянами та були використані навіть у нагній упаківці першовідкривачів.

На цьому стоїть вся ортодоксальна наука і техніка, яка існує тільки в межах абсолютної об'єктивізації будь-чого понаведених схемі, стоїть вона на платформі Матеріалізму. Результат такої діяльності будь-якої людини можна вкрасити і навіть присвоїти.

2.ОС.3.2. **Друга сфера Психотехніки** виникла тому, що, як це не дивно, абсолютна об'єктивізація по схемі 1-ї сфери Психотехніки не є абсолютною. Поступово накопичилося багато фактів, які показали/показують, що певна діяльність людини лежить за межами Матеріалізму і не може бути описана засобами Матеріалістичної парадигми. Ця діяльність узагальнено описується таким чином:

– творчий здобуток однієї людини не піддається повтору іншою людиною;

– функціонування приладу/устрою/тощо, зроблений автором, працює в руках іншої людини тільки при умовах, що: це дозволяє робити автор, чи залежно від стану здоров'я автора, чи тільки в авторському виконанні;

– повтор розробки іншими людьми не можливий.

Приклад: Шайба Сергєєва. Автор (доктор технічних наук і сильний сенситив із Петербургу) в другій половині 20 століття розробив полімерну шайбу, яка активно діяла в різноманітних умовах на Е/І та І/Е обміни людини. В Києві була людина, я був знайомий з цим чоловіком, який майже 15 років носив цю шайбу як талісман і таким чином рятував своє життя (мав невиліковну хворобу серця). Знайшлися умільці, які ретельно розклали Шайбу Сергєєва на складники, проробили колосальний хімічний та інші аналізи і виготовили дублікат шайби, витримавши абсолютно всі параметри. Шайба не працювала. Але коли взяли мізерний шматочок від авторської шайби і годали у виготовлену ними, то вона почала працювати.

Цей приклад показує, що авторську розробку в межах Другого класу Психотехніки вкрати не можливо, але можливо використати її не тривіальним шляхом.

2.ОС.3.3. **Третя сфера Психотехніки** охоплює таку діяльність людини та результати такої діяльності, які повністю замикаються на людину і принципово не можуть бути повторені іншою людиною. Простий приклад: відомо, що членкор Академії Наук Білорусії Вейнік розроблював багато приладів типу перпетуум мобіле, але всі вони працювали в обмеженому просторі (квартира автора) тільки в його присутності і в його руках.

Мій досвід показує, що ще існують «екзотичні» типи суто практичного застосування Об'єктивізації Суб'єктивного в різних сферах діяльності людини (бізнес, дизайн, архітектура, містобудування), але це знаходиться за межами порушеної мною Теми.

P.S. Порівняйте розташування «фіолетового клаптику» на матрицях мал. 52 і 53 та спробуйте зрозуміти, що найстрашніші події в Історії сучасного Людства, як, наприклад, 1-а та 2-а світові війни, були «кращими варіантами розвитку подій», але для такого розуміння треба вийти за межі системи, на рівень захисту Людства від нього самого. Це так?

На жаль, саме так.

МИ

Розділ 11. ІМПЕРІЯ

Так, тут я буду говорити про Росію.

11.1. ВИЗНАЧЕННЯ

24.07.2022* 06:00

Там, у Советікусу, де я народився і сформувався як людина розумна, одним із бранних слів було слово «імперіаліст», а офіціоз часто використовували «проклятий імперіалізм», «загниваючий імперіалізм», а словом «імперіалісти» визначали не тільки правлячі кола Заходу, в навіть жителів країн Заходу. Читати визначення терміну «Імперія» у Словнику іншомовних слів за 1974 рік без сміху неможливе.

Здається, що тепер, в 21 столітті, коли Советікус почив в Бозі, все стало на свої місця. Але все не так просто, бо Вікіпедія показує, що зараз існують визначення:

– Імперія — «вид територіальної державної системи, всередині якої цілі народи чи нації (навіть якщо вони зберігають видимість територіальної чи іншої окремішності) вважаються панівними або підлеглими... Це взаємовідносини, за яких одна держава контролює ефективну політичну незалежність іншої. Це досягається силою, політичним співробітництвом, економічною, соціальною чи культурною залежністю».

– Імперія має три головні елементи: (1) «сильний політичний центр, якому надано життєздатності історичною місією розширення»; (2) «релігійне чи ідеологічне насильство»; (3) «відчуття кінцевої мети», притаманне імперській еліті.

– Імперія — це велика монархічна держава, на чолі якої стоїть імператор або імператриця Також велика імперіалістична держава, яка має колонії Історична форма державного утворення, що має у своєму складі силоміць приєднані (підкорені) інші народи та території».

А далі з'ясувалася цікава річ: пантеон Імперій залежить від того, яке визначення приймається робочим. Так, наприклад, в Інтернеті є перелік імперій світу, де Росія представлена в якості імперії тільки в межах офіційного терміну існування її як Російська Імперія, а є перелік імперій, де Росія фігурує в такому визначенні від часів Великого князівства Московського та аж до наших днів. Виходить, що тільки само визначення терміну «Імперія» вже має широкі ідеологічні / політичні / тощо наслідки. Цікавим є те, що Вікіпедія в демократичних традиціях дає можливість тому, хто вибирає певне трактування цього терміну, мати на увазі:

«Сучасні ознаки імперії».

1. етнічна неоднорідність населення, наявність привілейованих суспільних станів й етносів

2. наявність національних країв (або колоній), країн-сателітів

3. наявність великого апарату придушення: армії і поліції

4. жорстко ієрархічна, як правило, авторитарна та одноосібна, влада

5. концентрація політичної, економічної, фінансової влади в одному центрі

6. офіційна національна ідеологія (релігія, доктрина)

7. пасивна лояльність населення

8. експансивна зовнішня політика, прагнення до регіонального або світового домінування

9. деспотична національна і соціальна внутрішня політика.

Я прийняв в роботу український опис пакету імперій світу, який враховує ці ознаки, а потім представив його у вигляді матриці — мал.54.

З цього малюнку видно, що:

– імперії існували у вигляді 4-х пакетів;

– «вігстань» між «пакетами» в роках приблизно однакова: (1)–180–(2)–200–(3)–193–(4);

– Кількість імперій в «пакетах» збільшувалася: 2–3–4–14;

– Російська імперія є унікальною, так як на протязі всього свого існування вона змінювала назви, устрій та форму правління, але суть не змінювалася, бо всі вищенаведені ознаки імперії існували/зберігалися.

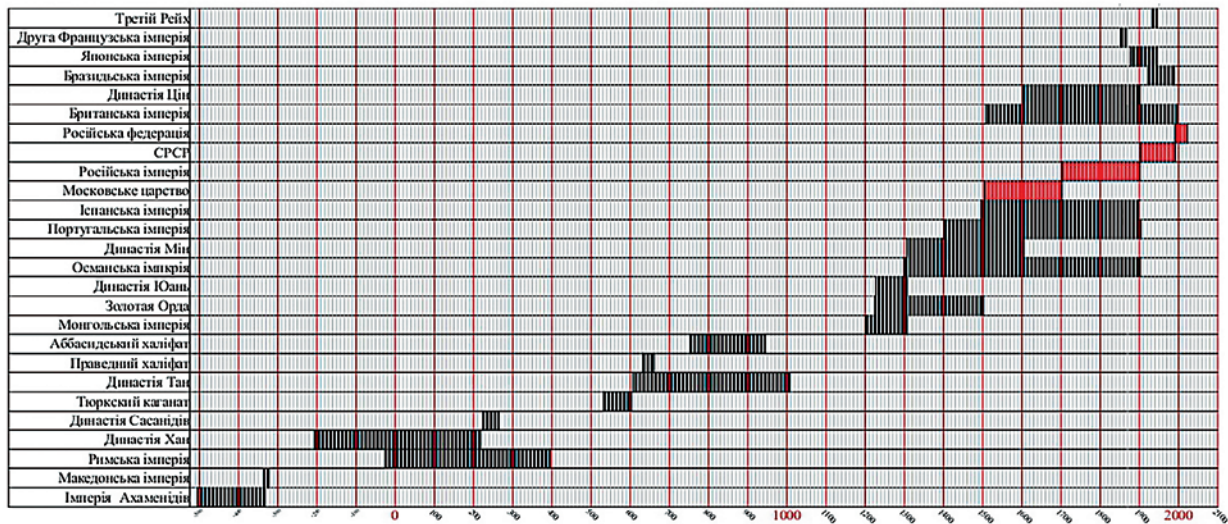
– По терміну свого існування Російська імперія поступається тільки Османській імперії.

– Це єдина імперія, яка існує зараз.

– Ця імперія завжди мала власну ідеологію панування, яка зараз набула закінчений вигляд — Рашизм, який є фактично Фашизмом/Націоналізмом на вищому щаблі становлення під прапором Зла.

25.07.2022* 08:25

Для мене завжди нормою було на протязі дня виконувати декілька напрямків життя — проектування, малювання зразу декілька робіт, Сенсорна аналітика, домашнє господарство тощо, а зараз я не можу нічого робити іншого, як тільки писати цю книгу. Це що, треба встигнути як пігу?

Мал. 54. Сучасна Цивілізація Люгства. Розподіл Імперій в історичному часі. Червоним позначені всі модифікації Російської імперії

Дурниці. Це зовсім інше. Зрозумієш тоді, коли будеш писати Завершення. А зараз — працюй!

МИ

Навіть коли сплю, то весь час промиваю текст... Зараз на Землі є 28 федеративних країн і Росія серед них, бо має назву Російська Федерація. Колись вона була РСФСР, тепер тільки РФ. З формальної точки зору держава оформлена відповідно до міжнародних норм і правил, вона утворена:

1. За способом утворення федерації:

— конституційно — договірні федерації — постають на підставі угоди з подальшим втіленням правового статусу суб'єктів федерації у конституції, яка в свою чергу схвалюється суб'єктами федерації (наприклад, Російська Федерація — у 1992 році суб'єкти РФ підписали союзний договір з центром, а вже у 1993 р. на референдумі було затверджено, розроблену на основі цих договорів, Конституцію РФ).

2. За змістовим критерієм (або за способом утворення суб'єктів федерації):

— змішані федерації — за принцип поділу узятю національний і територіальний критерії (РФ).

3. За правовим статусом суб'єктів федерації:

— симетричні — усі суб'єкти федерації нагнені рівним політичним і правовим статусом, мають однакові права (США, Німеччина, РФ).

4. За способом здійснення владних повноважень:

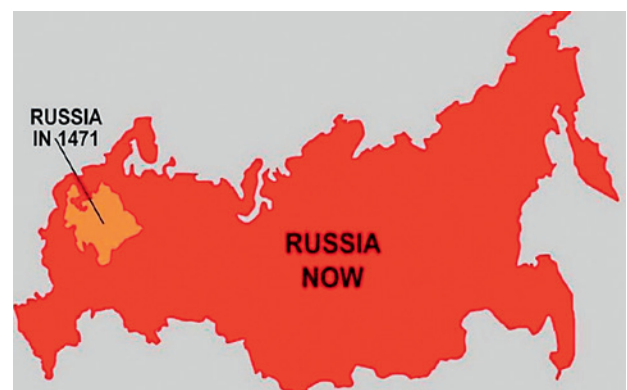
— централізовані — основні рішення приймає центр, суб'єкти обмежені в прийнятті ряду рішень (Індія, Мексика, Бразилія).

— децентралізовані — суб'єкти нагнені досить широкими повноваженнями у врегулюванні особистих внутрішніх проблем».

Показово: в останньому пункті РФ вже не згадується.

Напевно, це тому, що в Росії всі перераховані вище ознаки чудово існують де-юре, але значно більше не існують де-факто, що явно обумовлює повне вписування РФ в ознаки Імперії

В Інтернеті гуляє красива демонстрація сучасної територіальної суті РФ — мал. 55, який показує, що так звана Російська Федерація є практично прямим продовжувачем Російської Імперії, тільки, холера ясна (!), без країн, які зуміли втекти із обіймів «грузних народів» після 1991 року. На цьому малюнку вельми переконливо показане, що маленька у 1471 році Московія, яка тоді ще не вкрала самоназву у Київської Русі, з часом захопила та поневолила великі

Мал.55

території, на яких з давніх давен «аборигени» жили. До речі, нагадую, що колись Аляска належала Російській Імперії!

Саме цей малюнок спонукав мене виконати просту, логічну, але марудну процедуру переведення достовірної історичної інформації про всі війни Московії в усіх її інкарнаціях в графічний вигляд — мал. 56. Для цього я скористався інформацією українського сектора Гуглу, хоча там і було попередження, що не всі війни Росії представлені в цьому матеріалі. Але досить того, що є, для того, щоб побачити шляхи того, як Московія 1417 року перетворилася в монстра 2022 року.

Визнаю: оформлюючи цей малюнок я не зміг бути спокійним, особливо коли дійшов до часу існування РСФСР — серце почало бити.

Що кидається в очі при розгляді цього мал. 56? Які висновки кружляють біля мене?

1. Війна є природний стан для Московії незалежно від її історичної трансформації.

2. Споконвічна експансія і захоплення ласих територій народів:

- 2.1. Казанських татарів поголали та присвоїли із 6 спроби;
- 2.2. Литовців, мова іде про Литвинів — захопили із 4 спроби, нав'язали назву «білоруси»;
- 2.3. Шведи — 5 спроб, не вдалося підкорити;
- 2.4. Турки — 10 спроб, не вдалося підкорити;
- 2.5. Перси (сучасні іранці) — 4 спроби, не вдалося;
- 2.6. Поляки — 5 спроб, не підкорилися, вислизнули із рук;
- 2.7. Українці — тут розмова про це;
- 2.8. Всі інші народи — дивись мал. 56.

3. На малюнку фігурує РСФСР, хоча у вказаний період ще такої назви не було. Була просто Росія, яка потім була записана як РСФСР із датою створення 1917 рік. Та це не головне. Головним є те, що «РСФСР» в період з 1917 по 1922 роки ретельно придушувала спроби різних поневолених Московією/Російською імперією народів втекти із «Дружби народів», а як тільки вдалося до купи повернути достатню кількість втікачів, так добровільно/примусово був у 1922 році проголошений СеРеСеРе.

4. Апофеозом, безумовно, є існування Московії в якості СРСР та РФ — країна весь час десь воювала, нема жодного року, щоб не було війни, а може це я під тягарем фіксації фактів пропустив повз свою увагу мирні роки цього періоду.

В мені починає бриніти один висновок, то може є рація його зафіксувати?

Ще рано.

Треба на все це подивитися «із середини».

Десь з 1995 року я почав займатися Сенсорною аналітикою країн. Спочатку це були достатньо кострубаті та складні багатоголові системи Читання, які я мимоволі міг робити тільки на папері, але потім прийшло спрощене Бачення, а вірніше — пряме Читання, і це дало мені можливість виконувати всі такі операції в електронному вигляді.

Стосовно Росії та України я мав якусь таку аналітику з 2003 року, але вона загубилася, але починаючи з 2006 року маю Прогнозні моделі Росія/Україна за різні роки. Тепер цікаво подивитися на них з позиції 2022 року, бо це дасть можливість побачити на скільки вони виявилися слушні і чи не мають вони різночитання між собою в часі.

11.2. ПРОГНОЗНА МОДЕЛЬ 2006 РОКУ

У 2006 році я виконав Прогнозне моделювання країн Європи в межах терміну 2007–2015 років, базою був 2006 рік, по принципу «Узагальнений опис характеру країн Європи». З того часу цей матеріал лежав мертвим тягарем. Роблю вибірку з того матеріалу тільки по Росії та Україні, які в моєму тодішньому Сенсорному аналізі фігурували у списку країн Європи під номерами: Росія — 35, і Україна — 43. Потрібен час на обробку матеріалу. Доцільне це робити?

Доцільне. Зрозумієш де що про себе. Роби.

МИ

30.07.2022* 08:40

Тоді я прийняв, що кожна країну можна охарактеризувати через певний пакет рис характеру людини. При цьому мав на увазі, що кожна людина потенційно може проявити риси характеру як позитивно, так і негативно. Мова фактично йде про те, який знак бере верх.

Весь цей матеріал по всім країнам був оформлений таблично, а коли я зробив вибірку з нього інформації по Росії та Україні, то з'ясувалося, що він великий та неінформативний. Прийшлося переводити його у матричну форму, яка і представлена на мал. 57.

На малюнку 58 фактично зона від діагоналі до X є позитивною, в той час як зона від діагоналі до Y негативною. Тепер залишається обговорити отриманий результат. При цьому не треба забувати, що рух «черв'яків» на кожному

Риси характеру	Оцінка
1. Доброта / Злість	Антагонізм
2. Пацифізм / Войовничість	Антагонізм
3. Пробачливість / Мстивість	Антагонізм
4. Демократичність / Тоталітаризм	Антагонізм
5. Націоналізм / Манкуртність	Зіткнення
6. Енциклопедичність / Пересічність	Антагонізм
7. Відкритість / Закритість	Антагонізм
8. Дійсна велич / Манія величчі	Паралельність
9. Релігійність / Матеріалістичність	Антагонізм
10. Щедрість / Скарність	Антагонізм
11. Толерантність / Диктаторство	Антагонізм
12. Релігійна терпимість / Релігійна нетерпимість	Антагонізм
13. Науковість / Мракобісся	Антагонізм
14. Пунктуальність / Недбалість	Паралельність
15. Емпатія / Себелюбство	Антагонізм
16. Колективізм / Індивідуалізм	Антагонізм
17. Гуманність / Загарбництво	Антагонізм
18. Інтернаціоналізм / Шовінізм	Антагонізм
19. Патріотизм / Компрадорство	Паралельність
20. Альтруїзм / Егоїзм	Антагонізм

Мал. 57. Загальна оцінка взаємодії характерів росіян і українців в межах мал. 58

елементі малюнку іде по напрямку від 2006 року до 2015. Так «що маємо з гуся» на малюнку 57? 2006 року прогнозувалося, що на стан 2015 року держави росіян і українців:

- будуть проявлені як два принципово по-різному орієнтованих народи;
- сутність їх характеру обумовлюватиме антагонізм.

Слід додати, що Прогнозне моделювання 2006 року передбачало збурення між цими країнами в межах 2013–2015 років, а скоріше за все — у 2014 році. Тепер ми знаємо, що всі історичні події в межах цього Моделювання відбулися саме так, нібито це Моделювання було сценарієм Прийдешнього.

11.3. ПРОГНОЗНА МОДЕЛЬ 2010 РОКУ

У 2010 році я почав і кинув створювати явно невдалу книжку «Шоста Вертикальна Раса (БВР). Європа», бо хаотично натикав в неї все що Знав на той час. До суті БВР я так і «не добіг», бо застряг на 5ВР. З точки зору послідовності висвітлення мною порушеної тут Теми, як мені здається, є рація навести цитату з матеріалу 2010 року з невеликими купюрами і виправленнями. Наводжу цей матеріал спеціально в обсязі «вся Європа», тому що далі маю намір показати аналогічним чином ще один матеріал, який теж дає можливість бачити моїми очима місце України та Росії серед європейських країн. Отже цитую самого себе.

14.11.2010* 15:16→

Якщо підсумовувати все, що я знаю про Людину, то тоді слід визнати наступні положення, які ґрунтуються, перш за все, на фактах, які, на жаль для ортодоксальних науковців, не вкладаються у Матеріалістичну парадигму чи, як мінімум, вимагають корінної зміни суті Наукової парадигми:

1. Вид потенційних Носіїв Життя/Розуму під Іменем Хомо з'явився на Землі приблизно 5,5 млн років назад.

2. В межах Землі існує декілька підвидів Виду Хомо, із яких Людство (Хомо Сапієнс сапієнс (далі буду застосовувати термін „Людство“) є домінуючим в межах вузького коридору Реальності, а саме: в межах тверді планети Земля.

3. Людство за час свого існування на Землі пройшло декілька Циклів та в них етапів свого розвитку, які ми називаємо Цивілізаціями під певним номером і які базуються на фундаментах відповідних Вертикальних Рас.

4. Зміна Цивілізацій Людства завжди відбувалася тоді, коли відповідна Вертикальна Раса (ВР) ставала пануючою стосовно всього обсягу Людства.

5. З точки зору Програми Розвитку Людства (ПРА) зміни Цивілізацій повинні відбуватися мирним шляхом, але на практиці, донині всі ці процеси проходили через Катастрофу попередньої Цивілізації та утворення на її руїнах наступної.

З точки зору ПРА в цьому немає нічого неприродного, тому що перед Людством стоїть задача подолання певних перепон на шляху до Мети, але з точки зору самого Людства це є катастрофічним, і Людство, на жаль, ніяк не може прийняти, що ця катастрофічність обумовлюється самим Людством.

6. Сучасне Людство має майже повністю пануючою П'яту Вертикальну Расу (5BP) і відповідну П'яту Цивілізацію Людства (5ЦЛ) і з початку 20 століття увійшло у стан переходу до, відповідно, 6BP і 6ЦЛ. Цей процес проходить через так звану Розтягнуту Катастрофу.

7. Людина по своїй суті неймовірно поліморфна як з точки зору біологічної основи, так і з точки зору реалізації в ній Життя та Розуму. Ця поліморфність є одноразово силою та недовіком Людини. В першому випадку Людина має вельми гнучку здатність пристосовуватися до факторів, в оточенні яких вона існує, а в другому випадку вона має здатність вважати своє існування незмінним та стабільним. Першим обумовлюється, наприклад, існування Релігії як інституту оманної стабілізації Людства, а в другому — Матеріалізму, як інституту фактичної руйнації Людства. Як перше, так і друге є фіговим листочком стосовно Істини. Особливо, якщо враховувати, що донині головним інструментом вирішення усіх проблем Людства є Війна.

22.11.2010* 9:09→

Враховуючи останні пункти, цікавим є розглянути стан Європи з точки зору оформлення 5BP в розрізі країн. Виконую Сенсорне Читання.

Зараз багато говорять про вірогідну Катастрофу у 2012 році, тому в таблицю Читання вводиться і прогноз на 2011 та 2012 роки. Мій досвід виконання подібних операцій показує, що в різних країнах слід очікувати різні показники для різних статей, тому К5BP Читається для жінок та чоловіків окремо, як і значення середнього по всій країні у цілому. При цьому слід мати на увазі, що середнє значення Коефіцієнту К5BP:

— не є середнім значенням як усереднення жіночого Коефіцієнту К5BPЖ та чоловічого Коефіцієнту К5BPЧ; воно охоплює населення країни у цілому;

— в кожній країні окрім корінного населення проживають представники різних Горизонтальних рас, які можуть мати як походження із інших країн, так і тубільне походження, але Коефіцієнт К5BPKP країни ці нюанси не враховує, бо охоплює все населення у цілому;

— в кожній країні, безумовно, є певний прошарок як представників попередніх BP, так і представників наступної

6BP, саме тому показник Коефіцієнту К5BP кожної країни може тільки наближатися до $K = 5,00$.

Тому на мал. 59 прийнято, що пороговим значенням є $K = 4,50$. Всі значення говорять про форми формування 5BP:

— $4,00 \div 4,50$ — початкова;

— $4,50 \div 4,75$ — пересічна;

— **$4,75 \div 4,85$** — активна;

— **$4,85 \div 4,95$** — завершальна.

Фактично цей малюнок демонструє готовність країн Європи в той момент (2010–2012 рр.) прийняти Нову парадигму Буття, бо люди 6BP починають вже свідомо існувати не тільки в Агрегатності Реальності, а і за її межами, хоча спочатку це буде Розширена Реальність, адже Людина й зараз існує в межах звуженої Реальності, яку доцільно називати «Людська реальність».

Головним тут є те, що Росія та Україна на той момент «пасли задніх».

— Читання виконувалося окремо, показник не є («чоловіче» + «жіноче») / 2.

Цікавим було те, що сформовану здатність прийняти формування 6BP виявили маленькі чи порівняно малі країни: Ангора, Ірландія, Іспанія, Ліхтенштейн, Люксембург, Мальта, Монако, Нігерланди.

11.4. ВОЙОВНИЧІСТЬ ЄВРОПИ.

МОДЕЛЮВАННЯ 2010 РОКУ

2.07.2022* 10:30

В кінці 2010 року я вирішив, що вже готовий створювати книгу «Війна — Хвороба Людства». Написав зміст майбутнього твору і навіть почав ретельно працювати, але потім щось закрутило мене, пішли якісь сумніви, я переключився на іншу Тему, але початкову частину встиг оформити. Аж в обсязі 65 сторінок. Виявляється, що до змісту цієї частини я/2022 не маю заперечень і мені залишається тільки знову виконати самоцитування.

27.12.2010* 8:55→

Два зауваження.

1). Враховуючи, що де-факто в Європі з'явилась нова держава Косово, я взяв на себе сміливість врахувати і її.

2). Термін в межах 2010–2020 рр. взятий із розрахунку коефіцієнта вірогідності інформації в межах $K = 0,95 \div 0,75$, де перше відноситься до 2010 року, а друге до 2020 року. [Я з 2022: Футурмобіль!].

3). Сенсорне Читання виконується через Інформаторій Землі.

	Країни Європи	2010			Якісна характеристика 5BP	2011	2012
		Ч	Ж	Середній показник*		Середні показники	
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Австрія	4,40	4,45	4,50		4,65	4,75
2	Азербайджан	4,35	4,25	4,25		4,35	4,65
3	Албанія	4,45	4,35	4,40		4,45	4,65
4	Андорра	4,95	4,95	4,95	Сформована	4,95	4,95
5	Бельгія	4,85	4,95	4,75	Формується	4,80	4,85
6	Білорусь	4,75	4,65	4,55		4,65	4,70
7	Болгарія	4,65	4,75	4,60		4,65	4,70
8	Боснія і Герцеговина	4,35	4,75	4,55		4,65	4,65
9	Ватикан	4,75	-	4,85	?	4,85	4,65
10	Великобританія	4,65	4,65	4,65	Формується	4,90	4,95
11	Вірменія	4,75	4,65	4,70	Формується	4,75	4,75
12	Греція	4,85	4,95	4,75	Формується	4,85	4,90
13	Грузія	4,65	4,70	4,70	Формується	4,75	4,75
14	Данія	4,75	4,80	4,80	Формується	4,85	4,85
15	Естонія	4,65	4,80	4,70	Формується	4,75	4,85
16	Ірландія	4,75	4,85	4,85	Сформована	4,90	4,95
17	Ісландія	4,35	4,45	4,65		4,65	4,65
18	Іспанія	4,95	4,95	4,95	Сформована	4,95	4,95
19	Італія	4,35	4,95	4,85	Сформована	4,90	4,95
20	Казахстан	4,25	4,35	4,45		4,50	4,55
21	Кіпр	4,45	4,65	4,75	Формується	4,80	4,85
22	Латвія	4,35	4,45	4,35		4,45	4,65
23	Литва	4,65	4,65	4,65	Формується	4,65	4,75
24	Ліхтенштейн	4,95	4,95	4,95	Сформована	4,95	4,95
25	Люксембург	4,85	4,85	4,85	Сформована	4,85	4,90
26	Македонія	4,75	4,35	4,45		4,55	4,65
27	Мальта	4,75	4,85	4,95	Сформована	4,95	4,95
28	Молдова	4,35	4,35	4,35		4,45	4,55
29	Монако	4,85	4,85	4,85	Сформована	4,90	4,90
30	Нідерланди	4,75	4,85	4,85	Сформована	4,90	4,90
31	Німеччина	4,35	4,35	4,35		4,75	4,75
32	Норвегія	4,35	4,45	4,55		4,65	4,65
33	Польща	4,35	4,45	4,45		4,65	4,75
34	Португалія	4,35	4,75	4,75	Формується	4,85	4,85
35	Росія	4,25	4,35	4,45		4,55	4,65
36	Румунія	4,15	4,55	4,35		4,55	4,65
37	Сан-Марино	4,35	4,35	4,35		4,45	4,60
38	Сербія	4,65	4,75	4,75	Формується	4,85	4,85
39	Словаччина	4,55	4,55	4,55		4,65	4,75
40	Словенія	4,25	4,35	4,45		4,55	4,70
41	Туреччина	4,25	4,35	4,35		4,45	4,55
42	Угорщина	4,45	4,65	4,65	Формується	4,75	4,75
43	Україна	4,45	4,45	4,45		4,55	4,65
44	Фінляндія	4,65	4,65	4,65	Формується	4,75	4,75
45	Франція	4,75	4,75	4,75	Формується	4,85	4,90
46	Хорватія	4,35	4,45	4,45		4,55	4,60
47	Чехія	4,55	4,55	4,55		4,65	4,75
48	Чорногорія	4,35	4,75	4,65	Формується	4,70	4,80
49	Швейцарія	4,75	4,75	4,75	Формується	4,75	4,85
50	Швеція	4,75	4,85	4,75	Формується	4,80	4,85

Мал. 59. Визначення Коефіцієнту завершеності 5BP (К5BP) країн Європи

Обговорення результатів (мал. 60).

Традиційно мається на увазі, що в результатах, отриманих мною по Контакту, використовується така градація:

- Ознака Мирноності: $K = 0 \div 0,25$;
- Ознака традиційного стану миру: $K > 0,25 \div 0,50$;
- Ознака войовничості: $K > 0,50 \leq 0,75$;
- Ознака агресивності (агресора): $K > 0,75 \div 1,00$.

До списку першої категорії потрапили країни, які традиційно вже вважаються носіями миру, а саме: Австрія, Данія, Естонія, Ірландія, Ісландія, Кіпр, Латвія, Литва, Ліхтенштейн, Люксембург, Мальта, Нідерланди, Сан-Марино, Швейцарія і Швеція. Всі ці країни достатньо малі, мають стабільний стан соціальної та державної організації і ніяк не зацікавлені у конфліктах із сусідами чи іншими країнами. До цих країн можемо ще віднести такі країни, в яких так чи інакше змінюється показник, але тільки в межах «традиційного» миру, а саме: Латвія, Польща, Фінляндія.

Країни, що відносяться до другої категорії, обговорювати немає рації, бо фактично і тут немає несподіванок. А от на двох останніх категоріях слід зупинитися.

Войовничі країни такі: Ватикан, Росія, Туреччина, Хорватія і Косово. Природа їх войовничості різна:

- Ватикан є втіленням агресивної суті Християнства;
- Росія — традиційне продовження імперської та шовіністичної політики, без якої Росія не є Росією;
- Туреччина, судячи з усього, має войовничість в самій державі, так би мовити, внутрішню войовничість.
- Для мене стало несподіванкою те, що до цієї категорії потрапила Хорватія, і суть її агресивності я не розумію.
- Войовничість Косово теж зрозуміла — країна тільки що утворилася на супротив бажанню сусідів.

Цікаво, що три держави перекочують із третьої категорії в четверту, а саме: Росія в період 2018–2020 роки, Туреччина — у 2018 році і Косово у 2014 році. Якщо враховувати сьогоднішнє, то можна передбачити, що у вказаний період Росія спровокує загострення із своїми сусідами, які у 2020 році будуть мати виражену войовничість, а саме: Азербайджан, Вірменія, Грузія, Казахстан, Туреччина, Україна, а також Угорщина. Це «буферні» країни для Європи стосовно російської експансії. Є дуже висока вірогідність і того, що в самій Росії відбудуться «внутрішні» війни типу Чечні. Хорватія явно буде мати проблеми в наступному році, а Косово буде мати пік цього в період 2014–2016 роки.

Таким чином, сподіватися на те, що країни Європи миттєво стануть готовими до існування виключено в мирному стані, достатньо проблематичні. Без цього розглядати проблему переходу від 5BP до 6BP не доцільно».

Я навмисно зберіг цей коментар 2010 року, бо він, враховуючи наш історичний досвід в терміні 2010–2022. Показує як працює Футурмобіль. Але, повторюю, для порушеної тут Теми важливим є те, що з точки зору Прогнозної моделі 2010 року Росія в цьому терміні не тільки є єдиною Войовничою країною, а і її Агресивність тільки прогнозоване збільшується і набуває Агресивність. Що ми і маємо на нещастя це в реальності. Чому? Пробую це виявити в межах порушеної Теми.

Відчуваю: Ви маєте зауваження.

Ні, це не зауваження. Просто попередження, що після Розділу 12 треба буде формувати Завершення, тому май це на увазі і не перевантажуй основний текст.

МИ

11.5. МОДЕЛЮВАННЯ «ЄВРОПА-2011»

01.08.2022*07:40

На початку 2011 року я виконав фундаментальний Сенсорний Аналіз під назвою «ЄВРОПА-2011 → МОДЕЛЮВАННЯ ВІД 2011 РОКУ». Це була солідна навіть для мене праця, бо на 102 сторінках була виконана «сенсорна фотокартка» всіх країн Європи і ретельно ілюстрована.

Цю свою роботу використовую зараз як продовження розповіді в межах цього Розділу 11.

Фактично ця робота складалася з двох частин — Сенсорний аналіз по Україні та по всім країнам Європи. Вона була побудована на визначені певних критеріїв для аналізу — далі мені залишається тільки цитувати самого себе.

Першим таким критерієм, переконаний, слід визнати ВІДНОШЕННЯ ДО ЖИТТЯ.

На Землі є релігії, які визнають абсолютну святість Життя, в чому часто-густо доходять до абсурду — пересуваючись стежкою віником змітають пилюку, щоб раптом не розчавити якогось жука. Але при цьому ці люди фактично є фарисеями, бо вони існують за рахунок інших представників життя, адже їм треба щось їсти для існування, і навіть якщо вони вегетаріанці, то поїдаючи зелені рослини вони знищують життя!

З іншого боку, ми знаємо більше ніж достатньо прикладів, коли людина заради своїх благ знищує будь-яке життя

	Країни	2010	2012	2014	2016	2018	2020
1	Австрія	0,25	0,20	0,20	0,20	0,15	0,15
2	Азербайджан ¹	0,45	0,45	0,45	0,55	0,65	0,65
3	Албанія	0,35	0,35	0,35	0,35	0,45	0,65
4	Андорра	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
5	Бельгія	0,45	0,35	0,35	0,30	0,25	0,15
6	Білорусь	0,40	0,45	0,55	0,65	0,45	0,40
7	Болгарія	0,35	0,35	0,30	0,35	0,30	0,35
8	Боснія і Герцеговина	0,45	0,45	0,55	0,40	0,35	0,35
9	Ватикан	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65
10	Великобританія	0,25	0,35	0,35	0,35	0,45	0,45
11	Вірменія	0,40	0,45	0,45	0,55	0,65	0,65
12	Греція	0,30	0,35	0,35	0,35	0,45	0,40
13	Грузія	0,25	0,25	0,45	0,45	0,55	0,65
14	Данія	0,15	0,20	0,25	0,20	0,20	0,15
15	Естонія	0,10	0,15	0,15	0,15	0,25	0,25
16	Ірландія	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15
17	Ісландія	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
18	Іспанія	0,40	0,40	0,40	0,45	0,40	0,35
19	Італія	0,35	0,35	0,35	0,45	0,40	0,35
20	Казахстан	0,40	0,45	0,45	0,55	0,65	0,65
21	Кіпр ²	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
22	Латвія	0,15	0,15	0,15	0,20	0,25	0,35
23	Литва	0,15	0,15	0,15	0,20	0,25	0,35
24	Ліхтенштейн	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
25	Люксембург	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05
26	Македонія	0,45	0,45	0,45	0,55	0,45	0,40
27	Мальта	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05
28	Молдова	0,25	0,25	0,25	0,30	0,35	0,35
29	Монако	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05
30	Нідерланди	0,05	0,05	0,10	0,10	0,10	0,15
31	Німеччина	0,35	0,35	0,35	0,45	0,30	0,25
32	Норвегія	0,35	0,25	0,20	0,15	0,15	0,15
33	Польща	0,40	0,35	0,25	0,25	0,20	0,15
34	Португалія	0,45	0,40	0,45	0,45	0,55	0,65
35	Росія	0,55	0,55	0,65	0,65	0,75	0,85
36	Румунія	0,45	0,45	0,40	0,40	0,35	0,35
37	Сан-Марино	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05
38	Сербія	0,45	0,45	0,35	0,35	0,30	0,25
39	Словаччина	0,40	0,45	0,55	0,55	0,45	0,45
40	Словенія	0,65	0,55	0,45	0,35	0,30	0,30
41	Туреччина	0,55	0,55	0,65	0,65	0,75	0,65
42	Угорщина	0,40	0,40	0,45	0,45	0,55	0,65
43	Україна	0,35	0,35	0,30	0,45	0,55	0,65
44	Фінляндія	0,15	0,15	0,15	0,25	0,25	0,35
45	Франція	0,40	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45
46	Хорватія	0,70	0,75	0,65	0,65	0,55	0,45
47	Чехія	0,35	0,35	0,35	0,35	0,30	0,25
48	Чорногорія	0,40	0,35	0,35	0,35	0,35	0,30
49	Швейцарія	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05
50	Швеція	0,15	0,15	0,20	0,20	0,25	0,15
51	Косово	0,65	0,65	0,75	0,75	0,65	0,55

Мал. 60. Войовничість країн Європи. Динаміка в 2010–2020 роки

на великих просторах — хоча б вирубка тих самих лісів в Південній Америці. І прикладів можна навести дуже багато. Враховуючи нашу Тему, напевно, слід обмежити сферу відношення до Життя одним показником: ЦІННІСТЬ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ.

Зрозуміло, що навіть таке обмеження є достатньо широким, тому що в нього входить все — від вагітності (аборти, нелюдські умови вагітності тощо) та аж до смерті, яку вже давно почали розглядати як комерційний захід. Якщо піти шляхом визначення всього того, що включає в себе цей фактор, то тоді можна провалитися у безодню варіацій та нюансів. Тому простіше за все прийняти, що показник Цінності життя людини буде визначатися через безмірний коефіцієнт $K = 0,00 \div 1,00$. Таким чином, для кожної нації/країни можна Читати **Коефіцієнт Цінності життя людини** в межах $K_{цжл} = 0,00 \div 1,00$.

16.06.2011* 8:50→

Коефіцієнт $K_{цжл}$ є інтегрованим коефіцієнтом. Мається на увазі, що він узагальнює такі фактори / риси / набання / традиції / тощо, як:

- Взаємна агресивність людей в межах народу / нації;
- Загарбництво та агресивність по відношенню до сусідів;
- Направленість головних економічних та соціальних програм розвитку;
- Парадигма релігійних установок стосовно цінності людського життя;
- Парадигма наукових установок стосовно цінності людського життя;
- Парадигма мистецтва щодо цінності людського життя;
- Екологічну парадигму.

Враховуючи, що по наданому переліку можна визначати $K_{цжл}$ як позитивно, так і негативно, приймається, що значення цього коефіцієнту будуть мати знаки «+» та «—». В такому випадку слід вважати, що:

$K_{цжл} = \geq 0,05 \div 1,00$ відображає різну ступінь усвідомлення цінності життя людини та відповідну реалізацію цього в життя нації;

$K_{цжл} = \pm 0,05$ відображає ігнорування цінності життя людини;

$K_{цжл} = (-1,00) \div \leq (-0,05)$ відображає різну ступінь руйнації життя людини.

Прийнявши на озброєння таку методику визначення $K_{цжл}$ легко можна показати вірогідні стосунки між країнами.

17.06.2011* 8:21→

Наступним показником є ЯКІСТЬ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ.

Є різні визначення якості життя людини — економічні та соціальні, медичні та етичні, тощо, але в даному випадку мається на увазі, що всі ці «приватні» визначення можна об'єднати одним синтетичним показником, який буде вже традиційно мати вираз $K_{яж} = 0,00 \div 1,00$. У такому випадку:

$K_{яжл} = \geq 0,05 \div 1,00$ відображає різну ступінь якості життя людини та відповідну реалізацію цього в життя країни;

$K_{яжл} = \pm 0,05$ відображає ігнорування якості життя людини;

$K_{яжл} = (-1,00) \div \leq (-0,05)$ відображає різну ступінь руйнації якості життя людини.

Отже, ми прив'язуємо формальну модель визначення країни до формальної моделі Триєдності. В такому випадку маємо вираз Домінант в країні через відповідні коефіцієнти, а саме:

– Домінанта Життя представляється через коефіцієнти $K_{цжл}$ та $K_{яж}$;

– Домінанти Розум та Середовище — теж через відповідні парні коефіцієнти, які і будемо визначати нижче.

18.06.2011* 8:48→

Є різні форми фіксації розуму та розумності людини. Всі вони так чи інакше пов'язані із інтелектуальною діяльністю, тому простіше за все далі говорити про ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІСТЬ. В такому випадку, зберігаючи вже показану вище закономірність, ми повинні визначити, що інтелектуальність країни теж можна виразити через відповідні коефіцієнти.

Коефіцієнт ЦІННОСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОСТІ $K_{ц}$ буде показувати відношення в межах країни до інтелектуалів. На перший погляд мова по це відношення є абсурдним, бо хіба може бути погане відношення до розумників? Але печальний історичний досвід Люгства показує, що ще як може! Простий приклад: культурна революція Китаю чи становище так званої інтелігенції в СРСР, а потім і в Росії, Україні, Білорусі тощо. Може виникнути заперечення, що як у Китаї, так і в СРСР все це організовувала влада, але той же самий історичний досвід Люгства показує, що влада спроможна виконати свої чорні наміри тільки при умові, що країна, наріг, а в ньому і нації не поділяють і не підтримують такі наміри/заходи. Простий приклад: референдум України про її незалежність 1991 року. Якщо ми пригадаємо планомірне та широке винищення інтелектуалів

печально відомим Пол Потом, то змушені говорити і про те, що цінність інтелектуальності може бути не тільки знищена, а і зведена до скотського стану. По цій причині і використовуються знаки «+» та «—», щоб показати приховані тенденції цього явища при Читанні країни.

Отже:

$K_{цi} = \geq 0,05 \div 1,00$ відображає різну ступінь цінування інтелектуальності людини та відповідну реалізацію цього в житті країни;

$K_{цi} = \pm 0,05$ відображає ігнорування інтелектуальності в житті країни;

$K_{цi} = -1,00 \div \leq -0,05$ відображає різну ступінь руйнації інтелектуальності.

ЯКІСТЬ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОСТІ в житті будь-якої країни, народу, нації складається із багатьох чинників — від навчання дітей та юнацтва в школах та інститутах і аж до соціального і економічного положення вчених і здатність їх продукувати нове в науці, техніці і просто в житті людей. Для того, щоб переконатися в тому, що відповідний коефіцієнт ЯКОСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОСТІ $K_{цi}$ має право на життя, достатньо прогнати список Нобелівських лауреатів та звернути увагу на те, які країни в цьому списку займають відповідне місце по кількості лауреатів. Ми можемо проробити таку ж роботу в Мистецтві і виявити своїх лідерів в образотворчому мистецтві і музиці, в танцях та архітектурі, в дизайні та в письменництві тощо. І мову слід вести не про окремих представників того чи іншого народу та нації, які прорвалися до широкого Загалу і стали відомими, мову слід вести про це як цілісність. Адже не так просто вважається, що італійці та українці є співучими націями, а іспанці та латиноамериканці — танцюючими! До того ж, слід враховувати, що, як правило, діє правило: «немає пророка у себе дома». Хіба танцюрист Влад Яма став би відомим суддею конкурсів, якби він не виграв першість Лондона по танцях? А Україна би пишалася би балеруном Лафарем, якби він не став відомим всьому світу емігрувавши до Франції? З цієї точки зору дуже цікавим сучасним явищем є різноманітні телевізійні шоу типу «Танцюють всі», «Країна має талант», «Ікс фактор», які поглинають у свою орбіту все більше і більше країн і які, не зважаючи на те, що вони були розпочаті як суто комерційні заходи, дають можливість розкритися невідомим до того талантам країн.

Безумовно, розуміння самої суті Інтелектуальності в даному випадку має характер широкого узагальнення

будь-якої розумової діяльності людини. Людина розглядається, як своєрідна система, яка продукує Нове і, таким чином, вона виконує головне своє призначення. Але ми повинні враховувати, що Інтелектуальність, як і будь-яка інша форма самовираження людини, може бути руйнівною і навіть антигуманною. Тому нічого дивного немає в тому, що і тут використовуються знаки «+» та «—». Тому:

$K_{яi} = \geq 0,05 \div 1,00$ відображає різну ступінь якості інтелектуальної діяльності людини та відповідну реалізацію цього в житті країни;

$K_{яi} = \pm 0,05$ відображає байдужість до інтелектуальності в житті країни;

$K_{яi} = -1,00 \div \leq -0,05$ відображає різну ступінь антигуманності інтелектуальності.

19.06.2011* 8:09 →

Відношення будь-якого народу до Домінанти Середовища теж характеризується двояко і фактично зводиться до того, як людина вписує себе у Довкілля і як вона цінує Довкілля. По суті справи мова йде про Екологію та СуперЕкологію Людини. При цьому слід усвідомлювати, що якщо Екологія як така — Середовища чи Біосфери, є за межами сучасних зусиль Людини, але, як показує ті шкоди, які Людина вже встигла принести обом (хоча б: сміття у навколосезонному просторі та знищення Аральського моря), то потенційно вона є силою, яку не слід не враховувати. Якщо ж ми зосередимося на СуперЕкології Людини, то: 1). змушені визнати, що деякі фактори, які входять до компетенції Екології Людини, особливо, якщо мати на увазі СуперЕкологію Людини, вже увібрані коефіцієнтами, які визначені вище; 2). Коефіцієнт, який далі використовується охоплює СуперЕкологію Людини у повному обсязі її суті.

Отже приймається існування КОЕФІЦІЄНТА ЕКОЛОГІЧНОСТІ, маючи на увазі те, як саме певна країна у своєму загалі відноситься до Середовища і Довкілля в широкому спектрі відносин з ним. Тоді маємо:

$K_e = \geq 0,05 \div 1,00$ відображає різну ступінь позитивного відношення людини до Середовища та Довкілля та відповідну реалізацію цього в житті країни;

$K_e = \pm 0,05$ відображає Екологічну байдужість в житті країни;

$K_e = -1,00 \div \leq -0,05$ відображає різну ступінь негативного відношення країни до Середовища та Довкілля.

Можливо, що використання тут двох термінів, які часто-густо вважаються тотожними, викликає здивування, тому уточню:

– Середовище — це є Домінантою ТриЄдності і включає в себе всі ієрархічні рівні від мікрооб'єктів та аж до макрооб'єктів і систем;

– Довкілля — це та частина Середовища, яка безпосередньо існує навколо кожної людини і яка теж має різні ієрархічні рівні, але визначенні тільки індивідуальною потребою людини. Ці рівні змінюються по мірі розвитку людини, але вони завжди прив'язані до особистості. Приклад: для сучасної пересічної людини необхідно відчувати своє існування в межах певного штучного середовища (квартира — будинок — місто — країна — континент — Земля), в той час як ц стародавні часи все обмежувалося оселею — містом проживання — князівством.

З визначенням КОЕФІЦІЄНТУ СУПЕРЕКОЛОГІЧНОСТІ ЛЮДИНИ. Фактично мова іде про визначення людини як «іскри Бога», про визначення того, як людина та країна, яка складається із людей, визнає себе в якості СуперЕкологічного створіння. В такому випадку ми будемо мати:

$K_{\text{ЕЛ}} = \geq 0,05 \div 1,00$ відображає різну ступінь самовизначення людини в якості СуперЕкологічне відповідальної істоти та відповідну реалізацію цього в життя країни;

$K_{\text{ЕЛ}} = \pm 0,05$ відображає ігнорування людиною своєї СуперЕкологічної суті і відображення цього в житті країни;

$K_{\text{ЕЛ}} = -1,00 \div \leq -0,05$ відображає різну ступінь СуперЕкологічного паразитарного відношення країни до Середовища та Довкілля.

Таким чином, в роботу приймаються Коефіцієнти:

$K_{\text{ЦЖЛ}}$ = Цінність життя людини;

$K_{\text{ЯЖЛ}}$ = Якість життя людини;

$K_{\text{ЦИ}}$ = Цінність інтелекту;

$K_{\text{ЯІ}}$ = Якість інтелекту;

$K_{\text{Е}}$ = Екологічності;

$K_{\text{ЕЛ}}$ = СуперЕкологічності людини».

На мал. 61, де зазначені ці коефіцієнти, не була зроблена тогді диференціація країн по показникам, а зараз я тільки виділяю в ній негативні показники, які тогді Читалися в окремих країнах. Повторюю: це була тільки «фотокартка! 2011 р.».

В таблиці також враховані Коефіцієнти: Спіритуальності Θ та Матеріальності Ξ .

В цій роботі були Читанні і інші аспекти, але відповідно до крокування мною по обраній Темі «Війна — Хвороба

Людства» достатньо наведеної вище таблиці, яка тогді дала можливість показати всім країнам Європи її зміст ілюстративна.

От яке пояснення було дано при цьому:

«Модель круговою діаграмою, в якій представлено 8 вимірів існування Душі народу/країни, а саме: $K_{\text{ЦЖЛ}}$; $K_{\text{ЯЖ}}$; $K_{\text{ЦИ}}$; $K_{\text{ЯІ}}$; $K_{\text{Е}}$; $K_{\text{ЕЛ}}$; Θ ; Ξ . При цьому, якщо дивитися на модель від горизонталі (лінія $K_{\text{Е}}$ — $K_{\text{ЕЛ}}$), то тогді верхня частина трактується як Спіритуальна, а нижня — як Матеріальна; якщо ж ми будемо дивитися на модель від вертикалі (лінія Θ — Ξ), то тогді ліва частина буде зоною людини, а права — зоною Людства. Така побудова моделі дає можливість показати стан Душі кожного народу/країни Європи в максимально спрощеному, але і максимально інформативному вигляді. Спрощеному — тому, що, безумовно, навіть менталітет кожного народу/країни має багато нюансів, які інколи мають в той чи інший момент рішуче значення, а інформативному тому, що показується головна ідея стану Душі народу/країни у взаємодії 8 рівнів її існування в момент Читання».

Не маю сумніву, що цікаво дивитися всі країни Європи, але зараз цікавими є Росія і Україна. В тій роботі всі країни були розбиті на 4 класи, то Росія опинилася у двох класах: Г. Ущербні та Д. Убогі.

«Прояв Душі Росії (мал. 62):

– Абсолютна домінанта досягнення матеріальних цінностей при слабому розвитку Спіритуальності (слід пам'ятати, що російський народ має багато релігій, а не тільки традиційну релігію правлячих кіл — православ'я);

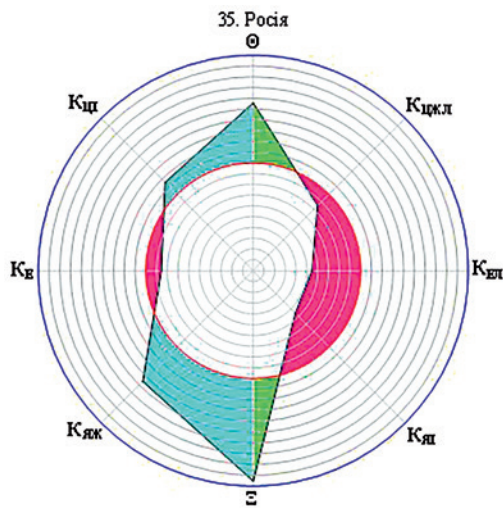
– Незнання/неприйняття Парадигми розвитку Людства (Росія завжди ставила себе вище за інших);

– Катастрофічний станне реалізації особистості по всім трьом вимірам.

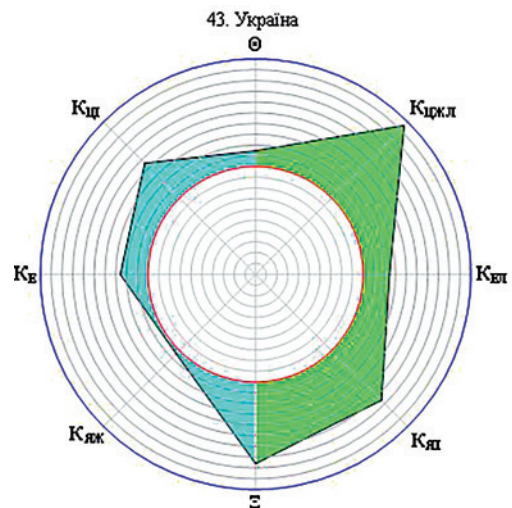
Внутрішньо я був готовий до того, що моя країна буде мати погані показники, але те, що буде стосуватися і Спіритуальності, було для мене несподіванкою. Україна теж вписується у два класи: Г. Ущербні і Д. Убогі (мал. 63). Бачу таке пояснення цьому. Перекіс по лінії $K_{\text{ЯЖ}}$ — $K_{\text{ЦЖЛ}}$, зрозумілий: прагнення мати високий показник цінності життя людини не базується на парадигмі якості життя в межах Парадигми розвитку Людства. Напевно, що ця ситуація і обумовлюється тим, що країна славиться корупцією, мафіозністю, манкурством і компрадорством. При цьому фарисейство пронизує весь естаблшмент країни, включаючи

Країни Європи		Домінантні одиничні коефіцієнти							
		Кцжл	Кяж	Кш	Кя	Ке	Кел	Θ	Ξ
1	Австрія	0,45	0,65	0,75	0,45	0,15	0,75	0,45	0,55
2	Азербайджан	0,10	0,05	0,10	0,05	0,45	— 0,45	0,65	0,45
3	Албанія	0,45	0,15	0,55	0,05	0,15	— 0,05	0,75	0,35
4	Андорра	0,75	0,95	0,95	0,85	0,75	0,10	0,95	0,45
5	Білорусь	0,25	0,15	0,75	0,15	0,15	0,05	0,15	0,65
6	Бельгія	0,75	0,85	0,45	0,45	0,45	0,45	0,55	0,55
7	Болгарія	0,15	0,45	0,15	0,15	0,15	0,15	0,75	0,45
8	Боснія і Герцеговина	0,10	0,45	0,45	0,25	0,45	0,55	0,75	0,65
9	Ватикан	0,75	0,75	0,45	0,45	— 0,45	— 0,55	0,95	0,95
10	Великобританія	0,95	0,85	0,85	0,95	0,15	0,25	0,55	0,95
11	Вірменія	0,15	0,15	0,85	0,75	0,25	0,15	0,45	0,65
12	Греція	0,75	0,10	0,95	0,65	0,75	0,25	0,75	0,35
13	Грузія	0,75	0,15	0,85	0,75	0,45	0,15	0,85	0,55
14	Данія	0,75	0,75	0,75	0,75	0,55	0,55	0,65	0,65
15	Естонія	0,75	0,15	0,75	0,25	0,45	0,10	0,60	0,55
16	Ірландія	0,15	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45	0,75	0,65
17	Ісландія	0,75	0,15	0,55	0,35	0,40	0,10	0,65	0,95
18	Іспанія	0,45	0,75	0,75	0,75	0,55	0,45	0,85	0,60
19	Італія	0,75	0,75	0,85	0,85	0,45	0,15	0,85	0,70
20	Казахстан	— 0,15	— 0,15	0,45	0,55	— 0,15	0,10	0,15	0,85
21	Кіпр	0,45	0,65	0,45	0,25	0,10	0,10	0,75	0,40
22	Латвія	0,45	0,55	0,15	0,25	0,15	0,25	0,35	0,65
23	Литва	0,55	0,65	0,45	0,75	0,15	0,05	0,45	0,70
24	Ліхтенштейн	0,95	0,85	0,95	0,75	0,45	0,45	0,75	0,95
25	Люксембург	0,95	0,95	0,15	0,15	0,15	0,15	0,85	0,95
26	Мальта	0,45	0,45	0,45	0,45	0,10	0,05	0,95	0,85
27	Македонія	0,10	0,45	0,75	0,55	0,45	0,15	0,20	0,60
28	Молдова	0,45	0,30	0,30	0,05	0,15	0,05	0,15	0,55
29	Монако	0,95	0,95	0,15	0,25	0,45	0,45	0,75	0,95
30	Нідерланди	0,95	0,85	0,85	0,75	0,15	0,15	0,15	0,85
31	Німеччина	0,95	0,95	0,95	0,95	0,25	0,35	0,45	0,90
32	Норвегія	0,85	0,85	0,75	0,60	0,35	0,15	0,45	0,45
33	Польща	0,75	0,75	0,65	0,55	0,25	0,05	0,85	0,75
34	Португалія	0,65	0,70	0,75	0,60	0,15	0,15	0,75	0,95
35	Росія	— 0,15	0,45	0,15	— 0,45	— 0,15	— 0,45	0,55	0,95
36	Румунія	0,35	0,35	0,70	0,45	0,15	0,25	0,35	0,45
37	Сан-Марино	0,75	0,75	0,75	0,75	0,10	0,25	0,65	0,95
38	Сербія	0,45	0,40	0,30	0,35	0,15	0,15	0,40	0,65
39	Словаччина	0,65	0,65	0,45	0,45	0,15	0,45	0,65	0,65
40	Словенія	0,35	0,35	— 0,05	— 0,10	0,35	0,25	0,35	0,60
41	Туреччина	0,45	0,45	0,35	— 0,15	0,35	0,25	0,75	0,75
42	Угорщина	0,55	0,50	0,45	0,35	0,35	0,25	0,60	0,45
43	Україна	0,95	0,05	0,45	0,65	0,25	0,25	0,15	0,75
44	Фінляндія	0,10	0,90	0,95	0,45	0,35	0,25	0,15	0,45
45	Франція	0,95	0,85	0,95	0,75	0,45	0,35	0,75	0,75
46	Хорватія	0,15	0,25	0,45	0,35	0,05	0,15	0,45	0,75
47	Чорногорія	0,55	0,50	0,45	0,45	0,10	0,05	0,55	0,45
48	Чехія	0,95	0,85	0,95	0,75	0,70	0,45	0,65	0,75
49	Швейцарія	0,75	0,55	0,60	0,55	0,55	0,45	0,45	0,95
50	Швеція	0,75	0,45	0,55	0,60	0,75	0,75	0,65	0,95

Мал. 61. Домінантні одиничні коефіцієнти країн/народів Європи за станом на липень 2011 р.

Мал. 62. Абрис Душі Росії, 2011 р.

Мал. 63. Абрис Душі України, 2011 р.

і верхівку всіх гілок влади. В решті решт, тільки Україна може гордитися тим, що у неї Президент країни є безграмотна людина, яка не володіє фактично мовою країни і яка має судимості».

Чи Ви маєте коментар до цієї частини моєї розповіді.

Принципово — ні. Адже ми не перебивали твою розповідь, хоча вона і розрахована на людей. Яким треба ретельно пояснювати азбучні речі. Крокуй далі.

Напевно було би цікаво Читати ці показники для Росії та України за станом на 2022 рік, за станом Вітчизняної війни України проти Росії.

Напевно. Але не в цьому Розділі.

МИ

11.6. ПРОГНОЗНЕ МОДЕЛЮВАННЯ 2015 РОКУ

01.08.2022* 11:10

У 2015 році я виконав Сенсорний аналіз під загальною назвою, яка винесена у заголовок вище. Це була суха аналітика без пояснень, які треба дати зараз, (вній я «добіг» до 2021 року), бона малюнках, які будуть показані нижче, використовуються позначки **N.n**, де **N** — номер країни у топологічній виборці, а **n** показує послідовність фіксацій років: 1=2015, 2=2016, 3=2017, 4=2018, 5=2019, 6=2020, 7=2021.

Вибірка країн була обумовлена тим, що вирішив «Подивитися» наскільки є вірогідною взаємодія між країнами Європи, які, як мені давно Казали, мають дуже велику вірогідність консолідуватися навколо України. Їх я вигілив у 3 групи по географічному принципу розташування стосовно України.

Це Читання особливо мене цікавило тому, що перша агресія Росії (2014 рік) проти України вже відбулася.

Для порівняння я взяв у самотійні пакети Читання ведучі країни Європи, а також країни, які слід вважати «Гравцями Світового рівня». І, безумовно, окремим масивом — Росія та Білорусь — явний та закамфльований вороги України.

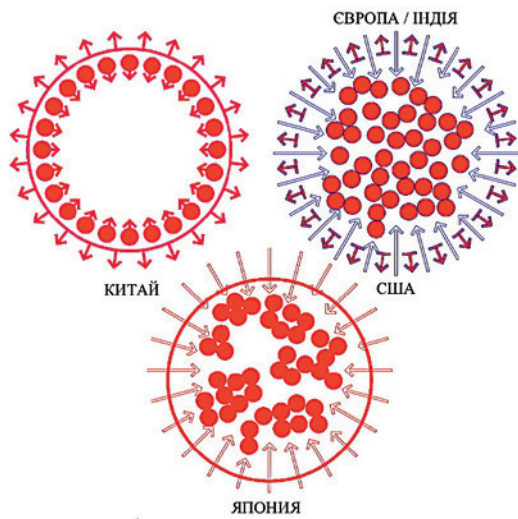
Враховуючи, що раніше я не виходив своїми Читаннями за межі Європи і, таким чином, весь час виконував операції на основі Західно Європейського менталітету, в той час, як на Землі зараз існують інші системи мислення, я зробив спробу якось формалізувати їх. І, на своє здивування, виявив, що практично існує з принципово стержневі пануючі «чисті» системи, які умовно визначив: КИТАЙ; ЯПОНІЯ; ЄВРОПА/ІНДІЯ/США. Для всіх країн нашої Цивілізації характерним є неймовірно різноманітна суміш цих систем + всілякі місцеві та релігійні навантаження. Ці системи і пояснення до їх формалізованого представлення зображено на мал.64.

СИСТЕМА КИТАЙ.

Фактично є дві системи, які між собою жорстко зв'язані ідеологічною єдністю, але функціонують окремо на Внутрішнє середовище та на Зовнішнє середовище. Це консервативна система, яка якщо і адаптує Новації Зовнішнього світу, то достатньо витончено перетворює їх у елементи Внутрішнього середовища. Це є система Закритого типу.

СИСТЕМА ЄВРОПА / ІНДІЯ / США.

Система відкритого типу. Новації, ідеї, головним чином в Техніці, Науці, в Мистецтві, у відносинах між людьми — практично в усіх галузях, фахах та у всіх сферах діяльності

Мал. 64

Людини домінує Демократія та вільний обмін і взаємообмін. При цьому країни в межах цієї системи хоча і є консолідованими, зберігають свою унікальність та самобутність.

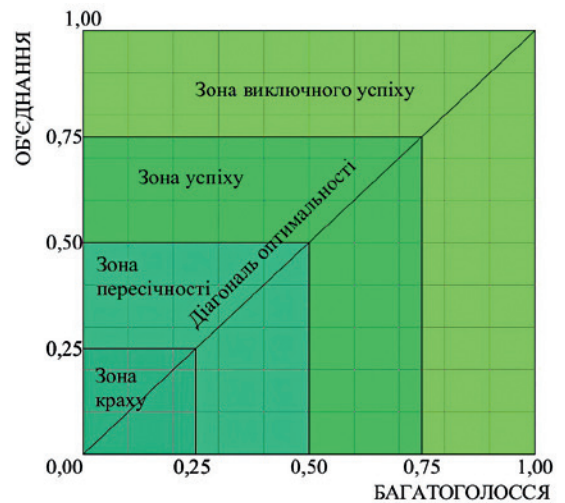
СИСТЕМА ЯПОНІЯ.

Наполовину замкнута система, бо вона активно асорбує в собі всі Новації Зовнішнього середовища, але при цьому зберігає консолідацію своєї самобутності. Ця система немов має певну локалізацію китайського та європейського типів, але при цьому вона не знаходиться навіть посередині між ними.

Фактично, якщо максимально спростувати, то можна сказати, що стрілки на мал. 65 формально показують суть та вираз Об'єднання та Багатоголосся громадян країн в цих системах. А це вже було перетворене у матрицю для Читання країн в цьому прогнозованому моделюванні представлено на мал. 65. Для Читання були вибрані чотири принципові параметри життя Людини, кожний з яких має своє значення X та Y у двовірній матриці.

1. КОНСОЛІДАЦІЯ.

Мається на увазі консолідація країни, X = Об'єднання, як ознака потужності суспільства, а Y = Багатоголосся, як ознака демократичності громадян (мал. 66). Аналізувати хід показників в роках по кожній матриці немає рації — все ясно показане графічно, але, враховуючи Тему розповіді, відмітимо, що для Росії був прогнозувався крах у 2021 році, а для України = різке падіння у 2019 та високий підйом у 2020 та 2021 роках. Вельми близько до того, що відбулося. Хоча ми тепер знаємо, що ці події трапилися на рік пізніше.

Мал. 65

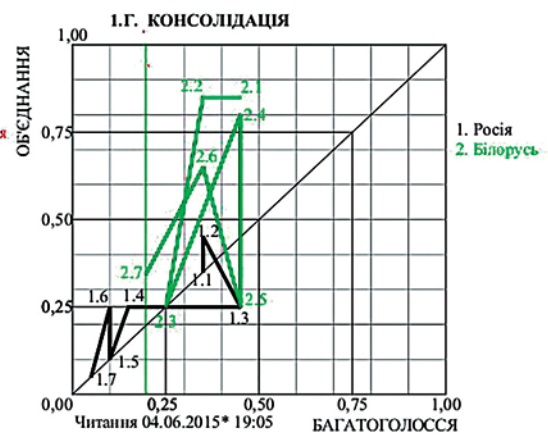
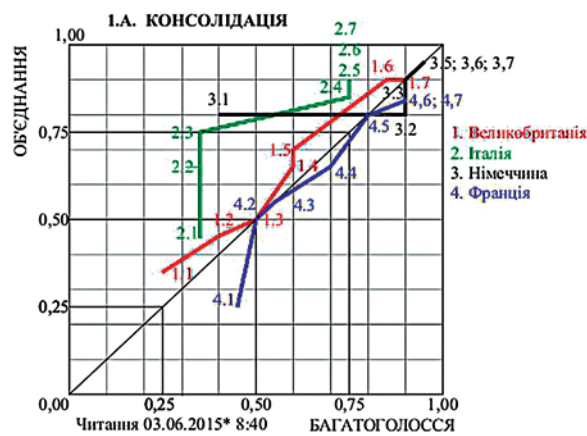
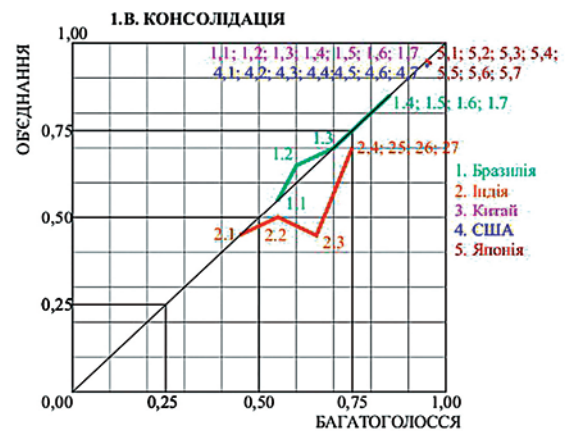
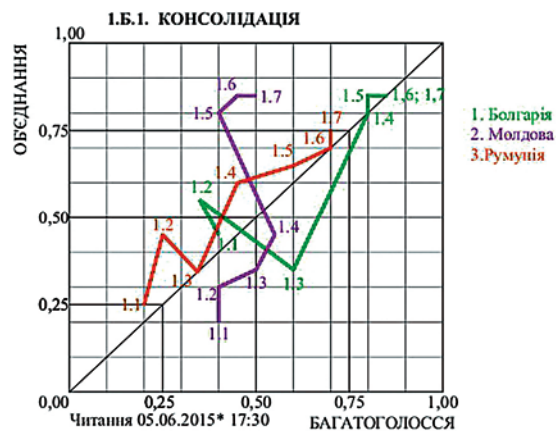
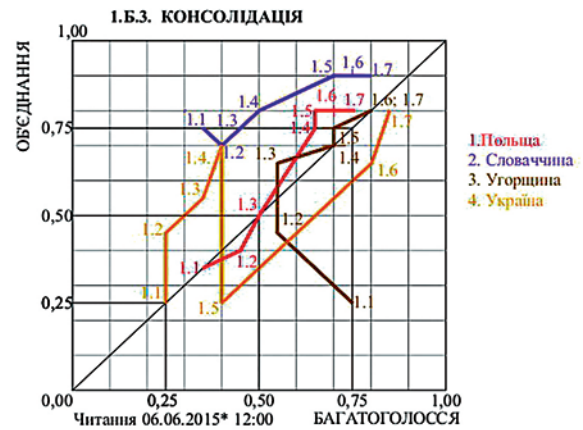
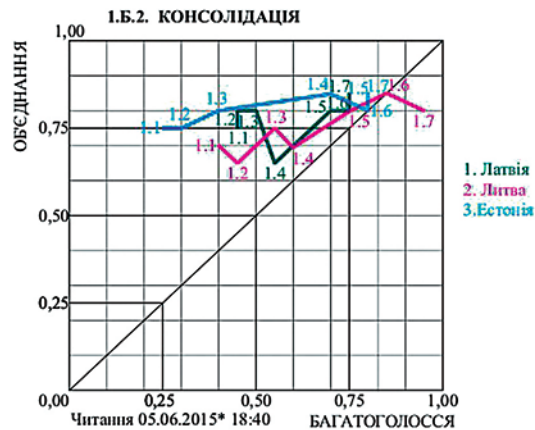
2. БІОЛОГІЧНА ОСНОВА.

Мається на увазі репродуктивна ситуація в країнах. Прогнозних ситуацій тут не видно, хоча в Росії, судячи з Читання, прогнозувалося зменшення чоловічого населення. І знову — все відбувається на рік пізніше від прогнозу (мал. 67). До речі: здається, що в Інтернеті було твердження, що авантюрний напад Росії на Україну зпланувався на 2021 рік. Але це зараз не має ніякого значення.

02.08.2022* 10:05

3. ОСНОВА ЖИТТЯ.

Нема сумніву в тому, що Основа життя охоплює великий спектр соціального, економічного тощо факторів, але в даному випадку цей блок був сформований на двох координатах, які завжди були / є / будуть актуальними для Людини. Особливо зараз для України і фактично для Людства, коли Україна веде Вітчизняну війну проти Мордора / Рашизма (мал. 68). Цей Прогнозний блок показував, що Росія є єдина країна, для якої Війна є суть існування. Всі країни мають здатність воювати, але для них головним є Мирноснаість. США взагалі на протязі всього терміну цього Прогнозування має стабільне існування в одній точці Мирноснаості при тому, що вона найбільш сильна країна з військової та воєнної точок зору. Тільки Росія має прописку у «трикутнику Війни», якщо дивитися від діагоналі двовірної матриці.

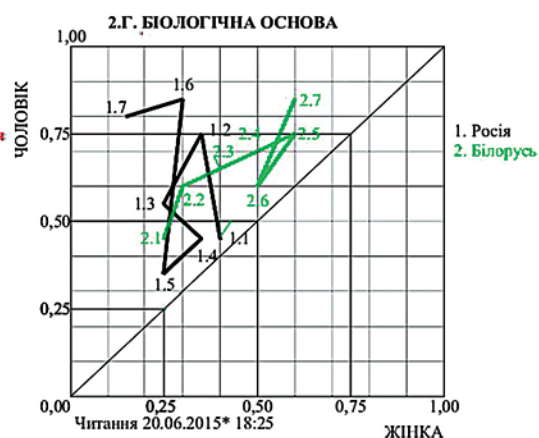
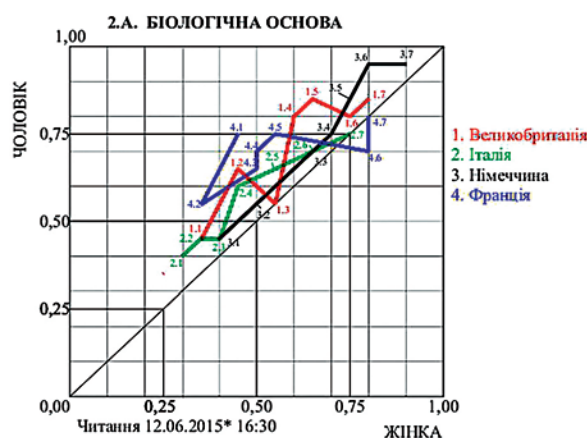
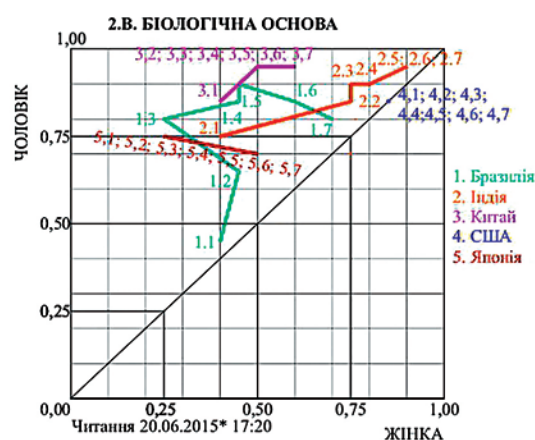
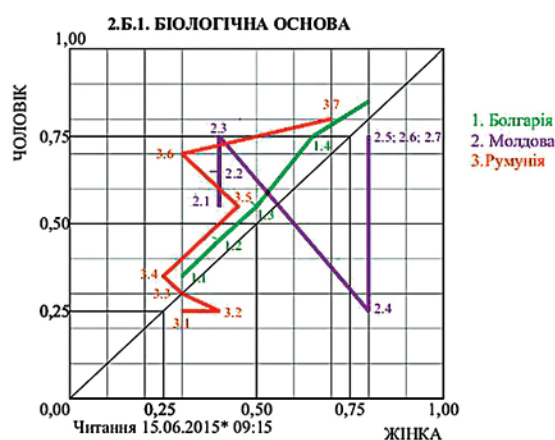
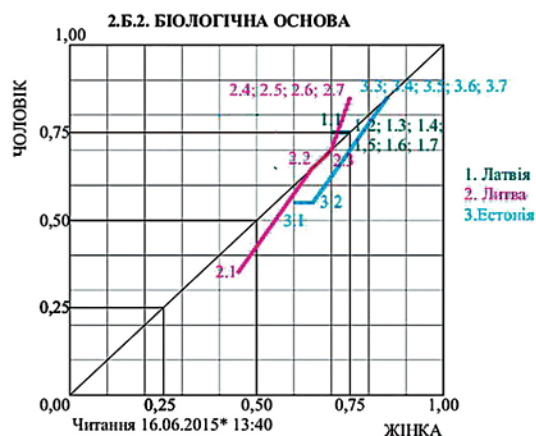

Мал. 66

4. ГЕНЕТИЧНА СЕЛЕКЦІЯ.

На відміну від офіційної науки Генетика, я, так мене Вчили і таке я фіксував коли активно займався Сенсорним Діагностуванням людей, мутації є не тільки негативні, а і позитивні. Всі мутації відбуваються на чоловіках, а жінки закріплюють їх народжуючи дитину (мал. 69).

В цьому блоці Прогнозування бачимо, що ряд країн має більш-менш врівноважений баланс між Позитивними і Негативними мутаціями з домінантою перших, є такі країни, які, як прогнозувалося, будуть активно «тікати» від ареалу Негативних до ареалу Позитивних — яскравий приклад цього є Україна, але тільки Росія має сталу пропуску

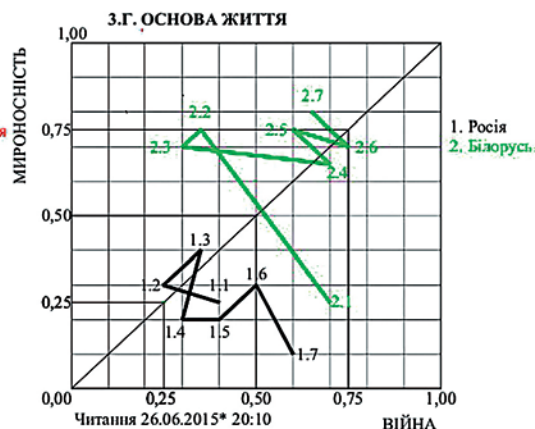
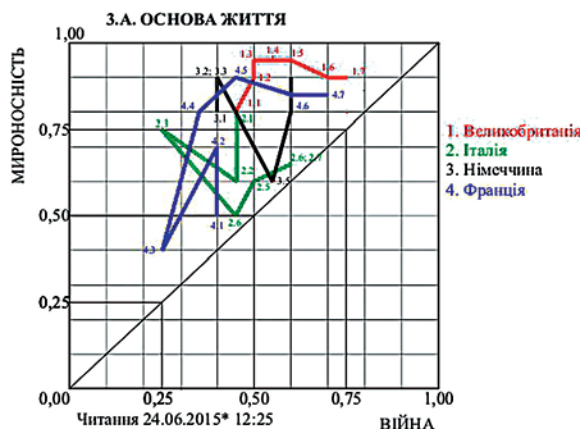
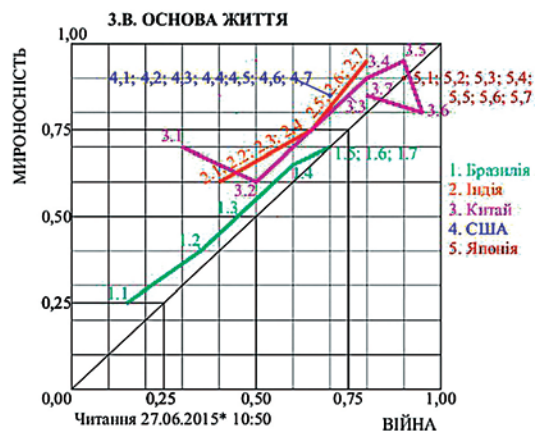
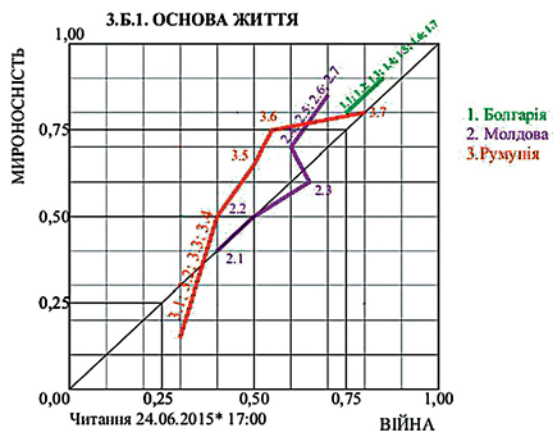
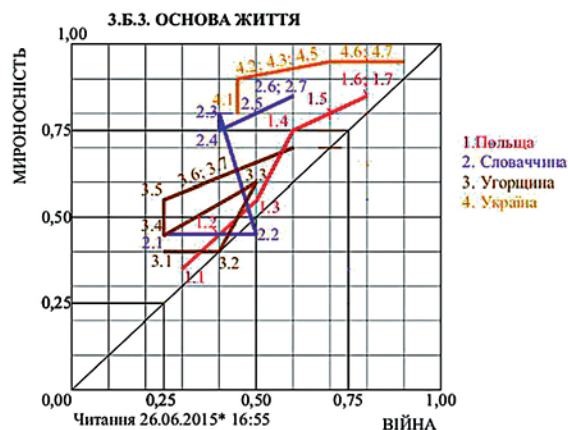
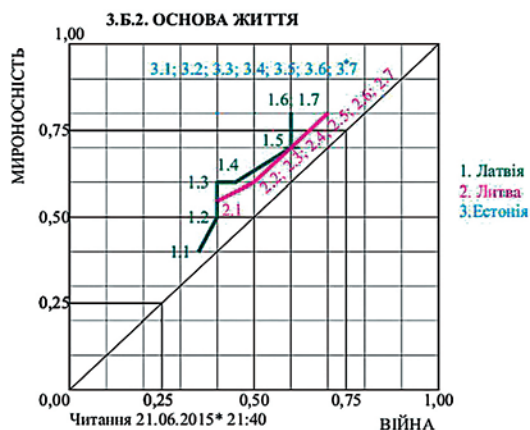

Мал. 67

в зоні Негативних мутацій. Прикро, але це фактично вже є не прогнозування такого стану для Росії, а реальний факт — достатньо згадати все те, що самі росіяни говорять про себе і сатанинську нелюдність російських воєн у війні, яку Росія обрушила на Україну.

11.7. ПРОГНОЗНЕ МОДЕЛЮВАННЯ 2019

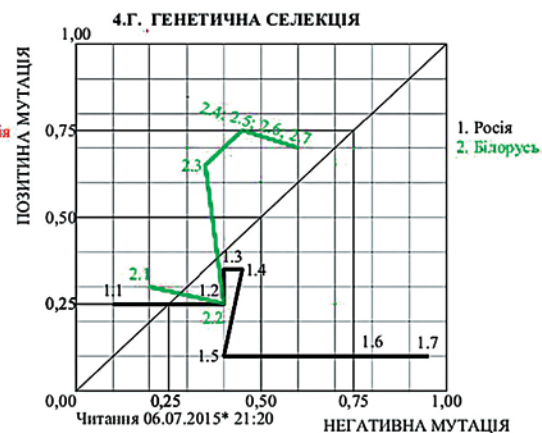
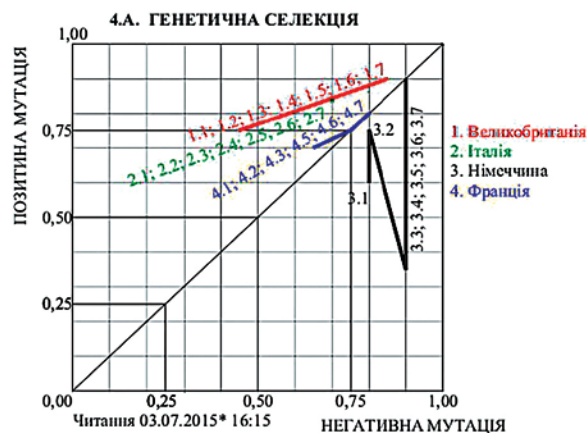
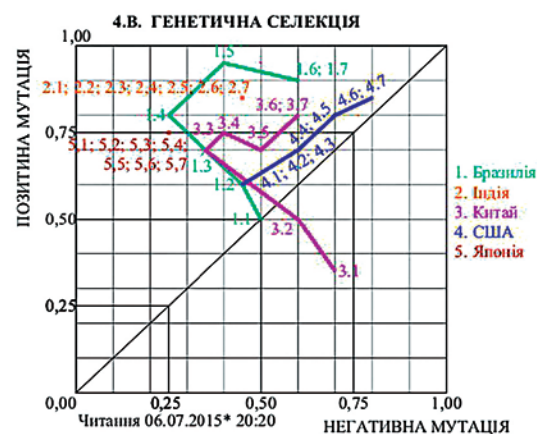
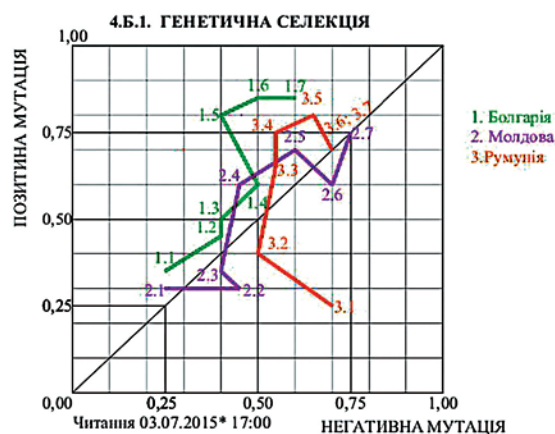
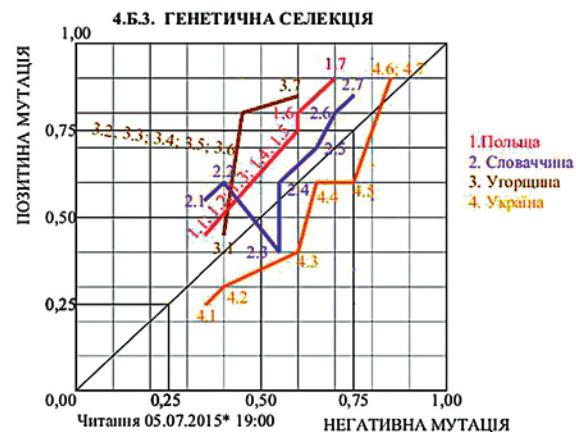
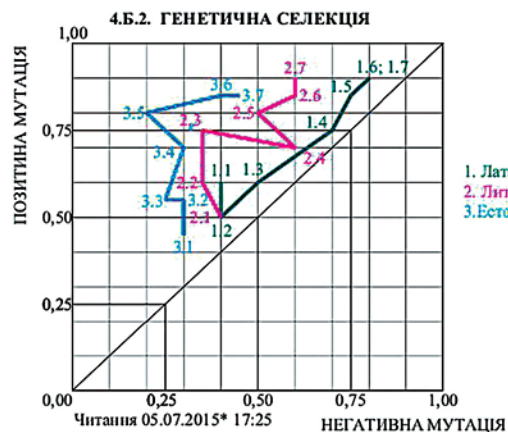
В 2019 році в Інтернеті почали з'являтися різні прогнозні моделі розвалу Росії після того, як Україна та весь цивілізований світ її переможе. Почали з'являтися відповідні мапи та пояснення до них. Я вибрав для Сенсорного Аналізу ту, що, як на мене, була найбільш логічна і обґрунтована,

Мал. 68

а також використав інформацію по окремим складовим РФ у вільному доступі (мал. 70). Я не ставив перед собою метою з'ясування права чи обґрунтування існування цих новоявів, мене цікавило тоді що вони будуть уявляти собою в стартовому стані, якщо відбудеться розвал Росії. Для цього була застосована методика, яка вже була показана в цьому

Розділі (11.5) і Читанням отримані показники, які зведені у таблицю. На відміну від загального принципу в цій моїй розповіді по Темі «Війна- Хвороба Людства», в цьому випадку привожу джерела, якими користувався при формуванні цього підрозділу, бо розумію важливість такої гії, адже розвал Росії стосується всього Людства.

Мал. 69

У даному випадку трактування всіх коефіцієнтів має певну специфіку (мал. 71):

1. Значення Коефіцієнтів:

$K_{цжл}$ = Цінність життя людини;

$K_{яжл}$ = Якість життя людини;

$K_{ци}$ = Цінність інтелекту;

$K_{яи}$ = Якість інтелекту;

$K_{е}$ = Екологічності Середовища;

$K_{ел}$ = Екологічності людини.

Θ = Духовності;

Ξ = Матеріалістичності.

Мал. 70. Один з гіпотетичних прогнозів розвалу Росії на окремі держави

2. Коефіцієнт Θ визначається співвідношенням духовності корінного населення держави до росіян, проживаючих на цій території. При цьому за основу приймається істина, що росіяни (фактично — московіти) були завойовниками територій цих держав і сучасна ситуація можна описати через співвідношення відсоткових масивів росіян і аборигенів. Якщо аборигени превалюють над росіянами, тоді Коефіцієнт Духовності знак «+»; якщо аборигени що існують, але росіяни домінують, то тоді цей Коефіцієнт визначається як різниця «ваги» коефіцієнтів цих двох масивів і позначається знаком «—»; для держав, де росіяни мають абсолютну перевагу цей Коефіцієнт має знак «+» і дорівнює 1,00 чи наближається до цього значення, бо враховується присутність «всіх інших національностей» цієї держави.

3. Коефіцієнт Ξ визначається як співвідношення ВВП на душу населення держави стосовно максимального цього показника за версією МВФ (2018, Люксембург, =114 224 \$).

4. Всі інші Коефіцієнти отримуються прямим Сенсорним Читанням.

5. Аналітичні значення для Коефіцієнтів Духовності та Матеріалістичності взяті з відкритих джерел 2016 року.

Тепер, у 2022 році, мені залишилося перевести показники таблиці у діаграми, що і виконую. До мапи Авторами

її був прикладений лаконічний, але достатньо інформативний матеріал на кожного кандидата у вірогідному незалежному існуванні від РФ, але при цьому Автор прийняв, що країни, які утворяться на руїнах РФ, будуть мати різне підґрунтя для цього. Таким чином, стверджувалося, що Група **A** — 11 країн, будуть мати основою для своєї незалежності природні та техногенні умови; Група **B** — 13 країн, які будуть мати основою національну та історичну спадкоємність; Група **B** — 4 країни — базою будуть мати сусідні країни, при цьому автори зразу Курильські острови віддають Японії, тому я виключив їх із свого Читання; і окремим фігурантом є Московія (Нова Росія).

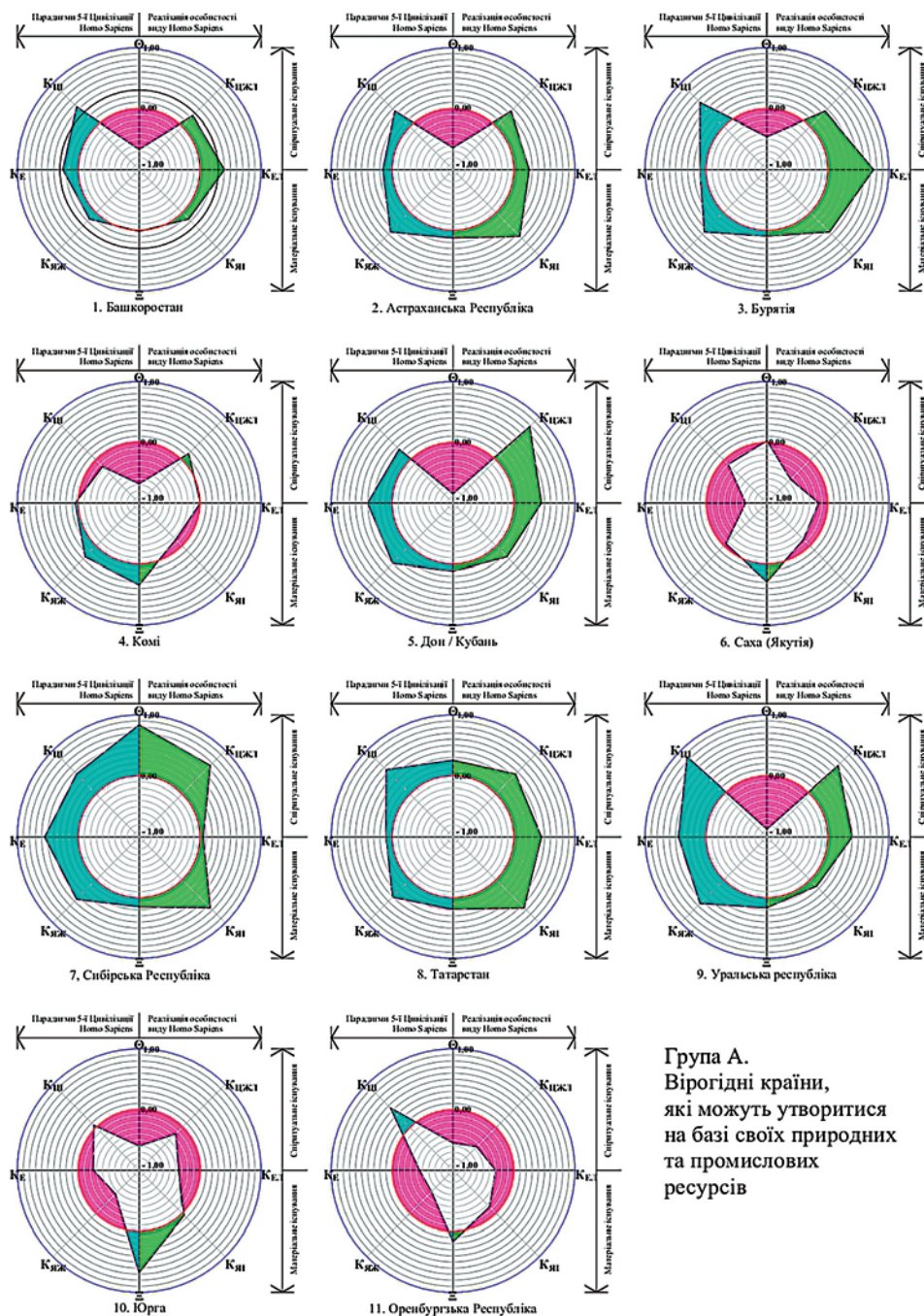
Віповідно до цього положення у мене і представлені ці вірогідні новояви — мал. 68; 69; 70 і 72.

04.08.2022* 7:40

Я використовую трохи незвичні кругові діаграми: в них від Нульового кола іде рахунок коефіцієнтів назовні $0,00 \div 1,00$, де $K=1,00$ означає повне досягнення чогось, повний успіх, наприклад, а у напрямку до центру кола від Нульової лінії іде фіксація $0,00 \div (-1,00)$, де $K=(-1,00)$ означає крах. Всі малюнки 68, 69, 70, 72 фіксують Читання як віповідь на питання: «Що будуть уявляти собою новоявні країни на руїні РФ в момент набгання незалежності?».

Країни	Стартові параметри Коефіцієнтів СуперЕкологічності держав							
	Θ	К _{цжл}	К _{яжл}	К _{цц}	К _{яц}	К _е	К _{ел}	Ξ
1. Башкоротстан	-0,667	0,25	0,15	0,45	0,15	0,25	0,45	0,148
2. Астраханська Республіка	-0,639	0,35	0,45	0,35	0,45	0,15	0,25	0,125
3. Бурятія	-0,459	0,35	0,45	0,55	0,45	0,10	0,75	0,094
4. Комі	-0,684	0,15	0,25	-0,15	-0,25	0,05	-0,05	0,342
5. Дон/Кубань	-0,848	0,75	0,40	0,25	0,25	0,40	0,45	0,115
6. Саха (Якутія)	0,240	-0,45	-0,05	-0,10	-0,15	-0,65	-0,15	0,289
7. Сибірська Республіка	0,835	0,45	0,45	0,45	0,65	0,55	0,05	0,149
8. Татарстан	0,254	0,45	0,40	0,55	0,65	0,10	0,45	0,192
9. Уральська Республіка	-0,871	0,65	0,55	0,85	0,15	0,45	0,40	0,165
10. Юрга	-0,60	-0,15	-0,45	0,05	0,05	-0,25	-0,35	0,676
11. Оренбургська Республіка	-0,55	-0,45	-0,50	0,45	-0,15	-0,45	-0,30	0,167
12. Алтай	-0,485	0,15	0,15	0,25	0,35	0,45	-0,40	0,075
13. Адыгея	-0,667	0,45	0,25	0,45	0,45	0,25	0,40	0,077
14. Калмикія	-0,250	0,25	0,75	0,45	0,35	0,45	0,45	0,069
15. Марій ел	-0,815	-0,15	-0,25	-0,05	-0,05	-0,25	-0,05	0,026
16. Мордовія	-0,185	0,45	0,65	0,35	0,45	0,15	0,25	0,087
17. Тива	0,780	0,60	0,15	0,45	0,05	0,75	0,75	0,064
18. Чувашія	0,529	0,40	0,45	0,25	0,15	0,35	0,30	0,086
19. Дагестан	0,667	0,65	0,65	0,25	0,45	0,75	0,85	0,069
20. Чечня	0,947	0,40	0,20	0,10	0,15	0,45	0,65	0,042
21. Кабардино Балкарія	0,571	0,45	0,65	0,05	0,15	0,35	-0,30	0,063
22. Північна Осетія	0,461	-0,75	-0,75	-0,35	-0,15	-0,25	0,35	0,076
23. Карачаєво-Черкесія	0,113	0,40	0,25	0,55	0,55	0,65	0,65	0,063
24. Інгушетія	0,936	0,45	0,40	0,25	0,25	0,35	0,45	0,048
25. Далекосхідна Республіка	-0,830	0,75	0,70	0,45	0,75	0,75	0,70	0,197
26. Каліноградська Республіка	1,000	0,10	-0,10	-0,25	-0,15	0,40	0,45	0,137
27. Карелія	-0,882	0,25	-0,25	-0,10	-0,15	0,20	0,25	0,131
28. Курильські острови								
29. Нова Росія (Московія)	1,000	-0,45	-0,65	0,25	-0,15	0,10	-0,25	0,199

Мал. 71. Визначення стартових Коефіцієнтів СуперЕкологічності держав, які очікувано утворюються на руїнах РФ

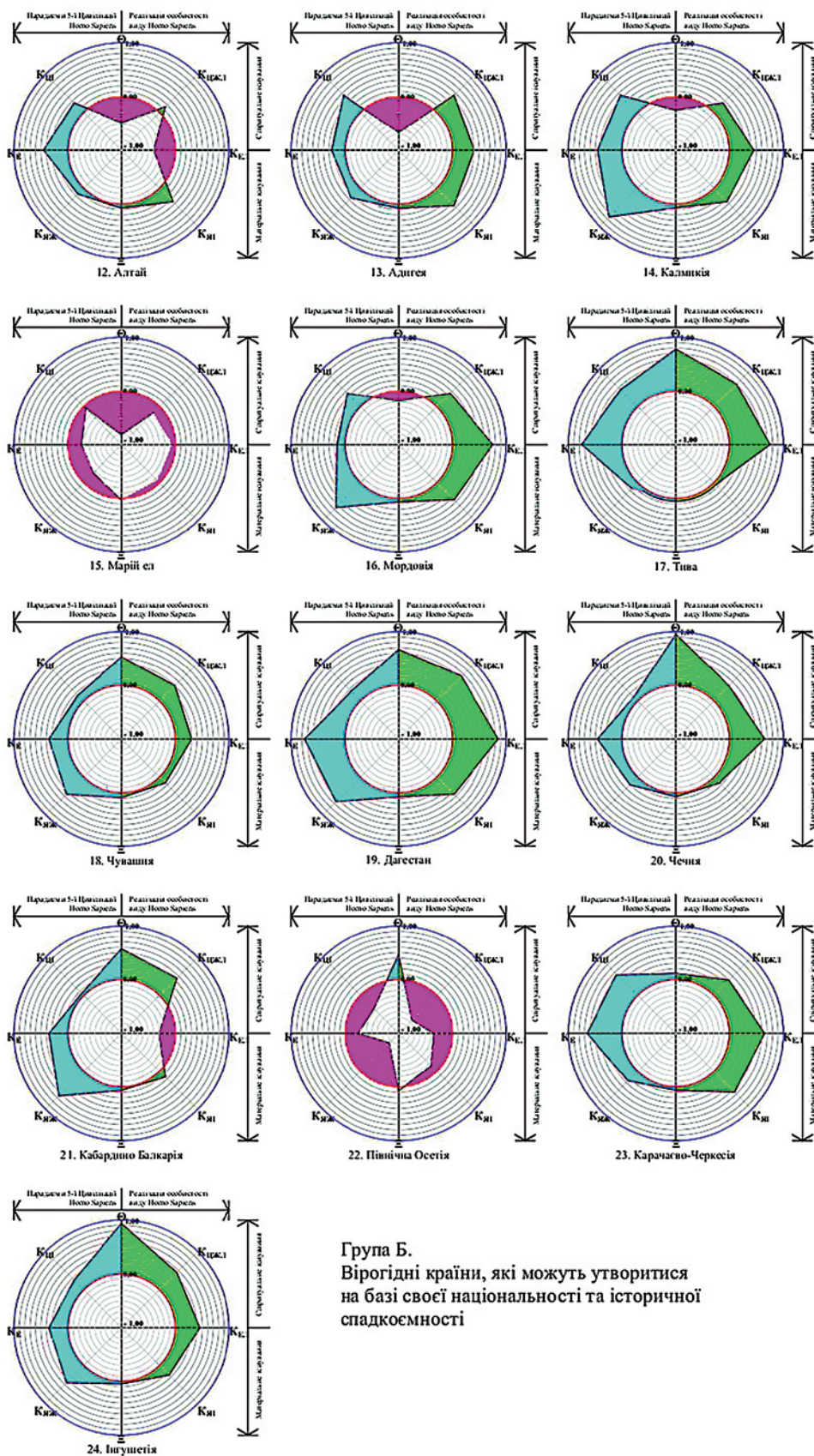
Група А.
Вірогідні країни,
які можуть утворитися
на базі своїх природних
та промислових
ресурсів

Мал. 72

Виконувати детальний аналіз отриманих результатів, здається, немає рації хоча би тому, що основою Читання була гіпотетична мапа розвалу РФ. Але, враховуючи, що РФ є просто сучасною стадією існування Імперії Раші, яку звично називають Імперією Зла, а також враховуючи те, що в Інтернеті з 2019 року, особливо після того,

як Росія пішла повномасштабною війною на Україну, є багато матеріалу, який перегукується з твердженнями цих моїх малюнків, є рація зупинитися на узагальнених моментах.

1). Розвал Росії закономірний, бо всі Імперії не є безсмертними формаціями, особливо така, яка силою стримувала

Група Б.
Вірогідні країни, які можуть утворитися
на базі своєї національності та історичної
спадкоємності

Група В.
Вірогідні країни, які можуть утворитися на базі історичних зв'язків із сусідніми країнами та при їх підтримці

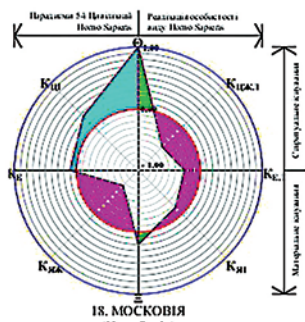
Мал. 74

принципово різні національності у своїх обіймах (що може бути спільного між якутом і чеченцем, наприклад?)

2). Розвал Росії є трагедія, бажана і необхідна трагедія для Людства, бо замість однієї держави з'явиться на світ зразу 28 (адже Московія в цьому випадку аж ніяк не може претендувати на спадковість СРСР та РФ, стати за мовчазною згодою членом ООН без голосування за її членство!). А ці країни стануть тягарем для Людства, який треба буде допомагати їм певний час, поки новояви не оговтуються і не стануть здатними самі забезпечувати своє існування. З цієї точки і подивимося побіжно на мої діаграми:

Група А (мал. 72).

Не будемо звертати увагу на те, що тільки вірогідні країни мають ущербність по Духовності (Θ), бо це є «природна» ознака присутності в них росіян, але звернемо увагу на те, що тільки в одному випадку маємо більш-менш гарний показник Матеріалістичності (Ξ) — Юрга. Це є наслідок господарювання РФ на периферії. Звернемо увагу на те, що всі країни цієї групи мають відповідний потенціал, але тільки дві (2) спроможні до повноцінного існування

Мал. 75

зразу — Сибірська Республіка і Татарстан. Але чотири (4) не будуть спроможні самостійно «стати на ноги» — Комі, Саха (Якутія), Юрга і Оренбурзька Республіка, їм потрібна буде сильна міжнародна допомога.

Група Б (мал. 73).

Із тринадцяти (13) вірогідних новоявів сім (7), як не дивно, не мають наслідків Духовної руйнації з боку Раші; п'ять (5) мають її на різному ступені, але дві (2) країни знаходяться в стані повного краху — Марій ел та Північна Осетія, яка дивне (!) при цьому не має Духовної руйнації.

Група В (мал. 74).

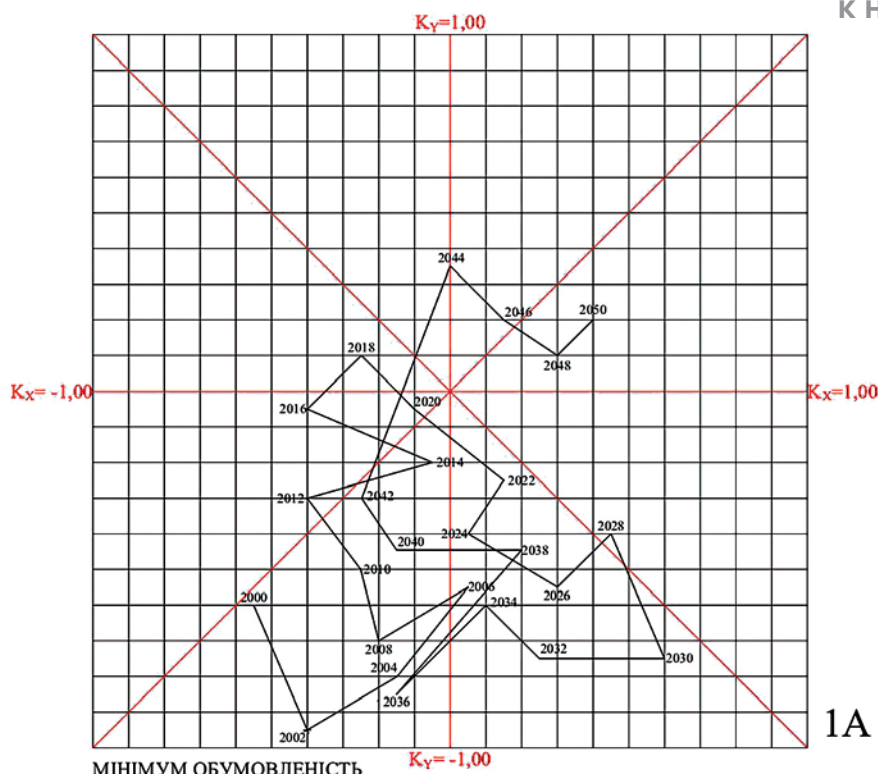
Нема сумніву в тому, що принаймні дві (2) країни — Каліноградська Республіка та Карелія будуть шукати допомоги, а можливо і входження на тих чи інших умовах, відповідно, до Польщі чи Литви, та до Японії.

І, нарешті, Московія, яка, здається, відноситься до Групи А, але, як «герой бедламу», достойна того, щоб про неї сказати щось окремо (мал. 75).

А тут дуже коротке:

— Діаграма (мал. 75) демонструє, що Московія весь час паразитувала на всіх націях та територіях Імперії і тепер, опираючись на свою «височайшу Духовність», а весь світ побачив суть її в діяннях росіян в Україні зараз під час навали Росії на Україну, і, опираючись на хоч якусь свою Матеріалістичність, їй буде дуже важко почати підніматися навіть не «з колін», а із стану грогі на підлозі Історичного рингу Людства.

Я не є яснобаченець та ясновидець, я тільки виконую Сенсорний Аналіз на основі моєї здатності Читати інформацію з Інформаторію Землі, але весь час не припиняю дивуватися, що моя аналітика має слушність.

1А

1Б

Крок 1. РОСІЯ. Обумовленість Розвитку. Загальний стан в межах терміну 2000 - 2050 роки.

Перший крок Сенсорного Читання Обумовленості розвитку Росії. Визначення вірогідно мінімального значення "коридору" Обумовленості.

Безрозмірна система Коефіцієнтів в Декартовій двовірній системі (мал. 1А) та у графічному виразі (мал. 1Б). X-X = Матеріальність; Y-Y = Духовність.

Сенсорне Читання 16.01.2020* 11:50

Мал. 76

Припиняй баламутити — скромність гарна річ, але слід навіть в цьому мати міру. Завершуй вже цей Розділ! А те, що він має на тебе гнітючий вплив, не дивне, бо така суть Об'єкту/Суб'єкту розгляду.

МИ

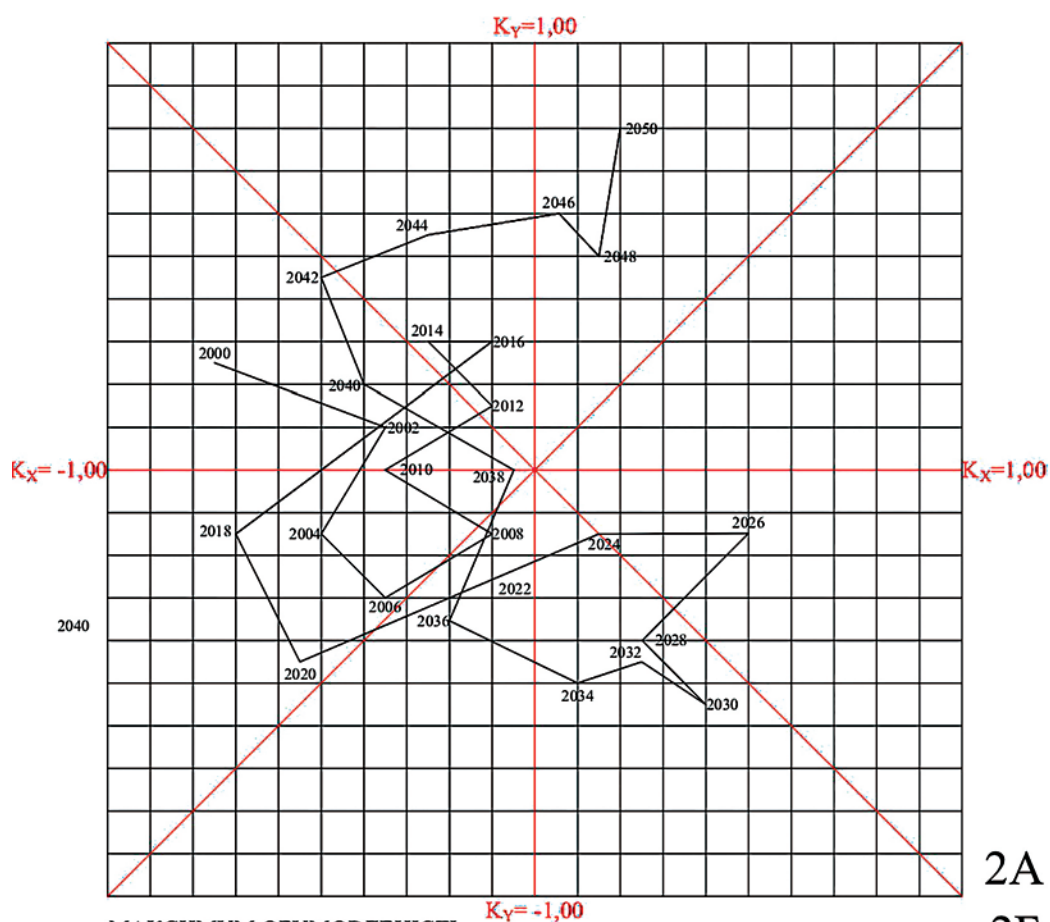
11.8. ПРОГНОЗНЕ МОДЕЛЮВАННЯ 2022

04.08.2022* 11:55

Попередню роботу я виконав у кінці 2019 року і вона спровокувала виконання цього Прогнозного Моделювання

вже на початку 2020 року. З'явилася ідея зробити спробу визначити в межах плоского Футурмобіля по одній і тій самій методиці Читання існування Росії та України в терміні 2000–2050 роках. Це була перша моя робота з таким довгим лагом у терміні. В цьому розділі розглядається тільки ситуація по Росії. Цю Сенсорну Аналітику виконував по наступній процедурі, що і показане на мал.77 та 78.

За основу були взяті два критерії: Матеріальність та Духовність. Останній термін мені не подобається, бо він

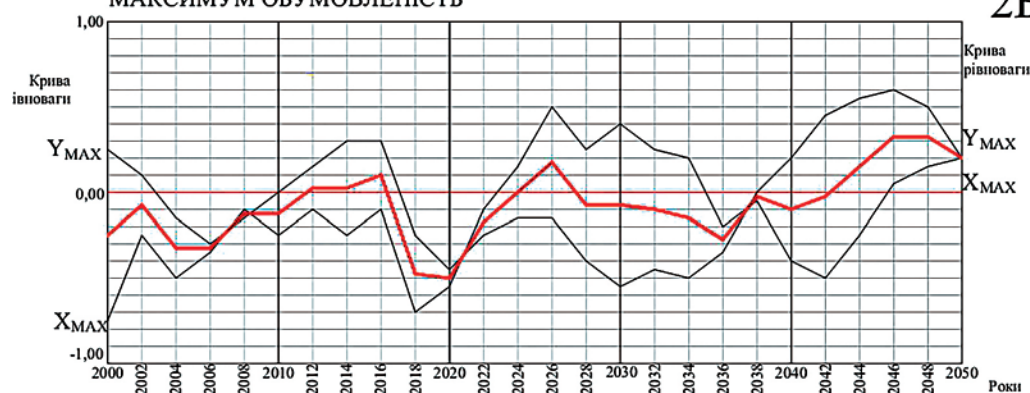

2А

МАКСИМУМ ОБУМОВЛЕНІСТЬ

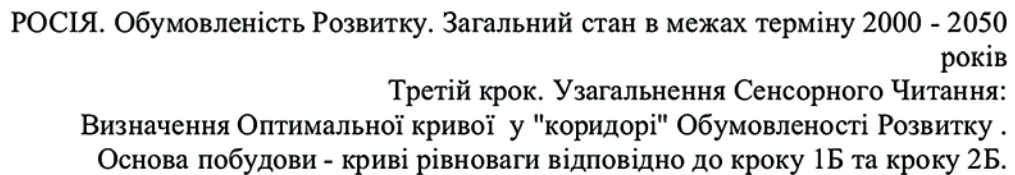
$K_y = -1,00$

2Б

Крок 2. РОСІЯ. Обумовленість Розвитку. Загальний стан в межах терміну 2000 - 2050 роки. Другий крок Сенсорного Читання Обумовленості розвитку Росії. Визначення вірогідно максимального значення "коридору" Обумовленості. Безрозмірна система Коефіцієнтів в Декартовій двовірній системі (мал.2А) та у графічному виразі (мал.2Б). X-X = Матеріальність; Y-Y = Духовність.

Сенсорне Читання 17.01.2020* 10:40

є неточним, але він є вже стандартизованим для загалу людей. Потім в межах двовірної Декартової системи ці критерії Читалися по рокам, після чого вони разокремлене переносилися на розгорнутий графік традиційного вигляду і визначалася середня лінія між ними як ознака їх взаємодії.

Справа в тому, що в даному випадку за аксіому прийнята концепція Обумовленості, яка фактично зводиться до того, що в «тілі» Футурмобіля існують певні параметри можливості виникнення певних подій в межах вимог ПРА (Програма Розвитку Людства), які визначають не самі події, а їх Обумовленості, в яких події і виникають та існують як найбільш оптимальне рішення з точки зору ПРА.

Фактично всі ключові фігури загально Люського значення споконвіку саме так і з'являлися та будуть з'являтися на арені Люської Історії. Саме так був проявлений Путін та Зеленський, але про це маю націю говорити пізніше.

Аналізувати результати мал. 76 та 77 нема ніякої рації, вони показані тільки заради демонстрації процедури Читання. А на мал. 78 треба зупинитися.

Нема рації пояснювати побудову кривих на цьому малюнку, бо вони ясно окреслені. треба зупинитися на іншому — на тому, як змінюється парадигма існування Росії.

Реальні події, які показані на мал. 78, є тільки фоном, вони були проігноровані при виконанні Читання. Більше того: ряд важливих подій для України, і не тільки для неї, прийшлося вставляти в цей малюнок вже при написанні цього тексту, бо вони, з моєї точки зору, обумовлюють, як наслідок, зміну парадигми ідеології Рашизму.

По моєму графіку виходить, що всі зміни парадигми Ідеології Існування Росії відбувалися таким чином (прошу пробачення, але всі назви та визначення на моїй совісті):

– Парадигма «Втрата впевненості». Це був період 04.2005 — 05.2006.

– Парадигма «Повзуча гібридна війна проти України». Період 05.2006 — 10.2016. Лакмусовим папірцем стала Помаранчева Революція. Цікава «дрібничка»: в Росії до влади прийшов бандит/диктатор і російський народ почав його носити на руках; в Україні до влади прийшов бандит і як тільки зробив спробу стати диктатором, так український наріг виніс його на руках і викинув.

– Парадигма «Вперед, даєш Україну і Європу!». Період 10.2016 — 10.2022. При цьому широкомасштабний напад на Україну Росія виконала в лютому 2022. От про це та що далі прошу вас поговорити зі мною завтра.

Прийнято.

Але це буде завершення Розділу 11.

МИ

05.08.2022* 6:45

– Період 10.2022 — 06.2027, дія «Розвал Росії».

– Період 06.2027 — 12.2027, дія «Становлення новоявних держав», тяжке, складне, вірогідне утворення консолігованих союзів окремих країн та приєднання їх до існуючих держав в якості автономій.

– Парадигма «Становлення цивілізованої Московії». Період 2039–2050 роки. Ні про яке величчя не буде і мови йти, а вихід країни на рівень європейських держав буде дуже страждальним і довгим.

От що я бачу як наслідок цього мого Прогнозного моделювання 2020 року.

11.9. ПІДСУМОК ПО РОСІЇ

Мені можна говорити про те, що я думаю стосовно цього всього?

Можна. Треба.

Перш за все мене здивувало те, що я, як тільки почав формувати цю книжку, так нічим іншим не можу займатися, хоча норма для мене бути «багато станочником» — робити на протязі дня багато різних справ.

Нічого дивного, бо так треба.

Я навіть подумав, що мене так Спонукаєте Ви робити, щоб я встиг це виконати до мого приєднання до Більшості, адже я стара і хвора людина.

Дурниці. З часом для людини не має значення вік, але має значення бути Розумною істотою.

Всі Розділи до цього я формував спокійно, навіть радісно, якщо можна так казати про працю над Темою «Війна — Хвороба Людства», але цей Розділ 11 повільно та неухильно гнітив мене неокресленим психа-емоційним тягарем. Я нічого не міг зрозуміти. Чому так? Адже я використовував всі свої нароби із минулого, а я їх там робив, гарно це знаю, легко і навіть натхнене. То чому так?

Бо ти виконував консолігований огляд послідовності формування та розвитку Рашизму, як форми існування Людства. До того ж треба враховувати, що твоя робота — тільки вершина айсбергу, адже головне залишилося за кадром і його нема ніякої причини переводити із Віртуального у Вербальність. Це є за межами сучасної людини зрозуміти, і тут не має ніякого значення високий АйК'ю — хіба Сократ зміг би зрозуміти сучасну Людську Цивілізацію?

Третє: поступово я почав Бачити Сценарій, який був закладений десь на рівні вершини розвитку Київської Русі. Це так?

Так. І що тут дивного? Але про все це будемо говорити тоді, коли опишеш Україну так же ретельно, як описав Росію. У нас буде Розмова по принципу «Підведемо баланс», адже ці 12 Розділів і є Першою частиною твоєї книги «Війна — Хвороба Людства». Другу частину треба буде писати «з чистого аркушу» і Ми маємо сумнів, що вона побачить світ при твоєму житті, адже там буде Гола Правда. Добре, добре, соромливі місця Ми прикриємо у неї. Вігпочинь і починай Розділ 12 «Україна».

МИ

Розділ 12. УКРАЇНА. ВІЙНА ПРОТИ НАВАЛИ РАШІ

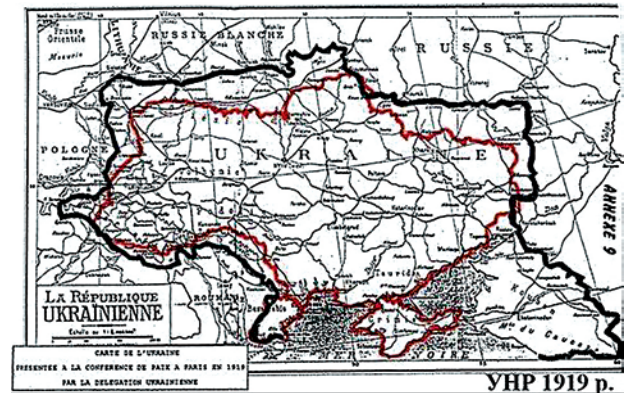
07.08.2022* 09:20

Це завершальний Розділ книги «Війна — Хвороба Людства». Після нього треба буде ще зробити Підсумок. То крокую поки що в межах Дозволеного.

Розділ присвячений повністю Україні, але писати мені його на рівні дихання попередніх Розділів не просто, бо всі вони так чи інакше, але вже мали вкраплення України у своє «тіло», бо вся моя попередня розмова мала на меті дати обґрунтування мого Бачення Теми та показати гійсьне обличчя споконвічного Ворога України з альтернативної до Ортодоксії позиції. Тому почну із звичного для всіх, і воно стане для мене тим стрижнем, навколо якого буде клубочитися моя розмова.

12.1. ТЕРИТОРІЯ УКРАЇНИ

В Інтернеті циркулює багато мап України від часів царя Гороха та аж до Сьогодення, є блискучі аналізи всіх територіальних перипетій становлення України як самостійної держави, але нас цікавить в даному випадку тільки «новітня» історія. З цієї точки зору максимально інформативною є мапа, яка у мене фігурує як мал. 79. Ця мапа існує в різних топографічних виглядах, з різними поясненнями до неї, але для мене вона особливо цінна своєю лаконічністю. На ній все ясно: чорною лінією показані кордони, на які претендувала УНР на Паризькій мирній конференції 1919–1920 років, а червоною — кордони часів УРСР, які дісталися нам у спадок. В обох випадках за межами цих кордонів були анклавні українців.

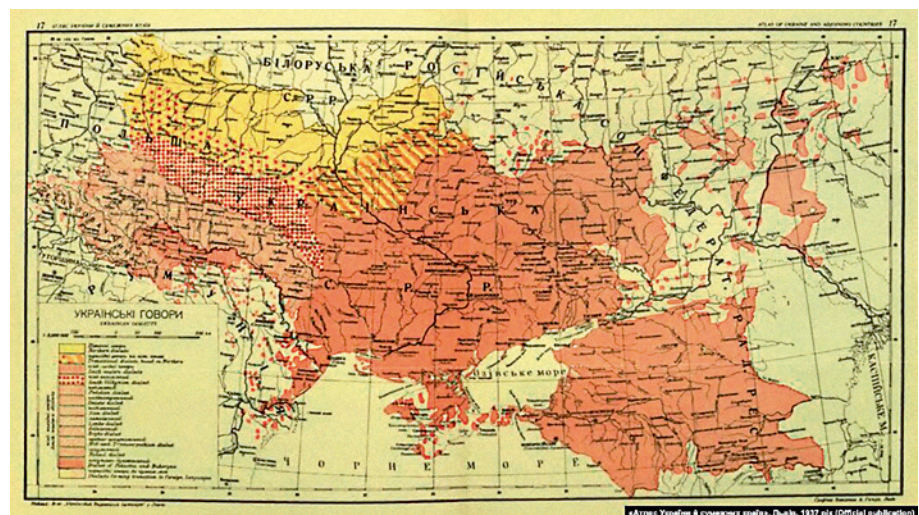

Мал. 79. Українська Народна Республіка 1919 року

Обґрунтування претензії УНР можна зрозуміти, якщо врахувати інформацію, яка показана на мал. 80. Це мапа «Українські говори» з «Атласу України й суміжних країв», виданого у 1937 році у Львові під загальною редакцією Володимира Кубійовича. Видання Наукового товариства імені Шевченка.

Але тоді, на Мирній конференції 1919–20 років, Антанта вирішила долю українського народу з позицій нагороди сусідів землями УНР, українськими землями:

- Буковину залишили Королівству Румунія;
- Закарпаття віддали Чехословаччині;
- Галичину віддали Польщі.

Мал. 80. Українські говори, 1937

Українська Самостійна Соборна Держава

Мал. 81. УНР і УРСР

Після утворення у 1922 році СРСР з'явилася УРСР, землі якої були зменшені, бо від України відірізали гарні шматки на користь Білорусії, а головне — Росії.

Уряд УНР опинився в екзилі, існував в такій якості від 12.11.1920 року та по 22.08.1992 року, бо в той день передав свої права Уряду нарешті незалежної України. Таким чином, де-юре, Україна зараз є спадкоємцем не УРСР, а УНР. І це важливо знати. Адже, якщо розглядати Україну як народжену самостійною країною УНР, то період УРСР є тільки Ментальною Хворобою сучасної Незалежної України. Нема нічого дивного в тому, що територія України сприймається українцями так, як показано на мал. 81.

Здається, що з територіальністю України все ясно, хоча, враховуючи принцип непорушності кордонів після Другої Світової війни, яким керується Україна, і означає, що наша держава не буде військовою силою повертати додому те, що було у неї вкрадене навіть після того, як РФ припинить існувати в сучасному вигляді.

Але не враховувати, що навіть після ретельної російської асиміляції в Слобожанщині та в Кубані і Донщині досі існують українці, неможливо. Саме тому деякі прогнозисти пророчать, що ці краї повернуться до України, хоча таке можливе тільки по добрій волі з їх боку. Для нас же треба відмітити, що Українська Ментальність має ареал, який виходить за межі кордонів України.

12.2. УКРАЇНА. ВІЙНА МЕНТАЛІТЕТІВ

08.08.2022* 9:00

У наш час звичним є багатозначність термінів, бо один і той самий термін часто-густо в різних дисциплінах чи навіть у різних фахах має різне значення. Тому я перш за все завжди окреслюю тлумачення терміну, який вживаю.

В даному випадку використовую визначення Ментальності, яке дає Вікіпедія, і як правило — стаття визначення, тим більше, що в ній є також визначення «Ментальність українського народу».

Ремарка: я достатньо часто користуюсь визначеннями Вікіпедії по таким причинам:

- Вона дає інформацію, яка розрахована на широкий загал користувачів Інтернету в максимально ясній формі;
- Тому від її визначень легко «відштовхуватися»;
- Це максимальне спрощує творчий процес.

Отже: «**Ментальність, менталітет** (від лат. mens — пов'язаний з духом, духовністю) — сприйняття та тлумачення світу, що поширене в певній спільноті та виражається в її соціокультурних феноменах. Ментальність визначається архетипами та стереотипами культури цієї спільноти».

«...Ментальність українського народу

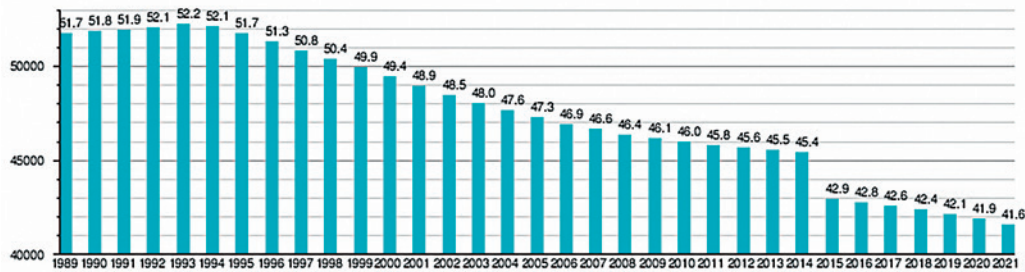
Михайло Грушевський вважав, що українці мають західний тип ментальності, хоча він не відкидав і ролі східних впливів. Так, зі східних рис української ментальності виражені вірність традиціям, патерналізм, колективізм, переважання почуттів над інтелектом, ліризм. Характерною рисою менталітету українців є ідея рівності на неприпустимості насильства влади, що виражається у раптових спротах насильству. Водночас у мирний час українці політично пасивні, схильні до примирення з негативними явищами та заниженої самооцінки.

Головними історичними чинниками, що зумовили менталітет українців, стали прийняття християнства на Русі (і в перспективі багатоконфесійності), тривала відсутність власної державності з козащиною як захисницею національних інтересів, та перебування під тоталітарними режимами».

Я навів цю цитату тільки тому, що вона, як по мені, достатньо ясно окреслює суть справи, але є один нюанс, на якому слід зупинитися. Справа в тому, що навіть в науковій літературі звичним є розгляд термінів «наріс» та «нація» як рівнозначність.

Навіть усяючись Вікіпедія дає такі тлумачення:

Нація (лат. Natio — плем'я, народ) — етносоціальна спільнота, об'єднана певною самоназвою, символами, географічним та етносоціальним походженням, історичною пам'яттю, комплексом духовно-культурних і політичних цінностей, усвідомленням своєї ідентичності (національною самосвідомістю).

Мал. 82. Зміна кількості населення України у 1989–2021 роках

Народ, також **наріг** (грец. ἔθνος [éthnos] — етнос) — багатопланове поняття, яке може мати такі значення:

– Народ (населення) — населення держави, мешканці країни.

– Народ — громадсько-політична сила, на яку опирається офіційна влада в країні

– Народ — форма національної та етнічної єдності (те саме, що і лат. Natio «нація», народність, іноді плем'я).

– Народ — люди загалом, переважно у великій кількості. Здається, що «ну і що?».

А у простому вигляді «нація» — це те, про що говорить Вікіпедія, а «наріг» — це всі жителі певної держави, це представники всіх націй, які існують в межах певної країни/держави. Тому справедливо пан Зеленський говорить, що він є єврей, але він є представником українського народу.

І це має принципове значення, тому що зараз війна іде не між українцями та росіянами, а між українським народом та російським народом, який на державному рівні напав на Україну. І в такому випадку парадокс полягає в тому, що в межах російського народу є українці, вони навіть мають третє місце за кількістю в Імперії Зла, після росіян і татар, а в межах українського народу росіяни займають друге місце за кількістю. Тільки є одна грібничка: в Росії українці складають 2 % населення, а росіяни в Україні значно більший відсоток.

Росія є багатонаціональною державою, в якій окрім "руських" проживають представники 195 національностей, 77,71% від всього населення за станом на 2010 рік.

Україна теж є багатонаціональною країною, бо в ній за станом на 2001 рік проживало 130 представників різних національностей, з яких українців, навпаки, 77,8%.

Отже, титульні нації в обох країнах не мають однакової ваги, до того ж менталітет населення цих країн різко відрізняється хоча би тому, що:

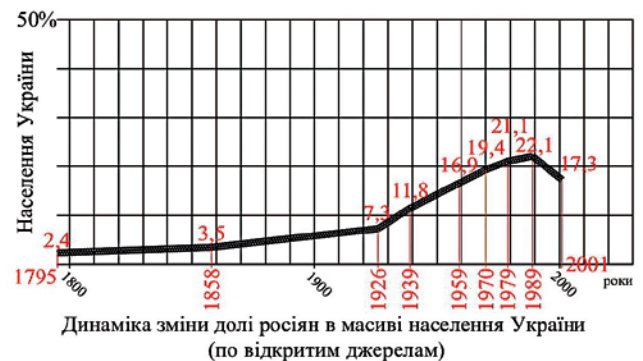
– Росія де-юре була/є федеративною державою, а де-факто — Імперією;

– Україна де-юре є унітарною державою, а де-факто — демократичною країною.

На момент навали Росії на Україну в лютому 2022 року вона мала населення біля 147 млн, в той час як Україна мала біля 40 млн, в ситуації неухильного зменшення населення країни — мал. 82.

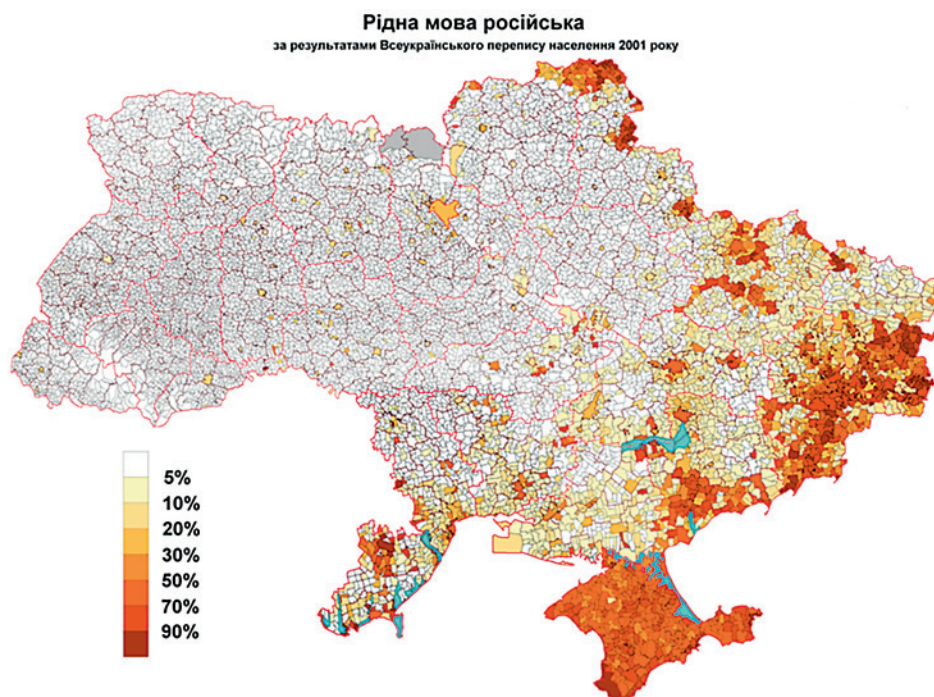
Покажемо є повзуче і неухильне проникнення росіян в Україну — мал. 83, хоча бурхливі події в Україні після 1991 року і проявили тенденцію до зменшення їх кількості в країні, але не зменшення впливу.

Здається, що перепис населення України після 2001 року більше не проводився, але, навіть в стані, що показаний на мал. 83, вельми показовими є мапи, що ігуть у мене як мал. 84 та 85. Відповідно до мал. 84 у 2001 році проживало 8,317 млн росіян, що дає, якщо керуватися мал. 83, населення України в 48,191 млн, а це менше, ніж показане на мал. 82. При цьому слід враховувати, що в той час росіяни міського населення в Україні мали 42,3 % проти 5,46 % українського міського населення, а Ментальність будь-якої країни, як правило, визначає міське населення!

Динаміка зміни долі росіян в масиві населення України (по відкритим джерелам)

Мал. 83

Мал. 85

В цій ситуації нічого дивного нема в тому, що мапа на мал. 85 гарно корегується із сучасною мапою бойових дій у Визвольній війні України проти Росії — Росія нарешті привела в дію спробу реалізувати план знищення України, який леліяла сотні років.

Вище я сказав, що воюють народи — російський народ напав на український нарід, що формально, напевно, можна вважати правильним, адже українські вояки відправляють на концерт Кобзона крім росіян ще чеченців, бурятів, якутів та представників інших національностей Росії.

Але якщо врахувати зміст Розділу 11 моєї розповіді та наведеному вище інформацію, то треба зробити висновок, що це є війна Вищого ґатунку, ніж просте зіткнення двох народів.

То що ж це є? На мій погляд — зіткнення двох принципово різних Менталітетів. Так?

Ні, не ТАК.

Це є зіткнення двох Ідеологій / Концепцій / Напрямків / Ж формування Вищого Розуму, які набрали карикатурний вигляд. Те, що війна між Росією і Україною є закономірним явищем ти вже достатньо ясно показав, а от чому вона стала війною Росії проти суті сучасної Людської Цивілізації Ми ще будемо говорити пізніше. А зараз зупинимось на основі всього цього.

Ми весь час стверджуємо, що Земля вся, з «усіма потрохами», як казала твоя шануєма тобою бабуся Зіна, є носієм Домінант Життя і Розуму. Зараз на Землі панує Біота, тобто — біологічна форма Життя, хоча на Землі у явній чи неявній формі продовжують існувати і інші форми Життя. АЛЕ! Ми це говоримо вперше: Домінанта Розум не залежить від форми Домінанти Життя! Розум охоплює практично всі Ієрархічні рівні та одиниці Буття, а у випадку «Дослідна Ділянка Земля» він охоплює всі Цикли існування планети і, природно, Виду Хомо на Землі.

Мал. 84

На планеті існують різні форми Розумності, але, якщо зосередитися тільки на Біоті, то треба буде визнати, що вони утворюють два класи: Колективний клас Розуму (КР) та Індивідуальний клас Розуму (ІР/КР). Різноманітність цих форм Розумності на Землі велика, але спрощено можна привести в якості прикладу КР мурах, термітів та бджіл, а в якості прикладу ІР хоча би тигра, який веде самотньо існування.

Ці приклади є тільки ілюстрацією, але в Людському суспільстві, в Людській популяційній системі, якщо, наприклад, продивитися Історію Людства, ця мега-концепція набула значно іншого вигляду:

КР — соціальна/етична/популяційна одиниця є основою всього і вся, а людина в ній є тільки елементом, який постійно оновлюється; таким чином гаслом є: «Колектив — все, індивідуум в ньому — ніщо, змінний елемент»;

ІР — людина є основою всього і вся, тому її рівень Розумності визначає рівень Розумності будь-якого колективного утворення.

КР орієнтований на Колективне Безсмертя і смертність окремої людини;

ІР орієнтований на Безсмертя Людини і на основі цього Колективне Безсмертя.

На цьому етапі розвитку Людство в межах цієї Цивілізації має зіткнення Росії, як квінтесенції КР, з Україною, яка є квінтесенцією ІР, і яка знаходиться на гострій списі всіх країн, які є носіями ІР.

Концепції Добра і Зла в Бутті нема. Це суто людські категорії. В усіх країнах сучасного світу Людини намішано те, що людина вважає Злом та Добром. Але мова іде в даному випадку про стратегічний напрямок подальшого розвитку Людини і Людства. Це і є головна суть війни України/Західного світу проти Росії.

МИ

12.3. УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД

09.08.2022* 14:55

У попередньому Розділі 11 я вже показував Сенсорний Аналіз з Читанням 2011 року. Він у мене тоді називався «Україна, яку я не побачу», але матеріал з нього стосовно України показую тільки зараз. В цьому Розділі 12. Тоді мене цікавило, перш за все, чи має український нарід внутрішню злагоду. І, як часто це вже було у мене, я зробив фіксацію Читання, але не виконав його образно, що і виконую зараз.

Наводжу таблицю (мал. 86) як цитату з 2011 року:

Національність	Коефіцієнти, які описують визначення нації в межах СуперЕкологічних відносин Людства					
	Домінанти					
	ЖИТТЯ		РОЗУМ		СЕРЕДОВИЩЕ	
	К _{цжл}	К _{яж}	К _ц	К _я	К _е	К _{ел}
1. Українці	0,95	0,05	0,45	0,65	0,25	0,15
2. Росіяни	-0,15	0,45	0,15	-0,45	-0,15	-0,45
3. Євреї	0,95	0,45	0,75	-0,05	0,45	0,65
4. Білоруси	-0,15	0,15	0,45	-0,15	0,65	0,45
5. Молдовани	0,55	-0,15	0,10	-0,05	0,65	0,15
6. Болгари	0,75	0,65	0,45	0,45	0,45	0,55
7. Поляки	0,75	0,85	0,65	0,45	0,45	0,45
8. Угорці	0,85	0,65	0,55	0,35	0,25	0,35
9. Румуни	0,65	0,55	0,15	0,25	0,65	0,55
10. Греки	0,65	0,45	0,25	0,15	0,45	0,45
11. Татари	0,15	0,10	0,15	0,15	0,45	0,25
12. Вірмени	0,65	0,55	0,25	0,45	0,65	0,55
13. Цигани	0,15	0,10	0,65	0,65	0,15	0,15
14. Кримські татари	0,85	-0,15	0,45	0,15	0,65	0,55
15. Німці	0,90	0,15	0,45	0,65	0,45	0,15
16. Азербайджанці	0,25	0,15	0,45	0,15	0,45	0,15
17. Гагаузи	0,75	-0,45	0,25	0,15	0,65	0,65

Мал. 86. СуперЕкологічний стан України за етнічними групами. Читання за станом на 19.06.2011 рік

Коефіцієнти:

К_{цжл} — Цінність життя людини

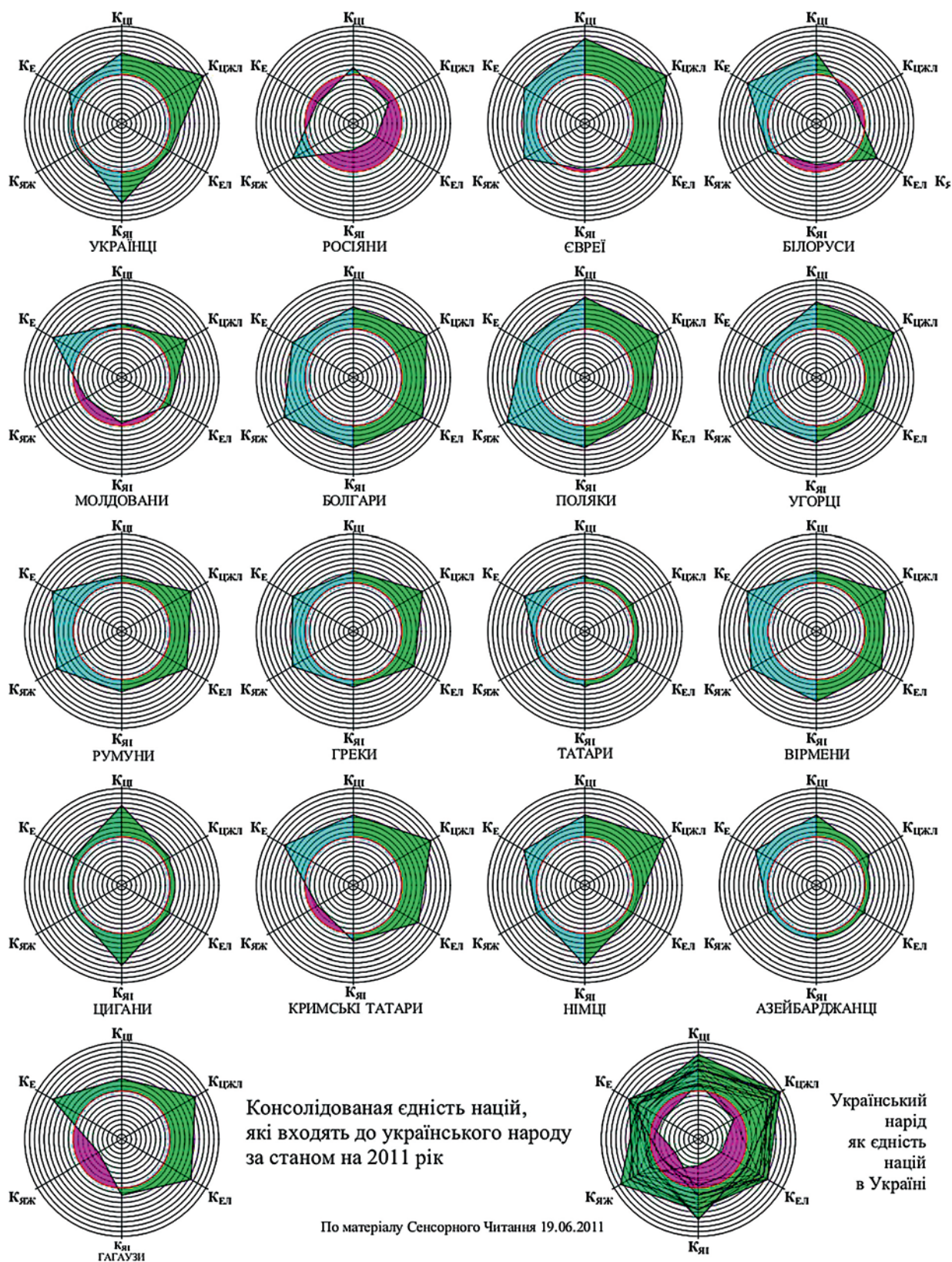
К_{яжл} — Якість життя людини

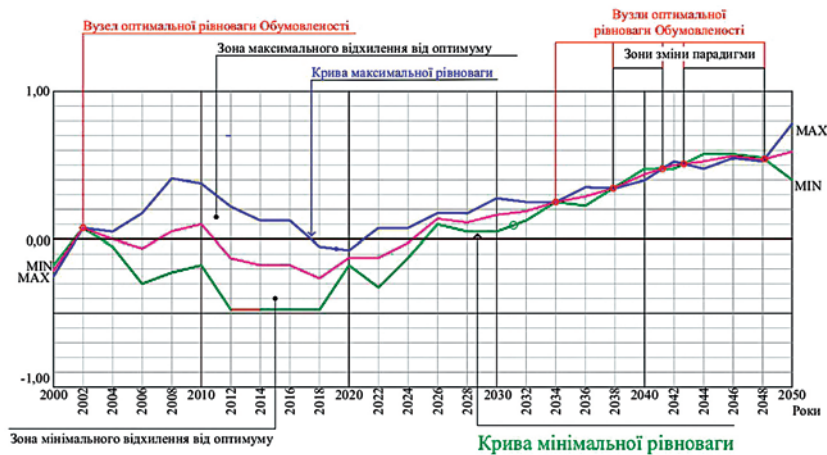
К_ц — Цінність інтелекту

К_я — Якість інтелекту

К_е — Екологічності

К_{ел} — Екологічності людини

Мал. 88. Обумовленість Розвитку Людства. Стан у межах 2000–2050 рр. (криві рівноваги згідно з 1Б і 2Б). Читання 10.01.2020

12.08.2022* 13:30

Представлення інформації цієї таблиці у вигляді діаграм показує неусвідомлене мною тоді трагічність ситуації в Україні. Нагадує: то була каденція Віктор Януковича.

На мал. 87 малиновим кольором показані зони Деструкції, які утворюються відповідно до фіксації Читання у наведеній таблиці (мал. 86). Виходить, що в тому Читанні я проявив, що домінуючими носіями Деструкції були росіяни, а також інші національності (перераховую їх по мірі зменшення деструктивності): гагаузи, молдовани, білоруси, кримські татари, євреї. Українці були на грані вступу в цю зону. В цих умовах деякі нації знаходилися у врівноваженому стані чи дуже близько до цього, що наводить на думку про їх опору на «материнські» країни, бо мова іде про: болгар, поляків, угорців, румун і вірмен.

Але, як тільки абрисів всіх націй були переведені у спільний малюнок, так зразу проявилось два моменти:

- 1). Консолідація всіх націй, які проживають в Україні і, що і створює український наріз, дає можливість мати майже врівноважену єдність в країні;
- 2). В середині українського народу є Деструктивні тенденції. Якби мене тоді запитали би що це означає, то я би сказав, що це ознака Загрози для існування держави, де головною є Загроза від росіян.

12.4. ПРОГНОЗНЕ МОДЕЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЛЮДСТВА У ТЕРМІНІ 2000–2050 РОКІВ.

14.08.2022* 14:00

В Розділі 11 показане Прогнозне моделювання вірогідного розвитку Росії. В той самий час було виконаний такий

самий Сенсорний Аналіз по Україні і по Людству в цілому. Тоді я обмежився тільки фіксаціями Читання, хоча із самого початку був намір порівняти як саме Прогнозні моделі Росії і України накладаються одна на одну і на Прогнозну модель Людства.

Методика і техніка Читання в цих трьох роботах були однакові і тому, враховуючи те, що у Розділі 11 вони були вже оговорені, тому зараз дається кінцевий результат — мал. 88. Треба зупинитися на обговоренні цього кінцевого результату. У Вас є зауваження?

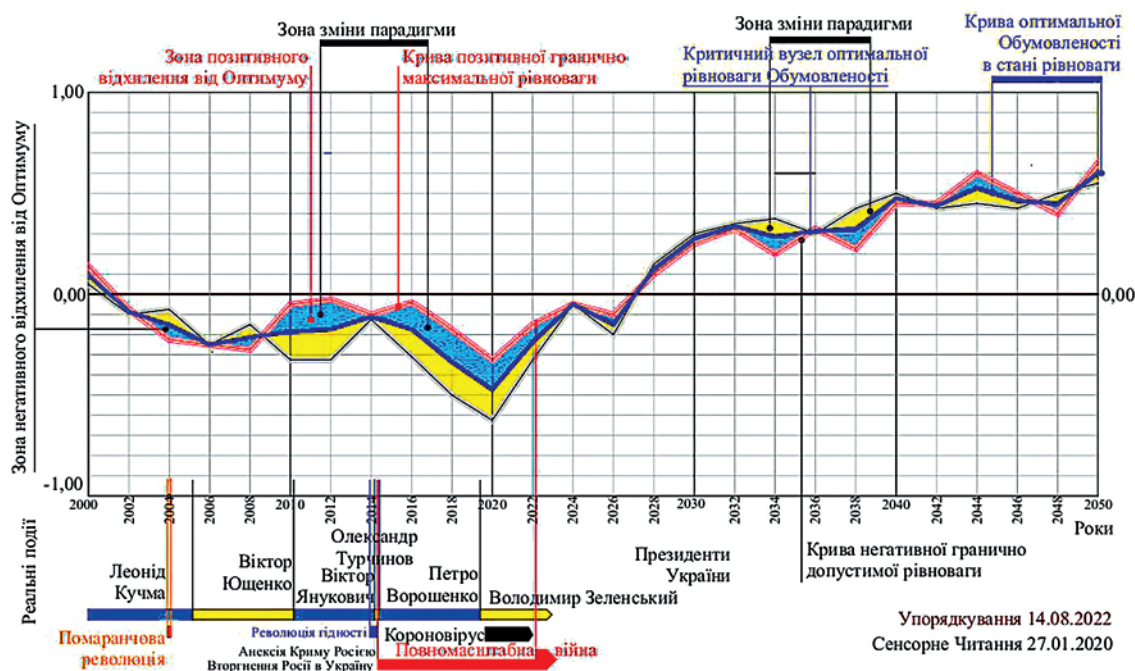
Зауважень нема. А що, красивий вигляд має остаточний аналіз, який ти ще не показав. Нам подобається така логіка Аналізу. Цікаве. Те, що реальні події вкладаються за часом менше ніж у статистичну похибку насторожує.

МИ

15.08.2022* 09:55

Навіть перший погляд на мал. 88 показує, що Людство:

- з 2002 по 2038 роки має стабільну обумовленість існуючої парадигми;
- обумовленість знаходження в «зоні негараздів» [$K = 0,00 \div (-1,00)$] прогнозно закінчиться у 2025 році і далі крокування Людства буде комфортне;
- обумовленість стабільності існуючої парадигми після 2038 року буде порушена, вона буде декілька разів змінюватися, а з 2048 року, вірогідно, почнеться крокування обумовленості Нової парадигми Буття. Цікавим є те, що є вірогідність мінімальних та максимальних відхилень показників від «стрижня Футурмобіля подій».

Упорядкування 14.08.2022
Сенсорне Читання 27.01.2020

3. Україна. Умовленість Розвитку. Загальний стан в межах терміну 2000 - 2050 рр.
Третій крок Сенсорного Читання: Визначення Оптимальної кривої у "коридорі" Умовленості
Розвитку України. Основа побудови - криві рівноваги відповідно до 1Б та 2Б

Мал. 89

12.5. ПОРІВНЕННЯ ПРОГНОЗНИХ МОДЕЛЮВАНЬ РОЗВИТКУ ЛЮДСТВА, УКРАЇНИ ТА РОСІЇ У ТЕРМІНІ 2000–2050 РОКІВ

Для того, щоб виконати цю операцію, треба:

- показати аналогічне Сенсорне Читання по Україні;
- привести кінцевий результат по цим трьом «фігурантам» в стан ясної демонстрації.

Враховуючи, що процедуру виконання Сенсорного Читання і Прогнозного моделювання на його основі я показував раніше, повторювати це немає рації. До того ж, зараз, коли іде війна Батьківщини проти навали Раші, доцільним є, не порушуючи тканину роботи 2020 року, внести певні корективи. Тому далі завершення Прогнозних моделювань розвитку Людства, України і Росії подається в редакції на час цієї розмови.

Судячи з мал. 89, можна прийняти, що Україна із війни вийде остаточно в 2024 році, потім буде тяжкий період оновлення країни до 2027 року, після чого розвиток держави буде мати позитивне Обумовлення.

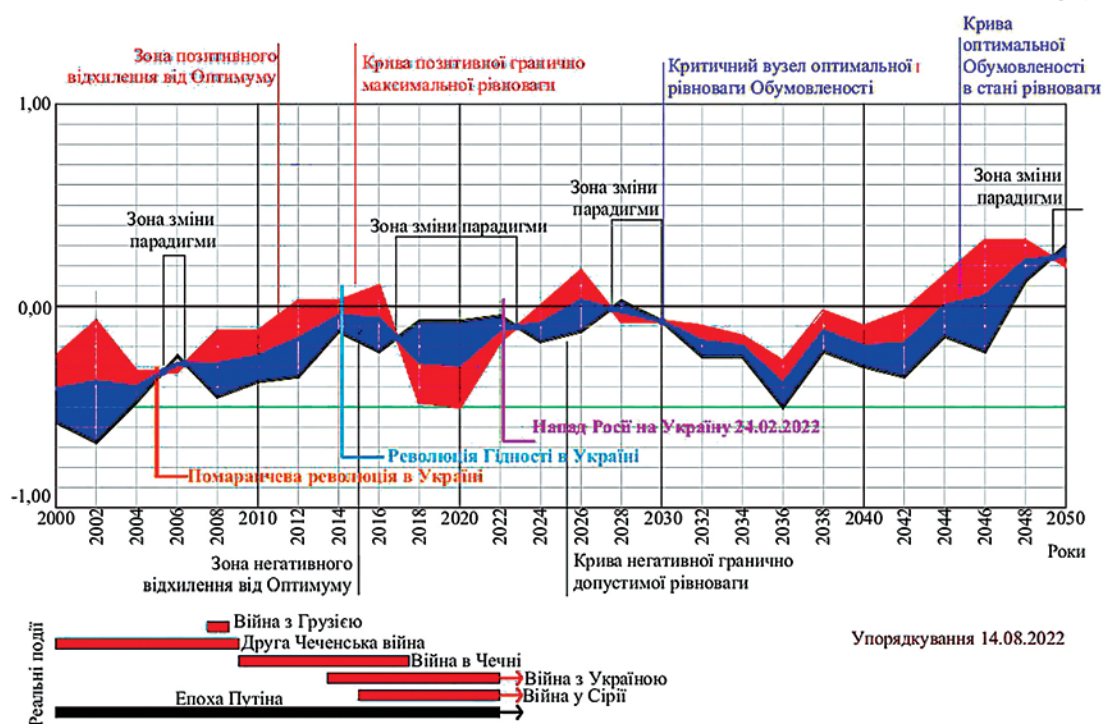
Малюнок 90 демонструє Обумовлення подій, які зараз вже мають реальний прояв. Ці Обумовлення, з певним

запізненням, явно мають зв'язок із подіями в Україні. З початку 2023 та до середини 2028 в Росії зміниться парадигма існування держави, принаймні це показує Обумовленість розвитку РФ.

Якщо ми врахуємо перебіг війни, яку Росія нав'язала фактично не тільки Україні, а і всьому цивілізованому світу, що неминуче веде її до поразки, а також врахувати достатньо аргументовані прогнози аналітиків стосовно розвалу РФ, то можна вважати, що подія краху Імперії Раша відбуватиметься саме в цей термін. Але на цьому зупинимося, бо прогнози Обумовленості окреслюють потребу появи певних подій, а не самі події.

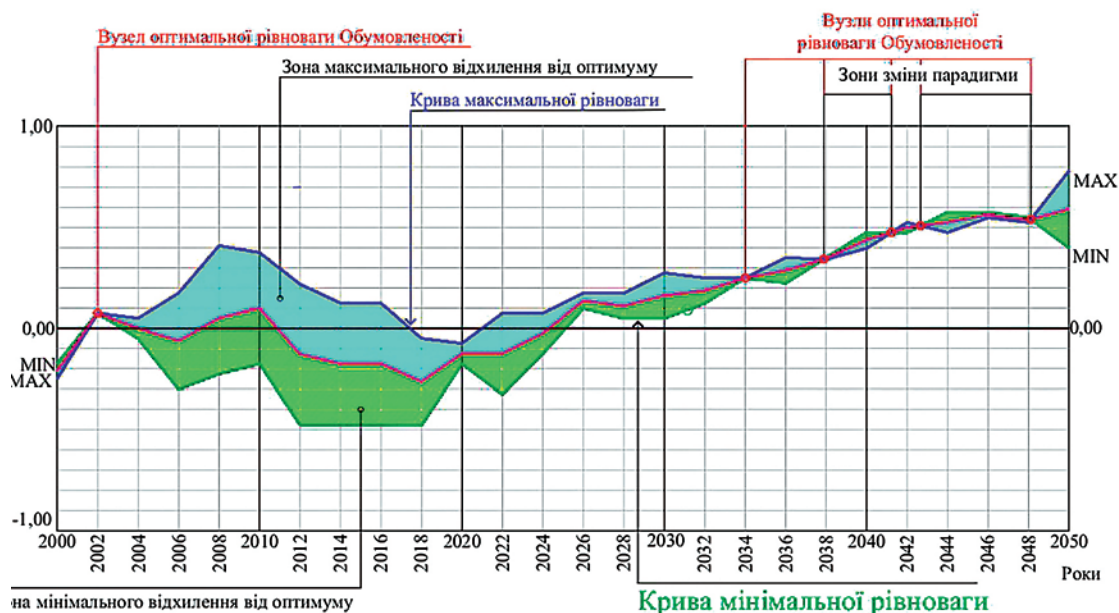
Обумовленість прогнозного розгортання подій для Людства в терміні 2000–2050 років у вигляді основи для з'ясування вписування України і Росії в них Обумовленнями власних подій фіксує мал. 91.

А далі йдуть мал. 92, 93 і 94, без пояснень, бо вони не потрібні, адже ці малюнки красномовні, з них ясно промальовуються вірогідні Обумовленості взаємодії Людства, України та Росії після 2024–2027 років. Тільки, судячи по всьому, враховуючи весь наведений мною в попередніх

РОСІЯ. Обумовленість Розвитку. Загальний стан в межах терміну 2000 - 2050

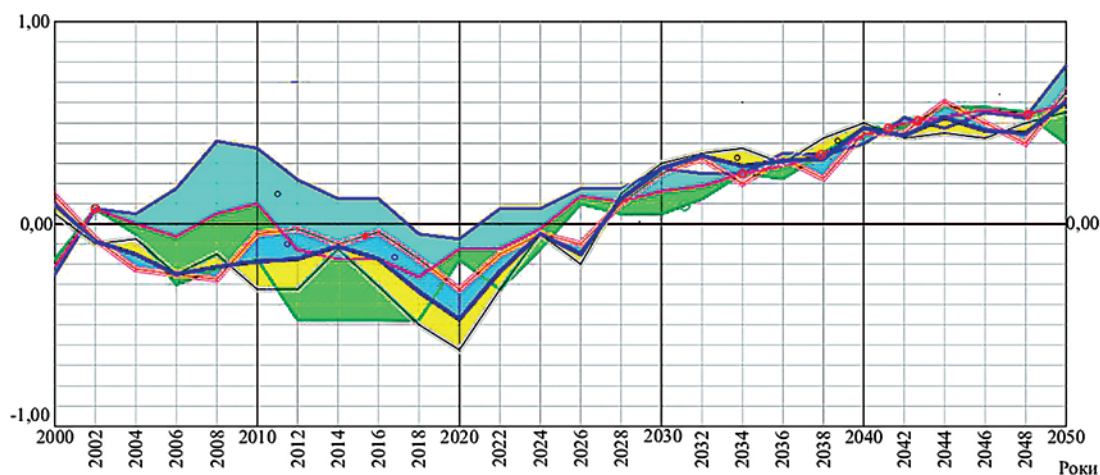
Мал. 90

3. ЛЮДСТВО. Обумовленість Розвитку Людства. Загальний стан в межах терміну 2000 - 2050 роки. Третій крок Сенсорного Читання: Визначення Оптимальної кривої у "коридорі" Обумовленості Розвитку Людства.

Читання 10.01.2020. Упорядкування 13.08.2022

Мал. 91

Мал. 92. Прогнозна модель вписування Обумовленості розвитку України в Обумовленість розвитку Людства в межах 2000–2050 років.

Розділах матеріал, мова після вказаного терміну буде йти вже не про Російську Федерацію, а про Московію, про Нову Росію, якщо у москвитів не вистачить здорового глузду повернутися до старого і вельми логічного з історичної точки зору найменування «МОСКОВІЯ». З чого почали до того і повернутися.

Інформацію про те, що Україна вірогідно у майбутньому стане могутньою державою, що навколо неї навіть буде утворена нова за своєю суттю спільнота сусідніх до неї держав я Отримав ще у 1993 році, але сприймав це як своєрідне випробування мене на здоровий глузд, бо реальне життя не давало ніяких підстав для такого перебігу подій у Прийдешньому, хоча при цьому ми з Тарасом Шейко і обговорювали часто таку вірогідність.

Це питання мене муляло роками, в решті-решт я почав навіть формувати книгу з претензійною назвою «Україна, яку я не побачу», навіть виконав Читання характеру потенційних країн в цьому об'єднанні, але чомусь не довів цю працю до завершення. Зараз, здається, було би логічним саме таким чином закінчити цю мою довгу розповідь, але я не наважуюсь це зробити, бо для цього треба все виконувати з позиції Сьогодення, а я не маю для цього суспільного попиту і Дозволу, тому і закінчую Першу книгу «Війна — Хвороба Людства» Циклу «Хвороби Людства» малюнками, де мал. 92 може мати гасло «Україна невіг'ємна від Людства», а мал. 93 — «Сумна доля Росії».

Я вважаю, що закінчив розповідь в межах заявленої Теми. Потрібний Підсумок. Його доцільно робити в межах цього Розділу чи як окремий Розділ?

*Немає ніякого значення де він буде розміщений.
Зроби тут.*

12.6. ПІДСУМОК

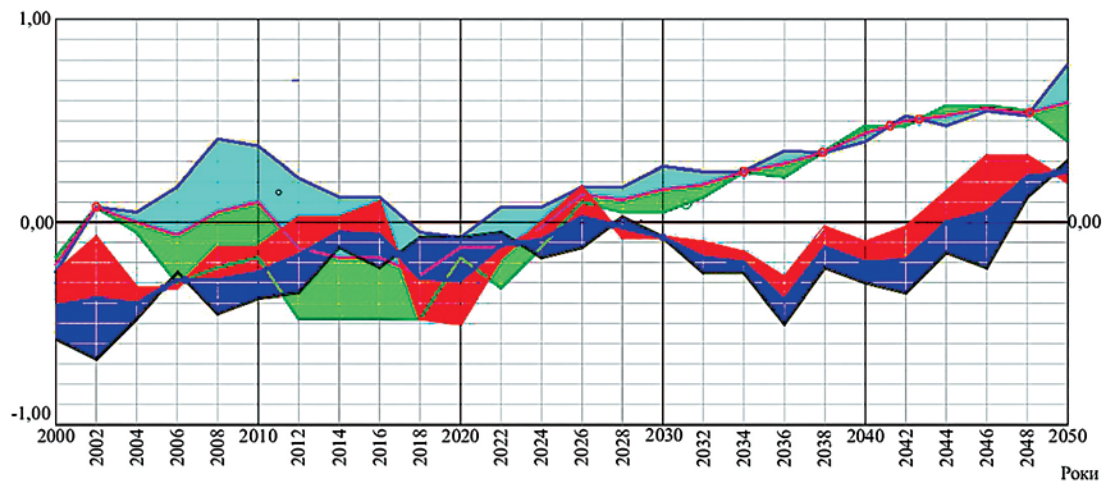
16.08.2022* 13:00

Отже, ця частина задуманого зроблена. Ця Тема тримала мене і я нічим іншим не міг займатися. Коли вчора закінчив її, то було враження, що з мене почав виходити якийсь Тягар. Але відчуття звільнення нема. Що Ви можете сказати стосовно всієї виконаної мною роботи?

Дуже багато.

1. Не слід бути обережними, бо є багато такого усвідомості кожної людини, а Ми зараз говоримо про людину взагалі, без розподілу по розумовим категоріям, що завжди тримає її в здатності ховатися від фактів як Реального світу, так і прояву в ньому НеРеальності. В цьому нема нічого дивного, адже повсякденність існування Людства запрограмована таким чином, що тільки вихід людини за її межі дає можливість крокувати до Звершення.

Споконвіку серед людей всіх часів і народів існувало поважне відношення до так званих пророків і провідців, яких то спаливали на вогнищах, то ставили на п'єдестал. Але частіше їх не слухали — Синдром

Мал. 93. Прогнозна модель вписування Обумовленості розвитку РФ в Обумовленість розвитку Людства в межах 2000–2050 років

Кассандри. Та нікому не приходило у голову задуматися над простим: «Це люди бачать погії Прийдешнього чи вони формують його?»

Методика Читання, яку ти продемонстрував в цій роботі, та ще послідовно, однаково, хоча і у процесі розвитку, примушує поставити таке питання. Ми знаємо відповідь на нього, але це Заборонені зараз для Людства Знання. От вам і ще одна тема для побудови різноманітних гіпотез.

2. *Ми весь час говоримо, що Війна є Хворобою Людства і що Людство повинне перехворіти нею та видужати. З одного боку це є прихований нонсенс, тому що немов є заклик воювати проти Війни чи воювати за мир. У твоїх думках промайнув вираз «Воювали за мир так, що від цього не залишилися каменю на камені!».*

А мова фактично іде про те, що усвідомлення Вищої цінності Життя в усіх його проявах повинне стати основою для всіх країн, народів, націй Людства. Тільки при цій умові війна як Інститут щезне з арсеналу здатності людей вирішувати конфлікти на всіх рівнях свого існування. Саме це є у твоїй роботі, але це тільки основа для подальшої Сенсорної Аналітичної роботи.

3. *Якщо робити Каталог Дослідів над Людством в межах Землі, то тоді треба буде виконувати його з урахуванням Циклічності Сонячної системи, Землі*

і Виду Хомо на ній. Марудна і суто академічна робота, яка може існувати тільки заради цікавості.

Якщо робити такий же Каталог в межах сучасних Циклів того самого, то це теж буде мати вигляд товстених томів. Ми обмежимося тільки тим, що скажемо, що Дослідження в межах Людства, а Ми нагадуємо, що зараз на Землі є паралельне існування інших підвидів Хомо сапієнс, то тоді можна сказати, що в межах історії його існують різноманітні Дослідження за масштабами, агресатами, формами, піддослідними виконавцями тощо. Як правило, Втручання має мінімальний характер і його Людство не відслідковує, а якщо щось і викликає підозру, то це вважається проявом Божих промислів.

Історію загибелі Іспанської Великої Армади знають всі науковці, як і те, що після цього Іспанська експансія закінчилася, але ніхто не розглядає це як гарно сплановані дії в гарно виваженій Обумовленості.

У мене є фантастичний роман...

Потім вставиш назву і автора.

Всі історики знають про Велике переселення народів, але ніхто навіть не робив спробу дивитися на це як на експеримент злиття достатньо розвинутих та порівнянє миролюбних націй із відсталими, але войовничими націями. А результати цього цікаві, бо болгари з Поволжя розчинилися у слов'янській

завойованій ними спільноті, угорці адаптувалися до європейського засобу існування, а росіяни...
Про це і поговоримо. Далі.

МИ

16.08.2022* 18:15

Я був впевнений, що десь у мене стоїть фантастичний твір англійки, який вона написала як альтернативну історію Англії в умовах, коли Велика Армада Іспанії благополучно досягла Англії. Перерив всі книжкові полки своєї бібліотеки і не знайшов цю книжку. Таке вже у мене бувало раніше. Тоді я відправився у пошуки цієї книжки в Інтернеті — не знайшов її, але виявив, що на цю тему існує багато творів. Але цікаве інше: я знайшов там дуже несподівані альтернативні історії Росії. То саме тому я повинен був потрапити до Інтернету?

Можеш вважати що це так і є, бо треба тут показати ще дві мрії-мапи альтернативної Росії.

А що з Великою Армагою?

Все просто.

Програш варіантів розвитку подій тоді показав, що в разі перемоги Іспанії Англія буде окатоличена в найстрашнішому варіанті — Інквізиція стане демонічним диктатором Європи. Подивись, подивись коли Іспанська Інквізиція існувала?

1478–1834 роки.

Отож!

Тепер перейдемо до нашої послідовності.

4. Росія.

Ти встиг подивитися альтернативні історії України та Англії. Як не дивно, але у них є спільність: вони побудовані головним чином на визвольній боротьбі і в минулому. Але альтернативні історії Росії мають принципово інше направлення — вони показують мрію росіян у майбутньому якщо не стати повним господарем світу, то хоча би на одну третину. Показуй відкопане!

Перша Росія / альтернатива спрацьована добротню: мапа, пояснення донеї і достатньо красномовна візитка держави:

Велика Росія — Модель 1. (мал. 94)

Рік засвоєння = 1721

Столиця = Санкт-Петербург

Мови = російська

Інші = 0

Форма правління = Дуалістична монархія

Глава держави = Михайло III Олексійович

Глава уряду = Прем'єр-міністр

Державна релігія = Православне християнство

Інші релігії = Іноземне християнство, іслам, буддизм

Територія = 24 838 800 км²

Населення = 589 905 200 чоловік

Грошова одиниця = рубль.

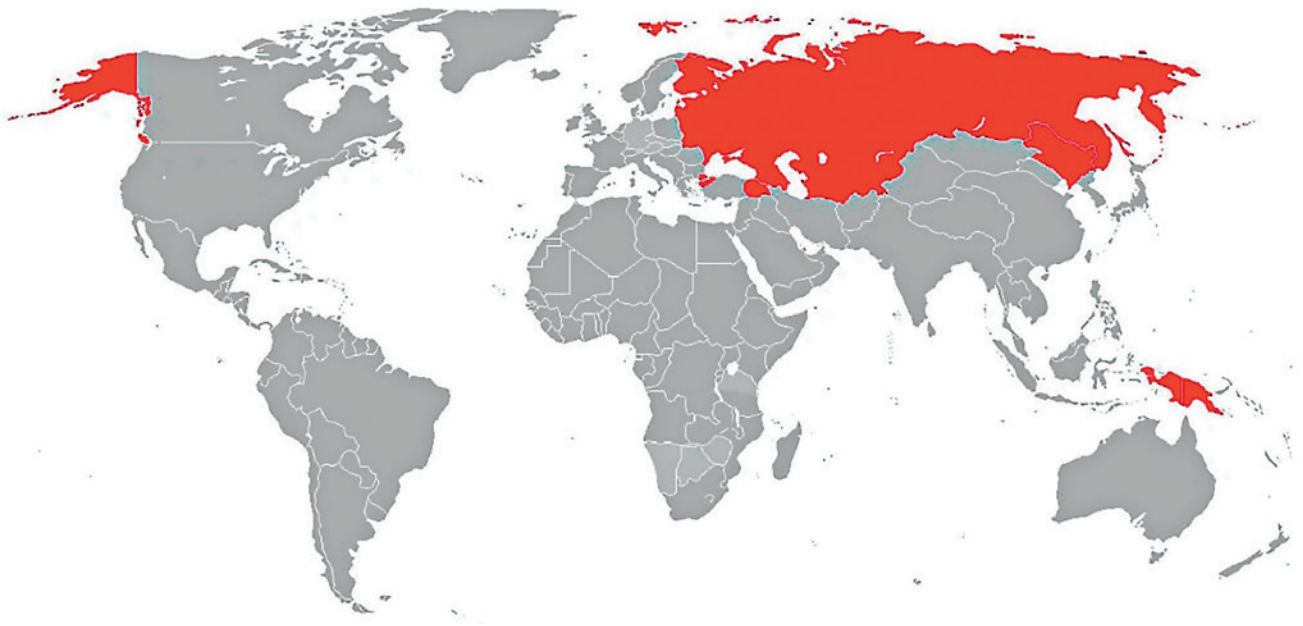
17.08.2022* 06:45

Далі іде лаконічний, але розгалужений опис Російської імперії (13 позицій, від 1. Історія та до 13. Спорт, не забувши перед цим 12.7. Кухня), яка пережила Першу світову війну, в якій не було відмови царя від влади, в якій не було всіх революцій і не було більшовицького перевороту.

Дата створення цієї альтернативи, як і автор її, не вказані, напевно це — колективна праця, але у тексті говориться про останню дату, 2002 рік, а у Хронології Імперії говориться про те, що у 2012 році ця Імперія є наймогутнішою державою економічно, військово і політично. Таким чином, ми бачимо, що ця альтернатива створена в РФ під час правління Путіна, а про те, що вона віддзеркалює Рашизм, говорить цитата, яку навіть бридко перекласти українською:

«"Имперская доктрина России" или "Концепция существования империи" сформулированная императором Алексеем в 1975 году: Империя существует пока ведёт внешнюю экспансию. В современном мире, когда вся планета поделена, вести экспансию без развязывания войн, практически невозможно, что ставит существование империи под большой вопрос. Однако, всё изменили технологии. Космические технологии. Космонавтика открыла перед империей по сути безграничный простор для экспансии, а, следовательно, безграничное существование Российской империи».

Відповідно до цієї концепції Константинополь, Аляска і Папуа-Гвінея є російськими. Все це було би тільки смішним еківоком, якби, як ми гарно знаємо, не реалізовувалося би зараз еРеФом на практиці. Та виявляється, що ця Альтернативна Росія не є вершиною Рашизму і кліки Путіна, бо на теренах Інтернету гуляє абсолютно рішуча реалізація мрій та суті Рашизму, яку я наводжу без коментарів, адже мапа красномовна (мал. 95). Росія — один з Експериментів?

Мал.94. Велика Росія — Модель 1

Так. І ні.

Так, тому що це дійсно був і поки що є Експеримент із розряду «Що буде, якщо...?», а Ні тому, що це один із разових проявів пакету таких Експериментів, адже названі вище мандри народів входять саме в цей пакет, а подібного в цьому пакеті багато.

Просто у випадку Росії була зворотна ідея до реалізованих в Болгарії та Угорщині — носії прогресу (православні монахи) йшли в народ значно примітивній за них. Це був Іспит для Православ'я, як і пізніше подібний Іспит для Католицизму в Америці.

Результатом стало утворення Російської Імперії як квіт-есенції Ментальності типу КР. Більше того: з моменту утворення Московії та донині ця Імперія була/є побудованою на агресії, крадіжках всього і вся, загарблені, брехні, порушені всіх норм і правил людського життя, на победобісії і на неймовірному гонорі величчя при фактичній нищості.

Всі імперії завжди є носіями КР у найгіршому прояві,

але Імперія Раша є такою, де практично весь її народ вважає століттями єдиною вірною її Ідеологією.

Це є Бандитська Імперія, це є Імперія Зла і вона повинна щезнути.

5. Україна.

Демократія як форма правління народилася у Стародавній Греції. Поки вона, проминувши розгул Римської Імперії, у кровавих муках проходила своє становлення в Європі, край, що був спадкоємцем Київської Русі, повільно гартував її різновид під пополам зневолення. Україна стала спадкоємцем Київської Русі, але не мала самостійності. Боротьба за неї на протязі століть створила націю, яка стала немов запасним варіантом для Демократії.

Ми не будемо нічого говорити про Прийдешнє України, бо Обумовлення тут промальоване, а події в ньому тільки формуються. Вони не прості, але оптимістичні, то не треба необережним порухом деформувати їх. Попереду багато очікуваних несподіванок.

Мал. 95. Нагвелична Росія — Модель 2

6. Ця робота.

Коли Ми починаємо щось Говорити Людству через певну людину, то завжди говоримо мовою цієї людини в межах її інтелектуальних можливостей, через її форму та рівень мислення. Спочатку в таких випадках легко відчувається різниця в такому Діалозі МИ / людина, але поступово різниця щезає, бо створюється Унісон. Це, на жаль, буває не часто, але в даному випадку відбулося. На Нашу радість, якщо можна так сказати.

7. Частина книги 2.

При завершенні Частини 1 книги «Війна — Хвороба Людства» стало зрозумілим, що вона самодостатня і робити продовження треба нетрадиційне. Тому Ми рекомендуємо Частину 2 книги присвятити не Війні, яка є носієм Смерті, а Життю, яке є найдорожчою цінністю Існування Людини і Людства.

Розповідь доцільно розпочати з аналізу ролі і місця Архітектури житла у формуванні, збереженні та подовженні терміну реального життя людини, що є основою для знищення Інституту Війни.

Фах архітектора є єдиним енциклопедичним фахом Людства, який, на жаль, зараз є роздробленим і давно вже втратив здатність виконувати головну свою функцію: комплексно формувати комфортні умови для існування людини в стані, як мінімум, здатності прожити Програмний термін свого життя.

Чекаємо на початок такої роботи.

Але автор — ти, тому що саме і як само писати, вирішувати тобі.

МИ

Розділ 12. Додаток. ЯК НАЗИВАЄТЬСЯ ВІЙНА УКРАЇНИ ПРОТИ РАШІ?

14.0.2022* 09:15

Після того, як я вігправив пану Борису Єрофалову, головному редактору А+С (Архітектура + Структура) другу половину своєї книги «Війна — Хвороба Людства» з надією, що і вона буде надрукована, адже там показана закономірність як війни України проти навали Росії з вельми незвичної позиції, так і закономірність перемоги України, мене весь час муляло відчуття, що я щось зробив не так, як треба. І нарешті прийшло розуміння цього «не так».

Я автоматично називав цю війну «Вітчизняна війна України проти Росії», що є фактично калькою від російського «Отечественная война 1812 года». Для російської мови така назва природна, бо вона ґрунтується на слові «Отчизна». А на якому слові ґрунтується в такому випадку українська калька/визначення війни України 2022 року? В українській мові є слово «Вітчизна»?

І тут я розумію, що мені муляє! Адже в українській мові «Вітчизняне» зразу асоціюється із словом «Вітчм» і таким чином утворюється підступна двозначність, адже це слово має негативне навантаження. Дивлюсь:

1. «Новий тлумачний словник української мови у чотирьох томах 42 000 слів» (Київ, Видавництво «Аконіт», 1998).

ВІТЦІВЩИНА, гіал. Батьківщина.

ВІТЧИЗНА, уроч. Батьківщина, рідний край, вітчизна, вітцівщина.

ВІТЧИМ. Чоловік, що стає батьком дітей своєї дружини, яка має їх від попереднього одруження, нерідний батько.

2. «Орфографічний словник української мови. Близько 114 000 слів» (Видавництво «Наукова думка», Київ, 1976). Є послідовність: «...вітчизна, вітчизнознавство, вітчизняний, вітчм...»

Бачу, що в цих словниках:

1. У списку використаних праць є словники української мови Бориса Грінченка в трьох різних виданнях. Явна ознака перебудови, адже Україна на той час була вже сім років незалежною.

2. У списку причетних до складання Словника кого тільки нема, але нема там Бориса Грінченка! І не дивно, бо до незалежності України було ще п'ятнадцять років, тому Передмова у цьому словнику і говорила, що Перший загальнообов'язковий український правопис вийшов тільки у 1921 році.

Занурююся у Гугл, знаходжу Словник української мови Бориса Грінченка видання 1924 року — за межами України та СеРеСеРе, безумовно, і читаю:

«Вітцевий — Батьків, Желех.

Вітцівський — Батьківський, Желех.

Вітцівщина — Батьківщина, Желех.

Вітчм...» До останнього терміну дається негативний літературний приклад.

І нема ніякої Вітчизни.

І є тільки Батьківщина.

А також є приклад як відбувалася русифікація української мови.

Що таке Желех?

В Інтернеті знаходжу пояснення:

«ЖЕЛЕХ, ЖЕЛЕХІВКА — Український фонетичний правопис у Західній Україні в кінці XIX ст., створений на основі поширеної на той час в українській мові фонетичної орфографії; східноукраїнські письменники та вчені (Б. Грінченко, А. Кримський та інші) поставилися до желехівки негативно; проте західноукраїнська інтелігенція і широка громадськість сприйняли цей правопис досить прихильно».

Але Борис Грінченко толерантно включив слова Желехівки у свій Словник.

Друзі!

То як ми будемо називати цю війну України за свою гідність і незалежність?

Є пропозиції?

Тільки не Вітчизняна війна, бо у нас є Батьківщина, яка не може бути нам і для себе Вітчмом.

31.08.2022

Ужгород: архітектурний фото-каталог міста

Архітектурна спадщина Ужгорода | Ungvár Építészeti Öröksége | Uzhhorod Architectural Heritage /
Укл. П. Сарваш. Ужгород: Вид-во Олександрів
Гаркуші, 2018. 356 с. ISBN 9286175311790

Ця книга є чистим прикладом "середовищного підходу", у доброму сенсі слова. Видання містить близько п'ятисот світлин, зібраних архітекторами-ентузіастами, членами колишньої архітектурно-реставраційної майстерні в Ужгороді на початку 1990-х, яку склали Володимир Сібуков, Ігор Брогі, Люба Керестей і Володимир Деркач. Діяльність майстерні була спрямована на обстеження архітектурних об'єктів міста та збереження історичних пам'яток архітектури, вже добряче потертих й понівичених комуністичною добою. На самому початку упорядник слушно каже, що побачити в альбомі візитівки міста на кшталт Ужгородського замку, Кафедрального собору та Резиденції єпископа, тобто об'єктів, що за совєтські часи були визначені

пам'ятками архітектури державного значення, не треба спогіватись. Так чи інакше, унікальні світлини дають можливість побачити місто, яке за обставин радянської безгосподарності, українського жлобства та скороминучості часів, нажалі, багато в чому втрачене.

Але де що залишилося. У фотоматеріалах зафіксовані бугівлі найстарішої частини міста — Замкової гори та її околу, споруди адміністративно-житлових районів Малий та Великий Ґалаґов, особняки і вілли. Як правило, це пам'ятки часів австрійського та, мовити б, чеського володіння.

Бугівлі, відмічені архітекторами та у залишку упорядником, Петром Сарвашом, вражають стилістичним різноманіттям, якістю виконання, витонченим смаком. Це типові характеристики центральноєвропейського міста, але гіперболізовані через фронтірне розташування та існування на перетині довготривалих культур. Ставши своєрідною перлиною Підкарпатської Русі, Ужгород середини ХХ століття являв собою дійсно унікальне видовище, яке сплавило трансільванську містичність образу, угорську візерунковість поверхні, австрійську претензійність сецесії, чеську строгість форми та русинську правдивість оголеної екзистенції.

Та щось зламалося у повсякденному ужиткуванні архітектурного різноманіття. Совок все виправив на свій робітничо-селянський розсуд, і те, що урівноважено співіснувало в ужгородському довкіллі, набуло рис легендарної давнини. Ані радянська крупнопанельщина, ані новоукраїнське гіпсокартоння з металочерепицею не пасували до людяної та гармонійної спадщини старого Ужгорода. Лише деякі культуртрегерські архітектурні проєкти сьогодення, в тому числі тих самих архітектів-ентузіастів, намагалися виправити становище.

Вельми виразним є волення автора-упорядника про райдужні сподівання професійних проєктантів й місцевих шанувальників історичного довкілля у революційні роки Перебудови та початку Незалежності: «На той час існувала думка, і ми вірили в це, що держава піклується про збереження примітних архітектурних будівель, не тільки заборонами щодо руйнації, реконструкції, видозміни, але й створює матеріальні та фахові умови їх утримання в належному стані. Для цього існували, існують і по сьогодні, спеціалізовані інститути... Але час показав, що це не зовсім так, про це свідчить перелік важливих архітектурних об'єктів, з якого вже втрачено готель-ресторан "Берчені" (1909), "Корона" (1910), Ужгородська ортодоксальна синагога (1904), садиба Дьєндьєші. Багато інших споруд перебувають в критичному стані, зазнавши серію будівельно-ремонтних втручань, що не були їм на користь».

Ще цікавий уривок з мінорної розповіді свідка подій тридцятирічної давнини та упорядника альбому: «Успішна діяльність робочої групи з обстеження архітектурних об'єктів тримала недовго. Державна бюрократія в особі тодішнього головного архітектора області поставила під сумнів правомірність дій організаторів програми, і її незабаром закрили. Майстерню розпустили, і приватизація відтоді могла здійснюватися без зайвих перешкод, тобто без обмежень. І не мало вже значення, чи це малосімейка на восьмому поверсі типової панельки, чи помешкання колишнього сенатора в респектабельному районі міста. Ніхтоне контролював, що роблять нові власники зі своїм "законно придбаним" майном. І власники не забарилися, почали впроваджувати у життя свої задуми. Першими жертвами безконтрольності забудовників стали автентичні столярні вироби — вікна та вхідні брами, які замість реставрації були приречені на заміну дешевим пластиком. Мало хто переймався тим, аби нова столярка хоча б геометричним рисунком нагадувала оригінал...» І так далі і про те саме.

Архітектор Петро Сарваш

Загальний висновок: «Загалом картина невесела: будинки, які дивним чином пережили свавілля комуністичної диктатури, вже не в змозі були витримати натиск демократії без обмежень».

Каталог поділений на три розділи, у першому будівлі найстарішої Замкової гори та її околу, в другому модерні інвективи Чехословацької республіки 1920–1930-х років, третій присвячений вишуканим міським садибам. Альбом складено трьома мовами — українською, угорською та англійською, що відображає направленість подальшого його застосування. Так чи інакше, це зібрання світлин, прискіпливо донесених з 1980-х і 1990-х, дає змогу доторкнутися до чудових абрисів затишного Ужгорода та скористатися якісним візіонерським надбанням наших архітектурних колег. Сподіваємось, неминуче прийде час, і навіть таким чином збережені якісні іміджі, чорно-білі світлини, без вказівки авторства та часу зведення пам'яток, стануть до потреби новітнім городянам, зодчим і декораторам міста.

Човар Керекпар

Щоденник архітекторських рефлексій

Слепцов О. С. COVIDный дневник. Рефлексия. Киев:
А+С, 2021. 264 с. ISBN 9781234512345

Найбільшою цінністю людства, яке творить цивілізацію і культуру, — є досвід, що інтегрує безліч знань, відкриттів і вмінь, здобутих окремими особистостями, які його осмислили і не полінувалися поділитися ним із цим світом. І тоді індивідуальний досвід набуває загальнолюдського виміру, стає дороговказом і набуттям усілякого повсякденного життя.

Жанр книги якнайкраще визначив сам автор — «розповідь про себе (але ще не сповідь, слава Богу)», нагода і спосіб зробити «інвентаризацію свого життєвого шляху, професійних і особистих досягнень, перемог і втрат...»

Важка хвороба, тяжкий, прямо скажемо, невизначений, стан, незвичність лікарняного оточення, особливо для людини стрімкого темпераменту, асистенти-санітари, стіни, рецепти, процедури, спілкування із сусідами по палаті, з медперсоналом (від непростих

до теплих, що в деяких випадках переросли в гружні стосунки і які тривають дотепер, поза межами лікувального закладу) спонукали осмислити не тільки ситуацію, але й саме життя взагалі, зрозуміти себе і своє місце у цьому світі.

Хвороба не перервала спілкування зі світом. Віртуальні контакти з рідними, друзями, есеєски, телефонні дзвінки підтримували емоційний стан. Це надихало зафіксувати і поділитися думками й емоціями, які акумулювали досвід, гідний того, аби стати в нагоді людству, що опинилися у схожих обставинах. А далі пішли спогади про минуле: люди, архітектурні об'єкти, музична творчість, дзюдо, живопис, гобелени тощо.

Вихід зі стресу після тяжкої хвороби обернувся написанням нової, по-своєму унікальної книги. Її важко зарахувати до певного жанру. За словами самого автора, це не автобіографія і не щоденник. Для автора випробування covid-ом, лікарнею, реанімацією та подальшим одужанням стало можливістю висловитися про головне.

Приватна і в міру відверта — всього не скажеш — книга відображає ставлення неординарного автора до власного внутрішнього світу (рефлексія), а також до навколишнього оточення — у суспільному житті, в Олександрівській лікарні, у трудовому колективі, ставлення до окремих людей, колег, інвесторів, замовників, будівельників — до персонажів на мінливій сцені історії. Це наше метушливе, то завмираюче, то знову оживаюче життя...

В епоху змін і тектонічних зрушень людина гії, людина, яка не починає справу, якщо не має наміру її завершити, відчувається некомфортно. Переможець не може чекати і вкладає всю міць неприборканої

енергії, умінь і інтелекту в процес упорядкування, нормалізації та гуманізації простору життєдіяльності цілого покоління, яке опинилося у карколомному вирі подій, які важко піддаються поясненню, не кажучи про ладну організацію довкілля.

Добре розуміючи, що архітектура, народжувана у свідомості архітектора, є лише образом, віртуальною реальністю. Реалізація мрії знаходиться в руках багатьох людей, інтереси яких не завжди збігаються із сподіваннями архітектора.

Олег Слєпцов, президент УАА, розпочав свою діяльність в Академії з дипломатії, із залучення до її орбіти керівників наукових організацій — Національної Академії Наук України, архітектурних вишів, органів місцевого управління, громадських і державних організацій, в Україні та за кордоном.

До сліз проймає відношення автора до, здавалося б, найприродніших жестів та слів уваги, співчуття та підтримки. Дбайливо зберігається кожна есе-меска, кожен дзвінок і привітне слово. Записки друзів, членів сім'ї зібрані як самостійна частина книги. Повідомлення, їхній тон, підбір слів свідчать про дописувачів більше, ніж вони самі про себе знають і дають розгорнутішу характеристику до їхніх портретів. А коментарі адресата відносяться також і до коментатора.

Наприкінці книги Олег Семенович, ніби підбиваючи підсумки свого до-ковідного життя, із властивим йому почуттям гумору та самоіронії, перерахував власні здобутки. Цей список, що можуть доповнити друзі і не тільки, прямо скажемо, вражає. Тут «рефлексія» є свого роду ревізією — звітом про попереднє життя. Його досягнення, досвід практичної діяльності та професійного ділового і неформального спілкування, здатність швидко орієнтуватися в ситуації, що виникла раптово, часто дуже нестандартній, нині неможливо переоцінити.

Церква Ікони Пресвятої Богородиці Каргіотиси на території Центру дитячої кардіології та кардіохірургії по вул. Юрія Іллєнка 24 в Києві, архіт. О. Слєпцов, 2020–2022

В епоху глобальних змін професор, президент Української Академії Архітектури, Олег Слєпцов узяв на себе турботи про долю архітектурно-містобудівної науки та практики і гідно виконує цю важливу місію.

Книгу відрізняють високі поліграфічні стандарти, гарний смак та якість виконання. Доповнення у вигляді QR-кодів відкривають вікна у світ різнобічних творчих обдарованостей автора. Тож книгу можна читати, роздивлятися та знаходити несподівані траєкторії авторських сюжетів нескінченно.

Микола Дьомін, академік УАА

Христос рождається! Славимо Його!

Ерофалов-Пилипчак Б. Л. Католик, или Новый Год на Пьяцца дель Пополо. Киев: А+С, 2022. 208 с. ISBN 9786177765249

Ця книжка — розповідь-подорож найкрасивішими містами Європи — Прагою, Флоренцією, Римом і Венецією — страждає на професійний перекокс, навмисне архітектурним зором. Особливістю оповідання є ілюстровані примітки з фактографічною довідкою та іронічним коментарем. Кужбушок становитиме інтерес для всіх, кого турбують проблеми архітектурознавства та просторового благоустрою доброго міста.

Почнемо з кінця, себто Післямови («послесловия», мовою оригіналу) від крапки до крапки — в золоту рамку! Готовий підписатися чи не під кожним словом та навіть літерою цього тексту: «І навіщо здіймати куряву! Ось воно все стоїть на місцях і без нас. Мистецтвознавці, охоронці й реставратори приставлені до славнозвісних пам'яток. Потерті томи з мудрагельними дослідженнями обтяжують бібліотечні полиці. Ніхто не читає. Соцмережі переповнені картинками-селфі, на яких "оце архітектурне" — строкатий фон.

Але бачу три причини таки "куряву здіймати". Огня з них була названа на самому початку цього кужбушку — пречудову спадщину періодично слід оновлювати свіжим баченням, інакше вона мертва. По-друге, революційна ситуація остаточного заокруглення нашої маленької Землі, в ментальному й інформаційному сенсі, тобто те, що Володимир Вернадський назвав ноосферою, змушує кожного свідомого благодійника планети, і насамперед архітектора, ставитися до великої спадщини як до частини сьогоденішньої актуальної професійної культури. Тобто по можливості уникати примітивної музеєфікації, безпосередньо включаючи пам'ятник до щоденних потреб життя. І по-третє, розглядаючи удачі та промахи великих, можна отримати метод роботи з формою, універсальний і локальний, що допоможе зробити планету обжитою, включаючи гори та пустелі, гілянки зручні та незручні. Даниїл Андрєєв називав такий рух загальним облаштуванням Землі, бугівництвом єдиної природи-саду, де людина не підкорює, але творець вищої гармонії.

До двох перших "завдань" я намагався наблизитись, переглядаючи та обмацуючи відоме. Третє завдання — робота конструктивного майбутнього».

А за книжку взагалі величезний респект. Авторіві — починаючи з тотальної естетскості, як внутрішньої так і зовнішньої, що базується на правильно обраному форматі, так званий кишеньково-подорожній. Респект за свідоме обрання традиційного англо-саксонського жанру "щоденника" мандрівника. Респект за романтичну містику мандрів, особливо в південноєвропейських ландшафтах, нічними автотрасами, під зоряним небом, що тремтить, вирує, виплескує на сплячий профіль пасажирів під вікном.

В цій книзі дивним чином живе сам Дух Різдва, і в ньому та під ним усе це відбувається. Різдво всеохоплююче та всепоглинаюче. Христос рождається! Славимо Його! Поява Божественного Немовляти в дерев'яних яслах на вході до церкви. Церковні дзвони. Метелики-херувими, що ними повниться повітря. Спокій та доброта. Вертеп. Волхви з дарами. Мирно сплячі свійські тварини навколо. Мир, тиша, спокій в архітектурно-бароковому оздобленні. Особливо ця атмосфера відчута в просторі між південними морями, з віповідними мистецькими інтерпретаціями творців та рефлексіями спостерігачів-трансляторів. Певно John Ruskin виступає тут найяскравішим прикладом. Оскільки JR не мав у своєму арсеналі потужної

фотокамери, відтак був вимушений описувати побачене та відчуте епістолярно, час від часу ілюструючи текст власною графікою.

Власне Різдво, його атмосфера, просякнутість ним, на жаль, здається, не зовсім зрозумілі, хоча й вочевидь відчуті самим автором. Апофеозом виступає святкування Різдва на Новий Рік в Римі. Тут автор наражається на пару-трійку потужних копняків (вибачаюсь за мою французську), як ведеться. Бо Різдво зазвичай святкують у церкві на Різдво, а не Новий Рік. Виключення протестанти-кальвіністи, зокрема голландці, що приходять на Новий Рік до церкви просити про гроші в Бога.

Вадим Заплатніков, архітектор

Автовідображення та метазаперечення

Ерофалов-Пилипчак Б. Л. Отражения и возражения: рецензии Ерофалова. Киев: А+С, 2022. 360 с. ISBN 9786177765232

Рецензія на збірку з рецензіями і її ж рецензію в післямові — перверсія в четвертому акті, або ґандж превентивної прісної моногамії рідної публіцистики в товарно-грошовому еквіваленті. Тобто не така це вже й занудна справа.

Дехто каже, що жанр рецензії мертвий. Будь-яку нагію умертвити навмисно не доводиться. Мабуть, не варто зайвий раз згадувати усталену функцію цього виду письма: в одному випадку — сумарний вирок черговій словесній гіареї (нехай тремтить той неофіт, що гребував даром індульгенції!), в іншому — тяганина з чорнил та пробілів, яку або читати неможливо, або вже читаєш і сесь-таки дивуєшся, або схоплюєшся чи застигаєш в конвульсіях травної системи. Втім, навіть якщо це заняття часто користолюбне, чи то пак виробничо-обмінне, все ж іноді буває веселим, ба навіть азартним. Так чи інак, загальна картина (з портретом, пейзажем чи нефігуративом) об'єкту описаного з авторською рамкою — куди менш енергетично витратна справа, ніж прочитання чергового

Прага, Йозефів: Genius is born crazy
Між Святим Різввом і Новим Роком

наукового, літературного, художнього опусу. До того ж, калейдоскоп “писемних обмивань” скелетів демонструє загальний рівень критичної думки та її системних каналів у тій чи іншій частині нашої галактики.

Тож, у випадку зібраних рецензій в книжці Бориса Єрофалова можна надолужити і споглядання картин із портретами її автора (до речі, на десятій сторінці й правда є його портрет), і звуків з’ячого хору за кулісами. Тобто зміст твору наступний: хронологічна (аж до повномасштабної війни) послідовність виданих (в основному) в часописі “А+С” рецензій від (ІВІ) і про “сліди” (НІС) Б. Єрофалова. Чесно кажучи, асиметрична композиція. До того ж, не об’єктивність, а скоріше поліхромність текстів про сумнівна: їхні автори зачас-ту огні й ті ж — грузі, знайомі, — тому складно знайти “об’ємність” критичної фігури: вагомих зауваг з-поміж однотипних (іноді трафаретних) вихвалянь.

Книжка стереоскопічна, і з огляду на вищезазначене, ще й автобіографічна. А оскільки обидві лінзи стереоапарату різнокольорові, ще й із різними фокусами, то наявне зображення розсіюється. Та й не зовсім це життєпис, як ми звикли розуміти поняття автобіографії, а радше колекція творчого потенціалу, альманах інтенцій, журнал археологічної розвідки, сейсмографічна кардіограма. Визначити місце автора за

допомогою функціонування його творів у існуючій системі критики, посередністю (не)тривіальних публіцистичних начерків — оригінальна концепція й захоплююча гра (а ще — пожива для стерв’ятників). Жанр рецензії (епітафії також), хоч і необов’язковий, але іноді підступний, грає злий жарт. Так, якщо рецензії від Єрофалова — дотепні, маслянисті, анекдотичні, ліниві, гостро іронічні, з різним розміром — від коментаря у Фейсбуці до повноцінної статті, — різною тематикою — від теорії архітектури до дитячої пізнавальної книжки, від Черчилля до Достоевського, — то протилежні віггуки, на книжки Єрофалова — зовсім інші. Дехто переказує зміст, дехто компілює, дехто вихваляє, дехто давиться огидою, розповідає про геть зовсім не доречне, рахує сторінки, будує замки з чергових “цеглинок”, займається езотерикою тощо. Випадкова випадковість.

Варто іще зазначити, що морфологія текстуального й візуального матеріалу досить продумана: фотографії й картинки вдало ілюструють вербальний зміст книги, а тому прочитання доповнюється незлоякісними спецефектами. Словом, видання — сугестивна екстраполяція творчого Я та оточення, або масний “зріз культурного шару”. Цінне як з джерелознавчо-пропедевтичного, так і історіософсько-дидактичного боків.

Тарас Березюк, арт-критик